ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 2-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ.

ΤΡΙΤΗ
26
ΙΟΥΝΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ Λ. 7 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 48
ΔΑΥΪΔ ΤΟΥ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 28.2 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 19.6 ΜΕΣΗ
ΥΓΡ. ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ Β. ΣΦ. ΙΟΝΙΟΥ ΒΔ ΑΣΘ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΥ ΛΙΑΝ ΚΥΜΑΤ. ΙΟΝΙΟΥ ΟΛ. ΤΕΤΑΡ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 762.6

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰούνιος. — Ἡ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τῆς καταγγελίας τῆς ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, τῆς 8ης Σεπτεμβρίου 1926, ἀνεφάνη εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιτροχάδην ψήφισιν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς τοῦ νέου Γαλλικοῦ δασμολογίου τοῦ ἐπονομασθέντος «συμπληρωματικοῦ». Δὲν ἦτο συμπληρωματικόν, ἀλλὰ πράγματι αὔξησις τῶν δασμῶν τῶν περισσοτέρων ὑπὸ τῆς Γαλλίας εἰσαγομένων εἰδῶν, καὶ μετὰ τὴν πρώτην ἀπόρριψίν του ἐν τῇ Βουλῇ, ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου κ. Μποκανόφσκυ ἐφεῦρε τὸν τύπον τῆς νέας του καὶ πάλιν ὑποβολῆς εἰς τὴν Βουλήν, ὁπότε ἐπέτυχε τὴν ψήφισίν του.

Μετὰ τὸ συμπληρωματικὸν αὐτὸ δασμολόγιον, ἡ ἐξαγωγική μας ἐν Γαλλίᾳ θέσις κατέστη δυσχερεστάτη, δυσχερὴς ἤδη οὖσα καὶ κατόπιν τῆς συνάψεως τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως τοῦ 1926 τὴν ὁποίαν σήμερον καταγγέλλομεν. Τὸ εἴχομεν εἴπει ἀπὸ αὐτῆς τῆς στήλης καὶ ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν μειονεκτικὴν θέσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου ἐν τῇ Γαλλικῇ ἀγορᾷ. Ἐζητήσαμεν πρῶτοι τὴν καταγγελίαν τῆς ἁμαρτωλῆς ἐκείνης ἐμπορικῆς συμβάσεως καὶ ἔστω νῦν πρὸς καθυστερημένην ἱκανοποίησίν μας, ἡ ἀναπόφευκτος κατάστασα συμμόρφωσις τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸ βασικὸν συμφέρον τῆς παραγωγῆς μας.

Οἱ ἐξαγωγεῖς μας γνωρίζουν τὴν κακὴν καὶ πρόχειρον σύναψιν τῆς ἐμπορικῆς ἑλληνογαλλικῆς συμβάσεως. Δὲν πρόκειται νὰ τοὺς μάθωμεν τίποτε νεώτερον ἐὰν ἐπαναλάβωμεν ἐδῶ μερικοὺς ἀριθμούς. Ἀλλὰ θέλομεν νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τοὺς ἁρμοδίους τὴν δικαίαν μας τότε ἀγανάκτησιν ἐναντίον τῆς ἐξαιρετικῆς εὐνοίας ἧς ἀπελάμβανον τὰ Γαλλικὰ προϊόντα καὶ τῆς μειονεκτικῆς καταστάσεως ἣν ἐδημιούργησεν ἡ σύμβασις ἐκείνη διὰ τὴν ἑλληνικὴν παραγωγήν.

Διὰ τῆς συμβάσεως τῆς 8ης Σεπτεμβρίου 1926 παρείχομεν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ ἐλάχιστον δασμολόγιον ΕΠΙ ΟΛΩΝ ΓΕΝΙΚΩΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ. Καὶ ὡσὰν νὰ μὴ ἤρκει τοῦτο παρείχομεν εἰδικὸν δασμολόγιον ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟΥ εἰς ἑξήκοντα ἐν ὅλῳ Γαλλικὰ εἴδη, τὰ σημαντικώτερα τῆς ἐν Ἑλλάδι Γαλλικῆς ἐξαγωγῆς.

Παράδειγμα: Ἐλάχιστον δασμολόγιον διὰ τοὺς εἰσαγομένους ἐν Ἑλλάδι οἴνους, [illegible] τρον. Εἰδικὸν δασμολόγιον διὰ τοὺς Γαλλικοὺς οἴνους δραχμαὶ μεταλλικαὶ 5 κατὰ ἑκατόλιτρον. Τὰ μεταξωτά, ἐλάχιστον δασμολόγιον 40 δρ. μεταλ. καὶ μόνον 32 διὰ τὰ Γαλλικὰ μεταξωτά.

Τί παρεῖχεν εἰς ἀντάλλαγμα ἡ Γαλλία πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐξαγωγεῖς; Ἐφήρμοζε τὸ ἐλάχιστον δασμολόγιον εἰς ΕΙΚΟΣΙ ἐν ὅλῳ Ἑλληνικὰ προϊόντα. Ὁποίαν ὅμως ἔκπληξιν ἐδοκίμασαν οἱ ἐξαγωγεῖς μας, ὅταν μεταξὺ τῶν ΕΙΚΟΣΙ αὐτῶν προϊόντων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφηρμόζετο ἡ εὔνοια τῆς Γαλλίας, ὑπῆρχον 8 εἴδη τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀπηλλαγμένα παντὸς δασμοῦ κατὰ τὴν εἰσαγωγήν των εἰς Γαλλίαν. Ὥστε κατ' οὐσίαν ἡ Γαλλικὴ εὔνοια ἐφηρμόζετο ἐπὶ 12 μόνον Ἑλληνικῶν εἰδῶν. Θὰ νομίζετε ἴσως ὅτι τὰ εἴδη αὐτὰ ἦσαν ἐκεῖνα ποῦ περισσότερον μᾶς ἐνδιέφερον. Ὄχι!

Ἐν ᾧ προηγουμένως ἐπωφελοῦντο τοῦ Ἐλαχίστου Δασμολογίου ὅλα τὰ προϊόντα τῆς γῆς, ὑπεβάλλοντο τώρα εἰς τὸ Γενικὸν δασμολόγιον, τὸ ὁποῖον καὶ ἐχειροτέρευσε μὲ τὴν ψήφισιν τοῦ Συμπληρωματικοῦ δασμολογίου.

Οἱ Ἑλληνικοὶ καρποί, τὰ ὄσπρια, ὁ τυρός, αἱ κονσέρβαι, τὰ εἴδη φαρμακευτικῆς βοτανικῆς, τὰ μεταλλεύματα, οἱ πυρῖται ΑΠΟΚΛΕΙΟΝΤΑΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ.

Καὶ οἱ Ἑλληνικοὶ οἶνοι; Δι' αὐτοὺς εἶχε καθορισθῇ ὡρισμένον ποσὸν εἰσαγωγῆς. 250.000 ἑκατόλιτρα. Τοιοῦτος περιορισμὸς δὲν ὑπάρχει διὰ τὴν Ἱσπανίαν, Ἰταλίαν καὶ Πορτογαλλίαν. Καὶ ἀντὶ τῶν 42 φράγκων τοῦ δασμολογίου, οἱ Ἑλληνικοὶ οἶνοι πληρώνουν 55, οἱ δὲ γλυκεῖς καὶ οἱ μοῦστοι 250 φρ. περίπου ἀντὶ τῶν 170.

Ὅλα τὰ σύμμαχα Κράτη, Ἀγγλία, Βέλγιον, Ἰταλία, Σερβία, Ρουμανία, Αἴγυπτος, καὶ κράτη οὐδέτερα κατὰ τὸν πόλεμον, Δανιμαρκία, Ἑλβετία κλπ., πληρώνουν διὰ τὰ εἰσαγόμενα γενικῶς ἐν Γαλλίᾳ εἴδη των, τὸ Ἐλάχιστον δασμολόγιον. Ἡ Τουρκία ἀκόμη, πληρώνει τὸ ἐλάχιστον δασμολόγιον ἐπὶ μεγάλου ἀριθμοῦ εἰσαγομένων εἰδῶν. Μόνον ἡ Βουλγαρία εὑρίσκετο ἐν ἰσοτιμίᾳ μὲ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰς «εὐνοϊκάς» ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μετὰ τῆς Γαλλίας.

Ἰδοὺ διατί ἐζητούσαμεν τὴν καταγγελίαν τῆς Ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, τρεῖς μῆνας πρὶν καταδεχθῇ νὰ τὴν κάμῃ ἡ Κυβέρνησις.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΔΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΕΠΑΥΣΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΝΑΧΑΣ ΠΑΣΑ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΤΑΙ ΕΠΙ ΔΩΡΟΛΗΨΙΑ

ΟΙ ΖΑΓΛΟΥΛΙΚΟΙ ΕΞΕΓΕΙΡΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ

ΚΑΙΡΟΝ. 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Ἡ ἀπό τινος ἐκδηλωθεῖσα κυβερνητικὴ κρίσις, ἥτις προσέλαβεν ἐξαιρετικὴν ὀξύτητα κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, ἔσχεν ἐντελῶς ἀπροσδόκητον μορφήν. Ὁ Βασιλεὺς Φουὰτ διὰ διατάγματός του ἀπήλλαξε τῶν καθηκόντων των τὸν πρωθυπουργὸν Ναχὰς πασᾶν καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπουργούς.

Ἡ ἀναγγελία τῆς εἰδήσεως ταύτης ἐπέτεινε τὸν παρατηρούμενον τελευταίως ἐρεθισμὸν τῆς κοινῆς γνώμης, αἱ δὲ συνθῆκαι ὑφ' ἃς ἔλαβε χώραν ἡ παῦσις τῆς κυβερνήσεως προσδίδουν ἐκ νέου εἰς τὴν αἰγυπτιακὴν κατάστασιν ἰδιαιτέρως κρίσιμον χαρακτῆρα.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Φουὰτ

Ἡ κρίσις ἐξεδηλώθη κατόπιν τῆς ἐκ δευτέρου ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεώς του ἀπὸ τῆς θέσεώς του ὡς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Μωχάμμετ πασᾶ Μαχμούτ. Οὔτος ἦτο ἀντιπρόεδρος τοῦ ἑτέρου καὶ μικροτέρου τῶν δύο κομμάτων τοῦ κυβερνητικοῦ συνασπισμοῦ, τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σάρουατ πασᾶ. Ἡ παραίτησίς του συνεπήγαγε τὴν παραίτησιν καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Γκάφαρ πασᾶ Οὐάλυ, ἐκ τῶν κορυφαίων ἐπίσης τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων.

Τὰ αἴτια τῆς διπλῆς παραιτήσεως δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστά. Ὁ πρῶτος τῶν παραιτηθέντων ὑπουργῶν προέβαλε λόγους ὑγείας. Ὁ δεύτερος ἐδικαιολογήθη ὅτι δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ μετέχῃ κυβερνήσεως καθαρῶς Ζαγλουλικῆς. Ὁ Τύπος κατ' ἀρχὰς ἀπέδωκε τὴν κρίσιν εἰς διαφωνίας περὶ τὰς διοικητικὰς μεταβολάς. Ἐκ τῆς ἐπακολουθησάσης ὅμως πολεμικῆς κατεδείχθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὁριστικῆς πλέον διασπάσεως τοῦ συνασπισμοῦ Οὐαφντικῶν καὶ Φιλελευθέρων, ἐφ' οὗ ἐστηρίζετο ἡ διακυβέρνησις τῆς χώρας ἀπὸ διετίας. Ἡ πολεμικὴ αὐτὴ ἐξετράπη ἔξω τῶν ὁρίων τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως. Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τὰ ὄργανα τῶν φιλελευθέρων καὶ τῆς Οὐάφντ ἦσαν πλήρη ἀποκαλύψεων προσωπικῆς φύσεως εἰς βάρος παραγόντων τῶν δύο κομμάτων, περιγραφῶν πολιτικῶν σκανδάλων, οἰκονομικῶν καταχρήσεων καὶ ὑβριστικωτάτων σχολίων. Τόσον οἱ παραιτηθέντες φιλελεύθεροι ὑπουργοί, ὅσον καὶ οἱ Οὐαφντικοί, οἵτινες πρὸ δεκαπενθημέρου ἐχαρακτηρίζοντο ὡς ἱκανοὶ καὶ ἄμεμπτοι πατριῶται, ἤδη ἤρχισαν ἀλληλεαποκαλυπτόμενοι ὡς ἔνοχοι κοινῶν δωροληψιῶν.

Σάρουατ πασᾶς

Ἐπὶ πλέον, οἱ φιλελεύθεροι ἤρχισαν ζητοῦντες διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ διενέργειαν νέων ἐκλογῶν, ἐνῷ οἱ Οὐαφντικοὶ (Ζαγλουλικοὶ) διετείνοντο ὅτι, ὡς διαθέτοντες τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ, ἐδικαιοῦντο νὰ κυβερνήσουν τὴν χώραν. Συνεκροτήθη συνέλευσις τοῦ Οὐαφντικοῦ κόμματος, ἥτις ἐξεδήλωσεν ὁμόφωνον τὴν ἐμπιστοσύνην της πρὸς τὸν Ναχὰς πασᾶν καὶ τὸ πρόγραμμά του.

Ὁ πρόεδρος τῆς παυθείσης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Φουὰτ Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως Ναχὰς Πασᾶς.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπῆλθεν ἡ ἀνάμιξις τῆς ἀγγλικῆς Ἁρμοστείας. Ὑπῆρχον ἤδη τελευταίως δημοσιογραφικαὶ πληροφορίαι καθ' ἃς ἡ Ἁρμοστεία δι' ἐκθέσεως της πρὸς τὸ Φορεῖν Ὄφφις ἐχαρακτήριζεν ὡς ἀσύμφορον τὸν σχηματισμὸν καθαρῶς Οὐαφντικῆς κυβερνήσεως — διὰ τῆς συμπληρώσεως τῶν δύο κενωθέντων ὑπουργείων δι' ὀπαδῶν τῆς Οὐάφντ—καὶ ἐτόνιζε τὴν ἀνάγκην τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὴν βρεττανικὴν ταύτην ἐπέμβασιν ἀποδίδεται ἡ σημερινὴ ἐνέργεια τοῦ Βασιλέως. Ὁ πρωθυπουργὸς Ναχὰς πασᾶς προσεπάθησε νὰ μεταπείσῃ τοὺς κύκλους τῆς Ἁρμοστείας, παρέχων τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσεν. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ κρίσις προσλαμβάνει πάλιν χαρακτῆρα ἀγγλοαιγυπτιακῆς ῥήξεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὅμως τὴν φορὰν αὐτὴν φέρεται ἀναμεμιγμένος καὶ ὁ Βασιλεύς. Πράγματι οἱ Ζαγλουλικοὶ χαρακτηρίζουν τὴν ἐνέργειαν τοῦ Βασιλέως ὡς πραξικόπημα κατὰ τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας. Ἀντιθέτως οἱ μειοψηφοῦντες φιλελεύθεροι τονίζουν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ὀρθῶς ἔπραξεν ἀπαλλάξας τὴν χώραν ἐκ τῆς τυραννίας ἑνὸς κόμματος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ 1922 μόνον καταστροφὰς ἐπεσώρευσεν ἐπὶ τῆς χώρας, καὶ μιᾶς κυβερνήσεως ἀντεθνικῆς καὶ ἐπικινδύνου διὰ τὰ συμφέροντα τῆς χώρας.

Τὸ βασιλικὸν διάταγμα συγκεκριμένως βασίζεται ἐπὶ τῶν γενομένων ἀποκαλύψεων ἑνὸς νέου σκανδάλου περὶ τὴν γνωστὴν ὑπόθεσιν Σεφελντίν. Ὁ πρωθυπουργὸς Ναχὰς πασᾶς, κατὰ τὰς ἀποκαλύψεις ταύτας, ἐζήτησε μεγάλην ἀμοιβὴν ἵνα ἐπιδιώξῃ τὴν κατάλυσιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Στέμματος, ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ δικάσῃ τὰ ζητήματα τῶν πριγκήπων.

Ἤδη ἐπικρατεῖ μεγάλη ἐξέγερσις εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Οἱ σπουδασταί, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν κυβερνητικῶν πρακτόρων, ἤρχισαν πάλιν κινούμενοι καὶ ἐκδηλοῦντες θορυβωδῶς τὴν ἐμπιστοσύνην των πρὸς τὴν παυθεῖσαν κυβέρνησιν. Ἔκτακτα μέτρα λαμβάνονται πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως.

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Ὁ ἀγὼν τῆς «Πρωΐας» διὰ τὴν συσσωμάτωσιν τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ εἶναι ἀγὼν καθαρῶς ἰδεολογικὸς καὶ ἐντελῶς ἀνιδιοτελής. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου οὐδεὶς δύναται ν' ἀντείπῃ. Ἄλλως τε καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τὰ ὁποῖα ἐπεκαλέσθημεν εἶναι ἀκλόνητα. Ἑνωθέντος τοῦ Βενιζελισμοῦ, στοιχειώδης φρόνησις, στοιχειώδης μέριμνα διὰ τὴν νίκην ἐπιβάλλει τὴν ἕνωσιν τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ. Ἡ σημερινὴ διάσπασις, ἡ σημερινὴ ἀναρχία, ἡ σημερινὴ ἀπειθαρχία ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ Τύπου διϊσταμένου πρὸς ἑαυτόν, ἀντιφάσκοντος πρὸς ἑαυτόν, δὲν εἶναι διόλου ἐποικοδομητική. Ψυχραίνει τὸν ζῆλον τῶν ἀντιβενιζελικῶν πολιτῶν, χαλαρώνει τὴν θέλησιν διὰ τὴν νίκην.

Ὅτι τὸ Λαϊκὸν Κόμμα εἶνε σημαίνουσα ἀντιβενιζελικὴ δύναμις, ὅτι περιλαμβάνει τὸ μέγα μέρος τῶν ἀντιβενιζελικῶν πολιτευομένων εἶναι βέβαιον. Ἀλλ' ἵνα τὸ κόμμα τοῦτο καταστῇ ἀντάξιον τῶν παραδόσεων καὶ τοῦ δολοφονηθέντος ἱδρυτοῦ του, πρέπει ν' ἀποβῇ ὁ πυρὴν τῆς ἑνώσεως τῶν ἀντιβενιζελικῶν δυνάμεων. Δὲν εἴμεθα δὲ ἡμεῖς οἵτινες θὰ ὑποστηρίξωμεν ὑπερφιάλους ἀξιώσεις ἄλλων κομμάτων ἢ ὁμάδων ἐπὶ βλάβῃ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Ἡμεῖς ἁπλῶς θὰ εἴπωμεν ὅτι θυσίαι πρέπει πάντοθεν νὰ γίνουν χάριν τῆς νίκης. Ἡ δὲ νίκη μόνον διὰ τῆς ἑνιαίας ἀντιβενιζελικῆς παρατάξεως εἶναι δυνατή. Μόνον διὰ τῆς συνεργασίας τῶν ἀντιβενιζελικῶν προσωπικοτήτων τὰς ὁποίας ἀνεφέραμεν χθὲς θὰ δυνηθῶμεν ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὸν Βενιζελισμόν, ὅστις πρόκειται νὰ κατέλθῃ πάνοπλος εἰς τὴν μάχην.

Εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ ἀγῶνος ὁ παραμερισμὸς σπουδαίων ἠθικῶν δυνάμεων εἶναι, ἂν ὄχι ἄλλο τι, ἀσυνεσία. Καὶ αὐτὴν τὴν ἀσυνεσίαν πρέπει ν' ἀποφύγωμεν ἵνα μὴ διακυβεύσωμεν τὴν νίκην.

ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΤΗΣ... Παρὰ τὰς προσπαθείας ὅσων ἐμόχθησαν διὰ νὰ ἐξωθήσουν τὴν ἀπεργίαν εἰς πανεργατικήν, ἡ χθεσινὴ κρίσιμος ἡμέρα παρῆλθεν ὄχι μόνον χωρὶς νὰ κηρυχθῇ ἡ γενικὴ ἀπεργία, ἀλλὰ καὶ μὲ σημαντικὴν ὕφεσιν τῆς ἀπεργιακῆς κινήσεως λόγῳ τῆς κυβερνητικῆς ἐπεμβάσεως. Ὅπως ἐτονίσαμεν ἤδη, ἐνδέχεται νὰ διαφωνοῦμεν ἐν πολλοῖς ὡς πρὸς τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡ Κυβέρνησις ἀρχικῶς ἐχειρίσθη τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἀλλὰ πρὸ τῆς συγκεντρωμένης κομμουνιστικῆς προσπαθείας πρὸς ἐπέκτασιν τῆς ἀπεργίας εἰς ἀπροκάλυπτον πάλην τάξεων, νομίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει ν' ἀφεθῇ ἀπερίσπαστος εἰς τὸν ἐφεξῆς χειρισμὸν τῆς ὑποθέσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία εἶνε βεβαρημένη μὲ τόσα σοβαρώτατα προβλήματα, ὥστε νὰ μὴν ἔχῃ καμμίαν ὄρεξιν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πολυτέλειαν μιᾶς «μάχης τάξεων», τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦν τὰ ἐδῶ ὄργανα τῆς Μόσχας. Ἄλλωστε ἡ μεγάλη μᾶζα τῶν ἐργατῶν δὲν εἶνε τόσον ἀφελής, ὥστε νὰ μὴ ἀντιλαμβάνεται τὸν κίνδυνον ἐκ μιᾶς γενικῆς ἀπεργίας, καθ' ἣν στιγμὴν εἰς τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα ὑπάρχουν τόσοι ἄνευ ἐργασίας, ἕτοιμοι ν' ἀντικαταστήσουν τοὺς ἀπεργούς.

ΤΑ ΝΕΑ ΦΥΣΙΓΓΙΑ Ἡ πρωϊνὴ ἐφημερίς, ἡ ὁποία ἐκλιπόντος τοῦ ἀλησμονήτου «Ἀστέρος» ἑρμηνεύει μὲ ἀξιέπαινον καὶ ἀτημέλητον ἐγκαρδιότητα ὅσα κατὰ φρένα μερμηρίζει ὁ ἔνοικος τῆς οἰκίας Ρούσου, προδιαγράφει ὡς ἑξῆς τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἑτοιμάζει ὡς νέα φυσίγγια δυναμίτιδος ὁ Πάτρων της διὰ νὰ τορπιλλίσῃ τὴν κυβέρνησιν: Ἡ συμφωνία Καφαντάρη—Μολλώφ, τὰ καλύμματα τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου, ὁ τρόπος τοῦ διακανονισμοῦ τῶν χρεῶν μὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν. Καὶ ὅ,τι ἄλλο εὑρεθῇ, ἐννοεῖται.... Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος, συνηθισμένος νὰ μὴ λαμβάνῃ ποτὲ ὑπ' ὄψιν τὴν ψῆφον μιᾶς βουλῆς ὅταν αὐτὴ δὲν εἶνε πειθήνιον ὄργανόν του, ὅπως ἡ διαβόητος ἐκείνη τῶν Λαζάρων, λησμονεῖ, ὅτι διὰ νὰ ἀνατραπῇ ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ καταψηφισθῇ ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς. Καὶ τοῦτο, ὡς γνωρίζει κάλλιστα ἡ προσφ[illegible] θεραπαινίς, ἐπεχειρήθη [illegible] ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχε, πρὸς μεγάλην [illegible] κρίαν καὶ ἀπογοήτευσιν.

ΤΑ ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΑ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

χιλιάδων ρουβλίων ἐκ μέρους [illegible]
θρᾶς Συνδικαλιστικῆς Διεθνοῦς [illegible]
ἐδῶ ὀργανώσεις τῆς ἀπερ[illegible]
θῆς—καὶ δὲν εἶνε δύσ[illegible]
βωθῇ ἁρμοδίως τοῦ [illegible]
γε, τὸ ζήτημα το[illegible]
συνέχειαν; Ὑπο[illegible]
τῶν μπολσεβικ[illegible]
κετὰ προκλητικ[illegible]
Ἐρυθρᾶς Δ[illegible]
προκλητικώτερ[illegible]
ρος ἔχουν ἐπὶ

Ἐὰν ἡ [illegible] ίστανται εἰς
θεῖα [illegible] πλῆς ἡ τίγρεις
περὶ [illegible] ἐντὸς τῶν
[illegible] τα. Αἱ ἑορταὶ
[illegible] ποὺ οἱ Μου-
[illegible] τὰ μικρὰ παιδιὰ
[illegible] τῶν ποδῶν μου,
[illegible] τῶν δύο φυλῶν. Ὁ
[illegible] ει τὸν Ἰαδαῖον νὰ πο-
καὶ πολλάκις τοῦ τὰ ἀρ-

V. BLASCO IBANEZ

Ἰεβαϊκὸν θέατρον

ΤΟΥΣ ΕΝΟ[illegible]

ποῖον δὲν [illegible]
τοῦν ἤδη [illegible]
καθαρίσῃ [illegible]
γικοῦ [illegible]
ὅτι ἐξελέ[illegible]
τὴν ὑπον[illegible]
λεμηθῇ [illegible]
Ἀρχηγόν,

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ

Ἕνας δημόσιος ὑπάλληλος διέπραξε κατ' αὐτὰς τὰ ἑξῆς θεάρεστα ἔργα: Διαμένων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μεσογείων καὶ συνδεθεὶς ἐρωτικῶς μὲ κάποιαν συγκάτοικόν του, κατώρθωσε νὰ τὴν πείσῃ, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει γάμου, νὰ τοῦ παραδώσῃ ὅλας τὰς οἰκονομίας της, ἀνερχομένας εἰς τριάντα χιλιάδας δραχμάς. Ὅταν ἡ τριάντα χιλιάδες δραχμὲς τῆς Μαρίας—οὕτω ὠνομάζετο ἡ μελλόνυμφος—ἐφαγώθηκαν, ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ἐστράφη πρὸς μίαν χήραν, διαμένουσαν εἰς τὸν συνοικισμὸν Φιλαδελφείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπίσης ὑπεσχέθη γάμον. Ἡ χήρα τοῦ ἐμέτρησε τότε καὶ αὐτὴ τὰς οἰκονομίας της, ἀνερχομένας εἰς ἑξῆντα χιλιάδες δραχμάς, καὶ ἀνέμενε μετ' ἀγωνίας τὴν ἡμέραν τῆς τελέσεως τοῦ μυστηρίου, ὅπως καὶ ἡ Μαρία. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἑξῆντα χιλιάδες τῆς Γλυκερίας ταχέως ἠκολούθησαν τὸν δρόμον τῶν τριάντα χιλιάδων τῆς Μαρίας, τοιουτοτρόπως δὲ ὁ δημόσιος ὑπάλληλος εὑρέθη ἠναγκασμένος νὰ ἀναζητήσῃ ἄλλας ὑποψηφίας νύμφας μὲ ἄλλας χιλιάδας δραχμῶν οἰκονομίας. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἡ Μαρία καὶ ἡ Γλυκερία κάτι ἐμυρίσθησαν ἀπὸ τὰ τεκταινόμενα, ζητήσασαι δὲ τὴν ἐπέμβασιν τῆς Εἰσαγγελίας, κατώρθωσαν νὰ ἀνακόψουν τὴν δρᾶσιν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ὁ ὁποῖος αὐτὴν τὴν στιγμὴν εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν ὀργάνων τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἀντὶ νὰ εὑρίσκεται εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τρίτης μελλονύμφου, πρὸς τὴν ὁποίαν εἶχε στραφῆ. Τὸ γεγονὸς βεβαίως δὲν εἶνε ἀσύνηθες διὰ τὸν τόπον μας, καθ' ἑκάστην δὲ σχεδὸν σημειοῦνται παρόμοια περιστατικὰ τόσον εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅπου τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὑποψηφίου γαμβροῦ τὸ μετέρχονται ὄχι μόνον ἀνύπανδροι, ἀλλὰ καὶ ὑπανδρευμένοι, τελευταίως δὲ καὶ ἕνας ἑξηκοντούτης γέρων μὲ τέσσερα παιδιὰ καὶ ἀνάλογα ἐγγόνια. Ἀλλ' ὅσον συνηθισμένον καὶ ἂν εἶνε τὸ συμβὰν τῆς Μαρίας καὶ τῆς Γλυκερίας, δὲν παύει μὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε καὶ ἐκπληκτικόν, προκειμένου περὶ παθήματος ἀντιπροσώπων τοῦ ὡραίου φύλου, διακρινομένου μὲν διὰ τὴν ἐπιπολαιότητά του, ἀλλ' ἔχοντος ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὸ χάρισμα τῆς περιεργείας, τὸ ὁποῖον ἐξουδετερώνει μέγα μέρος τῶν ἐπιπολαιοτήτων του. Μία γυναῖκα ἠμπορεῖ νὰ ἐπιχειρῇ κάθε εἴδους ἐλαφρότητας καὶ αὐτὰς τὰς μᾶλλον ἀπιθάνους, ἀλλ' ἐὰν ἡ φίλη της τῆς εἰπῇ ὅτι τὸ ὕφασμα τῆς τελευταίας τουαλέττας τὴν ὁποίαν αὐτὴ φορεῖ τὸ ἠγόρασε πρὸς 200 δραχμὰς τὸν πῆχυν, τὴν ἐπομένην θὰ μεταβῇ εἰς τὰ ἐμπορικὰ γιὰ νὰ πληροφορηθῇ τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν:

—Ἀμ' δὲν τὸ πῆρε διακόσιες! Ἑκατὸν τριάντα πωλοῦν τὰ ἴδια ὅλα τὰ μαγαζιά!

Εἶνε ἡ γυναικεία περιέργεια, ἐκδηλουμένη παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀμήν! Λοιπὸν αὐτὴν τὴν γυναικείαν περιέργειαν ἕνα μόνον πρᾶγμα τὴν ἐκμηδενίζει: Ἡ ὑπόσχεσις τοῦ γάμου. Ἐδόθη; Ἡ γυναῖκα δὲν ἐρωτᾷ ἀπὸ ποῖον ἐδόθη, οὔτε ποίαν ἄλλην ἀξίαν ἔχει. Ἐὰν ὁ ὑποψήφιος γαμβρὸς εἶνε νυμφευμένος, ἐὰν ἔχῃ παιδιά, ἐὰν ἔχῃ χρέη, ἐὰν δὲν ἔχῃ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν λέγει, ἐὰν εἶνε τίμιος, ἄτιμος, καμμία ἔρευνα πρὸς τοῦτο:

—Θὰ μὲ πάρῃς, Μῆτσο;

—Θὰ σὲ πάρω, Καίτη. Δῶσε μου ἐκεῖνες τὶς τριάντα χιλιάδες ποὺ ἔχεις στὴν Τράπεζα.

—Πάρτες!

Τοιουτοτρόπως ἐνῷ μιὰ γυναῖκα γιὰ νὰ ἀγοράσῃ κρεμμύδια ἐρωτᾷ ἐὰν εἶνε ἀπὸ τὰ Βάτικα, γιὰ νὰ ἀγοράσῃ κανάτια ἐρωτᾷ ἐὰν εἶνε Αἰγινίτικα, ἐνῷ ζητεῖ νὰ μάθῃ ἐὰν τὸ βραχιόλι τῆς Φωφῶς εἶνε ἀληθινὸ ἢ ψεύτικο, καὶ ἐνῷ πηγαίνει εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μητροπόλεως διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἐὰν ὁ Μπάμπης τὴν ἔχῃ στεφανωμένη τὴν Κοῦλαν, προκειμένου νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἰδίας της τύχης καὶ τῆς τύχης τῶν οἰκονομιῶν της, κάθε γυναικεία περιέργεια ἐξατμίζεται:

—Τὶς τριάντα χιλιάδες θέλεις, Μῆτσο; Πάρτες!

Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἄλλοτε ἔζη εἰς τὸν Πειραιᾶ μία χήρα ἐμποροπλοιάρχου, ἀρκετὰ εὔπορος, μετὰ τῆς δεκαοκταέτιδος κόρης της. Ἡ χήρα αὐτὴ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκάθητο εἰς τὸ παράθυρον τοῦ ἰσογείου σπιτιοῦ της καὶ ἡ δουλειά της ἦταν νὰ παρακολουθῇ τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν γειτονιάν:

—Βρὲ σύ! Τί ἔχεις μέσα στὸν ταβᾶ ποῦ πηγαίνεις στὸ φοῦρνο; Κρέας μὲ πατάτες; Καλά!

—Καὶ σύ, κοπέλλα μου, τί ἔφερες πρωτήτερα στὸ ἀντικρυνὸ σπίτι; Νέο πάλι φόρεμα τῆς κυρίας; Ἀμ' δὲν εἶνε δὰ δεκαπέντε μέρες ποῦ τῆς εἶχανε φέρει ἄλλο. Θἆνε μεταξωτὸ αὐτό, ἔ; Ἔτσι βέβαια!

Γενικῶς δὲν ὑπῆρχε συμβὰν τῆς γειτονιᾶς, διὰ τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ἐζήτει πληροφορίας ἡ χήρα τοῦ ἐμποροπλοιάρχου. Μίαν ἡμέραν ἐνεφανίσθη ὁ γαμβρὸς διὰ τὴν κόρην. Εἶπε ὅτι εἶνε δικηγόρος, τὸ ἐβεβαίωσε καὶ κάποιος ἄλλος καὶ ἡ προκαταβολὴ μέρους τῆς προικὸς παρεδόθη εἰς χεῖρας ἑνὸς ἀλήτου. Ὅταν τὸ πάθημα ἀπεκαλύφθη, ἡ χήρα ἐτράβαγε τὰ μαλλιά της. Κάποιος ὅμως ἐκ τῶν γειτόνων της ἐτόλμησε νὰ τῆς εἰπῇ τότε:

—Μά, κυρά μου, γιὰ τὸν ταβᾶ τοῦ γείτονα ἐφρόντιζες νὰ μάθῃς τί περιέχει, γιὰ τὸ γαμπρὸ γιατί δὲν εἶχες τὴν ἴδια περιέργεια;

—Ἀμ' ξέρω καὶ 'γώ, παιδί μου!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΗΧΩ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

—Παρὰ τὸ Χόλλυγουνδ ὑπάρχει μέγα λεοντοτροφεῖον, προωρισμένον νὰ παρέχῃ εἰς τὰ στούντιο τὰ λεοντάρια ποὺ χρειάζονται διὰ τὰς κινηματογραφικὰς ταινίας.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἰδιοκτήτου, ἑνὸς Γάλλου ὀνόματι Σὰρλ Γκαί, ἀπὸ τὴν μίσθωσιν ἑνὸς καὶ μόνου λεονταριοῦ ἐκέρδισε 50,000 δολλάρια ἐντὸς 5 ἐτῶν, δηλ. 3.500.000 δραχμῶν.

—Ὁ Γερμανὸς καθηγητὴς Ράμπε ἐξέθεσεν εἰς τὸ Φυσιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον τοῦ Ἀμβούργου τὰ πορίσματά του περὶ τῆς παθογενείας τοῦ σακχαρώδους διαβήτου.

Κατὰ τὸν καθηγητὴν Ράμπε, οὗτος ὀφείλεται εἰς ἐξασθένισιν ἑνὸς τῶν δύο ἀδένων, οἵτινες ἀποτελοῦν τὸ πάγκρεας, τοῦ ἀδένος ἐσωτερικῆς ἐκκρίσεως, προκαλουμένην κόπωσιν τοῦ πεπτικοῦ ἀδένος. Ὅλαι αἱ τροφαὶ αἱ ἀπαιτοῦσαι ἐντατικὴν ἐργασίαν τοῦ παγκρέατος διὰ τὴν πέψιν αὐτῶν, προδιαθέτουσιν διὰ διαβήτην.

Πρὸς ἰσορρόπησιν ὅθεν τῆς δράσεως τῶν δύο ἀδένων ἀπαιτεῖται δίαιτα χορτοφαγικὴ καὶ ἀλεύρου, καὶ ἰδίως ἀλεύρου βρώμης, καταστρέφουν δὲ τὴν ἰσορροπίαν ταύτην αἱ λευκωματοῦχοι τροφαὶ καὶ ἰδίως τὸ κρέας.

Η ΝΕΑ ΠΟΛΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΜΟΥΝΔΣΕΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΚΙΛΜΠΩ

ΑΠΩΛΕΣΘΗΣΑΝ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΤΩΝ ΑΡΚΤΩΝ;

ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΡΒΗΓΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΟΣΛΟ, 21 Ἰουνίου.— Ἡ ἐξαφάνισις τοῦ Ἀμοῦνδσεν ἀπασχολεῖ ἤδη σοβαρῶς καὶ τοὺς πλέον στενοὺς φίλους τοῦ λαοφιλοῦς ἐξερευνητοῦ καθὼς ἐπίσης καὶ τὰς νορβηγικὰς ἀρχάς. Ἡ ὑπόθεσις ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἑκουσία ἡ σιωπή του ἀρχίζει νὰ ἀποκλείεται. Πιθανωτέρα γίνεται ἡ ἐκδοχὴ ὅτι κάποιο ἀτύχημα τοῦ συνέβη.

Ὁπωσδήποτε αἱ ἀρχαὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ παραμείνουν ἀδρανεῖς καὶ ἤρχισαν διατυπούμενα διάφορα σχέδια σωτηρίας του.

Ἡ νορβηγικὴ κυβέρνησις διέταξε τὸ πλοῖον «Μικέλε Σὰρς», τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐγγὺς τῆς νήσου τῶν Ἄρκτων, νὰ ἐξερευνήσῃ ἀμέσως τὴν θάλασσαν τὴν κειμένην ἀνατολικῶς τῆς 39 μοίρας μήκους. Τὸ «Μικέλε Στὰρς» εἶνε κυβερνητικὸν πλοῖον ἀσχολούμενον μὲ ὠκεανογραφικὰς παρατηρήσεις. Ἔχει πλήρωμα στρατιωτικὸν ἂν καὶ δὲν εἶνε ἐξωπλισμένον. Ταυτοχρόνως εἰδοποιήθησαν καὶ ὅλαι αἱ φαλαινίδες αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται κατὰ μῆκος τῆς πορείας τὴν ὁποίαν θὰ ἠκολούθει ὁ Ἀμοῦνδσεν, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ σοβιετικὸν παγοθραυστικὸν «Μαλίγκεν» τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἤδη ἐγγὺς τῆς νήσου τῆς Ἐλπίδος.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τῆς Γαλλίας διέταξε τὸν ἄμεσον ἀπόπλουν διὰ τὰς ἀρκτικὰς θαλάσσας τοῦ καταδρομικοῦ «Στρασβοῦργον» καὶ τοῦ «Κεντὲν Ρούσβελτ». Τὸ τελευταῖον τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς τὸ Φιὸρδ τοῦ Ὄσλο ἀνεχώρησεν ἀπόψε τὴν 6ην ἑσπερινὴν κατευθυνόμενον εἰς τὸ Τρόμσο ὁπόθεν ἀφοῦ θὰ ἀνθρακεύσῃ θὰ κατευθυνθῇ πρὸς τὰς ἀρκτικὰς θαλάσσας εἰς ἀνεύρεσιν τοῦ Ἀμοῦνδσεν.

Εἰς τὸ νορβηγικὸν τμῆμα Ἀμύνης ἐγένετο συμβούλιον εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβε μέρος καὶ ὁ ἐξερευνητὴς Ὄττο Σβερντρούπ, ὁ καθηγητὴς Χόελ καὶ ἄλλοι γνῶσται τῶν ἀρκτικῶν περιοχῶν. Μεταξὺ τῶν συνελθόντων ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη ὅτι κάποιο δυστύχημα συνέβη εἰς τὸ «Λαθὰμ 47» τὴν ὥραν καθ' ἣν ἵπτατο εἰς τὴν πέριξ τῆς νήσου τῶν Ἄρκτων περιοχήν. Ἡ γνώμη αὐτὴ βασίζεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τρεῖς ὥρας μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του τὸ γαλλικὸν ὑδροπλάνον ἐξηκολούθει νὰ ἐπικοινωνῇ μὲ τὸν ῥαδιογραφικὸν σταθμὸν τοῦ Τρόμσο. Μετὰ πτῆσιν τριῶν ὡρῶν ὑπολογίζεται ὅτι τὸ ὑδροπλάνον θὰ εἶχε φθάσει εἰς τὴν Νῆσον τῶν Ἄρκτων.

Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Λέϋγκ ἐρωτηθεὶς τηλεφωνικῶς ὑπὸ Νορβηγῶν δημοσιογράφων ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε αἰσιόδοξος καὶ ὅτι πιστεύει ὅτι πολὺ συντόμως ὁ ἀεροπόρος Γκιλμπὼ καὶ οἱ σύντροφοί του θὰ δώσουν σημεῖα ζωῆς.

Ἡ διαταγὴ ὅμως πρὸς τὰ δύο πλοῖα νὰ πλεύσουν κατεπειγόντως πρὸς τὰς ἀρκτικὰς θαλάσσας μαρτυρεῖ ὅτι καὶ εἰς τοὺς Παρισίους ἀρχίζουν νὰ ἀνησυχοῦν διὰ τὴν τύχην των.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΑΔΜΟΥΝΣΕΝ

Ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Ἀμοῦνδσεν ὁ ὁποῖος ταυτοχρόνως εἶνε καὶ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ μεγάλου ἐξερευνητοῦ, ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ταχεῖα ἀποστολὴ βοηθειῶν.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐτηλεφώνησεν εἰς τὸ Τρόμσο μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ πείσῃ τὸν πιλότον τοῦ φιλανδικοῦ ὑδροπλάνου «Τουρκὸν» νὰ πετάξῃ ὑπεράνω τῶν περὶ τὴν Νῆσον τῶν Ἄρκτων θαλασσῶν καὶ νὰ ἐξερευνήσῃ μήπως εὕρισκε τὸν Ἀμοῦνδσεν. Δυστυχῶς τὸ ὑδροπλάνον εἶχε φορτωθῇ ἐπὶ ἑνὸς ἀνθρακοφόρου πλοίου τὸ ὁποῖον κατευθύνεται ἤδη πρὸς τὸν ὅρμον Ἀδβέντο εἰς τὸ Φιὸρδ τοῦ Πάγου.

Ὁ νεώτερος Ἀμοῦνδσεν γνωρίζει ὅτι τὸ ὑδροπλάνον τοῦ Γκίλμπ εἶχε μίαν πτυσσομένην λέμβον ἐπὶ τῆς ὁποίας ἠδύνατο νὰ ἐπιβιβασθῇ ὅλο τὸ πλήρωμα. Ἐπὶ τοῦ ὑδροπλάνου εὑρίσκοντο ἐπίσης ἀρκετὰ τρόφιμα καὶ ἕνα ὅπλον. Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἀμοῦνδσεν κατορθώσει νὰ φθάσῃ ἔστω ἐπὶ ἐρήμου παγωμένης νήσου εἶνε δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον, εἶνε γνωστὸν ὅτι ἄλλοτε διῆλθεν ἕνα ἔτος εἰς τὴν Γῆν τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ τρεφόμενος μὲ τὰς φώκας καὶ τὰς ἄρκτους τὰς ὁποίας ἐφόνευε μὲ τὸ μοναδικὸν τουφέκι του.

Εἰς τὸ Μπεργκὲν τὸ «Λαθὰμ 47» παρέλαβε καὶ μερικὰ ἄλλα τρόφιμα καθὼς ἐπίσης καὶ ἔλκηθρα διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Νόμπιλε. Ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Ἀμοῦνδσεν ἀγνοεῖ μέχρις ὥρας τί ἄλλα τρόφιμα παρέλαβεν ὁ θεῖός του ἀπὸ τὸ Τρόμσο.

Ὅταν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Ὄσλο ὁ Ἀμοῦνδσεν δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀποφασίσει ποῖον δρόμον θὰ ἠκολούθει. Μερικοὶ ὑποθέτουν ὅτι ἐσκόπευε νὰ κατευθυνθῇ βορειοανατολικῶς πρὸς τὸ ἀκρωτήριον Λάϊχ Σμὶθ. Πολλοὶ ὅμως τονίζουν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀπ' εὐθείας ἔναρξιν τῶν ἐρευνῶν του διὰ τὸν Νόμπιλε ἐκκινῶν ἀπὸ τὰς νορβηγικὰς ἀκτὰς ἀφοῦ ἠδύνατο νὰ κατευθυνθῇ προηγουμένως εἰς τὸ Κίνγκς Μπαίϋ ἢ εἰς τὸν Ὅρμον Ἀδβέντο ὁ ὁποῖος δὲν ἀπέχει πλέον τῶν 400 χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ὁ ὅμιλος τοῦ Νόμπιλε.

Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΛΜΓΚΡΗΝ

Ὁμιλῶν διὰ τὴν διάσωσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Νόμπιλε, ὁ καθηγητὴς Χόελ, ἐδήλωσεν ὅτι οἱ Μαλμγκρήν, Ζάππι καὶ Μαριάνο, οἱ ὁποῖοι, ὡς γνωστόν, ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν τοῦ Νόμπιλε κατευθυνόμενοι πρὸς τὸ Βόρειον Ἀκρωτήριον, δέον νὰ ἀναζητηθοῦν ἀκόμη καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἑπτὰ Νήσων, ὅπου εἶνε δυνατὸν νὰ παρεσύρθησαν ὑπὸ τῶν ῥευμάτων. Τὴν ἔρευναν αὐτὴν θὰ διενεργήσουν οἱ Σουηδοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἤδη συγκεντρωθῇ εἰς τὸ Βίργκο Μπαίϋ τῆς Νήσου τῶν Δανῶν. Οὗτοι ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των τὰ πλοῖα «Κουὲστ» καὶ «Τάνια» καὶ τέσσαρα ὑδροπλάνα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἰσχυρότερον, τὸ «Οὔπλαντ» ἔφθασε χθὲς εἰς τὸν ὅρμον αὐτὸν προερχόμενον ἀπὸ τὸ Κίνγκς Μπαίϋ.

ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ. — ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21 Ἰουνίου.—Εἰς τὴν ἀγωνίαν τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ διὰ τὴν τύχην τοῦ πληρώματος τῆς «Ἰταλίας» προσετέθη ἀπὸ 48 ὡρῶν ἡ ἀγωνία διὰ τὴν τύχην τοῦ «Λαθὰμ 47» τοῦ Γκιλμπώ. Τὸ γαλλικὸν ὑδροπλάνον ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Μπέργκεν κατευθυνόμενον πρὸς τὰς νήσους Σβάλμπαρντ, φέρον μεθ' ἑαυτοῦ ἓξ ἄτομα. Ὁ ἀσύρματος τοῦ μεγάλου τούτου ὑδροπλάνου ἐξέπεμψε τὸ τελευταῖον του διάγγελμα τὴν 8ην ἑσπερινὴν τῆς παρελθούσης Δευτέρας. Ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης οὐδεμία νεωτέρα εἴδησις ἐλήφθη.

Εἰς τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν αἰσιοδοξοῦν. Ὁ ὑπουργὸς ὅμως κ. Λέϋγκ, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ οἱονδήποτε ἐνδεχόμενον, διέταξεν ὅπως τρία πλοῖα κατευθυνθοῦν πρὸς τὴν θάλασσαν τῶν Μπάρεντς διὰ τὴν διενέργειαν ἀμέσων ἐρευνῶν.

Τὸ καταδρομικὸν «Στρασβοῦργον», τὸ παλαιὸν γερμανικὸν σκάφος «Ρέγκενσμπουργκ», πλοῖον 4900 τόννων καὶ ταχύτητος 26 κόμβων τὴν ὥραν διετάχθη νὰ πλεύσῃ ἀπὸ τὸ Κιμπερὸν εἰς τὸ Χερβοῦργον διὰ νὰ ἀνεφοδιασθῇ καὶ νὰ κατευθυνθῇ πρὸς τὸ Τρόμσο. Ἐντεῦθεν μετὰ νέον ἀνεφοδιασμὸν θὰ κατευθυνθῇ πρὸς τὸ Κίνγκς Μπαίϋ. Τὸ «Κεντὲν Ρούσβελτ» εἶνε βοηθητικὸν πλοῖον 600 τόννων ταχύτητος 13 μιλλίων τὸ ὁποῖον εἶνε ἤδη εἰς τὸ Ὄσλο καὶ θὰ κατευθυνθῇ εἰς τὸ Μπεργκὲν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ Τρόμσο ὅπου θὰ φθάσῃ τὴν 27 τρέχοντος διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως διὰ τὴν νῆσον τῶν Σβάλμπαρντ. Τέλος τὸ «Διατί ὄχι;» τοῦ ἐξερευνητοῦ δόκτορος Σαρκώ, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἤδη εἰς τὸ Χερβοῦργον θὰ ἀναχωρήσῃ τὴν προσεχῆ Δευτέραν διὰ τοὺς βορείους λιμένας τῆς Νορβηγίας διὰ νὰ συνεργασθῇ καὶ αὐτὸ εἰς τὰς ἀναζητήσεις.

Σήμερον ὁ κ. Λέϋγκ συνειργάσθη ἐπὶ μακρὸν μὲ τὸν ἐν Παρισίοις Νορβηγὸν πρεσβευτὴν βαρῶνον Γιάρλσμπεργκ. Κατὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην ἐξητάσθη τὸ ἐνδεχόμενον κοινῆς συνεργασίας τῶν δύο κυβερνήσεων διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ Ἀμοῦνδσεν καὶ τοῦ Γκιλμπώ. Κατά τινας πληροφορίας μὴ ἐπιβεβαιωθείσας εἰσέτι ἕνα ἄλλο γαλλικὸν ὑδροπλάνον θὰ πορευθῇ ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ «Λαθὰμ 47». Ἡ νορβηγικὴ κυβέρνησις εἰδοποίησε τὴν γαλλικὴν ὅτι διέταξε τὸ πλοῖον «Μικέλε Σὰρς» τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐγγὺς τῆς Νήσου τῶν Ἄρκτων νὰ συλλέξῃ ἀπὸ τὰ ἁλιευτικὰ πλοῖα, τὰ εὑρισκόμενα εἰς ἐκεῖνα τὰ ὕδατα πᾶσαν πληροφορίαν σχετικὴν μὲ τὴν διάβασιν τοῦ Ἀμοῦνδσεν καὶ τοῦ Γκιλμπώ.

ΑΙ ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΟΙ ΦΗΜΑΙ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀνακοινοῖ ὅτι: Ὅλαι αἱ πληροφορίαι αἱ διαδιδόμεναι καὶ δημοσιευόμεναι σχετικῶς μὲ τὴν τύχην τοῦ ὑδροπλάνου στεροῦνται ὑποστάσεως.

Ἂς σημειωθῇ ὅτι αἱ ἐφημερίδες εἶνε γεμᾶται ἀπὸ ἀντιφατικὰς πληροφορίας. Κατά τινα τηλεγραφήματα ὁ Γκιλμπὼ ἠναγκάσθη νὰ κατέλθῃ ἐν πλήρει ὠκεανῷ καὶ τὸ ὑδροπλάνον του ἠχμαλωτίσθη ὑπὸ τῶν πάγων καταστραφέν.

Ἄλλα τηλεγραφήματα ἀνέφερον ὅτι ὁ Γκιλμπὼ ἔφθασε μετὰ τοῦ Ἀμοῦνδσεν εἰς τοὺς πάγους τοῦ Πόλου καὶ ὅτι κατῆλθεν εἰς μέρος κείμενον ἐγγὺς τῆς κατασκηνώσεως τοῦ Νόμπιλε.

Ἄλλα τέλος τηλεγραφήματα ἀγγέλλουν ὅτι κατηυθύνθη πρὸς τὴν Γῆν τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ εἰς ἀναζήτησιν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τοῦ πληρώματος, οἱ ὁποῖοι παρέμειναν ἐπὶ τῆς «Ἰταλίας».

Προφανῶς πρόκειται περὶ ὑποθέσεων αἱ ὁποῖαι στεροῦνται πάσης βάσεως ἐφ' ὅσον οὐδεμία πληροφορία ἐλήφθη ἀπὸ τὸ ἴδιον τὸ «Λαθὰμ 47» ἢ ἀπὸ ἄλλα πλοῖα τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὰς ἀρκτικὰς θαλάσσας.

ΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑΝ ΤΟΥ ΝΟΜΠΙΛΕ

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τὸ Κίνγκς Μπαίϋ ἀγγέλλεται ὅτι συνεχίζονται αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν μετὰ τοῦ Νόμπιλε εὑρισκομένων ἀνδρῶν τῆς «Ἰταλίας».

Κατὰ τὰ ἐκεῖθεν τηλεγραφήματα σήμερον ἐπεκράτησαν κακαὶ μετεωρολογικαὶ συνθῆκαι. Τὸ Κίνγκς Μπαίϋ ἐκαλύφθη ὑπὸ πυκνῆς ὁμίχλης. Ἰσχυρὸς βορειοδυτικὸς ἄνεμος ἀπωθεῖ τὸ στρῶμα τοῦτο τῆς ὁμίχλης πρὸς τὰς βορείους ἀκτὰς τῆς Βορειοανατολικῆς Γῆς.

Ραδιογράφημα τῆς «Μπραγκάντζας» ἀγγέλλει ὅτι ἡ ὁμίχλη ἔφθασεν ἤδη εἰς τὸ Βόρειον Ἀκρωτήριον καὶ παρεμποδίζει τὰς πτήσεις τῶν Σκανδιναυῶν ἀεροπόρων Λάρσεν καὶ Λουέτζοβ Χόλμ.

Παρὰ τὴν ὁμίχλην καὶ τὸν κακὸν καιρὸν οἱ δύο τολμηροὶ ἀεροπόροι ἀνεχώρησαν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Νόμπιλε. Μετὰ κινδυνώδη πτῆσιν ἔφθασαν εἰς τὴν νῆσον Φόϋν, δὲν κατώρθωσαν ὅμως νὰ διακρίνουν τὴν κατασκήνωσιν. Ἡ ἀποτυχία αὐτὴ ὀφείλεται ἀφ' ἑνὸς εἰς τὸν ἄθλιον καιρὸν καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀσυρμάτου μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἠδύναντο νὰ ἔλθουν εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν ἀσύρματον τῶν ναυαγῶν.

Οἱ Ἰταλοὶ ἀεροπόροι Μανταλένα καὶ Πέντζο εἶνε ἕτοιμοι νὰ κατευθυνθοῦν καὶ πάλιν πρὸς τοὺς ναυαγοὺς διὰ νὰ συμπληρώσουν τὸν ἀνεφοδιασμόν των.

Εἰς τοὺς ναυαγοὺς θὰ σταλοῦν καὶ νέοι συσσωρευταὶ διὰ τὴν καλυτέραν λειτουργίαν τοῦ ἀσυρμάτου των.

Οἱ Σκανδιναυοὶ ἀεροπόροι οἱ ὁποῖοι ἔχουν φθάσει μέχρι τῶν Σβάλμπαρντ ἑτοιμάζονται μὲ ψυχραιμίαν καὶ χωρὶς θόρυβον νὰ βοηθήσουν ἀκόμη θετικώτερον τοὺς ναυαγούς. Ἐλπίζουν ὅτι θὰ κατορθώσουν ὁπωσδήποτε νὰ προσγειωθοῦν ἐγγὺς τῆς κατασκηνώσεως τοῦ Νόμπιλε καὶ νὰ παραλάβουν ἐπὶ τῶν ὑδροπλάνων των τοὺς ναυαγούς, εἰς τῶν ὁποίων, ὁ Τσετσιόνι λόγῳ τοῦ κατάγματος τοῦ ποδός του παραμένει ἀκίνητος ἐπὶ τῶν πάγων.

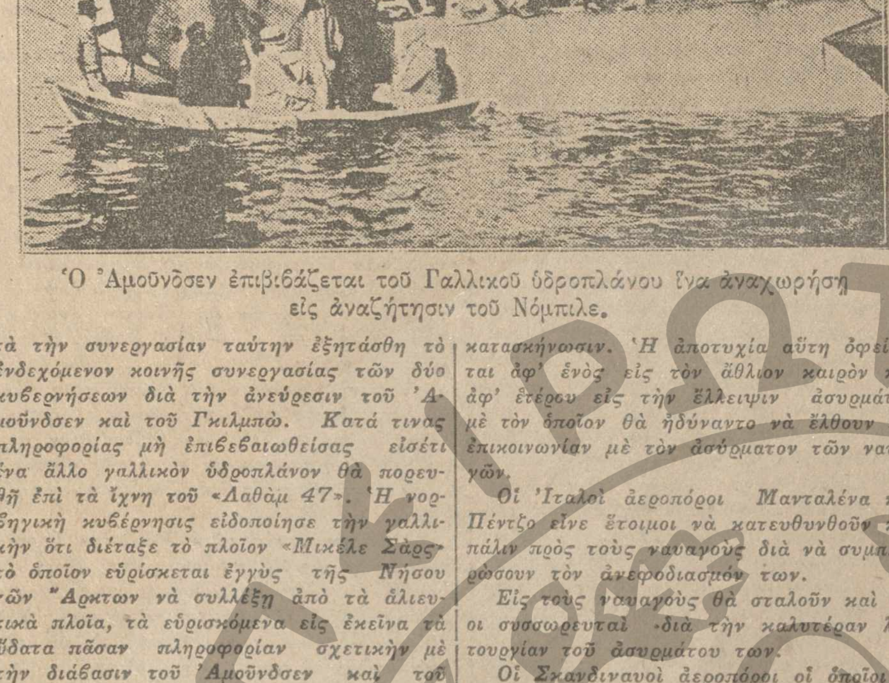

Ὁ Ἀμοῦνδσεν ἐπιβιβάζεται τοῦ Γαλλικοῦ ὑδροπλάνου ἵνα ἀναχωρήσῃ εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Νόμπιλε.

ΤΑ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Α'.

Τὴν ἐπομένην τοῦ παγκοσμίου αἱματοκυλίσματος κατέστη εὐχερῶς ἀντιληπτὸν ὅτι δὲν ὑπῆρχον, τοὐλάχιστον ἐν Εὐρώπῃ, νικηταὶ καὶ ἡττημένοι. Ἀπέμενον μόνον πληγαὶ πρὸς ἐπούλωσιν καὶ ἐρείπια πρὸς ἀνοικοδόμησιν. Ἀντὶ ὅμως ἡ ἀνόρθωσις τῆς δεινῶς πληγείσης γηραιᾶς Ἠπείρου νὰ συνενώσῃ εἰς κοινὴν συνεργασίαν καὶ προσπάθειαν τὰ διάφορα Εὐρωπαϊκὰ Ἔθνη—ἕκαστον ἐκ τούτων, ὑπὸ τὴν ὤθησιν προφανῶς τοῦ ὑπερεξαφθέντος συνεπείᾳ τοῦ πολέμου ἐθνικόφρονος αἰσθήματος, συνεπτύχθη εἰς ἑαυτὸ καὶ ἀπομονωθὲν διὰ ὑψηλῶν καὶ ἀνυπερβλήτων φραγμῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, προσεπά-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

περὶ ἐκλογικοῦ συστήματος ἀντιλήψεις του. Ὁ κ. Καφαντάρης εἶνε, βέβαια, εἰς θέσιν ν' ἀπαντήσῃ ὁ ἴδιος εἰς τὰς βενιζελικὰς αὐτὰς προκλήσεις καὶ δὲν εἶνε ἡ ζωηρότης τῆς ἐκφράσεως ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τοῦ λείπει εἰς ὁμοίας περιστάσεις. Ἡμεῖς, θεαταὶ τῶν βενιζελικῶν ἑλιγμῶν περὶ τὴν ἐξουσίαν, διασκεδάζομεν ἁπλῶς μὲ τὴν πτωχαλαζονικὴν ἀντίληψιν τῆς βενιζελικῆς ὀρθοδοξίας, κατὰ τὴν ὁποίαν κανεὶς ἐκ τοῦ ὁμοουσίου τοῦ βενιζελισμοῦ ἐκπορευθεὶς δὲν δικαιοῦται νὰ δείξῃ αὐτοτέλειαν. Ἀλλ' ὁ κ. Καφαντάρης, ὁ ὁποῖος διὰ τὸν κ. Βενιζέλον εἶνε χειρότερος τοῦ Ἰούδα, ἀφ' ὅτου ἀπέσπασε τριακοντάδα βουλευτῶν ἀπὸ τὸ κόμμα καὶ συγκροτεῖ τὸ κόμμα του προοδευτικῶν—καὶ μετ' ἐπιτυχίας ἔναντι τῶν βενιζελικῶν—ἦτο ἀνέκαθεν κεκηρυγμένος ὑπὲρ τῆς ἀναλογικῆς, ὑποστηρίξας αὐτὴν καὶ εἰς τὴν Βουλήν· δὲν εἶνε δὲ τόσον Μέγας Ἀνήρ, ὅσον ὁ κ. Βενιζέλος, ὥστε νὰ ἀποπτύῃ τὰς γνώμας του καὶ τὰς βεβαιώσεις του εἰς πρώτην εὐκαιρίαν.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΑΞΙΩΣΙΣ Παράδοξον ἀξίωσιν διατυπώνει ἑσπερινὴ συνάδελφος ζητοῦσα ἀπὸ τὸν ἀτυχῆ Ἀμοῦνδσεν νὰ δίδῃ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου του εἰς τοὺς ἀναζητοῦντας αὐτὸν ἀεροπόρους «σημεῖα στίξεως». Ὁ ἄνθρωπος, παρὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συναδέλφου εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἔχῃ καμμίαν ἀπολύτως ὄρεξιν νὰ δίδῃ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου μαθήματα γραμματικῆς εἰς τοὺς ἀναζητοῦντας αὐτόν. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ εἶναι τὸ στίγμα του δηλαδὴ τὸν διὰ γεωγραφικῶν συντεταγμένων ἀκριβῆ καθορισμὸν τοῦ μέρους εἰς τὸ ὁποῖον κατέπεσεν.

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ὁ ἀρθρογράφος ἑσπερινῆς συναδέλφου διὰ μιᾶς μονοκονδυλιᾶς ἔλυσε χθὲς τὸ Κοινωνικόν μας πρόβλημα: «Προσπαθοῦμε, γράφει, νὰ πᾶμε μπροστὰ μὲ τὸν κονδυλοφόρο, ἐνῷ ἐκεῖνο ποῦ μᾶς λείπει εἶνε τὸ τσαπί». Ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁ ῥέκτης κοινωνιολόγος τῆς συναδέλφου ἔχει δίκαιον: καλύτερα νὰ τοῦ ἔλειπεν ὁ κονδυλοφόρος....

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ Τὸ Πρωτοδικεῖον Πατρῶν ἔπαυσε κατ' οὐσίαν νὰ λειτουργῇ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου λόγῳ τῆς μεταθέσεως τῶν περισσοτέρων του δικαστῶν. Συγχρόνως, λόγῳ ἀνεπαρκοῦς προσωπικοῦ, ἔπαυσε καὶ τοῦ Εἰρηνοδικείου Πατρῶν ἡ κανονικὴ λειτουργία. Εἰς μάτην ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου ζητεῖ νὰ συμπληρωθοῦν αἱ χηρεύουσαι θέσεις δικαστῶν καὶ νὰ διορισθοῦν δεύτερος εἰρηνοδίκης καὶ δύο ἔμμισθοι πάρεδροι. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης εὑρίσκει, φαίνεται, ὅτι αἱ Πάτραι εἶνε δυνατὸν νὰ κάμουν χωρὶς δικαιοσύνην διότι ὑφίσταται ἤδη πραγματικῶς κατάστασις πλήρους δικαιοστασίου. Ὁ Δικηγορικὸς σύλλογος τῆς Πελοποννησιακῆς πρωτευούσης διαμαρτύρεται διὰ ψηφίσματός του ἐντονώτατα διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ ζητεῖ τὴν ἐντὸς τῶν θερινῶν δικαστικῶν διακοπῶν ἐπανόρθωσίν της. Τὴν ἐπανόρθωσιν δηλαδή, τοῦ κύρους τοῦ Κράτους ἐν Πάτραις ἀφοῦ ἡ κανονικὴ λειτουργία τῆς Δικαιοσύνης εἶνε ἡ στοιχειωδεστέρα ἐκδήλωσις τῆς κρατικῆς ἐξουσίας.

ΠΩΣ ΕΤΙΜΩΡΗΘΗ; Ἕνας ὑποκελευστής, κινητοποιήσας περίπολον ναυτῶν, ἐνήργησε προσπέλασιν κατὰ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος πρὸς ἀπελευθέρωσιν συναδέλφου του συλληφθέντος διότι διετάρασσε τὴν νυκτερινὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων τῆς γειτονιᾶς. Καὶ ὁ μὲν γενναῖος ὑποκελευστὴς δὲν ἀφέθη ν' ἀνδραγαθήσῃ, ἀποπεμφθεὶς ἀπὸ τὸν Ἀστυνόμον. Ἐρωτᾶται ὅμως, ποίαν τιμωρίαν τοῦ ἐπέβαλεν ἡ προϊσταμένη του ἀρχὴ διὰ τὴν πρᾶξίν του;

ΕΣΩΘΗΜΕΝ! Χρονογράφος τῆς δευτέρας σελίδος πρωϊνῆς συναδέλφου ἀποδίδει τὰ αὐτοκινητικὰ δυστυχήματα εἰς τὸ ὅτι τὰ τροχοφόρα δὲν ἔχουν κρεμασμένα πίσω των κόκκινα φῶτα. Ἂν κρεμάσουν θὰ σωθοῦν; Ἔστω. Ἀλλ' οἱ διαβάται διὰ νὰ μὴ τοὺς παρασύρουν καὶ τοὺς διαμελίζουν τὰ αὐτοκίνητα, πρέπει νὰ κρεμάσουν καὶ αὐτοὶ πίσω των κόκκινους φανούς;

ΑΓΚΥΡΑ—ΑΘΗΝΑΙ Ὅσον καὶ ἐὰν προσπαθῇ ἡ Ἑταιρεία τῶν ξενοδοχείων Λάμψα, διὰ τῶν ἀλλαχοῦ δημοσιευομένων ἀνακοινώσεών της, νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν ποῦ θὰ αἰσθανθῇ καθένας μας μανθάνων, ὅτι ἡ Τουρκικὴ πρωτεύουσα ἀπέκτησεν ἓν τῶν τελειοτέρων Εὐρωπαϊκῶν ξενοδοχείων, δὲν κατορθώνει ἐξ ὁλοκλήρου τοῦ σκοποῦ της. Ἡ Κρατικὴ ἀναλγησία μᾶς ἔφερεν καὶ ἀπὸ ξενοδοχειακῆς ἀπόψεως ἐν καθυστερήσει ἀπέναντι τῶν Τούρκων. Φορολογοῦμεν ἀγρίως τοὺς ξένους ἐπισκέπτας μας, δαπανῶμεν πλέον τοῦ ἑκατομμυρίου διὰ τὴν περίφημον ὑπηρεσίαν Ξένων καὶ Ἐκθέσεων καὶ παραμελοῦμεν ὅσα στοιχειώδη πράγματα κάμνουν ἄλλα Κράτη ποῦ φροντίζουν νὰ δημιουργήσουν καὶ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν βιομηχανίαν τῶν ξένων.

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΝ Ἀλλ' ἡ Ἑταιρεία τῶν ξενοδοχείων Λάμψα διὰ τῶν ἀνακοινώσεών της παριστᾷ τὴν Σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου ὡς ἀντιτιθεμένην εἰς τὴν πρόοδον τῆς πρωτευούσης μας. Ἀφίνει μάλιστα νὰ πιστευθῇ ὅτι ἡ Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητος ἐμποδίζει τὴν ἐξέλιξιν μιᾶς ἐκπολιτιστικῆς ἐπιχειρήσεως ἐξ ἐκβιαστικῶν λόγων, παραβλέπουσα τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ Πανεπιστημίου. Πρὸ τοιαύτης σοβαρᾶς καταγγελίας διὰ τὸ Ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας νὰ ἐπιληφθῇ τὸ ταχύτερον τῆς ὑποθέσεως καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν καταδίωξιν τῆς καταγγελλούσης ἑταιρείας, ἐὰν δὲν ἀποδειχθῶσιν ἀκριβῆ τὰ διατυπούμενα κατὰ τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου. Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῶσιν ἀκριβῆ τὰ καταγγελλόμενα ὁ κ. ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ δώσῃ νὰ ἐννοήσουν εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν Σύγκλητον καθηγητάς, ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον ὤφειλε νὰ δίδῃ πρῶτον τὸ παράδειγμα τῆς εὐπρεπείας εἰς τὰς συναλλαγάς του καὶ τοῦ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος διὰ κάθε τι ποῦ σχετίζεται μὲ τὴν πρόοδον τῆς πρωτευούσης μας.

ΑΝΕΙΑ
ΙΙ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ
ΑΛΛΑΞΙΜΩΝ
ους εὐνοϊκοὺς
ΣΧΕΙ
ΤΡΑΠΕΖΑ
Κεφάλαιον καταβεβλ
Τραπεζικὰ γραμμάτια
φορίᾳ
Δ)σμοὶ τρεχούμενοι
θέσεων:
α) Δημοσίου
β) Τραπεζῶν
γ) Ἕτεροι λογαριασμοί
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερ
νάλλαγμα:
α) Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα
χρυσοῦ (κατάστ. ἄρθ. 62)
β) Ἕτεραι ἐξωτερικὸν συν)γμ
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις
Σύνολον
ὅλας
ἔχει
Κλινι-
θερα-
ν. Ὁδὸς
. 1—13.

ΤΑ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

θησε διὰ τῶν ἰδίων μέσων καὶ ἐν πείσμονι ἀνταγωνισμῷ πρὸς τὰ λοιπὰ κράτη, να ἐπανορθώσῃ τὰς κοινὰς τοῦ πολέμου συνεπείας.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης τακτικῆς δὲν ἤργησαν νὰ ἐκδηλωθοῦν. Μερικοὶ ἀριθμοὶ τὰ ἐκφράζουν λίαν εὐγλώττως: Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1913 μέχρι τοῦ 1925, ἡ συμμετοχὴ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν παγκόσμιον παραγωγὴν ἐκ 43, 4 ο)ο κατῆλθεν εἰς 38,7 ο)ο—ἐν ᾧ κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ἡ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξ 26,5 ο)ο ἀνῆλθεν εἰς 28,7 ο)ο. Εἰς τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον, ἐν ᾧ κατὰ τὸ 1913 ὑπολογιζόμενον εἰς 37,9 δισεκατομμύρια δολλαρίων, ἡ Εὐρώπη ἀντεπροσώπευεν 25,7 δισεκατομμύρια, κατὰ τὸ 1925, ὅτε ἀνῆλθεν εἰς 58,5, δὲν ἀντιπροσωπεύει πλέον εἰμὴ 33. Ἐν ᾧ αἱ Βορειοαμερικανικαὶ εἰσαγωγαὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ 1913 ἀνῆλθον κατὰ τὸ 1925 εἰς 137,6 ο)ο, καὶ αἱ ἐξαγωγαὶ εἰς 135 ο)ο διὰ τὴν Εὐρώπην, αἱ μὲν εἰσαγωγαὶ κατῆλθον εἰς 93,7 ο)ο, αἱ δὲ ἐξαγωγαὶ μέχρι 84,1 ο)ο. Ἐκ 300 περίπου δισεκατομμυρίων δολλαρίων, ἡ συνολικὴ περιουσία τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν, ὑπολογίζεται περιορισθεῖσα εἰς 250,—ἐν ᾧ συγχρόνως ἡ Εὐρώπη ἐκ πιστωτρίας 200 περίπου δισεκ. δολ. προπολεμικῶς, μετεβλήθη εἰς ὀφειλέτιδα περίπου 35!

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ὁμιλοῦν ἀφ' ἑαυτῶν. Ἐν τῷ συνόλῳ τῆς οἰκονομικῆς ἐξελίξεως τοῦ κόσμου ἡ Εὐρώπη παρουσιάζει σοβαρὰν ὀπισθοδρόμησιν, ἀποτέλεσμα τῆς ἐν αὐτῇ ἐπικρατούσης οἰκονομικῆς ἀναρχίας. Δύο κυρίως προβλήματα ἐνεφάνιζον δεσπόζοντα τῆς Εὐρωπαϊκῆς μεταπολεμικῆς ἀνορθώσεως οἱ ἐγκύψαντες εἰς τὴν μελέτην ταύτης οἰκονομολόγοι: τὴν ἀστάθειαν τῶν νομισματικῶν μονάδων—καὶ τὰς μεταξὺ τῶν κρατῶν ἐμπορικὰς σχέσεις καὶ συναλλαγάς. Ἐκ τούτων, τὸ πρῶτον εἰσῆλθεν εὐτυχῶς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὁριστικῆς λύσεως. Ἐξ ἀντιθέτου τὸ δεύτερον, παραμένει πάντοτε ἐκκρεμὲς ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ὀξύτητι: ἡ μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν κυκλοφορία τῶν ἀγαθῶν συναντᾷ πάντοτε μεγάλας δυσχερείας καὶ αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια.

Ἤδη πρὸ τοῦ πολέμου τὰ τελωνειακὰ συστήματα τῶν κρατῶν εἶχον προσανατολισθῇ πρὸς τὴν «προστατευτικότητα». Ἀπὸ τοῦ πολέμου ὅμως καὶ ἐντεῦθεν ἡ ῥοπὴ αὕτη ἐπιτείνεται, ἐν ᾧ συγχρόνως περιπλέκεται καὶ δι' ἑτέρων στοιχείων: τὰ δασμολόγια οὐ μόνον καθίστανται βαρύτερα, ἀλλὰ καὶ πολλαπλασιάζονται· 8000 χιλιόμετρα νέων τελωνειακῶν ὁρίων προστίθενται εἰς τὰ ὑφιστάμενα, καὶ ἐξ 26 ἀνέρχεται εἰς 35 ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτονόμων τελωνειακῶν περιφερειῶν, συνεπείᾳ τῆς μεταπολεμικῆς διαμορφώσεως τοῦ χάρτου τῆς Εὐρώπης. Ἐπὶ πλέον δέ, νέα αἰτία ἀνωμαλίας καὶ συγχύσεως προστίθεται: ἡ ἀστάθεια καὶ ἡ ἀβεβαιότης τῶν δασμολογικῶν βαρῶν. Ἐπὶ 180 περίπου τελωνειακῶν συμβάσεων—κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς ἐπιφανοῦς οἰκονομολόγου—27 μόνον εἶνε διαρκείας ἀνωτέρας τοῦ ἔτους· αἱ λοιπαὶ μόλις φθάνουν τὸ ἔτος, πολλαὶ δὲ μάλιστα δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς 3 μῆνας. Τὰ κράτη ἐπιφυλάσσουν εἰς ἑαυτὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποτόμου καὶ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τροποποιήσεως τοῦ δασμολογίου αὐτῶν. Ἀποτελεῖ δὲ τοῦτο τὸ μεγαλείτερον ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀνταλλακτικῶν σχέσεων τῶν λαῶν, διότι τὸ ἐμπόριον ἔχει πρὸ παντὸς ἀνάγκην ἀσφαλείας καὶ σταθερότητος ἵνα προαχθῇ.

Ὁ σκοπὸς τῆς οὕτω ἀσκουμένης ἐμπορικῆς πολιτικῆς εἶνε ἡ ἐξασφάλισις τῆς ὑπεροχῆς ἢ τοὐλάχιστον τῆς ἐξελίξεως, τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας καὶ παραγωγῆς. Καὶ τὸν σκοπὸν τοῦτον προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ αὕτη, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς περιφράξεως τοῦ ἰδίου ἐδάφους δι' ἀνυπερβλήτων φορολογικῶν τειχῶν ἐξουδετερούντων ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἀγορᾷ τὸν ἐξωτερικὸν συναγωνισμόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς ἐντάσεως τῆς οἰκονομικῆς ἐξαπλώσεως καὶ ἐπεκτάσεως ἐκεῖθεν τῶν συνόρων. Ἀγοράζετε ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ,—πωλεῖτε ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα εἰς τὸ ἐξωτερικόν: Ἰδοὺ ἡ βάσις τοῦ «προτεξιονισμοῦ».

Εἶνε ὅμως αὕτη προφανῶς παράλογος ὅσον καὶ ἀντιφατική: Διότι τὰ κατὰ τῶν προϊόντων τῶν ξένων χωρῶν λαμβανόμενα περιοριστικὰ μέτρα, προκαλοῦν ἀναγκαίως τὴν λῆψιν καὶ ἐκ μέρους τούτων ἀναλόγων μέτρων κατὰ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν προϊόντων. Ὅσοι φραγμοὶ ὑψώνονται κατὰ τῶν ἐκ τῆς ξένης εἰσαγωγῶν, τόσοι φραγμοὶ ὑψώνονται κατὰ τῶν ἐκ τοῦ ἔθνους ἐξαγωγῶν καὶ τόσαι ἀγοραὶ κλείονται εἰς τὰ ἐθνικὰ προϊόντα. Ἡ τοιαύτη προστασία καὶ ἐνίσχυσις τῆς παραγωγῆς ἀποδεικνύεται οὕτω ὡς φαινομενική, καὶ ὡς μόνον βέβαιον καὶ θετικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ὑψηλῶν τελωνειακῶν δασμῶν ἀπομένει ἡ συνέπεια τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν εἰσαγωγῶν καὶ τῶν ἐξαγωγῶν ὕψωσις τῶν τιμῶν τῶν ἐμπορευμάτων, δηλ. ἡ ἀκρίβεια τοῦ βίου. Ἄμεσος συνέπεια τῆς ὑψώσεως ταύτης εἶνε ὁ περιορισμὸς τῆς ἀπορροφητικῆς δυνάμεως τῆς καταναλώσεως. Περίσσεια ὅθεν καὶ πληθώρα ἀφ' ἑνὸς ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν,—ἔλλειψις ἀφ' ἑτέρου καὶ ἔνδεια εἰς τὰς τάξεις τῶν καταναλωτῶν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ὅσον καὶ ἂν φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως παράδοξον, εἶνε ὅμως εὐεξήγητον: ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τῶν καταναλωτῶν περιοριζομένη λόγῳ τῆς ἀνόδου τῶν τιμῶν, ἀποβαίνει ἀνεπαρκὴς πρὸς ἱκανοποίησιν ἁπασῶν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν. Ὑπερπαραγωγὴ καὶ ὑποκατανάλωσις ἰδοὺ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ «προτεξιονισμοῦ», ἐξ ἴσου ἐπιζήμιος διὰ τὸν παραγωγὸν καὶ τὸν καταναλωτήν.

Δὲν εἶνε δὲ τοῦτο τὸ μόνον μειονέκτημα τῆς μανίας τῶν τελωνειακῶν φραγμῶν. Προσεκτικώτερον ἐξεταζόμενοι οὗτοι, εὑρίσκονται εἰς βασικὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν σύγχρονον οἰκονομικὴν ὀργάνωσιν, καὶ ἐμφανίζονται ἀποτελοῦντες σοβαρὸν ἐμπόδιον εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν τεχνικῶν αὐτῆς μεθόδων. Ὁ σύγχρονος «καπιταλισμὸς» ἔχει ἀνάγκην εὐρειῶν καὶ ἐκτεταμένων ἀγορῶν. Ἡ ἐξέλιξις τῶν μέσων τῆς μεταφορᾶς καὶ τῆς συγκοινωνίας, περιορίσασα τὰς ἀποστάσεις, ἐπεξέτεινεν ἀναγκαίως τὴν ἀκτῖνα τῆς οἰκονομικῆς δράσεως καὶ ὑπεκατέστησεν εἰς τὴν ἐθνικήν, τὴν παγκόσμιον οἰκονομίαν, ἀπαιτοῦσαν παγκόσμιον ἀγοράν.

Ἐξ ἄλλου, ἡ τελειοποίησις τῶν τεχνικῶν μεθόδων — ἡ συνισταμένη εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν (τὴν «rationalisation» συμφώνως πρὸς τὸν καθιερωθέντα ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐπιστήμῃ κακόηχον ὅρον) τῆς παραγωγῆς διὰ τῆς εἰς εὐρεῖαν κλίμακα καὶ τῆς «ὁμοειδοῦς» κατασκευῆς — ἡ ὁποία ἐπιτρέπει ταυτοχρόνως τὸν περιορισμὸν τῶν παραγωγικῶν ἐξόδων πρὸς ὄφελος τοῦ καταναλωτοῦ, τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς ζωῆς τῶν ἐργατῶν καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν βιομηχάνων διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πωλήσεων, δὲν δύναται νὰ νοηθῇ μετὰ στενῆς καὶ περιωρισμένης ἀγορᾶς, οἵαι αἱ δημιουργηθεῖσαι ἐν Εὐρώπῃ διὰ τοῦ συστήματος τῶν τελωνειακῶν τειχῶν. Ἀπτὸν παράδειγμα παρέχεται ἐν τῷ προκειμένῳ ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν: Ἀπαλλαγεῖσαι τῶν ἐσωτερικῶν φραγμῶν ἀπετέλεσαν ἑνιαίαν οἰκονομικὴν ἀγορὰν — οὐχὶ μεγαλειτέραν εἰς ἔκτασιν τῆς Εὐρώπης — ἡ ὁποία ἐπέτρεψε τὴν ὀργάνωσιν τῆς παραγωγῆς αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας μεθόδους. Καὶ ἐν τούτῳ δέον νὰ ἀναζητηθῇ ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας ἧς ἀπολαμβάνουν σήμερον.

Ἀντιθέτως, εἰς μίαν Εὐρώπην κατατετμημένην εἰς 26 περιωρισμένας ἐθνικὰς ἀγοράς, ἀπροσίτους καὶ ἀπομεμονωμένας, οὐδεμία ὑπάρχει δυνατότης ἐφαρμογῆς ἀναλόγων ὀργανωτικῶν μεθόδων. Αἱ στεναὶ ἐθνικαὶ ἀγοραὶ αὐτῆς, εἶνε ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν μεγάλην παραγωγήν. Ἐκ τούτου ἡ ἀδυναμία τῆς προσαρμογῆς τῆς παραγωγῆς πρὸς τὴν κατανάλωσιν καὶ ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἡ ὁποία μαστίζει τὴν Εὐρωπαϊκὴν οἰκονομίαν. Ἐκ τούτου ἡ συνεχὴς προσφυγή, ὡς εἰς μοναδικὴν σανίδα σωτηρίας, τῶν βιομηχάνων καὶ παραγωγῶν πρὸς ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλειτέραν δασμολογικὴν προστασίαν ἐξασφαλίζουσαν τὴν μονοπώλησιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς, ἐν ᾧ ἡ ἀληθὴς αἰτία τῶν δεινῶν αὐτῶν εἶνε τὸ κλείσιμον τῶν ξένων ἀγορῶν. Ἐκ τούτου ὁ ἀχαλίνωτος συναγωνισμὸς ἐν τῇ ἐπιβολῇ δασμῶν, ὅστις ἀποτελεῖ πραγματικὸν οἰκονομικὸν πόλεμον δημιουργοῦντα συνεχεῖς ἀφορμὰς προστριβῶν, οὐδόλως προαγούσας τὴν ἐμπέδωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐκ τούτου ἡ διασπάθησις δυνάμεων καὶ ἡ ἀπώλεια ἐνεργειῶν, χρησιμωτάτων διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἰσορροπίας ἐν τῇ χαώδει οἰκονομίᾳ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἠπείρου.

Ὡρισμένοι κλάδοι τῆς Εὐρωπαϊκῆς παραγωγῆς κατενόησαν σαφῶς τὴν δυσαρμονίαν τῶν μεθόδων τῆς ἀσκουμένης ἐμπορικῆς πολιτικῆς πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς συγχρόνου οἰκονομίας, καὶ προσεπάθησαν διὰ τῆς ὀργανώσεως τῆς διεθνοῦς συνεργασίας νὰ ἐπιτύχουν τὰς ἀπαραιτήτους οἰκονομικὰς διευκολύνσεις καὶ τὴν ἐπέκτασιν ἐκεῖθεν τῶν πολιτικῶν συνόρων. Τὰ διεθνῆ σύμφωνα τῆς ποτάσσης, τοῦ χάλυβος, τῶν σιδηροδρομικῶν ῥάβδων κλπ., εἶνε ἀποτελέσματα τῆς ἰδιωτικῆς ταύτης τάσεως καὶ πρωτοβουλίας. Οὐχ' ἧττον ὅμως — παρ' ὅλον τὸν ἐτριασμὸν τῶν ὑφισταμένων διεθνῶν ἀνταγωνισμῶν τὸν ὁποῖον συνεπάγονται αἱ τοιοῦτου εἴδους συμφωνίαι τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας — δὲν πρέπει νὰ ὑπερβάλωμεν τὴν σημασίαν οὐδὲ νὰ ἀναμείνωμεν ἐκ μόνων τούτων τὴν λύσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος. Ἡ δύναμις καὶ τὰ μέσα ἐν τῷ προκειμένῳ, ἀνήκουν πρὸ παντὸς εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν διαφόρων Κρατῶν τῆς Εὐρώπης.

Τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν στενωτέραν προσέγγισιν τῶν μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας δὲν ἐπιβάλλει μόνον ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐν ταύτῃ διαταραχθείσης οἰκονομικῆς ἰσορροπίας καὶ τῆς ὑλικῆς εὐημερίας,—ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπειλὴ τοῦ κινδύνου τῆς Ἀμερικανικῆς Ἡγεμονίας. Εἶνε γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ νεαρὰ Ἤπειρος ὀρθοῦται σήμερον ἀντίπαλος καὶ ἀνταγωνιστὴς τῆς πολυπαθοῦς Ἠπείρου. Διῃρημένη, σπαρασσομένη ἐσωτερικῶς, ὀλιγώτερον ἀρτίως ὠργανωμένη ἡ γηραιὰ Εὐρώπη, ἑστία ἀκτινοβόλος αἰωνοβίου πολιτισμοῦ, θὰ ὑποκύψῃ μοιραίως εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ μετ' αὐτῆς ὁλοκλήρων ἑκατονταετηρίδων δημιουργία. «Ἡ Εὐρώπη — κατὰ τὴν φράσιν ἐπιφανοῦς οἰκονομολόγου — ἐπιζητοῦσα νὰ ἑνωθῇ καλλίτερον, δὲν ὑπερασπίζει μόνον τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ μίαν δικαίαν μεταξὺ τῶν πολιτισμένων κρατῶν ἰσορροπίαν».

Ἡ ἀνόρθωσις ὅθεν, ἡ ἡσυχία, ἡ ἀνεξαρτησία, τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης, εὑρίσκονται στενῶς συνδεδεμένα πρὸς τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐν αὐτῇ ὀξέων οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν ἀνταγωνισμῶν, πρὸς τὴν βαθμιαίαν μείωσιν καὶ ἐξαφάνισιν τῶν τελωνειακῶν φραγμῶν, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σχηματισμὸς ἑνιαίας καὶ εὐρείας οἰκονομικῆς ἀγορᾶς, ἥτις θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπὶ μεθοδικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων ἀνασύνταξιν καὶ ἀναδιοργάνωσιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν παραγωγικῶν δυνάμεων πρὸς ὄφελος τῆς παραγωγῆς, τῆς καταναλώσεως καὶ τῆς ἐργασίας. Μόνον σαφὴς ἀντίληψις τῆς μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ὑφισταμένης ἀλληλεγγύης καὶ κοινότητος συμφερόντων—ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν σὺν τῷ χρόνῳ διαμόρφωσιν καθαρῶς Εὐρωπαϊκῆς συνειδήσεως—θὰ ἀποτρέψῃ μεγαλείτερα δεινὰ διὰ τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν κόσμον.

Ἡ σημασία τοῦ οὕτω τιθεμένου Εὐρωπαϊκοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παροραθῇ ἢ νὰ παρέλθῃ ἐν ἀδιαφορίᾳ. Ἡ λύσις αὐτοῦ ἀποτελεῖ ἐπείγουσαν καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην. Πρὸς τοῦτο, πολλοὶ ἐπιφανεῖς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐπιστημονικοῦ, οἰκονομικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου, ἔχοντες συνείδησιν τῆς σπουδαιότητος καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ ἐν λόγῳ προβλήματος, συνέπηξαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1926, Διεθνῆ Ἐπιτροπὴν σκοπὸν ἔχουσαν τὴν προπαρασκευὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τελωνειακῆς Ἑνώσεως.

ΣΤ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ταΐτη

Ἐμπρὸς λοιπόν, Λιλή, ἑτοίμασε τὰ μπαγκάζια σου! Αὐτὴν τὴν φορὰ δὲν ἔχει οὔτε λουτρά, οὔτε γλεντάκια, οὔτε σκοτοῦρες γιὰ τουαλέττες, γιὰ καπέλλα, γιὰ παπούτσια, οὔτε μπαοῦλα καὶ καπελλιέρες καὶ σὰκ-ντὲ-βουαγιὰζ καὶ ἡ χίλιες δυὸ φασαρίες! Ἕνα τσαντάκι καὶ δρόμο γιὰ τὴν Ταΐτη.

Τί εἶνε ἡ Ταΐτη; Βρὲ τὴν ἀγεωγράφητη Λιλή! Ἡ Ταΐτη ποῦ λές, παιδί μου, εἶνε ὁ παράδεισος τῶν ἀκτημόνων, ἡ γῆ τῆς Ἐπαγγελίας τῶν ὀνειροπόλων καὶ τῶν ἀπένταρων. Ἐκεῖ, παιδί μου, δὲν θὰ ἔχῃς πιὰ ἀνάγκη ἀπὸ τίποτε! Καὶ πρῶτα-πρῶτα δὲν θὰ ἔχῃς ἀνάγκη ἀπὸ ῥοῦχα. Μιὰ ζώνη ἀπὸ ξερὴ «ῥαφφιά» ἢ τὸ πολὺ-πολὺ ἕνα φόρεμα τσίτινο θὰ εἶνε ὅλη σου ἡ ἀμφίεσις, χειμῶνα-καλοκαίρι, ἑσπερινὴ καὶ βραδυνή, γιὰ τὰ τσάϊα καὶ γιὰ τὶς δεξιώσεις. Δὲν θὰ ἔχῃς πιὰ ἀνάγκη ἀπὸ γοῦνες καὶ ἀπὸ μαντώ, ἀπὸ «τρουὰ-πιὲς» καὶ ἀπὸ καζάκες. Ἕνα κολιὲ ἀπὸ εὐωδιαστὰ λουλούδια καὶ ἕνα στεφάνι στὰ μαλλιὰ θ' ἀναπληρώσουν ὅλα τὰ ψεύτικα καὶ ἀληθινά σου κολλιὲ καὶ τὸ μονάχο σου στολίδι θὰ εἶνε τὸ ὤμορφο καθαρομελάχροινο πετσί σου, ποῦ θὰ κάνῃ πιὸ μελαχροινὸ ἴσως ὁ θερμὸς ἥλιος τοῦ Νότου.

Δὲν ἔχει πιὰ σπίτια, κι' οὔτε σκοτοῦρες καὶ φασαρίες, νοίκια καὶ ὑπηρέτριες, ἔπιπλα καὶ χαλιά, μπιμπελὸ καὶ βιβλία. Ἕνα σπιτάκι ἀπὸ μπαμποῦ καὶ ξερὰ κλαδιὰ ἀπάνω σ' ἕνα ποταμάκι—ἰδεώδη λουτῆρα—κι' ἕνα ψαθὶ πολύχρωμο, φτειαγμένο ἀπὸ τὰ ἴδια σου χεράκια, θὰ εἶνε ὅλο σου τὸ σπιτικὸ καὶ ὅλη σου ἡ ἐπίπλωσις.

Δὲν ἔχει πιὰ σκοτοῦρες γιὰ ψώνια, γιὰ μαγειρεύματα, γιὰ ψωμὶ καὶ γιὰ φροῦτα. Τὸ «μαγκορέ», τὸ ἀρτοκαρπόδενδρο, θὰ σοῦ δίνῃ κάθε μέρα φρέσκο ψωμί, χωρὶς κλεψιὲς τοῦ φούρναρη καὶ σκοτοῦρες τῆς Ἐπιτροπῆς Διατιμήσεων, ἢ ἀγριομπανανιὲς καὶ ἢ ἀγριομηλιὲς ὅσα φροῦτα θέλεις. Ἂν νοιώθῃς τὴν ἀνάγκη κι' ἀπὸ στερεώτερη τροφή, δὲν ἔχεις παρὰ νὰ πάρῃς ἕνα καλαμάκι καὶ κάνοντας τὸ θαλάσσιο λουτρό σου νὰ ψαρεύῃς ὅσα ψάρια θέλεις, ψάρια πολύχρωμα σὰν πεταλοῦδες, ποῦ ἂν θέλῃς, ὡς ὑπερτάτην πολυτέλειαν, μπορεῖς νὰ βάλῃς καὶ σὲ μιὰ γυάλα, γιὰ νὰ τέρπουν τὶς ὧρες τῆς τεμπελιᾶς σου.

Ἔτσι δὲν θὰ ἔχῃς ἀνάγκην πιὰ ἀπὸ κανένα καὶ ἀπὸ τίποτε. Δὲν θὰ εἶσαι ὑποχρεωμένη νὰ σκορπᾷς χαμόγελα, νὰ κάνῃς ὑποκλίσεις, νὰ σφίγγῃς χέρια ἀδιάφορα ἢ καὶ ἐχθρικά. Θὰ ὀνειροπολῇς, θὰ τραγουδᾷς, θὰ ξεκουράζεσαι ὁπότε θέλῃς.

Ἐμπρὸς, λοιπόν! Ἀβάντι! Ζήτω ἡ Ταΐτη!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Κατάπλους Ἀγγλικοῦ Στόλου

Κατὰ πληροφορίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, πρόκειται νὰ καταπλεύσῃ εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα μοῖρα τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου τῆς Μεσογείου, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ νέου ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ στόλου τούτου, ναυάρχου Σὲρ Φρέδερικ Φὴλδ.

Ἡ μοῖρα θὰ παραμείνῃ εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα μέχρι τῶν μέσων Αὐγούστου, θὰ ἐπισκεφθῇ δὲ πολλοὺς ἑλληνικοὺς λιμένας καὶ ὅρμους, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ Ἀργοστόλιον, Ἐρεσσόν, Κέρκυραν, Καβάλλαν, Χανιά, Μῆλον, Μοῦδρον, Ναυαρῖνον, Σκίαθον, Θεσσαλονίκην, Σπέτσας, Πόρον, Σοῦδαν, Βάτικα, Βόλον, Ναύπακτον κλπ.

Ὡς ναυαρχίς, ἐφ' ἧς θὰ ἐπιβαίνῃ ὁ ναύαρχος Φὴλδ θὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ ὑπερντρέτνωτ «Βασίλισσα Ἐλισάβετ», καταπλέει δὲ εἰς Φάληρον τὴν 24 Ἰουλίου συνοδευομένη ὑπὸ δύο ἀντιτορπιλλικῶν καὶ ἑνὸς ἀεροπλανοφόρου καὶ θὰ παραμείνῃ μέχρι τῆς 30 Ἰουλίου. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἄγγλου ναυάρχου θὰ ἔχῃ ἐπίσημον χαρακτῆρα.

Ὁ Ἰταλικὸς Στόλος

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ὁ διοικητὴς τῆς μοίρας τοῦ ἰταλικοῦ στόλου ἀντιναύαρχος Κόντι παρέθεσεν ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν κ.κ. ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν, εἰς ὃ παρεκάθησαν καὶ πλεῖστα μέλη τοῦ διπλωματικοῦ Σώματος, καθὼς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτελείου ναύαρχος Μαλλικόπουλος, ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Ναυτικῶν ὑποναύαρχος Λοπρέστης καὶ ἄλλοι.

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ τῆς 6 μέχρι τῆς 10 μ.μ. θὰ γίνῃ ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος ἐπίσημος δεξίωσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν κληθῇ οἱ ἐπίσημοι καὶ πλεῖστα μέλη τῆς ἰταλικῆς παροικίας καὶ τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Τὸ ταξείδιον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀεροπλάνου

Ἐπειδὴ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐστερεῖτο πληροφοριῶν περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκ Παρισίων δι' Ἀθήνας ἀναχωρήσεως τοῦ ἀεροπλάνου «Ἑλλάς», ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις Πρεσβείαν διὰ τοῦ ὁποίου παρακαλεῖ αὐτὴν ὅπως ἀναφέρῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως, ὡς καὶ τὸ δρομολόγιον τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἀκολουθήσῃ.

Δι' ἄλλου τηλεγραφήματος ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διατάσσει τοὺς ἀεροπόρους ὅπως γνωρίσουν εἰς αὐτὸν ἐὰν ἐπιθυμοῦν — ὡς ἐτηλεγραφήθη εἰς τὰς ἐφημερίδας — νὰ μετάσχουν τῶν προκηρυχθέντων διεθνῶν ἀγώνων διὰ τὴν ἄνευ σταθμοῦ ἐκτέλεσιν τῆς διαδρομῆς Παρισίων — Βουκουρεστίου. Ὁ κ. Μαζαράκης δὲν ἔχει ἀντίρρησιν διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους.

Ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Τατοΐου προσγείωσις τῶν κ.κ. Ἀδαμίδη καὶ Παπαδάκου συνδυασθῇ μὲ λαϊκὴν ἑορτήν, τελεσθησομένην ἐκεῖ.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἥτις θὰ εἶναι πάντως Κυριακὴ ἀπόγευμα, θὰ πυκνωθῇ ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία, διατιθεμένων πρὸς τοῦτο εἰδικῶν ἁμαξοστοιχιῶν μὲ λαϊκὰς τιμάς.

Εἰς τὰ ὑπόστεγα τοῦ ἀεροδρομίου θὰ τοποθετηθοῦν καθίσματα διὰ τὸ κοινόν.

Οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὸ ἀεροδρόμιον καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκτελέσουν πτήσεις, θὰ ἐφοδιάζωνται δωρεὰν δι' ἠριθμημένων δελτίων. Τὰ δελτία ταῦτα θὰ τεθοῦν εἰς τὴν κληρωτίδα, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἐξαχθοῦν περὶ τοὺς 10 ἀριθμοί. Οἱ κατέχοντες τοιοῦτον ἀριθμὸν θὰ ἐπιβοῦν στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων καὶ θὰ ἐκτελέσουν πτήσεις δεκαλέπτους.

Ἀκολούθως δέκα ἀεροπλάνα τῶν ὁποίων θὰ ἐπιβαίνουν οἱ διοικηταὶ τῶν ἀεροπορικῶν μονάδων Ἀθηνῶν, Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης, θὰ ἀναχωρήσουν πρὸς προϋπάντησιν τοῦ ἀεροπλάνου «Ἑλλάς».

Ἓν τῶν ἀεροπλάνων τούτων θὰ ἐφοδιασθῇ διὰ φωτογραφικῶν καὶ κινηματογραφικῶν μηχανῶν.

Τρεῖς ἀνθοπῶλαι τῆς πρωτευούσης προσεφέρθησαν νὰ χορηγήσουν δωρεὰν ἄφθονα ἄνθη διὰ τὸν στολισμὸν τοῦ ἀεροδρομίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ προγράμματος τῆς ἑορτῆς θὰ κανονισθοῦν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Αἱ ἐξετάσεις τῆς Χορωδίας Ἀθηνῶν

Ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Χορωδίας καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐγένοντο τὴν Κυριακὴν αἱ ἐνιαύσιοι ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῶν Σχολῶν τῆς Χορωδίας εἰς τὰς ὁποίας ἐδίδαξαν μέλη τῆς Χορωδίας.

Κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Σολφὲζ καὶ τῆς θεωρίας τῆς Χορωδίας 195 μαθηταί. Ἐλειτούργησε δὲ διὰ πρώτην φορὰν τὸ παιδικὸν τμῆμα διὰ παιδιὰ 8—13 ἐτῶν εἰς τὸ ὁποῖον ἐφοίτησαν 40 μαθηταί. Εἰς τοὺς διακριθέντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις μαθητὰς ἀπενεμήθη, τὸ μὲν εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος μέλους τῆς Χορωδίας Ἑλένης Γ. Ἠλιοπούλου ὁρισθὲν χιλιόδραχμον βραβεῖον εἰς τὰς μαθητρίας τοῦ παιδικοῦ τμήματος Σοφ. Δεϊμέζη καὶ Ἀγγ. Βερτέλη (τάξις κ. Χαρ. Χόρτη) ἔπαινος δὲ εἰς τὰς μαθητρίας Ἑρμ. Κοκόση, Μαρ. Δεϊμέζη, Ἀλίκην Ρηγίδου, Νίκην Βασιλάκη καὶ Ρέτα Μικροῦ (τάξις κ. Χόρτη) καὶ τοὺς μαθητὰς Σπ. Σαράβαν, Ἑλ. Πρόκον (τάξις κ. Θ. Παπαχαραλαμπίδη) καὶ Η. Δουφεξόπουλον (τάξις κ. Σπ. Τσαντήλα).

Ὁ Ματσούκας εἰς Σαλαμῖνα

Ὁ Σπῦρος Ματσούκας, μεταβὰς τὴν Κυριακὴν εἰς Σαλαμῖνα, ἐπροίκισεν ἀπὸ τὸν «Λευκὸν Σταυρὸν» τὰ ὀρφανὰ τῆς Σαλαμῖνος εἰς μνήμην τοῦ Στρατάρχου Γ. Καραϊσκάκη.

Τὸν κ. Ματσούκαν ἐσυντρόφευσαν οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ.κ. Κουγέας καὶ Κεραμόπουλος, ἐγένετο δὲ εἰς αὐτοὺς ἐγκάρδιος ὑποδοχὴ ἐν Σαλαμῖνι.

Ἡ Κοινότης Σαλαμῖνος εὐγνωμονοῦσα ἀνηγόρευσε τὸν κ. Ματσούκαν ἐπίτιμον πολίτην αὐτῆς.

Μνημόσυνον τοῦ Παύλου Μελᾶ

Ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐθνικὴ ὀργάνωσις Σύνδεσμος Μακεδονομάχων «Παῦλος Μελᾶς» τελεῖ τὴν 1ην Ἰουλίου ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ Πρωτομάρτυρος τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος ἀειμνήστου Παύλου Μελᾶ.

Ἀθλητισμός

—Ὁ «Μαραθώνειος»

Κάθε φορὰ ποῦ παρευρίσκομαι εἰς ἀγῶνας Μαραθωνίου δρόμου καὶ βλέπω τοὺς ἀθλητὰς νὰ φθάσουν στὸ στάδιο τελέως ἐξηντλημένοι μὲ στραγγισμένα πρόσωπα, αἰσθάνομαι μιὰ βαθειὰ λύπη γιὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι διανύουν ἀπόστασιν 42 χιλιομέτρων χωρὶς κανένα ἀπολύτως λόγον καὶ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τὴν νοοτροπίαν τῶν ὀργανωτῶν οἱ ὁποῖοι ἐπιτρέπουν τὴν τέλεσιν ἑνὸς ἀγωνίσματος τόσον καταστρεπτικοῦ διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ ἀθλητοῦ. Ὁ ἀθλητισμὸς σκοπὸν ἔχει τὴν καλυτέρευσιν τοῦ σώματος, ἐνῷ οἱ δρομεῖς τοῦ Μαραθωνίου ὅταν φθάνουν στὸ τέρμα παρέχουν τὴν ἐντύπωσιν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἐσηκώθηκαν ἀπὸ βαρειὰ ἀρρώστεια!

Ἐὰν οἱ ἀρχαῖοι ἔτρεξαν διὰ μίαν μόνον φορὰν τὸν Μαραθώνιον, τοῦτο τὸ ἔπραξαν ἐξ ἀνάγκης διὰ νὰ ἀναγγείλουν μίαν λαμπρὰν νίκην εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ἐφ' ὅσον τὰ πόδια ἀπετέλουν τότε τὸ μόνον μέσον συγκοινωνίας. Σήμερον ὅμως ὑπάρχουν τηλέφωνα, τηλέγραφοι, ἀεροπλάνα, αὐτοκίνητα, σιδηρόδρομοι καὶ τόσα ἄλλα ἀναπαυτικὰ μέσα συγκοινωνίας καὶ φαντάζομαι πῶς οἱ ἀρχαῖοι οἱ ὁποῖοι ἐξ ὅσων γνωρίζομεν δὲν ἦσαν κουτοὶ ἄνθρωποι, θὰ ἔπαιρναν τὸ τηλέφωνο στὸ χέρι, ἐὰν ἔζοῦσαν στὴ σημερινὴ ἐποχὴ καὶ θὰ ἐτηλεφώνουν τὴν νίκην των χωρὶς νὰ ἐξαναγκάσουν ἕναν ἄνθρωπον νὰ σκάσῃ τρέχοντας διὰ νὰ ἀναγγείλῃ τὸ γεγονός. Τὸ πολὺ-πολὺ νὰ τοὺς ἀργοποροῦσαν αἱ τηλεφωνήτριαι ἕως ὅτου τοὺς δώσουν τὴν γραμμή!

ΞΕΝΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

—Ἐν Ἀμερικῇ

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀθληταὶ τοῦ Μαραθωνίου ἐξακολουθοῦν προπονούμενοι. Τὴν 21 τρέχοντος ἐτελέσθησαν ἀγῶνες Μαραθωνίου ἐν Βαλτιμόρῃ κατὰ τοὺς ὁποίους νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ Γουΐλλιαμ Ἄτζη, διανύσας τὴν ἀπόστασιν τῶν 42195 μέτρων εἰς 2 ὥρ. 57' 4'' 2)5, δεύτερος ἦλθεν ὁ Χάρβεν Φρὶκ εἰς 3 ὥρ. 1' 45'' 4)5 καὶ τρίτος ὁ Κένεδυ.

—Νέα κολυμβητικὴ ἐπίδοσις

Ὁ Ἀμερικανὸς κολυμβητὴς Κότζακ κατέρριψε κατὰ τὴν τελευταίαν του προπόνησιν τὴν ἐπίδοσιν τῆς κολυμβήσεως 100 μέτρων ὑπτίως ἐπιτυχὼν χρόνον 1' 07''.

—Ὁ Πεντίλλα

Ὁ περίφημος Φινλανδὸς ἀκοντιστὴς Πεντίλλα εὑρίσκεται εἰς θαυμασίαν φόρμαν καὶ ἐπιτυγχάνει τακτικώτατα βολὰς ἄνω τῶν 70 μέτρων. Τὴν 19 Ἰουνίου ἐπέτυχε βολὴν 72.60 μ.

—Ἄλλη κατάρριψις ῥεκόρ

Οἱ Ἀμερικανοὶ φαίνεται νὰ ἔχουν εἰδικευθῆ τώρα τελευταίως εἰς τὴν κατάρριψιν τῶν παγκοσμίων ἐπιδόσεων. Οὕτω ἀγγέλλεται ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ὁ Λέϊτον Ντάϊ κατέρριψε κατὰ τοὺς προκριματικοὺς τοῦ Λὸς Ἄντζελος τὴν παγκοσμίαν ἐπίδοσιν εἰς τὸν δρόμον 110 μ. μετ' ἐμποδίων ἐπιτυχὼν χρόνον 14'' 6)10.

— Ἡ Ἐθνικὴ ὁμὰς κατηρτίσθη.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν του συνεδρίασιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. κατήρτισε τὴν ἐθνικὴν ἀθλητικήν μας ὁμάδα ἀπὸ τοὺς ἑξῆς ἀθλητάς: Μοιρόπουλον, Ζαχαρόπουλον, Μπεναρδῆν, Α. καὶ Ι. Καρυοφύλλην, Πετρίδην, Καραγιάννην, Φραγκούδην, Λάμπρου, Σταυρινὸν καὶ Ζερβίνην. Διὰ τοὺς ἀθλητὰς Πιούρην, Μάγγον καὶ Καραμπάτην ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ Σύνδεσμος ἀποστείλῃ θερμὴν ἔκκλησιν εἰς τὴν Ὀλυμπιακὴν ὅπως τοὺς συμπεριλάβῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν ὁμάδα λόγῳ τοῦ ὅτι οἱ ἀνωτέρω ἀθληταὶ ἦσαν δικαιολογημένοι μὴ ἐπιτυχόντες τὸ ὑπὸ τοῦ συνδέσμου καθορισθὲν ὅριον ἐπιδόσεων, ὁ μὲν πρῶτος ἀσθενῶν, οἱ δὲ ἄλλοι ἕνεκεν ὑπερκοπώσεως.

Ὡς ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος ἀπεφασίσθη νὰ ἀποσταλῇ ὁ κ. Ἀπ. Νικολαΐδης.

Ὁμοίως ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ πέντε ὁπλομάχων.

Εἰς τὰ διάφορα ἀθλητικὰ συνέδρια ἀπεφασίσθη ὅπως ἀντιπροσωπεύσουν τὸν Ἑλληνικὸν ἀθλητισμὸν οἱ κ. κ. Ι. Χρυσάφης καὶ Πιέρης διὰ τὰ ἀγωνίσματα τοῦ στίβου, ὁ κ. Δάλλας διὰ τὸν γυναικεῖον ἀθλητισμὸν καὶ οἱ κ.κ. Μπότασης καὶ Νικολούδης διὰ τὸν ὁπλομαχητικόν.

Διπλωματικὴ κίνησις

Ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ τὴν νέαν του θέσιν ὁ τέως ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Ἀλβανίας κ. Σταῦρος Σταυρῆ.

Εἰς τὸν ἀναχωροῦντα πρεσβευτὴν ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὁ Μεγαλόσταυρος τοῦ Φοίνικος.

Θέατρα

ΒΑΡΙΕΤΕ. (πρ. Κυβέλης). Ἀργεῖ.
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ Χαλιμᾶ».
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ. Νέον πρόγραμμα.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ζητεῖται παρθένος» τοῦ Λόταρ. Πρώτη.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ τζὰτζ-μπάντ» ἐπιθεώρησις.
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Μόλις ἐξεδόθη», μὲ τὴν κ. Κυβέλην.
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ἡ μαύρη χορεύτρια».

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ξόβεργα» καὶ βαριετέ.
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Τὸ Καρναβάλι τῆς Βενετίας» καὶ Βαριετέ.

Συνοικιακοί

ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Σαγκάϊ».
ΑΙΓΛΗ (Ζαππείου). «Ὁ κοκκοτόδρομος».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἔρως καὶ κύματα».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ρὶφ καὶ Ράφ».
ΑΛΣΟΣ. «Ἡ φωτιά».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Πρίγκηψ κοζάκος».
Α.Ο.Δ.Ο. Τέλος τῶν «Δύο ὀρφανῶν».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Μπάρντελυς ὁ μεγαλοπρεπής».
ΕΔΕΝ. «Πῶς περνοῦν οἱ παντρεμένοι».
ΕΛΛΑΣ. «Ἀπάχισσα»—«Θρίαμβος».
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ. «Κοκοτόδρομος».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Οἱ σωματέμποροι».
ΚΟΛΟΜΠΙΑ. «Ὁ τυχερός».
ΚΟΣΜΟΣ. «Γυναῖκα ἀλὰ Γκαρσόν».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Ἀνήσυχες γυναῖκες».
ΚΥΨΕΛΗ. «Οἱ ἐρασταί».
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Ὁ Καπαμᾶς».
ΛΑ-Ι-Σ. «Σὰρξ καὶ διάβολος».
ΛΑΟΥ. «Ἀλλοῦ τὸ ὄνειρο κι' ἀλλοῦ τὸ θαῦμα».
ΛΟΥΝΑ—ΠΑΡΚ. «Εἵλωτες».
ΛΟΥΞΟΡ. «Ἡ χορεύτρια τῆς Γρενάδης».
ΜΑΓΕΙΑ (Τέρμα Ἀχαρνῶν). «Οἱ ἔρωτες τῆς Κλεοπάτρας», ὀπερέττα.
ΟΛΥΜΠΟΣ. «Ἡ αἰχμάλωτος τῆς Σαγκάης».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ φάρος τοῦ θανάτου».
ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ. «Ἐν ὀνόματι τοῦ Αὐτοκράτορος».
ΣΙΝΕ ΜΑΞΙΜ. «Τὸ μυθιστόρημα ἑνὸς ἀπόρου νέου».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Ἡ χορεύτρια τοῦ Νείλου».
ΣΙΝΕ ΠΑΡΙ. «Τὸ μαργαριτάρι τῆς Ἀνατολῆς».

Φαλήρου

ΔΙΑΝΑ «Ἐκεῖνος ποῦ δέχεται ῥαπίσματα».

Ἐκδόσεις

Ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Μ. Ζηκάκη ἐξεδόθησαν εἰς ὡραίαν ἔκδοσιν τὰ «Ἄνθη τοῦ Κακοῦ» τοῦ Μπωντελαίρ κατὰ μετάφρασιν τοῦ λογίου καὶ δημοσιογράφου κ. Μανώλη Κανελῆ.

Τὰ δύσκολα αὐτὰ τραγούδια, ἐξαιρετικῶς δυσμετάφραστα, κατώρθωσεν νὰ ἀποδώσῃ μὲ αἴσθημα καὶ ἀμέμπτους στίχους ὁ κ. Μανώλης Κανελῆς, καὶ θὰ ἀποτελέσουν ἀσφαλῶς τὸ κόσμημα κάθε λογοτεχνικῆς βιβλιοθήκης.

—Ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 τεῦχος τοῦ μηνιαίου ἐγκυκλοπαιδικοῦ περιοδικοῦ «Παρθενών» μὲ ἐκλεκτὴν ὕλην καὶ συνεργασίαν.

—Ἐλάβομεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 21 καὶ 22 τεῦχος τοῦ ἐκλεκτοῦ Καϊρινοῦ Περιοδικοῦ «Semaine Egyptienne» περιέχον σὺν τῇ ἄλλῃ ἐξαιρετικῇ ὕλῃ καὶ μετάφρασιν τοῦ γνωστοῦ μυθιστορήματος τοῦ Χρηστομάνου «Ἡ Κερένια Κοῦκλα».

—Ἐξεδόθη καὶ διενεμήθη τὸ νέον τεῦχος τοῦ Δελτίου τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας. Περιέχει τὰ τῶν πολιορκιῶν τῆς Βιέννης ὑπὸ τῶν Τούρκων, τὰ πεντήκοντα ἔτη τοῦ Βίνλεϋ ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Οὐΐλλιαμ Μύλλερ, Πατριάρχου Καλλινίκου Σημειώματα, περὶ Καταλανικοῦ Δουκάτου Ἀθηνῶν ὑπὸ Ρούμπιο ντ' Λιούκ καὶ ἄλλας ἱστορικὰς ἐρεύνας.

—Ἐκυκλοφόρησε τὸ τρίτον τεῦχος τῆς μηνιαίας μουσικοκαλλιτεχνικῆς ἐπιθεωρήσεως τὰ «Μουσικὰ Χρονικά» μὲ συνεργασίαν τῶν κ.κ. Γ. Λαμπελέτ, Δ. Λαυράγκα, Β. Καρατίγκη, Θ. Θωΐδου, Φ. Πετύρεκ, Σ. Βαλτετσιώτη, Ν. Βεργωτῆ, Σ. Προκοπίου, Μ. Κουνελάκη κλπ.

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΥΡΙΩΝ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Κυρίαν Καλλιόπην Χ. Ἀναγνωστίδου, Πρόεδρον Τμήματος Προστασίας Μαθητῶν τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος.

Εἰς Ἀθήνας

Ἀγαπητὴ Κυρία,

Ἐλάβομεν τὰς ὑμετέρας ἐπιστολὰς καὶ θερμῶς σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τοὺς εὐγενεῖς καὶ ὡραίους λόγους, οὓς ἀπευθύνετε πρὸς ἡμᾶς ἵνα μᾶς παρηγορήσητε ἐπὶ τῇ πληξάσῃ τὴν πόλιν μας καὶ ἡμᾶς συμφορᾷ.

Ἡ προθυμία, ἣν τὸ ὑμέτερον Τμῆμα ἐπεδείξατο, ὅπως σπεύσῃ καὶ ἀνακουφίσῃ ἡμᾶς διὰ τῆς παροχῆς διαφόρων βοηθημάτων καὶ ἡ ὄντως μητρικὴ καὶ καλὴ ὑμετέρα διεύθυνσις τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐνταῦθα Τμήματος, βαθέως μᾶς συνεκίνησε καὶ πάντοτε εὐγνωμόνως θὰ φέρωμεν εἰς τὴν ψυχήν μας τὰς φιλανθρώπους καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας σας.

Τὸ Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος μὲ παρεκάλεσεν ὅπως διαβιβάσω ὑμῖν τὴν παροῦσαν, μὲ τὴν πρόσθετον πρὸς ὑμᾶς παράκλησίν του ἵνα λάβητε τὴν καλωσύνην καὶ διαβιβάσητε πρὸς τὸ Ἀξιότιμον Διοικητικὸν Συμβούλιον τῶν Κυριῶν τοῦ Τμήματος Προστασίας Μαθητῶν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας.

Μετ' ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης

Ἡ Πρόεδ. τῆς
Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Κυριῶν Κορίνθου
ΕΥΔΟΚΙΑ Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν 22 λήγοντος ἐτελέσθησαν ἐν Κων)πόλει οἱ γάμοι τοῦ κ. Κωνσταντίνου Μήλου μετὰ τῆς δ. Δεσποίνης Κωστοπούλου. Εἰς τὸ νεόνυμφον ζεῦγος εὔχομαι τὸν βίον ἀνέφελον.

Εὐρ. Μῆλος

—Μιχαὴλ Παρπαρίας, Ἑταιρείας Ὑστερὲ Κύπρου, Μίτσα Βυρίνη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Ἀθήναις.

Ἰατροί

Ὁ καθηγητὴς ὀδοντίατρος κ. Ν. ΠΑΠΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του καὶ δέχεται ἐπὶ συνεντεύξει, Καραγεώργη Σερβίας 7.

ΜΑΥΡΕΑΣ
2 ΛΕΩΦ. ΑΜΑΛΙΑΣ

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
εἰς ὅλα τὰ ἕτοιμα
ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ
καὶ
ΚΑΠΕΛΛΑ

ΑΙΓΛΗ-ΖΑΠΠΕΙΟΝ
Ἀπὸ αὔριον 7—10 μ.μ. θὰ παιανίζῃ πλήρης Ναυτικὴ Μπάντα τοῦ θωρηκτοῦ ΑΒΕΡΩΦ.
ΣΙΝΕ-ΑΙΓΛΗΣ
Ἔναρξις 10 1)4 μ. μ. μὲ ἀλλαγὴν προγράμματος τρὶς τῆς ἑβδομάδος.
«ΗΧΩ» Σταδίου 8

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ
Τὸ Βρέφος σας ἐκτίθεται κατὰ τὸ θέρος εἰς μεγάλους κινδύνους. Τὸ κοινὸν γάλα ἀλλοιοῦται ταχέως. Οἱ καύσωνες βοηθοῦσι τὸν ταχύτατον πολλαπλασιασμὸν τῶν μικροβίων τὰ ὁποῖα πάντοτε εὑρίσκονται εἰς τὸ κοινὸν γάλα.
Τὸ Γλάξο εἶναι ἁγνὸν γάλα ἀπηλλαγμένον μικροβίων, τὸ ὁποῖον διατηρεῖται ἐν ἀρίστῃ καταστάσει καὶ κατὰ τὴν πλέον θερμὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους.
Ἰατρός τις μᾶς γράφει: «... Δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ ἐπαινέσω, ὅσον ἀξίζει, τὴν τροφήν σας διὰ τῆς ὁποίας ἐλύθη ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τῆς μικτῆς διατροφῆς καὶ θερινῆς διαρροίας ...».
Glaxo
Κάμνει Εὔρωστα Βρέφη

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Η ΠΡΩΪΑ

ΛΑΪΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ
ΜΕ ΜΟΝΟΝ ΔΡ. 25 ΚΕΡΔΙΖΕΤΕ ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΥΠΟΥ RENAULT
Βοηθοῦντες συγχρόνως καὶ τοὺς πληγμμυροπαθεῖς Μακεδόνας ἀδελφούς μας
Λαχνοὶ πωλοῦνται καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα ἑταιρίας: «ΑΘΗΝΑ» 24 ὁδὸς Σταδίου 24

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΝΗΡΧΕΤΟ Η ΝΕΑ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΒΟΥΛΗ;—Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.—„ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ„ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΟΥΝ ΞΕΝΗΝ ΕΠΕΜΒΑΣΙΝ.—ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΚΕΜΑΛ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΨΥΧΡΑΙΝΟΝΤΑΙ.—Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΔΙΔΕΙ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ.

ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΕΜΑΛ ΠΑΣΑ, ΙΔΡΥΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

19ον

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Σαλὶχ πασᾶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἤρχισαν ἀτελείωτοι συνεννοήσεις μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἡμῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων ζητημάτων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς 21ης Ὀκτωβρίου. Ἐκ τῶν ζητημάτων τούτων τὸ σπουδαιότερον ἦτο τὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ τόπου, εἰς ὃν θὰ συνήρχετο ἡ νέα Βουλή. Διὰ νὰ γνωρίζωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος ἀπόψεις ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, ἤλθομεν εἰς ἐπαφὴν μεθ' ὅλων τῶν ἐθνικῶν ὀργανώσεών μας. Ἰδιαιτέραν θὰ εἶχον δι' ἡμᾶς σημασίαν αἱ ἀπόψεις τῶν ὀργανώσεων μας ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀλλ' αἱ ὀργανώσεις αὗται ὑφίσταντο προφανῶς τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐπισήμων κύκλων τῆς Σταμπούλ, μεθ' ὧν ἤρχοντο εἰς ἐπαφήν.

«Ἡ σύνοδος τῆς Βουλῆς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν δὲν ἐγκυμονεῖ κινδύνους, καθ' ὅσον ἡ ἐπέμβασις τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντὰντ εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος πρέπει νὰ θεωρῆται ἀδύνατος, λόγῳ τῆς χειρίστης ἐντυπώσεως, τὴν ὁποίαν θὰ ἐνεποίει ἐνδεχομένως εἰς τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην ἡ ἐπέμβασις αὕτη.»

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει φίλοι μας μᾶς συνίστων ὡσαύτως ὅπως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει μεταβῶμεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τέλος δὲν θὰ ἔπρεπεν οὔτε ὑποψηφιότητα νὰ ἐκθέσωμεν.

Δεδομένου ὅτι αἱ ἀντιλήψεις, τὰς ὁποίας ὁ Καρὰ-Βασὶφ βέης ἀπήχουν τὰς γνώμας τῆς κυβερνήσεως, ἐγνωρίσαμεν εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ Σαλὶχ πασᾶ ὅτι «οἱ κίνδυνοι, οἱ ὁποῖοι ἠπείλουν προσωπικῶς ἡμᾶς, ἠπείλουν ὡσαύτως ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους» καὶ τὴν παρεκαλέσαμεν νὰ μᾶς γνωρίσῃ τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἔπρεπε κατὰ τὴν γνώμην των, νὰ μείνωμεν ἁπλοὶ θεαταί.

Ἐκεῖνο, ποὺ μᾶς ἐξέπληξε περισσότερον ἦτο τοῦτο: πῶς ἡ κυβέρνησις, ἡ ὁποία εὑρίσκετο ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἐγγυηθῇ διὰ τὴν ἀσφάλειαν δύο ἢ τριῶν προσώπων, ἐφαντάζετο ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ προστατεύσῃ τοὺς ἄλλους βουλευτάς.

Ἐπειδὴ ἦτο ἀδύνατον νὰ μορφώσωμεν μίαν γνώμην, ἐκαλέσαμεν τὴν 7ην Νοεμβρίου τὸν Καρὰ-Βασὶφ βέην νὰ ἔλθῃ ἐπειγόντως εἰς Σεβάστειαν.

Τὴν 19ην Νοεμβρίου μᾶς ἐτηλεγράφησε τὰ ἑξῆς:

«Ἐὰν ἡ συνέλευσις, ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει καὶ τὰς γνώμας τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, λάβῃ ἐχθρικὴν στάσιν ἔναντι τοῦ Πατισάχ, ποῖον ἀρχηγὸν θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ Ἀνατολία; ...Θὰ ὑποταχθῇ τάχα εἰς τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις;... Συνεπῶς ἔχομεν τὸ πατριωτικὸν καθῆκον νὰ παραιτηθῶμεν τῆς ἰδέας ὅπως ἡ [illegible]

ΕΝΑ ΖΗΤΗΜΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΛΥΕΤΑΙ

Εἶνε προφανὲς ὅτι δὲν ἠδυνάμεθα νὰ λάβωμεν μίαν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου ζητήματος, πρὶν ἐπέλθῃ μία συμφωνία μεταξὺ ὅλων τῶν παραγόντων τῆς ἐθνικῆς κινήσεως καὶ ἰδίᾳ τῶν σωματαρχῶν, τοὺς ὁποίους ἐκάλεσα εἰς Σεβαστείαν, ὅπως συνεννοηθῶμεν.

Ὄντως, τὴν 16ην Νοεμβρίου ἤρχισαν αἱ συνεννοήσεις αὗται, αἱ ὁποῖαι παρετάθησαν μέχρι τῆς 29ης ἰδίου μηνός.

Τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἦσαν τρία:

1) Ὁ τόπος τῆς συνόδου τῆς Βουλῆς.

2) Ἡ μορφὴ τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἀκτὶς τῆς δράσεώς της μετὰ τὴν σύνοδον τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος.

3) Ἡ στάσις, τὴν ὁποίαν θὰ ἐτηροῦμεν, ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν Παρισίοις συνδιασκέψεως διὰ τὴν εἰρήνην ἀπέβαινεν ὑπὲρ ἢ ἐναντίον ἡμῶν.

Αἱ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ληφθεῖσαι ἀπαντήσεις τῶν διαφόρων ἐθνικῶν ὀργανώσεών μας ἦσαν πολλαί.

Αἱ μὲν ἐθεώρουν σκόπιμον, ὅπως ἡ Βουλὴ συνέλθῃ μακρὰν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, αἱ δέ, συγκεκριμένως αἱ ὀργανώσεις τῆς Ἐρζερούμ, τῆς Τραπεζοῦντος καὶ τοῦ Βελικεσσέρ, ἐκηρύσσοντο ὑπὲρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Πατισὰχ καὶ τῆς κυβερνήσεως.

Ἀλλ' ὑπῆρχε τὸ Κομιτάτον «Θρᾴκη καὶ Ἀλῆ-πασᾶς», τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν γνώμην, ὅπως ἡ Βουλὴ συνέλθῃ εἰς μίαν πόλιν τῆς περιφερείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τέλος ὑπῆρχον καὶ μερικὰ κεντρικὰ κομιτάτα, τὰ ὁποῖα ἐφρόνουν ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ ἠδύνατο νὰ συνέλθῃ ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως... ἐγκρίσει τῆς κυβερνήσεως.

Ἡ διαφορὰ αὕτη τῶν ἀντιλήψεων τοῦ ἔθνους ἀποδεικνύει τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς συγχύσεως καὶ τῆς ἀναρχίας, αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτουν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ, συνεπείᾳ τῶν ἐνεργειῶν τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ὀργάνων της.

Ἰδοὺ τὸ πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον συνετάχθη κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην σύσκεψιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος καὶ τὰ μέλη τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ἐπιτροπῆς.

1) Παρὰ τοὺς δισταγμούς, τοὺς ὁποίους γεννᾷ ἡ ἐνδεχομένη σύγκλησις τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀπεφασίσθη, ἐφ' ὅσον ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις δὲν ἐγκρίνει τὴν εἰς ἄλλο μέρος σύγκλησιν αὐτοῦ, ὅπως ἡ νέα Βουλὴ συνέλθῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη, ἵνα ἀποφευχθῇ μία νέα κρίσις. Ἐν τούτοις ἀπεφασίσθησαν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς:

α) Νὰ πληροφορηθοῦν ὅλοι οἱ βουλευταὶ περὶ τῆς καταστάσεως καὶ νὰ ζητηθῇ ἡ ἐπ' αὐτῆς γνώμη ἑνὸς ἑκάστου.

β') Πρὶν μεταβοῦν οἱ κ. κ. βουλευταὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, νὰ συγκεντρωθοῦν καθ' ὁμάδας εἰς τὴν Τραπεζοῦντα, τὴν Σαμψοῦντα, τὴν Ποντοηράκλειαν, τὸ Ἐσκῆ-Σεχὴρ καὶ τὴν Ἀδριανούπολιν, ὅπως ἀποφασίσουν περὶ τῶν μέτρων ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα θὰ ζητήσουν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν, διὰ τὴν ἐλευθέραν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων των καὶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἐθνικοῦ προγράμματος.

γ) Νὰ παρακληθοῦν οἱ σωματάρχαι ὅπως, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν διοικητῶν τῶν περιφερειῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν διαφόρων στρατολογικῶν γραφείων, λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ὀργανώσεών μας.

δ) Πρὸς ἀντιμετώπισιν παντὸς ἐνδεχομένου, νὰ ζητηθῇ ἡ ὑπόσχεσις ὅλων τῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ὅτι θὰ μείνουν πιστοὶ εἰς τὸ ἐθνικὸν κίνημα καὶ ὅτι θὰ ἐξαντλήσουν καὶ οὗτοι πάντα τὰ εἰς τὴν διάθεσίν των εὑρισκόμενα μέσα διὰ τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ὀργανώσεών μας.

2) Ὅπως μέχρι τοῦδε, ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐκπληροῦσα τὸ ἐθνικὸν καθῆκόν της μέχρις ὅτου διαπιστώσῃ ὅτι τὰ μέλη τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, συνερχόμενα εἰς Κωνσταντινούπολιν, δύνανται νὰ ἐκτελέσουν ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ τὴν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀνατεθεῖσαν εἰς αὐτὰ ἐντολήν. Ἐν τούτοις κάθε σαντζάκιον πρέπει νὰ ἀποστείλῃ ἀνὰ ἕνα καὶ κάθε βιλαέτιον ἢ αὐτόνομον σαντζάκιον ἀνὰ δύο βουλευτάς, ὅπως, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Καταστατικοῦ, συνέλθουν παρὰ τὸ Ἐσκῆ Σεχὶρ ὡς μέλη τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ καθορίσουν τὴν γραμμήν, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσουν ἐντὸς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ἐπιτροπὴ δέον νὰ μεταβῇ ἐγκαίρως εἰς τὸν ἀνωτέρω καθοριζόμενον τόπον. Μετὰ τὴν σύσκεψιν τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν λῆψιν σχετικῶν ἀποφάσεων, οἱ λοιποὶ βουλευταὶ θὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπως λάβουν μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ σώματος. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο, ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ δρᾷ ὡς διοικητικὴ ἀρχὴ τῶν ἐθνικῶν ὀργανώσεων ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τῶν κανονισμῶν διαγραφομένου πλαισίου.

Ὅταν τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν σῶμα ἐξακριβώσῃ ὅτι εὑρίσκεται ἐν ἀπολύτῳ ἀσφαλείᾳ, ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ἐπιτροπή, ἔχουσα τὸ ὑπὸ τῶν κανονισμῶν παρεχόμενον εἰς αὐτὴν δικαίωμα, θὰ συγκαλέσῃ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 11 τῶν κανονισμῶν τούτων, τὴν γενικὴν συνέλευσιν, ἡ ὁποία θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς περαιτέρω πορείας τῆς Ἑνώσεως. Ὁ τόπος τῆς συγκλήσεως καὶ ἡ μορφὴ τοῦ Κογκρέσσου θὰ ἐξαρτηθοῦν ἐκ τῶν περιστάσεων.

Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ μέχρι τῆς συγκλήσεως τοῦ Κογκρέσσου, ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ἐπιτροπὴ δέον νὰ ἀποφύγῃ πᾶσαν ἐπίσημον σχέσιν μετὰ τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ προεδρείου τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἀπαραίτητοι ἀνάγκαι ἐπιβάλλουν νὰ ἀκολουθήσῃ ἄλλην τακτικήν.

3) Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ συνδιάσκεψις τῆς Εἰρήνης ἐν Παρισίοις λάβῃ δυσμενεῖς διὰ τὸ ἔθνος ἀποφάσεις, ἡ δὲ κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ ἀποδεχθοῦν ταύτας, θὰ καταβληθῇ πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια ὅπως πραγματοποιηθοῦν οἱ ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου σαφῶς καθορισθέντες σκοποί, καλουμένου πρὸς τοῦτο τοῦ ἔθνους διὰ τοῦ ταχυτέρου καὶ καταλληλοτέρου τρόπου, ὅπως ἐκδηλώσῃ τὴν θέλησίν του. (Ὑπογρ.) Μουσταφᾶ Κεμάλ, Κιαζὴμ Καρὰ-Μπεκίρ, Χουσεὶν Ρεούφ, Χουσρέβ, Ἀλῆ Φουάτ, Μασχὰρ Μουφίτ, Μπεσσίμ, Ὀμὲρ Μουμπτάς, Μπεκὴρ Σαμί, Ἰμπραὴμ Σουρεγιά, Χασσὰν Σελαχεδδίν, Χακὶ Μπεχίτς, Σεμσεδδίν, Βασσέφ.

ΤΑ ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ

Κατόπιν τῶν ἀποφάσεων τούτων, ἀπηυθύναμεν μακροσκελῆ ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐθνικῶν ὀργανώσεων, οἵτινες περιεβάλλοντο μὲ τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα. Εἰς τὴν ἐγκύκλιον ταύτην ἐξεθέτομεν τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῆς χώρας καὶ ἐγνωρίζαμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως Σαλὶχ πασᾶ καὶ ἡμῶν γενομένων διαπραγματεύσεων, ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελε συνέλθει ἡ νέα Βουλή. [illegible] τέα καὶ διὰ λόγους τακτικῆς καὶ δι' ἄλλους ἀκόμη λόγους. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Βουλὴ συνήρχετο εἰς ἄλλο μέρος, συγκεκριμένως εἰς τὴν Ἀνατολίαν, οἱ κακοθελητεῖ μας θὰ εὕρισκον τὴν εὐκαιρίαν νὰ διενεργήσουν σύντονον προπαγάνδαν, ὅτι τάχα παραιτούμεθα τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐξ ἄλλου δὲν θὰ ἦτο εὐχερὴς ἡ ἄμεσος ἐπικοινωνία μεταξὺ κυβερνήσεως, γερουσίας καὶ βουλῆς, οὔτε δυνατὴ ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ σώματος, συμφώνως πρὸς τὸ σύνταγμα.

Ἐξ ἄλλου ὅμως ἡ Κωνσταντινούπολις κατείχετο ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τῆς Ἀντὰντ καὶ ἦτο ἀποκεκλεισμένη ὑπὸ τοῦ στόλου της. Ἡ ἀστυνομία καὶ ἡ χωροφυλακὴ εὑρίσκετο εἰς χεῖρας τῶν ξένων καὶ συγκεκριμένως εἰς χεῖρας τῆς Μ. Βρεττανίας. Ἐκτὸς αὐτοῦ οἱ Ἕλληνες εἶχον ἐκλέξει περὶ τοὺς τεσσαράκοντα ἰδικούς των βουλευτάς, οἱ ὁποῖοι ὑπήγοντο ὑπὸ τὰς διαταγὰς προσώπων ἐλθόντων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξ Ἀθηνῶν. Τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα εἶχον ἱδρύσει μυστικὴν ἀστυνομίαν καὶ διοργανώσει ἐπαναστατικὰ σώματα, ἵνα, ἐν δεδομένῃ στιγμῇ, δράσουν ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, ἦτο εὐνόητον ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐν Κωνσταντινουπόλει οὐδεμίαν εἶχεν ἐλευθερίαν δράσεως καὶ ὅτι καὶ ἡ τυχὸν ἐκεῖ συγκληθησομένη βουλὴ θὰ εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ μίαν κατάστασιν εἰς ἄκρον ἀνώμαλον. Οὐδόλως ἀπίθανον αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις νὰ προέβαινον καὶ εἰς συλλήψεις καὶ εἰς ἐκτοπισμοὺς μελῶν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, πολλῷ μᾶλλον ἐφ' ὅσον εἰς τὸ ἔργον των τοῦτο θὰ εἶχον συνεπικούρους τὰς ὀργανώσεις τῶν Φίλων τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ Νικεχμπάν, αἱ ὁποῖοι συνειργάζοντο φανερὰ μετὰ τῶν ξένων καὶ συγκεκριμένως μετὰ τῶν Ἑλλήνων.

Συνεπῶς ἐπεβάλλετο ὅπως οἱ κ. κ. βουλευταὶ μελετήσουν καλῶς τὴν κατάστασιν καὶ συνερχόμενοι καθ' ὁμάδας εἰς Τραπεζοῦντα, Ποντοηράκλειαν, Ἐσκῆ Σεχὶρ, Προῦσσαν, Πάνορμον καὶ Ἀδριανούπολιν, λάβουν ὁριστικὰς πρὸ τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν μεταβάσεώς των ἀποφάσεις πρὸς ἀντιμετώπισιν ταύτης. Τὰς ἀποφάσεις των ταύτας παρεκαλοῦντο ὅπως μᾶς γνωστοποιήσουν ἐν καιρῷ διὰ τὰ καθ' ἡμᾶς.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΡΑΔΙΟΥΡΓΕΙ

Ἀλλ' εἶνε ἤδη ἀπαραίτητον νὰ ἀφήσωμεν πρὸς στιγμὴν τὸ ζήτημα τῆς συνόδου τῆς νέας Βουλῆς, διὰ νὰ παρακολουθήσωμεν τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐμεσολάβησαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο.

Ὁ μωαμεθανικὸς πληθυσμὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατεχομένης περιοχῆς τοῦ βιλαετίου τῆς Σμύρνης ὑφίστατο συνεχεῖς πιέσεις καὶ διώξεις. Κατόπιν τούτου παρεκαλέσαμεν τὴν κυβέρνησιν ὅπως προβῇ εἰς ἔντονα διαβήματα παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων. Δὲν παρελείψαμεν νὰ εἰδοποιήσωμεν τὴν κυβέρνησιν ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἐτίθετο τέρμα εἰς τὰ αἱματηρὰ γεγονότα τῆς Σμύρνης, θὰ προεβαίνομεν εἰς ἀντίποινα ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τῶν ἄλλων περιφερειῶν.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, θελήσας νὰ διαμαρτυρηθῇ δημοσίᾳ διὰ τὰς ἐν Σμύρνῃ βιαιότητας τῶν Ἑλλήνων, παρημποδίσθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν. Μόλις περιῆλθεν εἰς γνῶσίν μας τὸ γεγονὸς τοῦτο, ἐσπεύσαμεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Τζεμὰλ πασᾶ.

Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Πανόρμου, μέλη τῆς ἑνώσεως «Νικεχμπάν» ἐξήγειρον τὸν τουρκικὸν πληθυσμὸν ἐναντίον τῶν χριστιανικῶν στοιχείων, διὰ νὰ προκαλέσουν νέαν ἐπέμβασιν τῶν ξένων.

Εἰς τὸ Μεσσὴρ ἐσημειώθησαν ταραχαί, τὰς ὁποίας κατεπνίξαμεν.

Τὸ Μαρὰς καὶ ἡ περιοχὴ τῆς Οὔρφας, ἡ ὁποία κατείχετο πρότερον ὑπὸ τῶν Ἄγγλων, ἐκκενωθεῖσα ὑπ' αὐτῶν, κατελήφθη ὑπὸ γαλλικοῦ στρατοῦ. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν διπλωματικῶν διαβημάτων μας περὶ ἐκκενώσεως τῶν ἐδαφῶν τούτων, ἀπεφασίσθη ἡ στρατιωτικὴ δρᾶσις.

Ὁ Σιὰ πασᾶς, ὁ νέος βαλῆς τῆς Ἀγκύρας, ἀφιχθεὶς εἰς Ἐσκῆ-Σεχίρ, ἠμποδίσθη νὰ μεταβῇ εἰς τὴν νέαν του θέσιν.

Πάντα ταῦτα ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς μίαν νέαν ἀλληλογραφίαν μεταξὺ τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Τζεμὰλ πασᾶ. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ ὁποῖος αὐτετιτλοφορεῖτο ἀντιπρόσωπος τῶν ἐθνικῶν ὀργανώσεων, δὲν ἤθελε νὰ ἀντιληφθῇ τὴν κατάστασιν καὶ ἐφαίνετο πάντοτε πρόθυμος νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν κυβέρνησιν, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς ὁποίας δὲν ἔπαυσε νὰ ῥαδιουργῇ ἐναντίον μας.

Ἡ ἔκρυθμος αὕτη κατάστασις ἐπηρέασεν, εἰς στιγμὰς τόσον κρισίμους διὰ τὸ ἔθνος, τὰ πνεύματα καὶ συνέβη ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ ἐκ τῶν ἐμπίστων μας Ρεφὲτ πασᾶς, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ διοίκησις τοῦ ἐν τῇ ἐν Ναζλῇ συγκροτήματός μας, νὰ ἐγκαταλείψῃ αἰφνιδίως τὴν θέσιν του καὶ νὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐκαλούμεθα ν' ἀντιμετωπίσωμεν μίαν ἐξόχως δυσχερῆ κατάστασιν εἰς τὰ μέτωπα τοῦ Ναζλῆ καὶ τοῦ Ἀϊδινίου, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως ἔδρα ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἐναντίον τῶν ἐθνικῶν ὀργανώσεων, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ξένων, ἐν τέλει δὲ διώρισε διευθυντὴν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἀξιωματικὸν ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὰς προδοτικὰς ὀργανώσεις τοῦ Σαῒδ Μόλλα καὶ τοῦ πάστορος Φριοῦ.

Εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν Τζεμὰλ πασᾶν ἐγράψαμεν ἀπροκαλύπτως ὅτι αἱ ἐνέργειαι τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μᾶς γεννοῦν σοβαρὰς ὑπονοίας καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τῇ κυβερνήσει, ὅπως αὕτη θέσῃ τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην, ἀπειλοῦσαν νὰ ἀνατρέψῃ ἄρδην τὰς προϋποθέσεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐπῆλθεν ἡ μετὰ τῆς κυβερνήσεως συνεννόησίς μας. Ἵνα δὲ ἀποδειχθῇ ἐμπρακτότερον ἡ καλὴ θέλησις τῆς κυβερνήσεως, ἐζητήσαμεν ὅπως αὕτη τιμωρήσῃ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν τὰς ταραχὰς τοῦ Μεσσήρ, ἵνα ἐξυπηρετήσουν τὰ σατανικὰ σχέδια τοῦ Σαῒδ Μόλλα καὶ τῶν συντρόφων των.

Ἡ ἀπάντησις τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν τὴν ἐνάτην Νοεμβρίου ἐκ μέρους τοῦ Τζεμὰλ πασᾶ, μᾶς καθίστα ἐκτὸς τῶν ἄλλων γνωστὸν ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν οὐδετέραν στάσιν της καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν δίωξιν μελῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι εἶχον δικαίωμα νὰ ἐνεργοῦν καθ' ὃν τρόπον ἔκριναν καλύτερον!

Καὶ τέλος τὴν 28ην Νοεμβρίου, ὅταν πλέον εἶχεν ἀποφασισθῇ ὅπως ἡ Βουλὴ συνέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὁ ἴδιος Τζεμὰλ πασᾶς, ὁ αὐτοκαλούμενος ἀντιπρόσωπός μας παρὰ τῇ κυβερνήσει, μᾶς ἐγνώρισεν ὅτι «ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ οἱ ξένοι ἀπεφάσισαν νὰ παρεμποδίσουν τὴν σύνοδον τῆς Βουλῆς!»

ΑΥΡΙΟΝ: Οἱ «Φίλοι τῆς Ἀγγλίας» δὲν ἀναχαιτίζονται.—Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ κινδυνεύει νὰ ἴδῃ ἀποτυγχάνοντα τὰ σχέδιά του.

ΑΛΛΗ ΚΑΜΠΑΝΑ, ΑΛΛΟΣ ΗΧΟΣ

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΜΕΡΟΣ Β'.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 9ον. — ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΤΟΥ ΓΥΡΙΣΜΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΝ.—ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.—ΤΟ ΥΒΡΕΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ.—ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΕΝ ΩΡΑ ΠΟΛΕΜΟΥ.—ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ.—Ο ΔΙΑΠΛΟΥΣ ΤΗΣ ΜΑΓΧΗΣ.—ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΜΕΧΡΙ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

ΤΗΣ Α.Β.Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

37ον

Τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεώς μου, ἔσπευσα εἰς τὸ Μάλμπορω Χάους διὰ νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν θείαν μου Βασίλισσαν Ἀλεξάνδραν. Ἦτο μεγάλη ἡ χαρά μου ποῦ τὴν ἐξανάβλεπα. Μολονότι αἱ περιστάσεις ἦσαν τόσον διαφορετικαὶ τῶν προτέρων εὐτυχῶν συναντήσεων, μὲ ὑπεδέχθη μὲ τὴν ἰδίαν θερμὴν στοργὴν ποῦ μοῦ εἶχε πάντοτε δείξει καὶ μὲ τὴν ἰδιάζουσαν ἐκείνην γλυκύτητα, τῆς ὁποίας αὐτὴ μόνη ἐγνώριζε τὸ μυστικόν.

Ἡ Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα δὲν ἦτο ὁ ἄνθρωπος ποῦ θὰ ἄφινε τὰ αἰσθήματά της, στοργικῆς ἀφοσιώσεως, πρὸς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἀγαπήσει κατὰ τὰς εὐτυχεῖς ἡμέρας τῆς εἰρήνης καὶ τῆς γαλήνης, νὰ ἐπηρεασθοῦν ὑπὸ τοῦ ῥυπαροῦ ἔργου τῆς συκοφαντίας. Ἀκόμη καὶ κατὰ τὰς σκοτεινοτέρας ἡμέρας, αἵτινες ἔμελλον νὰ ἐπακολουθήσουν καὶ κατὰ τὰς ὁποίας παλαιοὶ φίλοι ἐστράφησαν ἐναντίον, ἐθεωρεῖτο δὲ πρᾶξις προδοτικὴ ὁ μεθ' ἡμῶν σύνδεσμος ἢ καὶ αὐτὴ ἡ ὁμολογία τῆς γνωριμίας μας, ἡ Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα οὐδέποτε μετέβαλε τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης της, ἀλλὰ παρέμεινεν ὁ προσφιλέστερος καὶ ὁ ἀληθέστερος τῶν φίλων.

Περισσότερον οἱουδήποτε ἄλλου, ἡ Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα ἐγνώριζε τί ἐσήμαινεν ἡ Ἀγγλία δι' ἡμᾶς ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς νεότητός μας καὶ τί σημαίνει δι' ἡμᾶς ἀκόμη. Ἐγνώριζεν ὅτι οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἦτο ποτὲ ἢ ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἐχθρὸς τῆς Ἀγγλίας, ὅπου ὁ καθεὶς μας εἶχε τόσους συγγενεῖς καὶ τόσους φίλους καὶ τὴν ὁποίαν ἐθεωροῦμεν ἀνέκαθεν ὡς πραγματικὴν πατρίδα μετὰ τὴν ἰδικήν μας. Διὰ τοῦτο ἡ ἀγάπη μας πρὸς τὴν Βασίλισσαν Ἀλεξάνδραν, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ τόσον ἀφωσιωμένη ἀδελφὴ τοῦ πατρός μου, δύναται νὰ ἐξισωθῇ μόνον ὑπὸ τῆς λατρείας καὶ τῆς πιστότητος, τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ ὑπήκοοί της ἠσθάνοντο εἰς τὴν καρδίαν των δι' αὐτήν.

Ἡ θεία μου ἤθελε νὰ μάθῃ ὅλα τὰ κατὰ τὴν διαμονήν μου ἐν Ῥωσσίᾳ, τί εἶχα κάμει ἐκεῖ, ποῖον εἶχαν ἰδῆ καὶ πᾶν τὸ σχετικὸν μὲ τὴν ἀδελφήν της, τὴν Αὐτοκράτειραν Μητέρα, καὶ τὴν μητέρα μου. Μεγάλη ἐπίσης ὑπῆρξεν ἡ εὐχαρίστησίς μου ποῦ συνήντησα τὰς ἐξαδέλφας μου Λουΐζαν καὶ Βικτωρίαν, αἵτινες ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν προσφιλέστατοι συγγενεῖς καὶ ἄρισται φίλαι.

Τὴν ἐπομένην ἡ ἀδελφή μου καὶ ἐγὼ προσεκλήθημεν εἰς πρόγευμα μετὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης, οἵτινες μᾶς ὑπεδέχθησαν μὲ τὴν συνήθη προσήνειαν καὶ καλωσύνην των. Οὐδὲ ἅπαξ ὑπηνίχθησαν ὅ,τι δήποτε θὰ ἠδύνατο νὰ μᾶς κάμῃ νὰ νομίσωμεν ὅτι ἔδιδον πίστιν εἰς τὰς χυδαίας ἱστορίας, αἵτινες διεδίδοντο τότε περὶ ἡμῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δεκαημέρου παραμονῆς μου εἰς Λονδῖνον ἀπέφυγα τὴν πολιτικήν, ἀφοῦ ὁ ἀδελφός μου Ἀνδρέας—ὅστις εἶχεν ἐπιστρέψει εἰς Ἑλλάδα ὀλίγον πρὸ τῆς ἀφίξεώς μου—εἶχε κάμει εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ τοὺς Παρισίους ὅ,τι εἶχα καὶ ἐγὼ ἐντολὴ νὰ κάμω εἰς τὴν Πετρούπολιν. Μὴ ὢν ἐπισήμως ἐξουσιοδοτημένος, ἀπέφυγα νὰ ἐπιζητήσω ἐπιμόνως συνάντησιν μεθ' οἱουδήποτε μέλους τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως. Ἤμην εὐτυχὴς ὅτι ἀπήλαυον—ἐφ' ὅσον τοῦ ἦτο δυνατὸν—κάποιας διανοητικῆς ἀναπαύσεως. Μετὰ τὰς στενοχωρίας, τὰς ὁποίας διῆλθον ἐν Ῥωσσίᾳ, δὲν ἠθέλησα νὰ καταστρέψω τὸ ἥδιστον αἴσθημα ὅτι εὑρισκόμην πάλιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐκτιθέμενος εἰς νέας ἀπογοητεύσεις. Ἐπίστευον, πρὸς τούτοις, ὅτι οἱαδήποτε ἀνάμιξίς μου ἤθελε προξενήσει περισσότερον κακὸν παρὰ καλόν. Ἄλλωστε τί ἠμποροῦσα νὰ κάμω;

Ἀλλ' αἱ προσδοκίαι μου ἦσαν ὑπερβολικαί· διότι πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ θλίβωμαι, ὅταν τόσον ὁ ἀγγλικός, ὅσον καὶ ὁ γαλλικὸς τύπος ἡμιλλῶντο εἰς ὑβριστικὴν κατακραυγὴν ἐναντίον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ὅλης τῆς οἰκογενείας του.

Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν θανάσιμον θλῖψίν μου ὅταν, περιπατῶν ἀνὰ τὸ Λονδῖνον, ἔβλεπα εἰς κάθε γωνίαν τοιχοκολλήσεις, αἵτινες ἔφερον μὲ τεράστια γράμματα τοὺς τίτλους ὡς: «Ἡ νέα προδοσία τοῦ Ντίνου». — «Τὰ συμμαχικὰ σχέδια προδίδονται εἰς τοὺς Γερμανοὺς ὑπὸ τοῦ Ντίνου» ἢ «Ὁ Ντῖνος σὲ κέφι» καὶ ἄλλας «ῥουφηχτὰς» ἐπικεφαλίδας! Ἡ χρῆσις τοῦ οἰκογενειακοῦ προσωνυμίου ἀπεσκόπει εἰς τὴν μετάδοσιν τόσον εἰρωνείας, ὅσον καὶ περιφρονήσεως. Ἦτο ἄδικον καὶ σκληρὸν καί, τὸ περισσότερον, ὄχι Βρεττανικόν.(1)

Τὰ ἐπιχειρήματα ἦσαν ἀνωφελῆ. Τὰ πλέον ἰσορροπημένα μυαλὰ ἦσαν ἀνίκανα πρὸς ἤρεμον σκέψιν. Ἀλλὰ ἕνα κῦμα πικρίας κατέκλυζεν ὅλον μου τὸ εἶναι, διότι αἱ ἐναντίον ἡμῶν κατηγορίαι ἦσαν τόσον ἄδικοι.

Δὲν ἤμουν ὅμως, τόσον παραδεδομένος εἰς τὰς ἰδικάς μου στενοχωρίας, ὥστε νὰ μὴ δύναμαι νὰ ἐννοήσω ὅτι οἱ περιπεπλεγμένοι εἰς θανάσιμον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεώς των ἐλαχίστην ἐπιείκειαν ἠδύναντο νὰ δείξουν πρὸς ἄλλους, τῶν ὁποίων αἱ ταλαιπωρίαι ἦσαν οἱονεὶ τίποτε ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἰδικάς των. Καὶ ἔτσι, ὅλη μου ἡ συμπάθεια ἐστράφη πρὸς τὸν λαόν, πρὸς τὸν ὁποῖον, ἐκ γενετῆς καὶ ἐξαγωγῆς, πάντοτε ἠσθανόμην ἐμαυτὸν ἑλκυόμενον.

Διατηρῶ ἀκόμη ζωηρὰν τὴν ἐντύπωσιν τοῦ Λονδίνου κατὰ τὰς ἀξιομνημονεύτους ἐκείνας ἡμέρας τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1916. Ἡ θελκτικὴ ἀφροντισιὰ τῶν εὐτυχεστέρων ἡμερῶν εἶχε παραχωρήσει τὴν θέσιν της εἰς μίαν ἔκφρασιν σοβαρότητος καὶ ἐντάσεως, ὁρατὴν εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ πρόσωπα ποῦ συνήντα κανεὶς καθ' ὁδόν. Ἡ σπουδὴ καὶ ὁ θόρυβος τῆς νυκτερινῆς τροχαίας κινήσεως εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰς πλατείας, εἶχε κάτι τὸ ἀσύνηθες καὶ τὸ παράδοξον, καθόσον τὰ ἰδιωτικὰ καὶ τὰ ἀγοραῖα αὐτοκίνητα διωλίσθαινον μὲ τοὺς προσθίους φανοὺς ἐσβεσμένους, αἱ προθῆκαι τῶν καταστημάτων ἦσαν σκοτειναὶ καὶ οἱ λαμπτῆρες τῶν ὁδῶν ἐφώτιζον παραδόξως· τὸ ἄνω μέρος των ἦτο μαυρισμένον καὶ ἀμυδρὸν μόνον φῶς ἔπιπτεν εἰς τὴν βάσιν τῶν στύλων.

Ἐπῆγα εἰς πολλὰ θέατρα καὶ νυκτερινὰ κέντρα. Ὅλα τὰ λευκὰ «πλαστρὸν» τῶν προπολεμικῶν ἡμερῶν εἶχον ἀντικατασταθῆ ὑπὸ τοῦ χακὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν. Ἔνοιωθα κανεὶς μεγάλην στενοχωρίαν, ὅταν ἐφόρει ἔνδυμα δείπνου ἐν μέσῳ τῶν στρατιωτῶν ἐκείνων! Ἡ νεολαία τῆς Ἀγγλίας ἐπωφελεῖτο ὅσον ἠμποροῦσε καλύτερον τῶν ὀλίγων ἐκείνων στιγμῶν τῆς χαλαρώσεως καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐφαίνοντο ἐντελῶς ἀμέριμνοι διὰ τὴν σκληρὰν μοῖραν, ἥτις ἴσως τοὺς ἀνέμενε τὴν ἐπαύριον.

Εἰς τὸ Λονδῖνον εὑρισκόμενος, ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ ἀποστείλω τηλεγράφημα πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, συνοψίζων τὰς προσωπικάς μου ἐντυπώσεις καὶ ἐφελκύων τὴν προσοχήν του ἐπὶ τῆς στάσεως τοῦ Τύπου.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου, ἐζήτησα παρὰ τῶν ἀρχῶν τὴν ἄδειαν νὰ διαπλεύσω τὴν Μάγχην ἀπὸ Δούβρης εἰς Καλαί· ἂν δὲν σφάλλω, ἡ γραμμὴ αὕτη ἦτο ἀποκεκλεισμένη διὰ τοὺς συνήθεις ταξειδιώτας, προωρίζετο δὲ μόνον διὰ στρατιωτικοὺς σκοπούς.

Ἡ ἄδεια αὕτη ἐχορηγήθη καὶ μοὶ ἐδόθη πρὸς ὑπογραφὴν ἔγγραφον διὰ τοῦ ὁποίου ἐδήλουν ὅτι ἐπεχείρουν τὸ ταξείδιον ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ καὶ ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελε μοῦ συμβῇ τίποτε, ἐγὼ ἢ οἱ «κληρονόμοι» μου δὲν θὰ ἐζητοῦμεν ἀποζημίωσιν.

Τὴν ἡμέραν τοῦ διάπλου, τὸ πλοῖον ἦτο πλῆρες ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν ἐπανερχομένων εἰς τὸ μέτωπον· πρὶν ἀποπλεύσωμεν, ὅλοι ἐφωδιάσθησαν μὲ ζώνας σωτηρίας. Ἠρώτησα ἂν ἦτο ἀνάγκη νὰ τὴν φορέσῃ κανεὶς καὶ ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν ὅτι «ὁ προωπλισμένος ἦτο προειδοποιημένος». Τὴν ἐφόρεσα λοιπόν, ἂν καὶ μοῦ ἐπροξένει μεγάλην ἐνόχλησιν, καθόσον ὁ διάπλους ἦτο τραχὺς καὶ δὲν ἠμποροῦσα οὔτε νὰ καθίσω, οὔτε νὰ ἐξαπλωθῶ. Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Καλαὶ ἄνευ τινὸς ἀτυχήματος καὶ ἐκεῖθεν εἰς Παρισίους ἐνωρίτερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μου ταξείδι.

Ὅλοι ὅσοι ἐταξείδευσαν ἀπὸ Καλαὶ εἰς Παρισίους κατὰ τὰς συγκινητικὰς ἐκείνας ἡμέρας, θὰ διατηρήσουν ἀσφαλῶς ζωηρὰν ἀνάμνησιν τῆς στρατιωτικῆς δραστηριότητος, τὴν ὁποίαν ἔβλεπε τὸ μάτι καθ' ὅλην τὴν διαδρομήν, τῶν ἀναριθμήτων βαγονίων γεμάτων στρατιώτας καὶ ἵππους, τῶν ἀποθηκῶν εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμούς, αἵτινες ἀπετέλουν βουνὰ ὁλόκληρα, τῶν μυθικῶν ποσοτήτων παντοειδοῦς πολεμικοῦ ὑλικοῦ, τῆς ἀκαταπαύστου παλιρροίας τῶν στρατευμάτων καὶ ὅλων τῶν παρεμφερῶν τῆς μετόπισθεν ὑπηρεσίας ἑνὸς τεραστίου μαχομένου στρατοῦ.

Μοῦ ἐφάνη ὅτι αἱ ὀλίγαι στιγμαί, καθ' ἃς ἀπηλλάγην τῆς μελαγχολίας μου, ἦσαν ἐκεῖναι καθ' ἃς παρέστην μάρτυς τῆς κολοσσιαίας προσπαθείας, τοῦ γιγαντιαίου ἀγῶνος ἑνὸς ἀδαμάστου λαοῦ ἀποφασισμένου νὰ μὴ φεισθῇ θυσιῶν διὰ νὰ σώσῃ τὴν χώραν του καὶ τὴν τιμήν του.

Τὸ Παρίσι, εἰς οἱανδήποτε ἐποχὴν καὶ ὑφ' οἱασδήποτε περιστάσεις καὶ ἂν ξαναγυρίσῃ κανεὶς εἰς τὴν πόλιν αὐτήν, παραμένει αἰωνίως ἡ πόλις τῆς γοητείας καὶ τῆς ὠμορφιᾶς, τῆς ἀθανάτου ζωτικότητος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀκόμη καὶ ὁ ἀέρας ποῦ ἀναπνέει κανεὶς κτυπᾷ στὸ κεφάλι σὰν καμπανίτης. Καὶ ὅμως, τὴν φορὰν αὐτήν, κάποια λεπτὴ μεταβολὴ ἦτο ἐμφανής. Ἡ φαιδρότης καὶ ἡ ἀμεριμνησία δὲν ἦσαν παρὰ προσωπεῖα κρύπτοντα μίαν ἀπόγνωσιν προξενουμένην ὑπὸ τῶν σοβαρωτέρων ὄψεων τῆς ζωῆς. Τὸ Παρίσι ἔμοιαζε μὲ γενναιόψυχον γυναῖκα, ἡ ὁποία ἔκρυπτε τὸ ἄλγος της πίσω ἀπὸ ἕνα ἑλκυστικὸν μειδίαμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ τέλος τοῦ Β' μέρους.

---

(1) Εἶνε θλιβερὸν ὅτι ἡ οἰκογενειακὴ ἐπωνυμία «Ντῖνος» χρησιμοποιεῖται ἀκόμη σκωπτικῶς ὑπὸ ὡρισμένων ὀργάνων, ὅταν ἀναφέρωνται εἰς γεγονότα ἀφορῶντα τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον.

ΚΑΣΜΗΡΙΑ
Ἐφέτος ἔχομεν καλὰ ὑφάσματα, ἐκλεκτά, καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν φθηνὰ ἔξοδα, πωλοῦμεν φθηνότερα ἀπ' ὅλους
ΠΑΖΑΡ, Στοὰ Ἀρσακείου

Ὅταν δὲν εἶναι τοῦ Schering δὲν εἶναι Οὐροτροπίνη.
Ἡ μάρκα Schering
συνενοῖ τὴν τελειοτέραν χημικὴν καθαρότητα πρὸς τὰ ἀσφαλέστερα καὶ τὰ πλέον ἀκίνδυνα θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα.
Νὰ πέρνετε πάντοτε "Οὐροτροπίνην-SCHERING"
Γ. ΣΙΔΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, ὁδ. Χαρ. Τρικούπη 9 ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
SCHERING MAG. BERLIN N 39

Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου ὑπὸ ἑνὸς μεγάλου μυθιστοριογράφου

Ἡ πόλις Γκαροὲτ

Τὰ περίεργα ξενοδοχεῖα.—Ἑστιατόρια τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἰνδιῶν. Βάτραχοι καὶ σαῦραι σύντροφοι τοῦ ταξειδιώτου.—Ἡ φιλαργυρία τῶν Ἰαβαίων καὶ τὸ ἀτίθασσον τῶν Μαλαισίων

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ διασήμου Ἱσπανοῦ συγγραφέως Βιθέντε Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ

22ον

Τὸ ξενοδοχεῖόν μας εἰς τὴν Γκαροὲτ εἶνε ἕνα ἄθροισμα οἰκοδομῶν, ἁπλῶν ἰσογείων ἐν τῷ μέσῳ ἑνὸς πάρκου. Κατερχόμενοι ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητον, καταφεύγομεν εἰς τὴν μεγαλυτέραν ἐξ αὐτῶν, ὅπου εἶνε αἱ αἴθουσαι, τὰ ἑστιατόρια καὶ τὸ γραφεῖον τοῦ διαχειριστοῦ.

Μανθάνω ὅτι αἱ ὀλίγαι ἀποσκευαί μου μὲ περιμένουν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ πάρκου. Πρέπει νὰ μεταβῶ εἰς ἀναζήτησίν των ὑπὸ βροχὴν διὰ μέσου τῶν δενδροστοιχιῶν αἱ ὁποῖαι ἂν εἶνε ἐν καιρῷ ἡλίου ἐνδιαφέρουσαι, τώρα εἶνε ἀδιάβατοι λόγῳ τῶν ὑδάτων τὰ ὁποῖα κατὰ κύματα, θὰ ἔλεγε κανείς, πίπτουν ἀπὸ τοὺς κλάδους των.

Ὁ διαχειριστὴς σφυρίζει καὶ ἔρχεται ἕνας ὑπηρέτης μὲ ἕνα σαρίκι ἀπὸ «μπατίκ», λευκὴν ῥεδινκόταν καὶ ἀνυπόδητος. Μὲ τὰ δυὸ χέρια κρατεῖ μίαν ὀμβρέλλαν ἢ μᾶλλον ἕνα θόλον ἀπὸ βερνικωμένο χαρτόνι κάτω ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶνε δυνατὸν νὰ στεγασθοῦν πολλὰ πρόσωπα. Ἡ κινητὴ αὐτὴ στέγη εἶνε τόσον μεγάλη, ὥστε ὁ Ἰαβαῖος εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ κάμῃ μεγάλας προσπαθείας διὰ νὰ τὴν κρατήσῃ, ἂν καὶ ὁ ἄνεμος ἔχῃ κοπάσει καὶ ἡ βροχή, ἄφθονος πάντοτε, δὲν πίπτει μὲ ὁρμήν. Καθὼς ὁ φέρων τὴν ὀμβρέλλαν δὲν ἐνδιαφέρεται παρὰ μόνον πῶς νὰ κρατήσῃ αὐτὴν ὀρθήν, βαδίζει κατ' εὐθεῖαν ἀδιαφορῶν διὰ τοὺς λάκκους τοῦ νεροῦ. Τὸν ἀκολουθοῦμεν προστατεύοντες τὸ κεφάλι μας καὶ κολυμβῶντες εἰς τὸ κοκκινωπὸ νερό.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΚΡΕΒΑΤΙΑ

Τὸ δωμάτιόν μου εἶνε ἕνα ἀχανὲς δωμάτιον μὲ παλαιὰ ὁλλανδικὰ ἔπιπλα, τὰ ὁποῖα προφανῶς χρονολογοῦνται ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεγάλων Ἰνδιῶν. Τὸ κρεββάτι εἶνε μακρὺ καὶ πλατὺ ἀλλὰ ἡ εὐχαρίστησις τὴν ὁποίαν μοῦ ἐπροξένησεν ἡ θέα του ἐχάθη ὅταν εἶδα πόσον ἦτο σκληρό. Ὑπῆρχεν ἀναμφιβόλως στρῶμα, ἀλλὰ ἦτο τόσον σκληρόν, ὅσον καὶ τὰ στρώματα τοῦ φλοιοῦ ποῦ σχηματίζουν ἕνα δένδρον. Οἱ ἐντόπιοι βεβαιοῦν ὅτι εἰς ἕνα τέτοιο κρεββάτι αἰσθάνεται κανεὶς ὀλιγωτέραν θερμότητα.

Ἡ ἴδια δικαιολογία διὰ τὴν ἔλλειψιν σινδονιῶν. Δὲν ὑπάρχει παρὰ μόνον ἕνα τὸ ὁποῖον σκεπάζει τὸ στρῶμα. Ὁ ταξειδιώτης πρέπει νὰ κοιμηθῇ χωρὶς νὰ σκεπασθῇ. Ἐὰν κάμνῃ κρύο, τότε τυλίγει εἰς τὰ πόδια του ἕνα ἐλαφρότατο σκέπασμα μὲ ἄσπρα καὶ γαλάζια τετράγωνα.

Ἀντιθέτως ὑπάρχει πλῆθος μαξιλαριῶν. Μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ εἶνε παράξενα εἰς τὴν ἐμφάνισίν των καὶ προορίζονται δι' ἀγνώστους εἰς ἐμὲ χρήσεις. Τὸ ἕνα ἀπὸ αὐτά, μακρὺ καὶ σκληρὸν ὡσὰν ἀπὸ ξύλον, χρησιμοποιεῖται ἀναμφιβόλως διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς κεφαλῆς, ἄλλο ἕνα τοποθετεῖται μεταξὺ τῶν κνημῶν καὶ δύο ἄλλα μικρότερα μεταξὺ τοῦ κορμοῦ καὶ τῶν χειρῶν. Πρέπει νὰ κοιμᾶται κανεὶς μὲ τὰ μέλη του ἀνοιγμένα ὡσὰν τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ὡσὰν τοὺς καταδίκους οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε ἐτεμαχίζοντο εἰς τέσσαρα κομμάτια. Φαίνεται ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δοκιμάζει κανεὶς ὀλιγωτέραν ζέστην.

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ ΚΑΙ ΣΑΥΡΩΝ

Καθὼς ἔσκυψα ν' ἀνοίξω τὴν μικρήν μου βαλίτσαν, παρετήρησα ὅτι τὸ δωμάτιόν μου ἔχει ἤδη καταληφθῇ ἀπὸ διαφόρους φίλους οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ μὲ ἐγκαταλείψουν τὴν νύκτα. Μικρὰ ζῷα πράσινα πηδοῦν ἐπάνω εἰς τὸ πάτωμα. Οἱ βάτραχοι ἀφόβως ἔχουν κατακλύσει τὸ ἰσόγειον. Κατὰ μῆκος τοῦ τοίχου καὶ τῆς ὀροφῆς τρέχουν σαῦραι. Ὁ Ἰαβαῖος ὑπηρέτης, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀφήσει τὴν ὀμβρέλλαν του εἰς τὴν πόρταν, γελᾷ μὲ τὴν ἔκπληξίν μου καὶ μοῦ ὁμιλεῖ, ἂν καὶ ξαίρει ὅτι δὲν τὸν καταλαβαίνω. Φαντάζομαι ὅμως τί μοῦ λέγει ἀπὸ ὅσα ἔχω ἤδη ἀκούσει εἰς τὰ ξενοδοχεῖα ἄλλων θερμῶν χωρῶν. Πρέπει νὰ σεβώμεθα τοὺς συντρόφους αὐτοὺς διὰ νὰ μὴ στερηθῶμεν τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας μᾶς προσφέρουν.

Ὁ βάτραχος τρώγει τὰ ἔντομα τὰ ὁποῖα εἶνε τριγωμένα ἢ πηδοῦν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Τὰ ἔντομα αὐτὰ εἶνε ἐξαιρετικῶς γόνιμα καὶ μποροῦν νὰ ἀποθέσουν τὰ ᾠὰ των ἀκόμη καὶ μέσα εἰς τὰ νύχια μας ἂν κατεβῶμεν ἀνυπόδητοι ἀπὸ τὸ κρεββάτι μας. Ὅσον διὰ τὰς σαύρας, αὐταὶ τρώγουν τὰ κουνούπια.

Δὲν ἔχω ὥραν νὰ ἐξακολουθήσω τὴν ἐξέτασιν τοῦ δωματίου μου. Ὅπως εἰς ὅλας τὰς εὐπόρους οἰκίας τῆς Ἰάβας, πρὸ ἀπὸ τὸ δωμάτιόν μου ὑπάρχει ἕνα σαλόνι. Ἡ στοὰ ἡ ὁποία εἶνε ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ οἴκημα, μὲ διαφράγματα, χωρίζεται εἰς πολλὰ διαμερίσματα, εἰς τὸ καθένα τῶν ὁποίων ὑπάρχουν καθίσματα, μία λάμπα καὶ ἀνθοδοχεῖα. Τὸ σαλόνι ἔχει ἤδη καταληφθῇ ἀπὸ πλῆθος παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἔτρεξαν ἐδῶ διὰ νὰ προφυλάξουν ἀπὸ τὴν βροχὴν τὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα κρατοῦν εἰς τὰ χέρια των.

Ὅλη ἡ Γκαροὲτ γνωρίζει ὅτι ἔχει ἔλθει ἕνας ὅμιλος ταξειδιωτῶν καί, καθὼς ζοῦν ἀπὸ τὰ λεπτὰ τῶν περιηγητῶν, ὅλοι περιμένουν νὰ γυρίσουν τὰ αὐτοκίνητα, τὰ ὁποῖα κατελήφθησαν ὑπὸ τῆς καταιγίδος.

Καθὼς ἤμεθα οἱ πρῶτοι ἐλθόντες, ἐπάνω μας ἔπεσαν οἱ ἔμποροι τῆς Γκαροέτ. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες εἶνε πέριξ τοῦ κεντρικοῦ κτιρίου, ἔχουν ὅμως ἐκπέμψει τὰ παιδιὰ των μὲ τόπια μπατὶκ ἢ μὲ ἀνδρείκελλα, τὰ ὁποῖα κάμνουν διαφόρους κωμικὰς κινήσεις. Τὰ παιδιὰ αὐτὰ κάθηνται εἰς τὰ πόδιά μας διὰ νὰ μᾶς προσφέρουν τὰ ἐμπορεύματά των, τῶν ὁποίων μᾶς δείχνουν τὴν τιμὴν μὲ τὰ δάκτυλά των. Εἰς τὴν ἀρχὴν χρησιμοποιοῦν τὴν λέξιν «γκουΐλντερ», τὸ «γκουλτέν» ἢ ὁλλανδικὸν φιορίνι, ὑστερώτερα ὅμως ἀρχίζουν νὰ ἐπαναλαμβάνουν «ντολλάρ! ντολλάρ!»

ΤΟ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΝ ΔΟΛΛΑΡΙΟΝ

Εἰς ὅλην τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν παρατηρεῖ κανεὶς μίαν εἰδωλολατρικὴν πίστιν εἰς τὸ δολλάριον. Εἰς τὴν Κίναν, εἰς τὴν Ἰάβαν, εἰς τὰς Ἰνδίας, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ὅπου καθόλου δὲν ἀγαποῦν τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τόσον οἱ ἔμποροι, ὅσον καὶ οἱ μικροπωληταὶ ποῦ εἶνε εἰς τοὺς δρόμους ἢ ἐμπρὸς εἰς τοὺς ναούς, δείχνουν ἕνα μυστικοπαθῆ σεβασμὸν πρὸς τὸ ἀμερικανικὸν δολλάριον. Ἀκόμη καὶ εἰς τὰς χώρας τὰς ὑποτεταγμένας εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ στερλίνα δὲν ἔχει τὴν ἐκτίμησιν ποῦ ἔχει τὸ δολλάριον. Ὅταν πωλῇ ἕνα ἐμπόρευμα ὁ ἔμπορος ζητεῖ νὰ τὸ πωλήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβώτερα. Κάμνει ὅμως ἔκπτωσιν ἐὰν πληρωθῇ εἰς δολλάρια. Πρέπει ὅμως νὰ πληρωθῇ ὄχι εἰς τσέκ, ἀλλὰ εἰς χαρτονομίσματα τῆς Τραπέζης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὰ ὁποῖα, ἀφοῦ τὰ ἀτενίσει μὲ θρησκευτικὴν λατρείαν, σπεύδει νὰ τὰ κρύψῃ.

Εἶνε τὸ μόνον νόμισμα τὸ ὁποῖον ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην. Πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι τὰ νομίσματα τὰ κυκλοφοροῦντα εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν εἶνε πολὺ ἀσταθῆ. Ἀκόμη καὶ τὰ νομίσματα τῶν Ἀγγλικῶν Ἰνδιῶν. Αἱ Τράπεζαι τῶν κυριωτέρων πόλεων ἐκδίδουν χαρτονόμισμα, τὸ ὁποῖον ὁ κάτοχός του, ὅταν θὰ φθάσῃ εἰς μίαν ἄλλην πόλιν, πρέπει νὰ τὸ ἀλλάξῃ μὲ τὸ νόμισμα τῆς χώρας αὐτῆς μὲ μεγάλην ἔκπτωσιν. Τὸ νομισματικὸν γόητρον τοῦ πλουσιωτέρου ἔθνους ἔχει γίνει αἰσθητὸν ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν γωνίαν τῆς Ἰάβας, μεταξὺ τῶν μικρῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα μᾶς δείχνουν τὰ ἐμπορεύματά των καὶ ἐν χορῷ ἀνακράζουν «ντολλάρ! ντολλάρ!»

ΙΑΒΑΙΟΙ ΚΑΙ ΜΑΛΑΙΣΙΟΙ

Μεταξὺ αὐτῶν τῶν παιδιῶν διακρίνει κανεὶς τὰς ἐθνικὰς διαφορὰς τῶν δύο φυλῶν αἱ ὁποῖαι κατοικοῦν τὴν νῆσον, τῶν Ἰαβαίων καὶ τῶν Μαλαισίων. Οἱ Ἰαβαῖοι, ὑπάρξεις παθητικαὶ καὶ ἐργατικαί, ὑπηρέτησαν πάντοτε τοὺς κυρίους τῆς νήσου ὑποτασσόμενοι εἰς τὰς ἀξιώσεις των μὲ ταπεινὴν μοιρολατρείαν. Κατὰ τοὺς τελευταίους εἴκοσιν αἰῶνας ἐλάτρευσαν ἀλληλοδιαδόχως τὸν Βραχμανισμόν, τὸν Βουδισμόν, τὸν Μωαμεθανισμόν. Ἐὰν οἱ Πορτογάλλοι ἔμενον εἰς τὴν Ἰάβαν, ὅλοι οἱ Ἰαβαῖοι θὰ εἶχον γίνῃ ἤδη καθολικοί. Ἐὰν παρέμειναν Μουσουλμᾶνοι, αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν Ἰνδιῶν, ἡ ὁποία εἶχεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της τοὺς Ἰαβαίους «σάντονς» οἵτινες ἦσαν μᾶλλον ἔμποροι παρὰ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοί. Ἡ Ἑταιρία τῶν Ἰνδιῶν δὲν ἐδοκίμασε τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκχριστιανίσῃ τοὺς ὑπηκόους της.

Αὐτὴ ἡ εὐκολία τῆς ἀλλαγῆς θρησκείας δὲν προέρχεται ἀπὸ θρησκευτικὸν σκεπτικισμόν. Ἀντιθέτως, ὅπως ὅλοι οἱ ταπεινοί, οἱ ὁποῖοι συνεχῶς ζοῦν ὑπὸ ζυγὸν χωρὶς ἐλπίδα ἀπελευθερώσεως, δὲν εὑρίσκουν ἄλλην παρηγορίαν παρὰ μόνον τὴν τέλεσιν ὡρισμένων τελετῶν καὶ τὴν πίστιν εἰς μίαν μέλλουσαν ζωήν, ἡ ὁποία θὰ τοὺς δώσῃ τὴν εὐτυχίαν. Ἔχουν ἀνάγκην μιᾶς θρησκείας ὁποιασδήποτε καὶ δέχονται ἐκείνην τὴν ὁποίαν οἱ αὐθένται των τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ ἔχουν.

Ὁ Μαλαίσιος εἶνε περισσότερον ἀνυπότακτος καὶ ὀλιγώτερον θρῆσκος ἀπὸ τὸν Ἰαβαῖον, πιστὸν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, ἀληθινὸν σκλάβον τῶν ῥυζιτόπων τοὺς ὁποίους πρὸ αἰώνων ἐδημιούργησαν οἱ πρόγονοί των.

Οἱ Μαλαίσιοι, καταγόμενοι ἀπὸ πειρατὰς καὶ τολμηροὺς ναυτικούς, κατῴκησαν τὰς ἀκτὰς ἀφιερωθέντες εἰς τὸ ψάρευμα καὶ τὴν ἀκτοπλοΐαν ἢ ἐπροχώρησαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὅπου ἠσχολήθησαν μὲ χειρωνακτικὰς ἐργασίας ἢ ἔζησαν μίαν ἀλητικὴν ζωήν.

Οἱ φιλοπόλεμοι αὐτοὶ κάτοικοι τῆς Ἰάβας ἐσχημάτισαν ἄλλοτε μίαν στρατιωτικὴν καὶ ἀριστοκρατικὴν προνομιοῦχον τάξιν. Αὐτοὶ ἀντετάχθησαν εἰς τοὺς ἐπιδρομεῖς καὶ ἐδυσχέραναν τὸν Πορτογαλλικὸν ἀποικισμόν, ἀναγκάσαντες ἐπίσης καὶ τὴν Ἑταιρίαν τῶν Μεγάλων Ἰνδιῶν διὰ συχνῶν ἐξεγέρσεων νὰ ἀλλάξῃ τὸ σύστημα ἐκμεταλλεύσεως τῆς Ἰάβας.

ΠΩΣ ΕΚΔΙΚΕΙΤΑΙ Ο ΜΑΛΑΙΣΙΟΣ

Ἀκόμη καὶ σήμερον οἱ Μαλαίσιοι εἶνε τὸ πλέον ἀνήσυχον στοιχεῖον τῆς Ἰάβας. Ἕνας ἐξ αὐτῶν προσεβλήθη ἀπὸ Λευκόν; Περιμένει τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐκδικηθῇ καὶ νὰ σκοτώσῃ, ἂν μπορῇ.

Οἱ πτωχότεροι Μαλαίσιοι προσπαθοῦν νὰ γίνουν ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως εἰσερχόμενοι εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἢ τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων ἔργων. Ἀλλὰ ἀπὸ αὐτοὺς κατατάσσονται εἰς τὸν στρατὸν καὶ γίνονται χριστιανοὶ διὰ νὰ θεωρῶνται ἴσοι πρὸς τοὺς Ὁλλανδούς.

Ὁ φιλοπόλεμος χαρακτὴρ τῆς φυλῆς αὐτῆς, τὰ αἱμοδιψῆ ἔνστικτα τὰ ὁποῖα τοὺς ἐκληρονόμησαν μακροὶ αἰῶνες πειρατικῆς ζωῆς καὶ σφαγῶν, ἀφυπνίζονται εἰς τοὺς συγχρόνους Μαλαισίους. Ὅταν ἕνας Μαλαίσιος θεωρήσῃ τὸν ἑαυτόν του προσβεβλημένον ἀπὸ ἕνα Λευκὸν ἢ μισεῖ τὴν κοινωνικὴν ὀργάνωσιν τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν ζῇ, ἡ δίψα τοῦ αἵματος τὸν κάμνει τρελλόν. Ἐφοδιάζεται μὲ ἕνα «κρὶς» καὶ πετιέται εἰς τὸν δρόμον διὰ νὰ φονεύσῃ ὅσους εὕρῃ, κτυπᾷ εἰς τὰ στραβὰ μέχρις ὅτου σκοτωθῇ καὶ ὁ ἴδιος. Εἶνε μία παραφροσύνη ἀνάλογος πρὸς τὴν τῶν «Μόρος» τῶν Φιλιππίνων, οἱ ὁποῖοι εἶνε γνωστοὶ μὲ τὸ ὄνομα «Σεΐδαι τοῦ Ὅρκου».

Εἰς τὴν Ἰάβαν αὐτὴ ἡ μανία πρὸς ἀνθρωποκτονίαν καλεῖται «ἀμόκ». Καὶ ὅταν ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς μαινομένους ῥιφθῇ εἰς τὰς ὁδοὺς μιᾶς πόλεως σκορπίζων παντοῦ τὸν θάνατον μέχρις ὅτου φονευθῇ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν κυνηγοῦν, οἱ ἐντόπιοι καλοῦν αὐτὸ τὸ τρομερὸν θέαμα «κυνηγητὸ τοῦ Ἀμόκ».

Αἱ ἀρχαὶ ἔχουν ἐγκαταστήσει σταθμοὺς ἐπιτηρήσεως εἰς τὰς ὁδοὺς διὰ νὰ ἐμποδίζουν καὶ νὰ καταστέλλουν τὴν ἔκρηξιν τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς τρέλλας. Σχεδὸν πάντοτε Μαλαίσιοι ἀστυφύλακες τρέχουν εἰς καταδίωξιν τοῦ παράφρονος. Ἔχουν ἕνα κούφιο ξύλο τὸ ὁποῖον κτυποῦν καὶ ὁ ἦχος του εἰδοποιεῖ τοὺς κατοίκους ὅτι πρέπει νὰ κρυβοῦν εἰς τὰς οἰκίας των. Ἀπὸ ὅλας τὰς θύρας πετοῦν καθίσματα, σκαμνιὰ καὶ ἄλλα ἀντικείμενα διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὸ πέρασμα τοῦ φοβεροῦ τρελλοῦ, διὰ νὰ τὸν κάμουν νὰ πέσῃ κάπου. Αὐτὸς ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ τρέχῃ μὲ ὑψωμένον τὸ ἐγχειρίδιον ἀπειλῶν τοὺς πάντας. Οἱ ἀστυφύλακες ἔχουν ἕνα εἰδικὸν ὅπλον μὲ τὸ ὁποῖον καταδιώκουν τὸν μαινόμενον. Εἶνε ἕνα μεγάλο πηρούνι, μεταξὺ τῶν δύο αἰχμῶν τοῦ ὁποίου καθηλώνουν τὸν τρελλὸν εἰς ἕνα τοῖχον ἢ εἰς ἕνα δένδρον καὶ τὸν φονεύουν, διότι εἶνε ἀνωφελὲς νὰ περιμένῃ κανεὶς νὰ παραδοθῇ.

Οἱ Μαλαίσιοι εἶνε εἰς τὸ ὕπαιθρον μεγάλοι κυνηγοὶ ἀγρίων ζῴων. Ἄλλοτε ἡ μεγαλυτέρα διασκέδασίς των ἦτο νὰ παρίστανται εἰς μάχας ἀνθρώπων πρὸς πάνθηρας ἢ τίγρεις. Μέχρι πρό τινων ἐτῶν ὠργάνωνον ἐντὸς τῶν πόλεων τοιούτου εἴδους θεάματα. Αἱ ἑορταὶ αὗται καθιερώθησαν ἀπὸ τότε ποῦ οἱ Μουσουλμᾶνοι κατέλαβον τὴν νῆσον.

Παρατηρῶ ἀκόμη καὶ εἰς τὰ μικρὰ παιδιὰ τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται πρὸ τῶν ποδῶν μου, τὴν μεγάλην διαφορὰν τῶν δύο φυλῶν. Ὁ Μαλαίσιος δὲν ἀφίνει τὸν Ἰαβαῖον νὰ πωλήσῃ τὰ εἴδη του καὶ πολλάκις τοῦ τὰ ἁρπάζει.

V. BLASCO IBANEZ

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ Ἰαβαϊκὸν θέατρον

ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΑ ΕΛΑΣΤΙΚΑ
DUNLOP

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΕΝΕΚΡΙΘΗ
ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ

Χθὲς τὴν πρωίαν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Βουλῆς συνῆλθεν ἡ ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἐμμανουηλίδου, καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος διατάγματος τοῦ Γεν. Λογιστηρίου καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἰθαγενείας τῶν δικαιούχων Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐνεκρίθη τὸ διάταγμα μὲ ἀρκετὰς τροποποιήσεις.

Τὸ τροποποιηθὲν διάταγμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 2ας Μαΐου 1928 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3372 καὶ 3389 καὶ τοῦ Ν.Δ. τῆς 17ης Ἰανουαρίου 1928 περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Συμβάσεως τῆς 27ης Νοεμβρίου 1927 ὡς καὶ τῆς ἀπὸ.. ἡμέτερον διάταγμα περὶ καθορισμοῦ τῶν στοιχείων ἰθαγενείας, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1ον. Οἱ δικαιούμενοι ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἐν Τουρκίᾳ συμψηφιστέαν ἀκίνητον περιουσίαν αὐτῶν καὶ οἱ προσάγοντες ἔγγραφον ἀπόδειξιν τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας αὐτῶν ἀναγνωρίζονται ὡς Ἕλληνες πολῖται δικαιοῦχοι τῆς ἄνω περιπτώσεως ἐὰν προσκομίσωσι ἀναγνώρισιν τῆς ἰθαγενείας των ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἧς ἡ σύστασις, ἡ λειτουργία καὶ ἡ ἁρμοδιότης καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 2ον. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ θέλει διαιρέσει εἰς πλείονας περιφερείας τὰ ἐδάφη τῆς Τουρκίας ἐν οἷς κατῴκουν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν συμψηφιστέων ἀκινήτων, δι' ἑκάστην δὲ περιφέρειαν διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως θέλει διορίσει τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ προσώπων προερχομένων ἐξ ἑκάστης περιφερείας καὶ δυναμένων νὰ γνωρίζωσι τὴν ἰθαγένειαν αὐτῶν.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν διεξάγεται ἀμισθεί.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπιτροπαῖς ἐν γνώσει ψευδῶς βεβαιοῦντες περὶ τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας δικαιοῦχοι καταδιώκονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 270 τοῦ Ποινικοῦ νόμου, ἐπὶ πλέον ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀνόρθωσιν πάσης ζημίας ἣν τυχὸν θὰ ὑφίστατο τὸ Δημόσιον ἐκ τῆς ψευδοῦς ταύτης βεβαιώσεως.

Καθ' οἱονδήποτε στάδιον τῆς ἐξελίξεως τῆς περὶ συμψηφισμοῦ διαδικασίας τῶν νόμων 3372 καὶ 3389 ἡ ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν γενομένη διαπίστωσις τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἀτόμου τινὸς δύναται ν' ἀνακληθῇ καθὼς καὶ ἅπασαι αἱ συνέπειαι αὐτῆς διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν στηριζομένης ἐπὶ ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς λαμβανομένης συνεπείᾳ ἐγγράφων στοιχείων προσκομιζομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ ἀλλαχόθεν καὶ δι' ὧν προφανῶς ἀνατρέπεται τὸ βάσιμον τῆς περὶ ἑλληνικῆς ἰθαγενείας διαπιστώσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Αἱ τυχὸν γενόμεναι πληρωμαὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἀνακληθείσης κατὰ τὰ ἄνω διαπιστώσεως ἐπιστρέφονται παρὰ τῶν κακῶς λαβόντων αὐτάς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.»

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΟΣ
ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΤΗΣ

Προχθὲς τὴν νύκτα εἰς τὸν συνοικισμὸν Δραπετσῶνος συνῆλθον οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν προσφυγικῶν ὀργανώσεων τοῦ ὡς ἄνω συνοικισμοῦ καὶ συνεζήτησαν περὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων τοῦ συνοικισμοῦ.

Μετὰ τὴν σύσκεψιν ἐγένετο δεκτὸν ψήφισμα δι' οὗ οἱ συνελθόντες ἀποφασίζουν τὰ ἑξῆς:

«Διαμαρτυρόμεθα ἐντονώτατα, 1ον) κατὰ τῆς ἐγκληματικῆς στάσεως τοῦ ὑπουργοῦ κ. Κύρκου ἔναντι τῆς ὡς ἄνω ἐκτεθείσης καταστάσεως καὶ τοῦ οἰκτροῦ θεάματος τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ὁ συνοικισμός μας λόγῳ τῆς τελείας ἐγκαταλείψεώς του καὶ 2ον) κατὰ τῆς διαιωνίσεως τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τῆς ἄρσεως τῶν δυσωνύμων οἴκων, ὁ χῶρος τῶν ὁποίων δέον νὰ μετατραπῇ εἰς λαϊκὴν ἀγορὰν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, καὶ τονίζωμεν κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον, ὅτι, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν συντονισθοῦν αἱ ἐνέργειαι τοῦ ἀνωτέρω ὑπουργείου καὶ τῶν λοιπῶν ἁρμοδίων διὰ τὴν ριζικὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν λύσιν τῶν ἐν λόγῳ σοβαρῶν ζητημάτων τοῦ συνοικισμοῦ ἡμῶν εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ κατέλθωμεν εἰς πάνδημον συλλαλητήριον διαμαρτυρίας καὶ νὰ μετέλθωμεν πᾶν νόμιμον μέσον διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς δικαίας καὶ ταχυτέρας λύσεως τῶν αἰτημάτων μας. Ἀπαιτοῦμεν ἐν τέλει τὴν ἐπανόρθωσιν τοῦ προσγενομένου ἀδικήματος τῆς ἄρσεως τῶν περιμανδρωμένων καὶ μὴ γηπέδων τῶν μεγαλοκτηματιῶν καὶ ἀναθέτομεν εἰς πενταμελῆ ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ τοὺς κ.κ. αἰδεσιμώτατον Παπαμιχαὴλ Παπατσαγγρίδην, ἀρχιμανδρίτην Μητροφάνην Παπαλαζαρίδην, Ἀνέστην Γεωργιάδην, Ἰωάννην Παπαδόπουλον καὶ Παῦλον Κουφολούκαν ἵνα ἐπιδώσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, τὰ ὑπουργεῖα Προνοίας καὶ Ἐξωτερικῶν καὶ τὸν κ. Δήμαρχον, ὡς ἐπίσης εἰς τὰς ἐφημερίδας «Πρωΐα», «Ποάδα» καὶ «Παμπροσφυγικὴν» πρὸς δημοσίευσιν.»

—Ἡ φορολογία τῶν Ἑλλ. ὑπηκόων

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς προσφυγικῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ κ. Μ. Ἀργυρόπουλος διεμαρτυρήθη ἐκ νέου διότι παρὰ τὰς συστάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐξακολουθοῦν νὰ καταδιώκωνται διὰ φορολογικὰ οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε σχετικῶς ὅπως ἀποστείλῃ νέον ἔγγραφον εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἀπαιτῇ ὅπως μέχρι τῆς ἀποζημιώσεώς των μὴ ἐνοχλοῦνται διὰ φορολογικὰ οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παραχωροῦνται δικαιώματα ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ τοῦ Διπλώματος Εὑρεσιτεχνίας ὑπ' ἀριθ. 962 τῆς 24)6)1925 ἀφορῶντος «ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΟΜΑΛΥΝΣΕΩΣ (τετραγωνισμοῦ) ΛΙΘΩΝ», καὶ ἐκδοθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. ERLING THUNE—HOLM, Νορβηγοῦ.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Π. Δ. Θεοδωρίδη, Δικηγόρῳ, ὁδὸς Φιλελλήνων ἀριθ. 27.

ΣΑΝΑΤΟΡΙΟΝ ΑΛΤΑΪΝ
ΑΡΟΖΑ (ΕΛΒΕΤΙΑΣ) ΥΨΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ 1850 Μ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΒΙΛΑΝΤ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΙΑΤΡΟΣ Ο. ΑΜΡΑΪΝ

Ἡ Ἀρόζα εὑρίσκεται εἰς τὸ καντόνιον τοῦ Γκριζὸν εἰς ὕψος 1850 μέτρων καὶ ἐν καθημερινῇ συγκοινωνίᾳ μὲ τὰς Ἀθήνας. Ἀπέχει ἐντεῦθεν δύο καὶ ἡμίσειαν ἡμέρας σιδηροδρομικῶς μέσον Βιέννης ἡ δὲ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου δὲν ὑπερβαίνει τὰς 4500 δραχ.

Ἡ Ἀρόζα εἶνε τὸ ὡραιότερον μέρος θερινῆς καὶ χειμερινῆς διαμονῆς ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἑλβετικῶν Ἄλπεων. Εἶνε πανευρωπαϊκὸν κέντρον τῶν χειμερινῶν σπὸρ καὶ ἔχει ἀπειρίαν ξενοδοχείων μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ καλύτερα εἶνε τὸ Seehoff (κατωτάτη τιμὴ πανσιὸν δρχ. 200 ἡμερησίως) καὶ τὸ Valsana (κατωτάτη τιμὴ πανσιὸν 300 δρχ. ἡμερησίως.

Τὸ ALTEIN εἶνε τὸ μεγαλύτερον καὶ πολυτελέστερον σανατόριον διὰ φυματικούς. Τὴν ἰατρικὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ ἔχει ἀναλάβη ὁ παγκοσμίου φήμης καθηγητὴς Ο. Ἀμραΐν. Τὸ ALTEIN ἔχει περὶ τὰ 300 δωμάτια μετ' ἰδιαιτέρων λουτρῶν καὶ ἰδιαιτέρων ἐξωστῶν. Αἱ τιμαὶ ποικίλλουν ἀναλόγως τῶν δωματίων. Κατωτάτη τιμὴ πανσιόν, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως 295 δραχμαὶ ἡμερησίως.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταθῆτε εἰς τὸ λογιστήριον τῆς «Πρωΐας».

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΘΕΟΞΕΝΙΑ„
ΠΟΡΤΑΡΙΑ (Πήλιον ὕψος 700 μέτρων)
ΕΝΑΡΞΙΣ
Θερινῆς περιόδου ἀπὸ 1 Ἰουνίου. Παρέχει πᾶσαν ἄνεσιν καὶ τέρψιν. Ὀρχήστρα JAZZ—BAND. Τέϊα, Χοροί, Συναυλίαι, Ἐκδρομαί, Ἀναγνωστήριον. ΤΕΝΝΙΣ
Κομμωτήριον Ἀνδρῶν καὶ Κυριῶν
Αὐτοκίνητα καὶ λέμβοι τοῦ Ξενοδοχείου
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις «Θεοξένια» Πορταριά

„ΜΙΣΣΙΡ"
ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗΣ, ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑ, ΗΓΓΥΗΜΕΝΑ ΕΙΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ 30 % ΜΙΚΡΟΤΕΡΑΙ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΝΕΑΙ ΑΦΙΞΕΙΣ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ
ΠΕΝΙΕ ΕΚΛΕΚΤΑ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ
Ν. Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ
ΟΔΟΣ ΡΟΜΒΗΣ ΑΡ. 24

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Τὸ Λουτράκι θὰ λειτουργήσῃ

ΛΟΥΤΡΑΚΙ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). — Εἰς προηγουμένην ἀνταπόκρισιν ὑπεδεικνύομεν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου λειτουργίας τῶν λουτρῶν καὶ χάριν τῶν κατοίκων τοῦ Λουτρακίου, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν λουομένων οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς λειτουργίας αὐτῶν.

Εὐτυχῶς τὸ ζήτημα τοῦτο βαίνει πρὸς τὴν λύσιν του. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορινθίας ἐν τῇ μερίμνῃ του διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Λουτρακίου ἦλθεν εἰς τὸ Λουτράκι μετὰ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας κ. Γεωργακοπούλου, προϊσταμένου τοῦ ἁρμοδίου γραφείου μηχανικῶν Κορινθίας, καὶ ἐπεσκέφθησαν ἅπαντα τὰ διαμερίσματα τῶν λουτρῶν, διαπιστώσαντες, ὅτι ταῦτα εἶνε δυνατὸν νὰ λειτουργήσωσιν ἀμέσως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπισκευῆς καὶ ὅτι περιττεύει ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως σεισμοπαθῶν περὶ κατεδαφίσεως μέρους αὐτῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ξυλίνων τοιούτων.

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἀντιλαμβανόμενος τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου λειτουργίας τῶν λουτρῶν, καὶ εἰσακούσας τὴν ἀπαίτησιν ἁπάντων τῶν κατοίκων τοῦ Λουτρακίου, ἀπεφάσισε νὰ λειτουργήσουν τὰ λουτρὰ ἀνυπερθέτως τὴν 1ην Ἰουλίου καὶ ἀνέλαβεν, ἀναχωρῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς Ἀθήνας, νὰ προβῇ εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα πρὸς τοὺς ἁρμοδίους διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἀναφυέντος ζητήματος μεταξὺ τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῶν λουτρῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ κάτοικοι τοῦ Λουτρακίου συντόνως ἐργάζονται διὰ τὴν κατασκευὴν ἀντισεισμικῶν οἰκημάτων καὶ ἐπισκευὴν τῶν οἰκιῶν διὰ τὴν στέγασιν τῶν λουομένων, ἡ ὁποία δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐξησφαλισμένη καὶ ἀσφαλής. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διετέθησαν καὶ 3 ἑκατομμύρια δραχμῶν, διὰ τῶν ὁποίων θὰ κατασκευασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἰδίων κατοίκων οἰκήματα διὰ τοὺς λουομένους. Θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι καὶ ἡ Κοινοτικὴ ἀρχὴ θὰ κινηθῇ, ἔστω καὶ ἀργά, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταχθέντων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου μας καὶ ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς, νὰ σπεύσῃ νὰ διαθέσῃ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν ἐκ τοῦ Κοινοτικοῦ ταμείου διὰ τὴν κατάλληλον διαφήμισιν καὶ γνωστοποίησιν τῆς λειτουργίας τῶν λουτρῶν. Τοῦτο ἂν ἄλλοτε ἦτο πρέπον νὰ γίνῃ, σήμερον ἀποτελεῖ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην καὶ ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ Κοινοτικὴ ἀρχὴ θὰ θελήσῃ νὰ προσφέρῃ καὶ τὴν 12ην ὥραν μίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν τόπον μας.

Ἡ προτεραιότης εἰς τὰ ἔργα ὁδοποιΐας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). —Οἱ κάτοικοι πεδιάδος Ἀξιοῦ κατάπληκτοι ἔμαθον τὴν ἀπόφασιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ὅπως ἀπωλέσῃ ἡ «Φαουντέσιον» δικαίωμα κεκτημένον τῆς προτεραιότητος τοῦ δανείου. Τοῦτο ἀποτελεῖ κωλυσιεργείαν πρὸς ζημίαν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ ἡμῶν. Ἀναμένοντες συνέχισιν τῶν ἔργων, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπέμβητε πρὸς περιφρούρησιν τῆς δικαίας ἀξιώσεώς μας.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Βαλμάδας
Τσαούσης

* * *

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.— Οἱ κάτοικοι τῆς πεδιάδος τοῦ Ἀξιοῦ κατάπληκτοι ἔμαθον τὴν ἀπόφασιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ὅπως ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τὴν «Φαουντέσιον» δικαίωμα κεκτημένον τῆς προτεραιότητος τοῦ δανείου. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἔμμεσον κωλυσιεργίαν πρὸς ἀνυπολόγιστον ζημίαν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Ἐναγωνίως ἀναμένοντες συνέχειαν ἔργων, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπέμβητε πρὸς περιφρούρησιν τῆς δικαίας ἀξιώσεώς μας.

Ὁ πρόεδρος α. α. ὁ ἀντιπρόεδρος Κυμήνων
Καραμπὲς

Ἡ ἐπέτειος τῆς μάχης τοῦ Λαχανᾶ

ΛΑΡΙΣΣΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἐτελέσθη εἰς τοὺς ἐνταῦθα στρατῶνας τοῦ 4ου πεζικοῦ συντάγματος ἡ ἐπέτειος τῆς ἡρωϊκῆς μάχης τοῦ Λαχανᾶ, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ γενναῖον τοῦτο σύνταγμα εἶχε μεγάλας ἀπωλείας, φονευθέντος, ὡς γνωστόν, καὶ τοῦ διοικητοῦ του συνταγματάρχου κ. Παπακυριαζῆ.

Εἰς τὸν πρὸ τῶν στρατώνων χῶρον εἶχε στηθῆ κενοτάφιον καταλλήλως διακεκοσμημένον, ἄνωθεν τοῦ ὁποίου εὑρίσκετο δίσκος κολύβων.

Πρὸ τοῦ κενοταφίου, ὑπὸ τιμητικὴν φρουράν, εὑρίσκετο εἰς τὸ δεξιὸν μὲν μέρος ἡ παλαιὰ ἡρωϊκὴ σημαία τοῦ συντάγματος διάτρητος ὑπὸ σφαιρῶν, εἰς δὲ τὸ ἀριστερόν, ἐντὸς θήκης, ἡ νέα σημαία τοῦ συντάγματος, ἥτις ἀπὸ τῆς χθὲς ἀντικατέστησε τὴν παλαιάν, ἥτις θὰ παραμείνῃ πλέον εἰς τὸ ἠρῷον τοῦ συντάγματος ὡς μία ἀνάμνησις ἀλησμονήτων ἐνδόξων ἡμερῶν.

Εἰς ἀπόστασιν ἀρκετῶν μέτρων ἀπὸ τοῦ κενοταφίου εἶχον παραταχθῆ εἰς σχῆμα Π αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις τοῦ συντάγματος, ὄπισθεν δὲ τούτων ἄοπλοι δυνάμεις, ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἐνταῦθα σχηματισμῶν. Εἰς τὸ ἄκρον δεξιὸν εὑρίσκετο ἡ μουσικὴ τοῦ σώματος, ἔμπροσθεν δὲ τοῦ κενοταφίου οἱ ἐπίσημοι, οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ἐνταῦθα σωμάτων καὶ πλῆθος λαοῦ.

Χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσσης, ἤχησεν ἡ ἐπιμνημόσυνος δέησις, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἀνεγνώσθη ὁ κατάλογος τῶν εἰς διαφόρους μάχας πεσόντων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τοῦ 4ου συντάγματος. Ἠκολούθησεν ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων ἐπὶ τοῦ κενοταφίου.

Πρῶτος κατέθεσε στέφανον ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τοῦ 4ου συντάγματος ὁ ὑποδιοικητὴς αὐτοῦ ἀντισυνταγματάρχης κ. Χατζημιχάλης, συνοδεύσας τοῦτον διὰ σχετικοῦ λόγου. Ἀκολούθως ὁ διοικητὴς τῆς I Μεραρχίας πεζικοῦ ὑποστράτηγος κ. Καϊμπαλῆς ἐκ μέρους τῆς I Μεραρχίας συνοδεύσας τὴν κατάθεσιν διὰ θαυμασίου λόγου. Μετὰ τὸν κ. Καϊμπαλῆν κατέθεσε στέφανον ἐκ μέρους τῆς I Μεραρχίας ἱππικοῦ ὁ διοικητὴς αὐτῆς συνταγματάρχης κ. Παπᾶγος. Κατόπιν ἐκ μέρους τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Λαρίσσης ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης ὅστις δι' ὀλίγων ἐξῆρε τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τοῦ 4ου πεζικοῦ συντάγματος, τὸ ὁποῖον τόσας λαμπρὰς σελίδας εἰς τὴν ἱστορίαν μας ἀνέγραψε καὶ τέλος ἐκ μέρους τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Ἀναστ. Κουτσοκώστας, ὁμιλήσας ἐπίσης καταλλήλως.

Ἀκολούθως ἔλαβε χώραν ἡ τελετὴ τῆς παραδόσεως τῆς νέας σημαίας καὶ μετ' αὐτὴν παρέλασις ὅλων τῶν στρατιωτικῶν μονάδων.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ὡραίας αὐτῆς τελετῆς οἱ παρευρεθέντες κατηυθύνθησαν εἰς τὸν κῆπον τοῦ συντάγματος, καταλλήλως διακεκοσμημένον, ὅπου παρετέθησαν διάφορα ἀναψυκτικά.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμένα μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Α. Σκούραν, Πάτρας. — Οὐδεμίαν ἀντίρρησιν ἔχει τὸ Ὑπουργεῖον νὰ προμηθεύσῃ τὰ πράγματα ποὺ ζητεῖτε ἐφ' ὅσον ζητηθοῦν δι' ἀναφορᾶς τῆς προϊσταμένης σας ὑπηρεσίας.

κ. Γ. Η. Καλαμπάκαν. — 1) Μόνον τὸν Σεπτέμβριον θὰ δυνηθῆτε νὰ ἐπαναδιορισθῆτε. Τώρα, ἄλλως τε δὲν λειτουργοῦν τὰ σχολεῖα. 2) Θὰ ὑπηρετήσετε ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ τριετίαν εἰς τὰς Νέας Χώρας. 3) Χρειάζεται πρότασις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου. 4) Ἡ φοίτησις εἶνε μονοετής, τὰς δὲ ἀποδοχάς σας θὰ λαμβάνετε ἀκεραίας.

κ. Γ. Π. Κ. Μυτιλήνην. — Ὅ,τι ἄλλο ζήτημα θέλετε, γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, εὐχαρίστως. Προσωπικὰ δημοσιεύματα δὲν ἠμποροῦμεν νὰ καταχωρήσωμεν.

κ. Γ. Α. Βαχ. Γαστούνην.—Μόνον ἐνυπογράφως θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ δημοσιευθῇ.

Πρόσφυγα Ἀναγνώστην, Ἐνταῦθα.—Γράφετε γιὰ ζητήματα ποὺ δὲν ξέρετε δυστυχῶς. Καὶ ἔπειτα γιατί δὲν ὑπογράφετε τὴν ἐπιστολήν σας;

κ. Ἰσ. Θωμάτογλου, Βέρροιαν.—Ἀποστέλλομεν τὰ δικαιολογητικά σας.

κ. Ἀλ. Λουκᾶν, Ρέθυμνον.—Ὁμοίως.

κ. Ν.Π.Π. Νεάπολιν. — Γράψατέ μας τὸν ἀριθμὸν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἢ ἕνα ἄλλον ἀκριβῆ ἀριθμὸν ὑποβολῆς δικαιολογητικῶν.

κ. Ἀναστ. Ψαθέρη, Θεσσαλονίκην.—Ἡ σχετικὴ ἀλληλογραφία ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, Διεύθυνσιν Διοικητικοῦ, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1543)25-5-28 ἀναφορᾶς Α. Σ. Υ. Ε.

κ. Ι. Καλογερᾶν, Ἀγρίνιον.—Δὲν προσλαμβάνουν τώρα.

κ. Μ. Μπουρλιάδην. Ἐνταῦθα.—Γιατί ἀφοῦ εἴσθε καὶ σεῖς παρὼν δὲν ἐκάνατε ὅ,τι ἐπεριμένατε νὰ κάμουν ἄλλοι;

κ. Ν. Ἀκρωνίδην, Ἀμαρούσιον.—Ἀδύνατον νὰ δημοσιευθῇ, ἐλλείψει χώρου.

κ. Ι. Μ. Μεγαλόπολιν. — Πολὺ δυσανάγνωστος. Ἀδύνατον δυστυχῶς νὰ δημοσιευθῇ.

κ. Δ. Ἀδάμην, Καίσαρι.— Ἀποστείλατέ μας σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας.

κ. Π. Ἀβραμίδην, Ἀγρίνιον. — Ἀποστέλλομεν ἐκδοθέντα χωριστὰ ἀντίγραφα πράξεως.

κ. Ι. Ἀρβανιτόπουλον. φωτογράφον, Πάτρας. — Πρόκειται περὶ ἄλλου συνωνύμου πρόσφυγος.

Ζητήσατε την ἀπὸ τα μυροπωλεια και φαρμακεια. Γενικοι ἀντιπρόσωποι ἐν Ἑλλάδι: Ι. & Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μητροπόλεως 3

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΣΤΕΪΤ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ
ΤΩ
1891
THE STATE ASSURANCE COMPANY LIMITED
ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ
ΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΛΙΡΑΙ ΑΓΓΛΙΑΣ
17.900.000
Αἰτήσεις δι' ἀντιπροσωπεῖαν δεκταὶ ὅπου δὲν ἀντιπροσωπεύεται ἡ Ἑταιρία
Ἀπευθυνθῆτε πρὸς τὸν Γενικὸν Πράκτορα:
Ν. Π. ΝΤΕ ΣΩΛΛ
Γραμματοθυρὶς 94—ΑΘΗΝΑΙ

Τὸ μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας» *J. Kessel*

Νύχτες Πριγκήπων

Ἡ ζωὴ τῶν Ρώσσων ἐμιγκρὲ στὸ Παρίσι

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ τίποτε, σὰν νὰ φυσοῦσε ἕνα κυκλώνας, ἄρχισε ἕνας παράφορος ὕμνος. Οἱ ἴδιοι ἄνδρες, ἡ ἴδιες γυναῖκες ποὺ εἶχαν τραγουδήσει σιγαλά, μὲ μιὰ λεπτότητα γεμάτη ἀπὸ τὴν ἀπερίγραπτη μελαγχολία τῶν πλανήτων, ἦσαν τώρα στὰ χέρια ἀσυγκρατήτων δαιμόνων. Σ' ἕναν γοργὸ ρυθμό, ποὺ γινόταν διοένα καὶ γοργότερος, μὲ τὰ μάτια ποὺ ἄστραφταν, μὲ τὶς φλέβες πεταγμένες, τραγουδοῦσαν μὲ μιὰ παθητικὴ φωνὴ τὸ κρασί, τὰ ὤμορφα κορίτσια, κι' ἐφαίνονταν σὰν νὰ ἀναστέναζαν ἀπὸ μιὰν ἀβάσταχτη χαρά. Ὁ ἴδιος ὁ ἱερατικὸς χορευτὴς μετεμορφώθη σ' ἕναν σάτυρον ποὺ χοροπηδοῦσε, καὶ τὰ σφυρίγματα τοῦ Ἐριτζέ, ἡ «τζιγκίτικες» φωνὲς τοῦ Φεντόρ, τὰ χειροκροτήματα, τὸν ἔκαναν νὰ τονίζῃ τὰ πηδήματά του σ' ἕναν δαιμονικὸ ρυθμό. Οἱ βιολίστες ἄνοιγαν πυρετωδῶς τὲς θῆκες τους, οἱ κιθαρισταὶ ἐκτυποῦσαν μὲ ἀγριότητα τὲς κιθάρες τους. Καὶ ὅλοι, κατάκοποι ἀπὸ μιὰ νυχτιὰ τραγουδιῶν, χορῶν, μουσικῆς καὶ οἰνοπνεύματος, δὲν ἐσκέπτοντο παρὰ πῶς νὰ τραγουδήσουν, νὰ χορέψουν, νὰ παίξουν καὶ νὰ πιοῦν ἀκόμη.

Μηχανικὰ ὁ Στέφανος καὶ ἡ Ἑλένη γέμιζαν τὰ ποτήρια τους καὶ τὰ ἄδειαζαν συνεχῶς. Δὲν ἤξεραν πειὰ τίποτε, οὔτε χρόνον, οὔτε τόπον, παρὰ μονάχα πῶς ἦταν μιὰ ὡραία στιγμὴ καὶ πῶς τὰ κορμιά των ἐφαίνονταν πῶς εἶχαν κολλήσει τὸ ἕνα στ' ἄλλο. Κι' ἀνατρίχιασαν κι' οἱ δυό, ὅταν ἡ φωνὴ τοῦ Ἀντὼν Ἴρτυτς, πειὸ βραδεῖα τοῦ συνήθους, τοὺς εἶπε ἐπάνω ἀπ' τὰ ἑνωμένα κεφάλια τους:

—Ἐγὼ πηγαίνω.

Ἔστρεψαν καὶ τὸν κύτταξαν μὲ μάτια ποὺ δὲν καταλάβαιναν.

Ὁ Ἴρτυτς ἦταν μεθυσμένος, ἀλλὰ διαυγής.

—Εἶνε ἐννέα, εἶπε, καὶ τὸ τραῖνό μου φεύγει σὲ τριανταπέντε λεπτά.

—Ἔ!... ἄστο τὸ τραῖνο σου, τοῦ φώναξε ὁ Στέφανος μὲ γέλιο εὐτυχισμένο. Στὸ διάβολο ὅλα...

—Χά! Χά· Ἐγέλασεν ὁ Ἴρτυτς. Βλέπω πῶς εἶσαι γινομένος γιὰ καλά. Εὐτυχῶς ποὺ τέλειωσε τὸ βιβλίον σου. Ἐγώ, ἐκεῖ κάτω, δὲν ἔχω τελειώσει, κι' ἂν εἶχα πιῇ καὶ δέκα φορὲς ἀκόμη πειὸ πολύ, θἄφευγα ἐν τούτοις. Ἑλένη Μπορίσσοβνα, ἐξηκολούθησε, στρεφόμενος πρὸς τὴν Ἑλένη, ποὺ ἂν ἦταν πειὸ στὰ καλά της, θὰ ἔβλεπε στὸ μυστηριῶδες συνήθως πρόσωπό του, ἕναν ζωηρὸν παλμό, Ἑλένη Μπορίσσοβνα, θὰ ξαναϊδωθοῦμε γρήγορα. Κι' ἂν ποτὲ σᾶς ἔλθῃ—ποὺ θὰ σᾶς ἔλθῃ—ἡ ἰδέα νὰ πεθάνετε, φωνάξετέ με.

—Ὄχι! Ὄχι!... Μὴν μᾶς ἀποχαιρετᾷς, τοῦ φώναξεν ὁ Στέφανος. Θὰ σὲ συντροφέψουμε!... Δὲν εἶν' ἔτσι Λένα;

Στὴν ἐξώθυρα τοῦ ρεστωρὰν, ὁ ἥλιος τοὺς κτύπησε κατὰ πρόσωπον, καὶ ἡ Ἑλένη κρατήθηκε ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Ἴρτυτς γιὰ νὰ μὴν πέσῃ.

—Μπᾶ!... Βρισκόμαστε στὸ Παρίσι, ἐφώναξε. Τὸ εἶχα ξεχάσει! Λέτε τάχα νὰ τὸ ξέρουν οἱ ἄλλοι στὸ «Ζυρύχι»;

Ἕνα γέλιο νευρικὸ τὴν ἔπιασε ἐνῷ ἄκουγε τὸν θόρυβο τῆς ἑορτῆς, ποὺ ἐξακολουθοῦσε μεταξὺ τῶν τσιγγάνων.

—Δὲν θέλετε νὰ σᾶς ἀφήσωμε πρῶτα στὸ σπίτι σας, ἐπρότεινε μὲ καλωσύνη ὁ Ἴρτυτς. Κάπου ἐδῶ κοντὰ θὰ εἶνε, κι' ἔχω ἀκόμη λιγάκι καιρό.

—Μπᾶ!... Λέτε λοιπὸν πῶς εἶμαι μεθυσμένη!... Παρ' ὅλα τὰ διαπεραστικὰ μάτια σας φαίνεται ὅτι δὲν μὲ ξέρετε καλά! Ἐλᾶτε! Γρήγορα ἕνα ταξὶ νὰ σᾶς μπαρκάρουμε καὶ ὕστερα τὰ ξαναλέμε! Μὴ θυμώσετε! Ἄλλο ποὺ δὲν ἤθελα νὰ μείνετε μαζί μας, ἀλλὰ σεῖς δὲν τὸ θέλετε. Ξέρετε πῶς σᾶς ἀγαπῶ περισσότερο τώρα. Εἶμαι πειὸ ἥσυχη ἅμα εἶσθε ἐδῶ. Μὰ ἐκεῖνος ποὺ μ' ἀρέσει εἶνε ὁ Στέφανος.

Ἀνέβηκαν στὸ ταξί, καὶ ἐνῷ ἐτραβοῦσαν πρὸς τὸν σταθὸν τοῦ Βορρᾶ, ἡ Ἑλένη συνέχισε:

—Τὸν λέω Στέφανο, μονάχα! Τί ἀστεῖο! Δὲν τὸν γνωρίζω καλὰ-καλὰ κι' ὅταν διάβαζα τὰ βιβλία του μὲ ἐτρόμαζε τόσο! Ἕνας μεγάλος συγγραφεύς. Μὰ τί σημασία ἔχει αὐτό. Εἶνε πρὸ παντὸς ἕνας μεγάλος μπεκρῆς σὰν κι' ἐμένα.

Στὴν ἀποβάθρα, τὴν στιγμὴ ποὺ ἑτοιμαζόταν νὰ ἀνέβῃ στὸ διαμέρισμά του, ὁ Ἴρτυτς τράβηξε ἀπότομα τὸν Μόρσκι παράμερα καὶ τοῦ εἶπε μὲ πνιγμένη φωνή:

—Πρόσεξέ την, σὲ παρακαλῶ, Στέφανε Ματβέϊτς. Φύλαξέ την ἀπὸ ὅλα. Καὶ πρὸ πάντων, ἂν μπορεῖς, μὴ τὴν ἀφήσῃς νὰ πίνῃ!

Τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν φίλησε δυνατά, ἔκλεισε τὴν πόρτα κι' ὅσο ποὺ ξεκίνησε τὸ τραῖνο, δὲν τοὺς ξανακύτταξε.

Ἅμα ἔμειναν μόνοι, ἡ Ἑλένη καὶ ὁ Στέφανος ἐδοκίμασαν, παρὰ τὸ μεθύσι τους, ἕνα περίεργον αἴσθημα στενοχωρίας. Ὅσο ἦταν στὸν σταθμό, δὲν τοὺς ἀπησχόλησε καὶ πολὺ τὸ αἴσθημα αὐτό, διότι ἡ ἀδιάκοπη φασαρία τῶν τραίνων τῶν περιχώρων, ὁ κρότος τῶν χειραμαξῶν, τὸ πήγαινε κι' ἔλα τοῦ πλήθους, ἀπεκοίμιζε τὰς αἰσθήσεις των, ἀλλ' ὅταν ξαναβρέθηκαν στὸν δρόμο, τὸ αἴσθημα ἐκεῖνο τοὺς ξαναῆλθε τόσον ἔντονον, ποὺ ἀπέφυγαν νὰ κυττάξουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

Μιὰ βωβὴ συμφωνία, ἕνας σκοπὸς τοὺς ἕνωνε, μὰ δὲν τολμοῦσαν νὰ τὸν ἐξωτερικεύσουν, οὔτε μὲ μιὰ λέξι, οὔτε μ' ἕνα κίνημα. Μέσα στὸν ὀργιαστικὸ θόρυβο τοῦ «Ζυρυχιοῦ» τοὺς ἐφαίνοντο ὅλα εὔκολα, ἐπειδὴ εἶχαν παρασυρθῇ ἀπὸ τὴν μανίαν τοῦ θορύβου καὶ τῆς κινήσεως. Μὰ ἀνάμεσα στοὺς διαβάτας, δοσμένοι μονάχα στὸν ἑαυτό τους, ἐδίσταζαν. Ὁ πολιτισμὸς τοὺς ἔπαιρνε στὰ βρόχια του καὶ ἐχρειάζοντο μεγαλύτερες προετοιμασίες.

Γιὰ μιὰ στιγμή, σκέφθηκαν κι' οἱ δυὸ νὰ ξαναγυρίσουν στὸ ρεστωράν, γιὰ νὰ ἀντλήσουν ἐκεῖ καὶ πάλι τὴν πρωτόγονο βιαιότητα, ποὺ θὰ τοὺς ἀπελευθέρωνε ἀπ' αὐτὴν τὴν στενοχώρια. Ἀλλὰ ἡ ὡραία καλοκαιρινὴ πρωΐα τοὺς εἶχε ἐξορκίσῃ τὸν πειρασμόν. Ἡ εἰκὼν ἐκείνου τοῦ πανδαιμονίου τοὺς ἐφάνη ἀνυπόφορη, μὲ τόσον ὡραῖο ἥλιο σ' ἕνα τόσον ὡραῖον οὐρανόν. Ἔμειναν διστακτικοὶ ἐπάνω στὴν ἀποβάθρα, πρὸ τοῦ σταθμοῦ. Οἱ ταξειδιῶται, παρὰ τὴν βίαν των, ἐστέκοντο καὶ παρετήρουν τὴν γυναῖκα μὲ τὸ μασκαράτικο ἐκεῖνο φόρεμα. Αἱ στιγμὲς ἐγίνοντο διοένα καὶ πειὸ βαρειὲς γι' αὐτούς, καὶ ὅμως, ἔνοιωθαν ὅτι δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ χωρισθοῦν.

Γιὰ νὰ δώσουν μιὰ μικρὴ προθεσμία στὴν θέλησί τους, ὁ Στέφανος πρότεινε:

—Πᾶμε στὸ Δάσος τῆς Βουλώνης.

—Ἄ!... Ναί... Πᾶμε!... εἶπεν ἡ Ἑλένη. Φαντάσου ὅτι τρεῖς μῆνες τώρα δὲν τὸ κούνησα ἀπὸ τὸ «Πιγκάλ».

Θαρροῦσε κανεὶς ὅτι ἡ λέξις ἐκείνη τῆς ἔδωσε καὶ πάλι τὸ μεθύσι της. Καθ' ὅλο τὸ διάστημα δὲν ἔκανε ἄλλο παρὰ νὰ λέγῃ λόγια ἀσυνάρτητα καὶ νὰ γελᾷ πονηρά. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπανελάμβανε, σὰν λαϊτμοτίβ, τὴν ἴδια φράσι:

—Ἐσεῖς ποὺ ξέρετε τὶς σπάνιες λέξεις, ἐκεῖνες ποὺ μαγεύουν τὰ πράγματα, δὲν μοῦ λέτε τί θὰ εἰπῇ «Πιγκάλ»!

Ἄρχιζε κατόπιν νὰ μιλῇ σὰν νὰ παραληροῦσε, γιὰ τὸν Φεντόρ, τὴν Νάδια ποὺ ἐδίωξανε τὸν μαιτρ-ντ'-Ὀτέλ, τὸ ποτῆρι ποὺ ἔσπασε στὸ πρόσωπο τοῦ Τερχάν, τὶς κουβέντες μὲ τοὺς Καυκάσιους στὸ «λεσγκὶν» τὰ πρωϊνά, τὴν Ὄλγα, τὶς ἡμέρες ποὺ εἶχε ἀρρωστήσει. Ἔξαφνα ἡ Ἑλένη ἐσώπασε. Εἶχαν περάσει τὴν Πὸρτ-Ντωφίν, καὶ τὸ Δάσος τοὺς ὑπεδέχετο μὲ τὶς ὡραῖες του δενδροστοιχίες.

—Δέντρα! Δέντρα!... Πόσα δέντρα!... ἐψιθύρισεν ἡ Ἑλένη ἀχόρταγα. Εὐχαριστῶ, Στέφανε, ἀγαπημένε μου, γιατί μ' ἔφερες ἐδῶ!

Μέσα στὴν ἀρρωστιάρικη ἔξαψι ποὺ βρισκόταν, νόμιζε πῶς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦταν ἕνας γόης, ποὺ μπόρεσε νὰ τὴν τραβήξῃ, ἔστω καὶ γιὰ ἕνα πρωΐ, ἀπὸ τὸν μοιραῖο κύκλο ποὺ ἐπάλευε. Κι' ἐκεῖνος ἔνοιωθε μιὰ βαθειὰ συγκίνησι, γιατὶ μέσα στὴν φωνὴ τῆς Ἑλένης ὑπῆρχε μιὰ ἀπελπισία γεμάτη πάθος καὶ ἡδυπαθῆ τρυφερότητα. Ὅπως περνοῦσε τ' ἁμάξι ἐμπρὸς στὴν λίμνη, ἡ νεαρὰ γυναῖκα φώναξε:

—Θέλω νὰ πᾶμε στὴν λίμνη.

Ὁ Στέφανος ὑπήκουσε. Ἐμπῆκαν σὲ μιὰ βάρκα, ἐνῷ οἱ περιπατηταί, ποὺ γέμιζαν τὴν ὥρα ἐκείνη τὸ Πάρκο, τοὺς κυττοῦσαν εἰρωνικά. Ὁ Στέφανος ἐκωπηλάτει ἀδέξια, κι' ἀκόμη πειὸ πολύ, γιατὶ τὸν θάμπωναν τὰ φῶτα τοῦ ἥλιου ἀπάνω στὰ νερά. Ἡ Ἑλένη ἔπαιζε μὲ τὸ χέρι της στὸ δροσερὸ νερό.

—Τί φρέσκο ποὺ εἶνε, εἶπε! Τί ὡραῖα ποὺ θὰ ἦταν νὰ πάρῃ κανεὶς ἕνα μπάνιο.

—Ὄχι, ὄχι, σᾶς παρακαλῶ, ἐψιθύρισεν ὁ Στέφανος, τρομαγμένος ἀπὸ τὸν τόνον τῆς νεαρᾶς γυναικός.

Χωρὶς αὐτὴν τὴν παρατήρησι, δὲν θὰ ἐτολμοῦσε ἴσως νὰ κάμῃ τίποτε, μὰ μόλις ἄκουσε τὰ λόγια τοῦ Στεφάνου, ἐφώναξε:

—Ἄ!... φοβᾶσαι!... Νά, λοιπόν, κι' ἐγώ!...

Καὶ ἀνασηκώθηκε μὲ μιᾶς καὶ πήδηξε στὴν λίμνη. Ὁ Στέφανος ἔμεινε κατάπληκτος, γιὰ μιὰ στιγμή, κι' ἐστάθηκε, μὰ ἡ Ἑλένη βούλιαζε κι' ὅλας. Τὴν ἅρπαξε τότε ἀπὸ τοὺς ὤμους, κι' ἐνῷ ἡ βάρκα ἔγερνε, ἕτοιμη νὰ βουλιάξῃ, ἐτράβηξε μὲ κόπο μέσα τὴν γυναῖκα. Ἐκείνη ἐγελοῦσε νευρικά, κι' ἔλεγε:

—Ἄφησε!... Ἄφησέ με!... Θέλω νὰ ξαναβουτήξω!... Κάνει τόση ζέστη!

Ὁ Στέφανος, χωρὶς νὰ τῆς ἀπαντήσῃ, ἐτράβηξε μὲ τὴν βάρκα κατὰ τὴν ἀποβάθρα. Δὲν ἤξερε γιατί, ξαναγύριζε μέσα στὸ μυαλό του ἡ σύστασις τοῦ Ἴρτυτς.

«Μοῦ εἶπε νὰ τὴν προσέχω, καὶ κόντεψε νὰ πνιγῇ. Ὥστε λοιπόν, κάτι ἤξερε ἐκεῖνος. Κι' ἤξερε κάτι ἄλλο ἀκόμη, ὅταν μοῦ εἶπε νὰ τῆς φεισθῶ. Μὰ τί;

Ὅταν βρέθηκαν στὴν ὄχθη, ἔσπρωξε πυρετωδῶς τὴν Ἑλένη πρὸς τὸ ἁμάξι των, σὰν νὰ φοβόταν μὴν ξαναπέσῃ στὸ νερό.

—Πές μου γρήγορα ποὺ κάθεσαι, τῆς εἶπε. Ἐκείνη τὴν ἔδωσε στὸν σωφέρ, ποὺ μουρμούριζε πῶς θὰ τοῦ βρέξουν τὰ μαξιλάρια, κι' ὕστερα γιὰ ἀρκετὴ ὥρα δὲν μίλησαν. Ἄξαφνα ἡ Ἑλένη ἄρχισε νὰ τρέμῃ τόσο δυνατά, ποὺ τὰ δόντιά της ἐκτυποῦσαν σὰν καστανιέττες.

—Θὰ πεθάνω, εἶπε, ἂν δὲν πιῶ λιγάκι ἀλκοόλ!

Εἶπε κι' ἐσταμάτησε τ' ἁμάξι ἐμπρὸς σ' ἕνα ἀπὸ τὰ ρεστωρὰν τοῦ Δάσους. Τὰ γκαρσόνια ποὺ καθάριζαν τὴν σάλα, τρόμαξαν, βλέποντας νὰ μπαίνῃ αὐτὴ ἡ μεθυσμένη γυναῖκα, ντυμένη μὲ πολύχρωμα κουρέλλια, μ' ἕνα πράσινο μαντῆλι στὸ κεφάλι καὶ στάζοντας ὁλόκληρη.

—Ἔχει ἀνάγκη νὰ ζεσταθῇ ἐψιθύρισεν ὁ Στέφανος.

—Καλά, εἶπε ἐκεῖνος. Ξέρω ἐγὼ ποὺ θὰ σᾶς πάω.

Τοὺς κατέβασε τρία ὑπόγεια πατώματα, ἀπὸ μιὰ σκάλα ἀπότομη, ποὺ παρ' ὀλίγον νὰ κατρακυλίσῃ ἡ Ἑλένη, καὶ βρέθηκαν σὲ ἕνα ὑπόγειο γεμᾶτο κάρβουνα, ποὺ ἦταν τὸ καλοριφέρ.

—Φέρτε μου κονιὰκ καὶ ἕνα τσουράκι, εἶπεν ἡ Ἑλένη.

Ἡ ζέστη τοῦ ὑπογείου τῆς ἔδινε ἕνα εὐχάριστο συναίσθημα, ποὺ ἔκανε δυσάρεστο λιγάκι, τὰ ροῦχα της ποὺ ἄχνιζαν. Ἅμα ἤπιε μερικὲς γερὲς ρουφηξιὲς ἀλκοόλ, δὲν σκέφθηκε παρὰ πῶς νὰ ἀπαλλαγῇ καὶ βιαστικὰ πέταξε κάτω τὸ κορσάζ, τὸ φουστάνι της ὡς καὶ αὐτὸ τὸ πουκάμισό της κι' ἔμεινε γυμνή.

Ὁ Στέφανος, τρέμοντας λιγάκι, ἔβλεπε τὸ ὡραῖο ἐκεῖνο κορμί, μὰ ἡ Ἑλένη οὔτε τὸν πρόσεχε. Μὲ τὸ ποτῆρι τὸ κονιὰκ στὸ χέρι, ἀκούμπησε ἀπάνω στὸ καλοριφέρ, καὶ τὸ κορμί της ἔπερνε ὅλη του τὴν ζεστασιά. Ὁ Στέφανος τὴν πλησίασε σιγὰ-σιγά, καὶ τὰ χέρια του ἁπλώθηκαν πρὸς τὸν λαιμό της. Μὰ ἡ Ἑλένη τὸν ἀπόφυγε μ' ἕνα ἀπότομο κίνημα καὶ τοῦ φώναξε:

—Ὄχι, ὄχι, δὲν θὰ μὲ καταφέρῃς, ἐπειδὴ εἶμαι μεθυσμένη! Κι' ἄλλοι, πρὶν ἀπὸ σένα ἐπεχείρησαν, μὰ δὲν τὰ κατάφεραν.

('Ακολουθεῖ)

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΤΡΙΤΗ, 26—6—28

«Μοσχάνθη» 6 π.μ. Ἀργολικόν.

«Κ. Τόγιας» 6 π.μ. Κέαν, Κάρυστον, Γαύριον, Μπατσί.

«Βύρων» 10 π.μ. Γιάφφαν, Βηρυτόν. Αἰγυπτιακὸν 10 π.μ. Ἀλεξάνδρειαν.

«Ἕλλη Δ.» 11 π.μ. Μέθανα, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας.

«Μάνα» 2 μ.μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.

«Ἰθάκη», «Τόγιας» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσ)νίκην.

«Τάσος» 2 μ.μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Ἄρης» 2 μ.μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀστακόν, Ἰθάκην, Βόνιτσαν.

«Ρούμελη» 2 μ. μ. Βασιλικήν, Ζαβέρδαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν.

«Δωρίς» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.

«Παναγία» 2 μ.μ. Κάρυστον, Κύμην, Σκῦρον, Σκίαθον, Σκόπελον, Γλῶσσαν, Ἀλόνησον.

«Κρόνος» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν.

«Ἀγγελικὴ» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Λῆμνον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν.

«Λακωνία» 2 μ. μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγ. Πελαγίαν—Καλαμῶν.

«Μαίρη Μ.» 2 μ.μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.

«Γ. Τόγιας» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Εὔδηλον, Ἀρμενιστήν, Βολισσόν, Ψαρά, Καρδάμυλλα, Ἁγ. Εὐστράτιον, Σαμοθράκην, Λῆμνον.

«Ζάκυνθος» 2 μ.μ. Πάτρας, Σάμην, Φισκάρδον, Ἁγ. Εὐφημίαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Σαγιάδαν, Κέρκυραν.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)
ΤΑΧΙΣΤΗ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΓΡΑΜΜΗ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:
Τὸ θαλαμηγὸν
„ΑΝΔΡΟΣ„
τὴν 30ην Ἰουνίου Σάββατον 2 μ.μ.
Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον θαλαμηγὸν
„ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ„
Τὴν 7ην Ἰουλίου Σάββατον 2 μ. μ.
ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβάται, οἱ προτιθέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδηροδρομικὰ των εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ὑπηρεσίας.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκάκη τηλ. 2.27.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΓΡΑΜΜΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
Τὸ ἀτμόπλοιον «DACIA» Πέμπτην 28ην Ἰουνίου 4 μ.μ. κατ' εὐθεῖαν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.
ΓΡΑΜΜΗ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ—ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΗΣ
Τὸ ἀτμόπλοιον «ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΟΛΟΣ» τὴν Πέμπτην 28ην Ἰουνίου 1 μ. μ. διὰ Κωνσταντινούπολιν, Κωνστάντζαν.
Γεν. Πράκτορες: W. F. VAN DER ZEE
Ὁδὸς Ρόμβης [illegible] τηλ. [illegible]

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΕΥΚΑΙΡΙΑ. Πωλοῦνται ἐφημερίδες μὲ τὴν ὀκᾶν πρὸς 7.60 εἰς τὸ Χαρτοπωλεῖον Π. Κριάλη, ὁδὸς Σοφοκλέους 7, Στοὰ Πάππου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδιδόμενον ἀμέσως ἰσόγειον κατάστημα διαστάσεων 10Χ4 1)2 μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας ὑπ' ἀρ. 2 οἰκίαν Πεσμαζόγλου πολυτελὲς διαμέρισμα ἐκ 14 δωματίων, καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, ἔχον δύο προσόψεις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας καὶ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα Στοὰν Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἰσόγειον κατάστημα ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου μεθ' ἑνὸς ὑπερθεν κειμένου δωματίου ἴσης χωρητικότητος ἀντὶ δραχμῶν 4250 κατὰ μῆνα. Παραδίδεται ἀμέσως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατάστημα (παρὰ τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ κατάλληλον δι' Ἐδωδιμοπωλεῖον ἢ Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν ἰσόγειον δωμάτιον διὰ γραφεῖον ἔχον ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δραχμῶν χιλίων διακοσίων (1200).

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀνώγειος οἰκία ἐκ 5 δωματίων μεθ' ὅλων τῶν χρειωδῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φαλήρου. Πληροφορίαι Ἑρμοῦ 165.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη ἀποθήκη λιθόκτιστος καὶ ἐστρωμένη διὰ πλακῶν κατάλληλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' ἄλλης οἱασδήποτε φύσεως ἐμπορεύματα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν Καλλιθέᾳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκρᾶ 98 οἰκία ἐκ 5 δωματίων καὶ κουζίνας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὁ ἄνω ὄροφος τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δευκαλίωνος 27 οἰκίας, (Λυσσιατρεῖον). Τέσσαρα δωμάτια, χώλ, δωμ. ὑπηρεσίας, ἠλεκτρικόν, γκάζ, λουτρὸν κλπ. Πληροφορίαι Ταξ. Παπαθανασίου. Δικηγόρος Βησσαρίωνος 8.

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Π. Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ
δέχεται καθ' ἑκάστην 9—11 καὶ 3—5 ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 28 καὶ ἐν ταῖς κλινικαῖς ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ ὁδὸς Πατησίων, ἀπὸ 11-12 καὶ 5-6.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΑΤΟΣΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ ΝΤΕ ΓΚΟΓΙΑ
(1746—1828)

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Γ. Β. ΔΟΥΚΑ

Ὅταν ὁ Μπετόβεν ἀπέθανεν ὅσοι εἶχαν παρακολουθήσει τὴν ἐξέλιξι τῆς μουσικῆς, ἤξεραν ὅτι, ἀλλοίμονο, ὁ ἀτυχὴς αὐτὸς κουφός, ἦτο ἡ κορυφὴ μιᾶς ἁρμονικῆς ἐξελίξεως ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἄρχιζε σιγὰ ὁ κατήφορος ποὺ σταματᾷ σήμερα εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου ἑνὸς Στράους καὶ ἑνὸς Στραβίνσκυ.

Ὅταν ὁ Γκόγια ἀπέθανεν, ὅσοι εἶχον παρακολουθήσει τὴν ἐξέλιξι τῆς ζωγραφικῆς ἤξεραν ὅτι ὁ ἀτυχὴς αὐτὸς κουφὸς ἦταν ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀνηφόρου ἐκείνου ποὺ ἴσως σήμερα νὰ μὴν ἔφθασε ἀκόμη εἰς τὴν πιὸ ψηλὴ κορυφὴ καὶ ὅμως ποὺ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ λαμπερὰ σημεῖα ὅπως ἕναν Picasso καὶ ἕναν Lovis Corinth:

Περίεργο ἀλήθεια πῶς οἱ δύο αὐτοὶ ἐπαναστάται εἰς τὴν τέχνη των, τραγικοὶ κουφοί, καταδικασμένοι γιὰ πάντα νὰ ζοῦν κάτω ἀπ' τὴν ἐπιρροὴ τῆς ἁρμονίας ἢ τῆς δυσαρμονίας τοῦ ἐσωτερικοῦ των, περίεργο λέγομεν πῶς οἱ δύο αὐτοὶ ἐσημείωσαν τόσο διαφορετικοὺς σταθμοὺς εἰς τὴν ἐξέλιξι τῆς τέχνης.

Μαρία Λουΐζα

Μὲ τὴς ἴδιες βάσεις: δηλαδὴ τὸν ἀποκλεισμὸ τῆς διὰ τῆς ἀκοῆς ἐπιρροῆς τῶν διαθέσεών των, ἔξωθεν· μὲ τὰ ἴδια νοσηρὰ ἰδεώδη: δηλαδὴ τὴν ἐπιθυμία νὰ καταρρίψουν τὰ ὑφιστάμενα εἴδωλα καὶ νὰ ἐγείρουν εἰς τὴ θέσι των νέα, ἐπέτυχον ἐντελῶς διαφορετικὰ ἀποτελέσματα: ὁ πρῶτος ὑπῆρξε καταλυτής, ὁ δεύτερος καὶ δημιουργός. Γιατί;

Στὴν ἐρμίτα Σὰν Ἀντόνιο τῆς Φλόριντας ἐψάλη κατὰ τὴν ἑκατοστὴν ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ Γκόγια ἡ τελευταία λειτουργία. Ἀπ' τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἡ περίφημη ἐκκλησίτσα ἔγινε ἐθνικὸ μουσεῖο τῆς Ἱσπανίας. Εἶνε τὸ μουσεῖο τοῦ Γκόγια ἡ ἐρμίτα αὐτὴ· εἰς τοὺς ψυχροὺς τοίχους της ἀνάβει τοῦ Γκόγια ἡ ψυχή, ὅπως λίγο πιὸ μακρυὰ εἰς τὸ Τολέντο σὲ μιὰ ἄλλη μικρὴ ἐκκλησία ἡ ψυχὴ τοῦ Γκρέκο. Βέβαια ἀπαράλλακτα ὅπως εἰς τὸ Τολέντο εἶνε καὶ οἱ πίνακες εἰς τὴν Μαδρίτη μαυρισμένοι ἀπὸ τὸ θυμίαμα καὶ τοὺς καπνοὺς τῶν λαμπάδων τῶν πιστῶν. Τίποτε ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ σὲ λυπήσῃ περισσότερον ὅσο αὐτὴ ἡ καπνιὰ τῆς θρησκευτικῆς κατανύξεως πάνω εἰς τοὺς πίνακας ποὺ σφριγοῦν ἀπὸ ζωὴ καὶ ἀσείρευτη σαρκικὴ καὶ πνευματικὴ ἐπιθυμία.

Ἂν εἰς τὰ ἔργα τοῦ Γκρέκο ἡ καπνιὰ αὐτὴ τῆς πίστεως σβύνει κάθε σαρκικὴ καὶ πνευματικὴ ἔκφανσι καὶ συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἀπακαλύπτεται μόνη ἡ ψυχικὴ των βάσις, εἰς τὰ ἔργα τοῦ Γκόγια ἀποτελεῖ βεβήλωσιν: βεβήλωσιν τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ πνεύματος διὰ τῆς ψυχῆς.

Καὶ σὰν νὰ ἐννοοῦσε ὅλη ἡ Ἱσπανία σήμερα πόσο ἐπικίνδυνος καὶ βλαβερὰ ἦτο ὄχι μόνον ἀπὸ ἁπλῆς τεχνικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μεταφυσικῆς ἡ ἀποπνυκτικὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ γιὰ τὰ ἔργα τοῦ ἁπλοῦ θετικισμοῦ ἑνὸς Γκόγια ἔκλεισε μιὰ ἐκκλησία.

Ὑπῆρξε βαρὺς ὁ ἀγὼν αὐτὸς τῆς Τέχνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ δόγματος, βαρὺς ὅμως καὶ δικαιολογημένος γιατὶ ὁ Γκόγια ἄντλουσε ἀπὸ τὰ ρεῖθρα τοῦ πιὸ δυσωνύμου δρόμου τὴν πνοὴ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ πνεύματος ποὺ ἔδιδε εἰς τὰ δημιουργήματά του, ἀπ' τὰ ρεῖθρα τοῦ ποιὸ δυσωνύμου δρόμου, ἐκεῖ ποὺ ἕρπει ἡ πραγματικότης, ἡ ζωή...ἐνῷ ὁ Μπετόβεν..Ἀλλὰ ποιὸς δὲν τὸ ξέρει πῶς ἀπὸ τ' ἀπέραντα πεδία τοῦ ἰδεαλισμοῦ ἐκεῖ ποὺ πετᾷ ἡ φαντασία καὶ φτερουγίζουν ὄνειρα ἄντλουσε αὐτὸς τὴν ψυχικὴ πνοὴ τῶν ἁρμονιῶν του;

Ἰδοὺ λοιπὸν γιατὶ ὑπῆρξεν καταλυτὴς καὶ ὄχι δημιουργὸς ὅπως ὁ Γκόγια. Τί φυσικώτερο ἄλλωστε. Μήπως δὲν ἀποτελεῖ τραγικὸ ἀξίωμα τῆς ἐξελίξεως τοῦ κόσμου ὅτι μόνο τὰ δημιουργήματα τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ πνεύματος μποροῦν νὰ σημειώσουν σημαντικοὺς σταθμοὺς καὶ ὅτι τῆς ψυχῆς τὰ δημιουργήματα εἶνε καταδικασμένα νὰ παρέλθουν ὅπως κάθε τι ἄϋλο, κάθε fata morgana;

Καὶ τί λόγο λοιπὸν θὰ εἶχε νὰ ἐξακολουθοῦσαν ἡ λειτουργίες εἰς τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Γκόγια, ὅταν ὁ ἅγιος Ἀντώνιος ψηλὰ εἰς τὸ θόλο ἐδίδασκε εἰς μάτην—περισσότερο ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια—ἕνα πλῆθος ποὺ θορυβοῦσε καὶ γελοῦσε ντυμένο καὶ λουσαρισμένο ἑορτάσιμα; Τί λόγο θὰ εἶχε ἀφοῦ καὶ αὐτὰ τὰ ἀγγελούδια εἰς τὴς γωνιὲς τῶν τοίχων δὲν εἶχαν τίποτε ἀπὸ τὴ φωταύγεια τοῦ ὑπερπέραν, τίποτε τὸ θετικὸ παρὰ μόνο τὸ ἀνθρώπινο, τὸ «πολὺ ἀνθρώπινο»;

Τί λόγο. ὅταν κάθε χρόνο τὸν Ἰούνιο μαζεύεται ἀκόμη τὸ θορυβῶδες καὶ λουσαρισμένο ἐκεῖνο πλῆθος: γυναῖκες πονηρὲς καὶ κορίτσια τρελλὰ ἔξω ἀπ' τὴν ἴδια ἐκκλησίτσα καὶ γιορτάζει μὲ γέλοια καὶ χαρὰ τὴν verbena τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου ἀπαράλλακτα ὅπως ἐδῶ καὶ περισσότερα ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια ὅταν ὁ Γκόγια πάνω εἰς τὴν ψηλὴ σκαλωσιὰ ζωγράφιζε αὐτὸ τὸ ὑπόδειγμα τὴν «Διδασκαλία» του;

Καὶ τὸ ὅτι ἐκλείσθη ἕνας ναὸς τί σημασία μπορεῖ νὰ ἔχῃ; Ἕνας οἶκος Θεοῦ εἶνε περισσότερο ἅγιος ἀπὸ ἕναν οἶκον ἀνοχῆς ἀρκεῖ νὰ ξέρῃ κανεὶς τί πόνο κρύβουν πίσω των οἱ ψυχρὲς αὐτὲς πέτρες στιβαγμένες κα ὡς εἶνε ἡ μιὰ πάνω στὴν ἄλλη.

Ἡ προσωπικότης τοῦ Γκόγια εἶνε μεγάλη, πολὺ μεγάλη. Εἶνε μεγάλη γιατὶ ἔχει κάτι ποὺ δὲν ἔχει κάθε ἄνθρωπος καὶ εἶνε μεγάλη γιατὶ ἔχει κάτι ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο. Αὐτὸ ποὺ δὲν ἔχει κάθε ἄνθρωπος εἶνε ἡ εὐχέρεια νὰ ἐννοῇ πράγματα, σχέσεις, πρόσωπα, χωρὶς νὰ τὰ κρίνῃ.

Σ' αὐτὴ τὴ μεγαλοφυΐα ὀφείλομε ἀναμφιβόλως τὰ ἀριστουργήματα ἐκεῖνα τῆς ἐποχῆς, ὅπου ἦταν ζωγράφος τῆς ἱσπανικῆς αὐλῆς. Τὸ ὅτι π. χ. ὁ «Κάρολος IV» κρατεῖ μὲ τόση ὑπερηφάνεια τὸ παρασημοφορημένο προκοίλιό του καὶ ἡ «Μαρία-Λουΐζα» ὑψώνει ὑπεροπτικὰ τὸ λαχανοειδές της κεφάλι ἀποδεικνύει πόσο μεγάλη ἦταν ἡ ἱκανότης τοῦ Γκόγια νὰ ἐννοῇ χωρὶς νὰ κρίνῃ. Ἂν ἔκρινε τότε ὁ Κάρολος IV θὰ ἔπρεπε νὰ κρατῇ ψηλὰ τὸ πράγματι λαχανοειδὲς κεφάλι του καὶ ἡ Μαρία Λουΐζα νὰ ἐπιδεικνύῃ ἐπιδεικτικὰ τοὺς ἁγίους ἐκείνους τόπους ὅπου ἐκυοφορήθη ἕνας διάδοχος: ὁ μεγαλείτερος ἴσως τῆς Ἱσπανίας μονάρχης. Ἀλλὰ ὅση ὁ πρῶτος ἔδινε σημασία στὸ παρασημοφορημένο προκοίλιό του, τόση ἦταν καὶ ἡ ἀγάπη τῆς δευτέρας πρὸς τὸ πάλαι ποτὲ ἱκανοποιητικὸ πρόσωπό της. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶνε τὸ μόνο γιατὶ ἔχομε καὶ ἕνα σωρὸ σκίτσα περίφημα ὅπως εἶνε τὸ «Κάψιμο τῶν μαγισσῶν», τὰ «[illegible]να νεκρῶν» καὶ τὴν περίφημη ἐκείνη εἰκόνα «Ἐκτέλεσις αἰχμαλώτων τὴν 3 Μαΐου 1808». ὅλα δημιουργήματα τῆς ἱκανότητος αὐτῆς νὰ ἐννοῇ χωρὶς νὰ κρίνῃ.

Ἔτσι οἱ Μάγισσές του στὴν ἀμείλικτη φωτιὰ τῆς χριστιανικῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως ἔχουν μορφὲς ἁγίων μαρτύρων. Ἂν ὁ Γκόγια ἔκρινε, βεβαίως θὰ ἐγνώριζε πόσο ξένη εἶνε κάθε φωτιὰ ποὺ ἄναψε ὁ χριστιανισμὸς πρὸς τὴν ἀληθινὴ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλ' αὐτὸς ἐννοοῦσε μόνο τὸν ἀνθρώπινο πόνο κάθε μαρτυρίου.

Μορφὲς μελλοθανάτων λίγοι εἶχον τὸ θάρρος νὰ ζωγραφίσουν καὶ ἐλάχιστοι εἶνε ἐκεῖνοι ὅσοι ἐννόησαν τὴν πίκρα τῶν ψυχῶν ποὺ εἶνε καταδικασμένοι νὰ παρακολουθήσουν—τόσο ποιὸ προσεκτικὰ ὅσο περνοῦν τὰ τελευταῖα δευτερόλεπτα—τὴς ἀπελπιστικὲς λεπτομέρειες μιᾶς ζωῆς ποὺ ἀμέριμνα θ' ἀκολουθήσῃ τὸν ροῦν της καὶ ὅταν βυθισθοῦν αὐτοὶ στὴν λήθη τοῦ ἀγνώστου.

Καὶ εἶνε δύσκολο νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς τὴν πίκρα αὐτὴ γιατὶ κανένας δὲν φαντάζεται ὅτι στὸ κατώφλι τοῦ θανάτου σβύνει κάθε ἐλπιδοφόρος θρησκευτικὴ διδασκαλία ὅπως σβύνει κάθε αὐτοπεποίθησις καὶ κάθε ψεύτικη αἴγλη μιᾶς θυσίας. Εἶνε δύσκολο νὰ ἐννοήσῃ καὶ εἷς γιατὶ ὅλοι κρίνουν τὰ πρόσωπα ἢ τὰς πράξεις ἐκείνων ποὺ δολοφονεῖ ὁ νόμος.

Ἂν ὁ Γκόγια, ποὺ παρακολουθοῦσε ἀπ' τὸ παράθυρο τοῦ σπιτιοῦ του τοὺς στρατιώτας τοῦ Μουρὰτ καὶ τῆς εὐγενοῦς Γαλλίας νὰ τουφεκίζουν τοὺς γενναίους αἰχμαλώτους ὑπερασπιστὰς τῆς Μαδρίτης, προσπαθοῦσε τὰ κρίνῃ, τότε θὰ κατέληγε κι' αὐτὸς στὸ συμπέρασμα—ὅπως τόσοι ἄλλοι—ὅτι εἶνε εὐτυχία νὰ ἀποθνήσκῃ κανεὶς ὑπὲρ μιᾶς ἰδέας. Ἀλλ' αὐτὸς ἐννοοῦσε μόνο τί θὰ πῇ τὸ νὰ ἀποθνήσκῃ κανείς... Ἔτσι στὸ μικρὸ ἐκεῖνο νεκροταφεῖο, ὅπου ἔγιναν οἱ τουφεκισμοί, ἐπὶ ἐννέα βράδυα (ὅσα ἔμειναν ἄταφοι οἱ τραγικοὶ νεκροὶ) περνοῦσε ἡ σκιά του καὶ ἔσκυβε σὲ κάθε πτῶμα γιὰ νὰ κλείσῃ ἁπαλὰ τὰ τόσα μάτια ποὺ εἶχαν δῆ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, τὴν κακία του, τὴν ἀτιμία του, καὶ εἶχαν κρυσταλλώσει ὀρθάνοικτα ἀπὸ τὴν φρίκη.

Τὰ βράδυα....καὶ κάθε αὐγή, τὸν εὕρισκε ὄρθιο νὰ ζωγραφίζῃ τοὺς «τουφεκισμοὺς τῆς 3 Μαΐου 1908».

Ἀλλ' ἔχει καὶ κάτι ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο ὁ Γκόγια: τὸ ἐρωτικὸ πάθος.

Ἂν ὅμως δὲν εἶνε ἀλήθεια ὅτι κάθε γυναῖκα τῆς αὐλῆς ὑπῆρξε φίλη του ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ τελευταία ἦταν ἡ Μαρία ντὲλ Πιλὰρ Τερέζα Γαϊτάνε ντὲ Σύλβα Δούκισσα ντε Ἄλμπα.

Τύραννος στὴν ἀρχή, ἀνεπίδεκτη νὰ αἰσθανθῇ κάθε ἀνθρώπινη φωνή, ὑπῆρξε ἡ ἀφορμὴ νὰ δημιουργηθῇ ὁ περίφημος ἐκεῖνος πίναξ «Ὄνειρα τοῦ ψεύδους καὶ τῆς Ἀσταθείας» καὶ ἡ ἀτέλειωτη σειρὰ τοῦ «Καπρίτσος», ἡ ἀπεικόνισις τῶν χιλίων δυὸ ἰδιοτροπιῶν τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ τυράννου.

Ἀργότερα στὰ χέρια του ἦταν ἡ ἀφοσιωμένη πιστὴ μικρὴ φίλη—ὅπως πρωτήτερα τόσες ἄλλες—καὶ τὸ θαυμάσιο μοντέλλο κάθε «maja» πίνακος. Ἡ «Γδυμνὴ Μάχα», «Μάχες στὸ Μπαλκόνι» καὶ τόσα ἄλλα ἀριστουργήματα τῶν τελευταίων του χρόνων ἀπεικόνιζαν ὅμως πράγματι τὴν Δούκισσα Ἄλμπα; Ποιὸς ξέρει....γιατὶ εἶνε ἀλήθεια ὅτι συχνά, πολὺ συχνὰ ἔφευγε τὰ βράδυα ἀπ' τὸ πλούσιο παλάτι της καὶ περνοῦσε τὴς νύκτες του στὴν ἀμφιβόλου στοργικότητος ἀγκάλη μιᾶς ὁποιασδήποτε πραγματικῆς «maja» τῶν δυσωνύμων δρόμων τῆς Μαδρίτης. Οἱ Μάχες: τὰ κορίτσια τοῦ δρόμου, ἦταν πάντοτε ποὺ τὸν τραβοῦσαν. Ἡ χαρά των ἦτο χαρά του, ἡ λύπες των λύπες δικές του. Ρεαλιστὴς στὴν τέχνη—ὁ πρῶτος τῆς σχολῆς τοῦ ἰμπρεσιονισμοῦ—πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ μὴ προτιμᾷ τὴν ἄδολη στιγνὴ πραγματικότητα τῶν ρείθρων τοῦ δρόμου, ἀπὸ τὸ δόλιο, ἄχαρο περιβάλλον ἑνὸς ὁποιουδήποτε ἀνακτόρου, μιᾶς ὁποιασδήποτε «duguesa»;

Αὐτοπροσωπογραφία τοῦ Γκόγια

Αὐτὴ ἡ ἔκλυτη ζωή του εἶναι ποὺ ἔδωσε τὴ δύναμι στὰ ἔργα του. Αὐτὴ ἡ ἔκλυτη ζωή του εἶναι ποὺ ἔδωσε ἀνθρωπισμὸ στὴ σκέψι του.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀγαποῦν. Καὶ ὑπάρχουν ἄλλοι ποὺ ἀγαποῦν μὲ τὴν ψυχὴ καὶ ἄλλοι ποὺ ἀγαποῦν μὲ τὸ σῶμα. Καὶ ὅλοι των τριγυρίζουν ἀργὰ τὴ νύχτα νὰ βροῦν τὸ ἴνδαλμά των... Σ' ἕνα δρόμο ἢ σ' ἕνα σαλόνι, μιὰ νύκτα ἢ κάθε νύκτα, ἕνα ἴνδαλμα ἢ πολλά. Ἀλλὰ τί σημασία ἔχει ἀφοῦ κάθε ἀγάπη τοὺς κάνει κάθε φορὰ νὰ εἶναι λίγο πιὸ πολλοὶ ἄνθρωποι.

Κι' ἂν ὅλοι ἀφίνουν πίσω των σκιὲς καὶ λύπη τί σημασία ἔχει; μήπως καὶ ἡ λύπη σὰν τὴ χαρὰ δὲν ἔχει τὴν ἴδια δύναμι γιὰ νὰ τοὺς κάνῃ κάθε φορὰ λιγάκι πιὸ πολὺ ἀνθρώπους;

* * *

Ὅταν ἦταν νέος — λέγει ἡ παράδοσις — ἀφίνοντας καὶ σπίτι πατρικὸ καὶ τὸ ζωογόνο φῶς τῆς μεσημβρίας ποὺ τόσο τὸν ἔθελγε, ἀκολούθησε ἕνα καραβάνι ξένων καμπαρετὶστ ποὺ πήγαινε πίσω πρὸς τὸν μελαγχολικὸ βορρᾶ, πρὸς τὸ κρύο, πρὸς τὸ χιόνι.

Ἦταν σ' αὐτὸ τὸ καραβάνι μιὰ μπαλερίνα: τὸ ἴνδαλμά του, τὸ πρῶτο του ἴσως νεανικὸ ὄνειρο, καὶ — λέει ἡ παράδοσις — ὅτι μπρὸς στὸ δημιούργημα αὐτὸ τοῦ ψύχους τοῦ βορρᾶ συνήθιζε νὰ γονατίζῃ καὶ νὰ κλαίει.

Μετὰ ἔγινε μεγάλος. Τὰ ἔργα του ἄνοιξαν νέους ὁρίζοντας στὴν τέχνη τῆς ζωγραφικῆς. Δίπλα στοῦ Γκρέκο καὶ τοῦ Βελασκὲζ τὰ ὁλόφωτα μεσημβρινὰ δοκίμια ὑψώθηκαν τοῦ Γκόγια οἱ ἁπλὲς καὶ θολωμένες σκιές. Καὶ ἐνῷ, ὡς τότε στὴ ζωγραφικὴ Βορρᾶς καὶ Μεσημβρία ἀκολουθοῦσαν ἀδυσώπητα τοὺς δικούς των δρόμους, εὑρέθηκαν ἔξαφνα ἑνωμένοι κάτω ἀπ' τοῦ Γκόγια τὸν ἀνθρωπιστικὸ ρεαλισμό.

Γι' αὐτὸ καὶ ὅσες ψυχὲς τραβᾶ ἡ ὁμίχλη τοῦ βορρᾶ, τὸ χιόνι, τὸ κρύο, ὁ πόνος, κι' αὐτὲς ἀκόμη θέλουν καμμιὰ φορὰ νὰ γονατίσουν μπρὸς στοῦ Γκόγια τὰ δημιουργήματα καὶ αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη νὰ κλάψουν, νὰ κλάψουν, νὰ κλάψουν ὥς που νὰ σχισθοῦν στὰ δύο, ὅπως ἄλλοτε ἐκεῖ μακρυὰ στὸν Βορρᾶ ἡ δική του ψυχή, ὅπως πολὺ πρωτήτερα στὰ βάθη τῆς Ἀνατολῆς τὸ καταπέτασμα ἑνὸς ΝΑΟΥ.

Γ. Β. ΔΟΥΚΑΣ

Δ. Γ. ΖΑΡΑΦΩΝΙΤΗΣ Ἰατρὸς συφιλιδολόγος, δερματολόγος, τ. βοηθὸς τῶν Δερματολογικῶν κλινικῶν Πανεπιστημίων Βιέννης, Λειψίας. Σατωβριάνδου 52 α 9—1, 4—8.

ΠΙΑΝΟ εἰς ἀρίστην κατάστασιν καὶ ἐπιτυχοῦς κατασκευῆς πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Λογιστήριον «Πρωΐας».

Η ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ

Η ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ ΠΑΛΗ ΜΙΑΣ ΕΦΘΑΡΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΟΙ ΕΠΙΘΑΝΑΤΙΟΙ ΡΟΓΧΟΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΥ.—ΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ.—Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΕΙ ΤΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ.—Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΣ.—ΦΙΛΟΙ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΧΘΡΟΙ.—Ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ.—ΤΑΡΑΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ ΚΑΙ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ.

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Δὲν ἀμφιβάλλω διόλου ὅτι ὅλαι αἱ ἀνίκανοι κομματικαὶ κοινοβουλευτικαὶ κυβερνήσεις ἀποθνήσκουν λόγῳ τῶν ἰδίων αἰτίων καὶ μὲ τὰς ἰδίας τυπικὰς ἐκδηλώσεις φθορᾶς.

Εἶδα μίαν νὰ πεθαίνῃ καὶ παρέστην καὶ ἤκουσα τοὺς βραχνοὺς ρόγχους τῶν τελευταίων ἀναπνοῶν της. Ἀλλ' αὐτοὶ ἦσαν καιροὶ ποὺ ἐβασάνισαν τὴν ψυχήν μας. Εἴδαμεν νὰ περνᾷ ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ μάτια μας τὸ τρομερὸν πανόραμα τοῦ χάους καὶ τῶν κακῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι εἶχαν ἐξαπολυθῇ εἰς καλπασμόν, γελοῖον τὴν θέαν, ἀρρήτως τραγικὸν γιὰ ὅποιον ἀγαποῦσε τὴν πατρίδα του. Πρὸ παντός, αἱ δυνάμεις αὐταὶ ἦσαν χυδαῖαι καὶ ἀνειλικρινεῖς.

Αἱ πολιτικαὶ ἐκλογαὶ τῆς 16 Νοεμβρίου 1919 εἶχαν ζωγραφίσει καὶ στιλβώσει τὴν ἰταλικὴν πολιτικὴν ζωὴν μ' ἓν ἁπλοῦν ἐξωχρισμα ἠρεμίας. Οὔτε ἓν ἐκ τῶν σοβαρῶν προβλημάτων τῆς ἐσωτερικῆς ἢ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, διὰ τὰ ὁποῖα παρίστατο ἀνάγκη γοργῆς, ἀνδρείας λύσεως, εἶχεν ἀκόμη τεθῆ ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον πρὸς μελέτην. Τὰ πάντα ἐκόχλαζον μέσα εἰς τὴν κονταρομαχίαν τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Παρετηρεῖτο τὸ σύνηθες ἀνακάτωμα ἀσυναρτήτων προφητειῶν περὶ τῶν νέων κυβερνητικῶν συνδυασμῶν.

Οἱ σοσιαλισταὶ ἐδέσποζον τῆς σκηνῆς. Ἔφθειρον συνεχῶς τὴν κυβέρνησιν, ἐν ᾧ αὐτὴ ἀπησχολεῖτο μὲ τὴν στάσιν τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς—τῶν κομμουνιστῶν.

Ἐπέκειτο ἡ ἡμέρα τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ λόγου τοῦ Θρόνου, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς 21ης νομοθετικῆς περιόδου. Διὰ τὴν τελετὴν ταύτην ἐξεδηλώθησαν μερικαὶ ἀνησυχίαι ἐκ μέρους τοῦ Νίττι. Προσεπάθησεν οὗτος νὰ ἀναχαιτίσῃ τοὺς σοσιαλιστάς. Ἀλλ' αὐτοὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ μὴ δείξουν τὴν ψυχρὰν των αἰσχρότητα πρὸς τὸν βασιλέα. Ἐπληροφορήθην ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θὰ ἠρνοῦντο νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὴν αἴθουσαν διαρκούσης τῆς ὁμιλίας τοῦ βασιλέως.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ὅταν ὁ βασιλεὺς εἰσήρχετο ἐπισήμως εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κοινοβουλίου, ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἐπίδειξις; Οἱ σοσιαλισταὶ ἐφοροῦσαν ἐπιδεικτικῶς τὶς κόκκινες κονκάρδες των εἰς τὰς κομβιοδόχας των καὶ ἐξῆλθον καθ' ὁμίλους ψάλλοντες τὸν Ὕμνον τῶν Ἐργατῶν καὶ τὴν Διεθνῆ. Μαζὶ μὲ αὐτούς, παρέχοντες ζοφερὸν θέαμα ἀμφιβόλου πολιτικῆς διαθέσεως, ἔφυγαν οἱ δημοκρατικοί, οἱ ἀνεξάρτητοι καὶ τὰ μέλη τῆς ἀριστερᾶς.

Ὁ λόγος τοῦ Θρόνου δὲν ἐτάσσετο ἀποκαλύπτως ἐναντίον τῶν ἀνατρεπτικῶν δυνάμεων, αἵτινες ἠπείλουν—τίποτε ὀλιγώτερον—τὴν ὅλην ἐθνικήν μας ἑνότητα. Ἐλησμόνησε τὸ ζήτημα τοῦ Φιοῦμε—τὴν δᾶδα, ἡ ὁποία ἔβγαζε μιὰ φλόγα ἀναζωογονητικὴν τοῦ ἐθνικοῦ μας πνεύματος. Ὁ λόγος μάλιστα παρῃτεῖτο καὶ μερικῶν ἡγεμονικῶν προνομιῶν. Ἐξεχώρει μέγα μερίδιον τῆς περιουσίας τοῦ Στέμματος ὑπὲρ τῶν ἀπομάχων, τῶν πολεμιστῶν καὶ τῶν τραυματιῶν, διότι καὶ αὐτοὶ ἔδειχναν προφανῆ σημεῖα ἀνησυχίας. Ἐπὶ πλέον, εἰς περίοδον καθ' ἣν αἱ ἐξωτερικαὶ πολιτικαὶ ἦσαν μπερδεμμέναι καὶ ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἀληθῶς σοβαρά, δὲν ἔβλεπα σχεδὸν ἄλλο ἀπὸ τὰ μικρόψυχα τεχνάσματα καὶ τοὺς ἑλιγμοὺς τῶν κοινοβουλευτικῶν ἱματιοφυλακίων καὶ διαδρόμων εἰς τὴν ἰδίαν παλαιὰν ἀηδιαστικὴν πάλην πρὸς ὑφαρπαγὴν θέσεων εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Κατὰ τοὺς πρώτους τρεῖς μῆνας, ἡ Κυβέρνησις Νίττι ἔπεσε τρεῖς φορὰς εἰς τὴν Βουλήν. Ἔπιπτε καὶ κατόπιν διεδέχετο ἑαυτήν.

Ἡ «Στάμπα», παλαιὰ ἐφημερὶς τοῦ Πεδεμοντίου, φιλελευθέρου χαρακτῆρος, ἤρχισε προθυμοποιουμένη νὰ καταδικάζῃ τὸν πόλεμον. Ἤρχισε μίαν προσπάθειαν νὰ ἄρῃ ἐν θριάμβῳ τὸν ἄνδρα ἀκριβῶς, ὅστις ἦτο ὁ καλλιεργητὴς καὶ διδάσκαλος τῆς οὐδετερότητος—τὸν Τζοβάννι Τζολίττι. Τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ἤθελε νὰ ἀποκομίσῃ τὸ μεγαλύτερον ὄφελος ἀπὸ τὴν ἀνώμαλον κατάστασιν. Οἱ σοσιαλισταὶ ἀπεκαλύφθησαν κάκιστα παρεσκευασμένοι διὰ τὴν νίκην των. Ἡ νίκη τοὺς εἶχε ρίψει ἁπλῶς μέσα εἰς ἕνα τέλμα ταραχῆς· ἤξευρα ὅτι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ δημιουργήσουν ἰσορροπίαν μεταξὺ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῆς Ἄκρας Δεξιᾶς. Ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν εὑρίσκετο τὸ ἔθνος· ἀπὸ τὴν ἄλλην ἡ πολιτική—ἡ ἀνίκανος, ἡ ἄδεια πολιτική.

ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Γκαμπριέλε ντ' Ἀννούντσιο, εἰς τὸ Φιοῦμε, ἀνθίστατο μὲ τοὺς λεγιονναρίους του εἰς τὰς κολακείας πολιτικῶν μυστικῶν πρακτόρων, οἱ ὁποῖοι, καθὼς ὅλοι ἠξεύραμεν, ἐνέσκηπτον εἰς τὸ Φιοῦμε, ἀνθίστατο δ' ἐπίσης καὶ εἰς τὸν ἀποκλεισμόν. Ὁ Φασισμὸς ἀνασυνεκρότει πάλιν τὰς διεσπασμένας τάξεις του, μετὰ τὴν ἐκλογικὴν ἧτταν τῆς 16 Νοεμβρίου 1919· καὶ τὸ φῶς ἦτο παντοῦ ἀμυδρὸν καὶ ἡ ἀτμοσφαῖρα ζοφερὰ ἀπὸ τὰς ἐγωϊστικάς, μικροψύχους, δειλὰς ἀναπνοάς. Οὐχ ἧττον, ἠρχίσαμεν νὰ βλέπωμεν τὸν δρόμον μας.

Ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν τάξεων τοῦ Φασισμοῦ δὲν ἦτο πρᾶγμα ἀπολύτως ἀδύνατον, διότι αἱ Φάλαγγες Μάχης εἶχον διδαχθῆ τὴν πειθαρχίαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν· ἠμπορέσαμεν νὰ ἀντιστῶμεν εἰς τὰ πλήγματα ποὺ ὑπέστημεν ἐκ τῶν ἐκλογικῶν περιπετειῶν καὶ μόνον. Ἀφ' ἑτέρου, κάποια στρατηγικὴ ἀρχηγία ἄρχισε νὰ φανερώνεται εἰς τὴν Φλωρεντίαν, ὅπου, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1919, συνεκροτήθη ἡ πρώτη διεθνὴς συνέλευσις τῶν Ἰταλικῶν Φαλάγγων Μάχης. Ὁποία χαρακτηριστικὴ συνέλευσις! Οἱ μετέχοντες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ συνέρχεσθαι μὲ τὴν φωνὴν τοῦ περιστρόφου. Ἡ Φλωρεντία, πόλις ἔχουσα παράδοσιν εὐγενείας καὶ φιλοξενίας, ἐδέχθη τοὺς Φασιστὰς μὲ βιαίαν ἐχθρότητα. Ἐνέδραι! Προκλήσεις! Οὐχ ἧττον, ἡ συνέλευσις συνεκροτήθη. Οἱ φίλοι μας κατώρθωσαν νὰ γίνουν κύριοι τῆς πόλεως. Διὰ τῆς μεγάλης ἐνεργητικότητός των ἔσπασαν τὴν ἀντίστασιν καὶ κατέστειλαν τὴν ἀπρόκλητον βίαν τῶν ἀντιπάλων μας.

Ἡ συνέλευσις τῆς Φλωρεντίας ἐχάραξεν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ πραγματικὸν κυβερνητικὸν πρόβλημα. Τὴν 9 Ὀκτωβρίου, ἀρχίζων οὕτως εἰπεῖν αὐτὴν τὴν οὐρανοχάραξιν, ἐξεφώνησα ἕναν ἀστόλιστον λόγον. Ἀπηυθύνθην καθαρὰ πρὸς τὰς ἀνατρεπτικὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους. Τὴν ἑπομένην, ὕστερ' ἀπὸ ἕνα δριμὺν καὶ τσουχτερὸν λόγον τοῦ ποιητοῦ Φ. Τ. Μαρινέττι, ὁ γραμματεὺς Παζέλλα παρουσίασε μίαν ἀπόφασιν διὰ τῆς ὁποίας αἱ Φάλαγγες Μάχης διεξεδίκουν τὸ δικαίωμα ὅπως διατυπώσουν μίαν θεμελιώδη μεταμόρφωσιν τοῦ Κράτους χάριν τῆς Ἰταλίας. Ἦτο ἕνα σαφῶς καθωρισμένον πρόγραμμα πολιτικῶς πρόσφορον καὶ κατάλληλον διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ κράτους ἀπολύτως νέου.

Διηρμήνευσα καὶ ἐπραγματοποίησα αὐτὸν τὸν σκοπόν. Ἂν ἐκεῖνο ποὺ προσπαθῶ τώρα εἶνε ἡ ἀποκάλυψις τῶν μονοπατιῶν, τὰ ὁποῖα ἤγαγον εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐγώ μου, τότε ἀσφαλῶς εἰς τὴν περίοδον ἐκείνην τῆς προπαρασκευῆς καὶ τῆς δοκιμασίας, τοῦ πειραματισμοῦ καὶ τῆς πλάνης, ἠμποροῦν νὰ εὑρεθοῦν τὰ σημαντικώτερα καθοδηγητικὰ σημεῖα.

Ὁ Μουσσολίνι, ἐν μέσῳ τῶν ἐπιτελῶν τοῦ φασιστικοῦ κινήματος, ἐν Μιλάνῳ, πρὸ τῆς πορείας ἐναντίον τῆς Ρώμης.

Τὸ πρόγραμμα τῶν Φαλάγγων ἐνεκρίθη παμψηφεί. Ἦτο, ἀληθῶς, ἡ ἀποκάλυψις τοῦ προμηνύματος τοῦ ἐπιγειμένου φασιστικοῦ καθεστῶτος. Εἰς τὸ πρόβλημα τοῦ καθεστῶτος, ὅμως, προσετίθετο—ὑπὸ μορφὴν ὀξεῖαν—τὸ πρόβλημα τῶν συνδικάτων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπογευματινῆς συνεδριάσεως τῆς 10 Ὀκτωβρίου, ἐπρότεινα ἐγὼ ὁ ἴδιος μίαν ἀπόφασιν, ἥτις ἐκήρυσσε «προσχώρησιν εἰς τὸ κίνημα τῆς οἰκονομικῆς ἀπολυτρώσεως καὶ αὐτονομίας τοῦ ἐργάτου». Ἐστείλαμεν χαιρετισμὸν «πρὸς ὅλας τὰς πολυαρίθμους ἐκείνας ὁμάδας προλεταρίων καὶ ὑπαλλήλων, οἵτινες ἀρνοῦνται νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὴν ἡγεσίαν πολιτικῶν κομμάτων ἀπαρτιζομένων καὶ διευθυνομένων κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ μικρᾶς καὶ μεγάλης μετριότητος, ἥτις σήμερον προσπαθεῖ, ρίπτουσα εἰς τὴν ἔνδειαν καὶ ἐξαπατῶσα τὰς μάζας, νὰ ἐφελκύσῃ ἐπιθυμίας καὶ μισθούς». Διερωτῶμαι συχνὰ ἂν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη δὲν διαπνέωνται ὑπὸ τῶν ἰδίων αἰσθημάτων.

Ὁ Μουσσολίνι θεριστής, δίδων τὸ καλὸν παράδειγμα εἰς τὴν «μάχην τοῦ σίτου».

Τὸ ὅλον πνεῦμα τῆς συνελεύσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία ἔληξε μ' ἕνα χαιρετισμὸν τοῦ Φιοῦμε, κατώρθωσε νὰ ἀνασυνδέσῃ τὰς παλαιὰς ἐννοίας τοῦ ἀσυμβιβάστου καὶ τῆς μάχης.

ΟΤΑΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ

Ἔφθασα εἰς τὴν Φλωρεντίαν, προερχόμενος ἐκ Φιοῦμε, ὅπου εἶχον μεταβῆ δι' ἀεροπλάνου. Ἐκεῖ ἔσχον μακράν, στοργικὴν καὶ εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν ἐγκάρδιον συνομιλίαν μὲ τὸν Γκαμπριέλε ντ' Ἀννούντσιο περὶ ὅλων ὅσα ἦτο ἀνάγκη νὰ γίνουν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν μου, τὸ ἀεροπλάνον, λόγῳ τοῦ «μπόρα»—βιαίου ἀνέμου τῆς Ἄνω Ἀδριατικῆς—ὑπεχρεώθη νὰ προσγειωθῇ εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Ἀϊέλλο, εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Οὔντινε. Ὠργισμένος διὰ τὴν χρονοτριβήν, ἐξηκολούθησα τὸ ταξείδιόν μου πρὸς τὴν Φλωρεντίαν σιδηροδρομικῶς, ὅπου ἔφθασα ἀκριβῶς ἐν καιρῷ διὰ νὰ προεδρεύσω τῆς συνελεύσεως καὶ διὰ νὰ λάβω ἐνεργόν, οὕτως εἰπεῖν, μέρος εἰς τὴν ἀντίστασίν μας ἐναντίον τῆς βιαιότητος τῶν ἀντιπάλων μας. Κατὰ βάθος, ἤμουν ὁ πειὸ ἐξηντλημένος ἠθικῶς ἀπὸ ὅλους ὅσοι εὑρίσκοντο ἐκεῖ. Ἀλλὰ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἐνθουσιώδους πλήθους ἤμουν ὁ πατριώτης, ὁ κῆρυξ τῆς ἀντιστάσεως, ἐκεῖνος ποὺ κατώρθωσε, διὰ τῶν βιαίων ἄρθρων τῶν γραφέντων ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια», νὰ ἀρχίσῃ τὴν συντριβὴν τοῦ Μπολσεβικισμοῦ. Ἡ συνέλευσις ἐτελείωσε μὲ ρυθμὸν Φασιστικόν· ὡρκίσθημεν νὰ ἐπανιδωθῶμεν· ὑπεσχέθημεν πρὸς ἀλλήλους τὴν νίκην πάσῃ θυσίᾳ.

Ἐξεκίνησα ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν δι' αὐτοκινήτου διὰ νὰ μεταβῶ εἰς Ρομάνια. Τὸ αὐτοκίνητον ὡδήγει ὁ Γκουΐντο Πανκάνι, γνωστότατος εἰς τὴν Φλωρεντίαν ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς ἐθελοντοῦ τοῦ πολέμου καὶ ὁδηγοῦ ἀεροπόρου—μεγάλος ἀθλητής. Τοῦ ἰδίου αὐτοκινήτου ἐπέβαινον ὁ γυναικάδελφος τοῦ Πανκάνι, Γκαστόνε Γκαλβάνι, καὶ ὁ Λέανδρος Ἀρπινάτι, τοῦ ἐργοστασίου σιδηροδρόμων τῆς Βολωνίας, γνωστότατος ἀπὸ τότε εἰς τὰς πολιτικὰς λέσχας. Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς Φαέντζαν τὸ αὐτοκίνητον ἐσταμάτησε πρὸ τοῦ καφενείου «Ὀρφεῖον», ὅπου συνήντησα καὶ ἐχαιρέτισα μερικοὺς παλαιοὺς φίλους μου. Ἐσυνεχίσαμεν τὸν δρόμον μας, ἕως ὅτου τὸ αὐτοκίνητον, ὁδηγούμενον μὲ πλήρη ταχύτητα, συνετρίβη εἰς μίαν σιδηροδρομικὴν διασταύρωσιν μὲ κλεισμένας πύλας. Πρὸ τῆς τρομερᾶς μας κρούσεως τὸ πρῶτον σιδηροῦν κιγκλίδωμα ἐκομματιάσθη καὶ τὸ αὐτοκίνητον, διελθὸν ὑπεράνω τῶν γραμμῶν, ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ δευτέρου φράγματος. Ὅλοι, ἐξαιρέσει τοῦ ὁδηγοῦ, τοῦ Πανκάνι, ἐξεσφενδονίσθησαν εἰς ἀπόστασιν ὑαρδῶν, σὰν παιγνιδάκια. Ἐγώ, ὅστις ἐβγῆκα σῷος, καὶ ὁ Ἀρπινάτι, ὅστις εἶχεν ἐλαφρῶς μωλωπισθῆ, ἀρχίσαμεν νὰ καλοῦμεν εἰς βοήθειαν διὰ τοὺς δύο φίλους μας, οἱ ὁποῖοι ἐστέναζον ἐν ἀγωνίᾳ. Ἔφθασε κόσμος, οἱ τραυματίαι ἐξηπλώθησαν ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου, τὸ ὁποῖον, συρόμενον ὑπὸ βοῶν, μετέφερε τοὺς δύο τραυματίας εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Φαέντζα. Κατὰ τὰς χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις, ἐβοήθησα καὶ ἐγὼ τοὺς δύο πάσχοντας. Ἔκαμα ὅ,τι ἠμπόρεσα διὰ νὰ τοὺς ἐνισχύσω ἠθικῶς. Τέλος ἀνεχώρησα πάλιν σιδηροδρομικῶς διὰ Βολωνίαν. Τὸ ἐπεισόδιον θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ μεγαλυτέρας συνεπείας, ἀλλὰ ἡ τύχη μὲ ἐβοήθησεν· ἔνοιωσα ὅτι τὸ μῖσος τῶν ἀντιπάλων μας μοῦ εἶχε χρησιμεύσει ὡς φυλακτόν.

Εἶπα ἤδη πῶς, μετὰ τὴν ἐκλογικὴν ἧτταν τῆς 16ης Νοεμβρίου 1919, μερικοὶ ἐκ τῶν φίλων μου ἐτρομοκρατήθησαν καὶ ἄλλοι ἐτόνιζον πόσον ἀνωφελὴς ἦτο ἡ ἀντίστασις εἰς τὸ ρεῦμα. Ἔλεγαν—διότι ὑπάρχουν πάντοτε μυαλὰ αὐτοῦ τοῦ τύπου—ὅτι ἦτο πολὺ καλύτερον νὰ προέλθωμεν εἰς συμφωνίαν μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ὁποία κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας κατεῖχεν ὅλας τὰς στρατηγικὰς πολιτικὰς θέσεις καὶ ἐκυριάρχει τοῦ κοινοβουλίου. Μοῦ προετείνοντο συμβιβασμοί, διαπραγματεύσεις καὶ συμφωνίαι.

Ἀπέρριψα κατηγορηματικῶς πᾶσαν παντὸς εἴδους συμφωνίαν. Δὲν ἄφησα οὔτε στιγμὴν νὰ μοῦ περάσῃ ἀπὸ τὸν νοῦν ἡ σκέψις νὰ ἔλθω εἰς συμφωνίαν μὲ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἰταλίαν μας ἐν πολέμῳ καὶ τώρα τὴν ἐπρόδιδον ἐν εἰρήνῃ. Δὲν μὲ ἐκατάλαβαν πολλοὶ—οὔτε καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο πολὺ κοντά μου. Δύο ἐκ τῶν ἀρχισυντακτῶν μου εἰς τὸ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια», τὴν ἐφημερίδα μου, ἐζήτησαν τὴν ἄδειαν νὰ φύγουν. Προέβαλον ὡς δικαιολογίαν ὅτι εἶχαν ἀλλάξει πολιτικοὺς δρόμους καὶ σπίτια. Μὲ κατηγόρησαν μάλιστα ὅτι ἐχρησιμοποίησα ὑπὲρ ἐμαυτοῦ—διαρκούσης τῆς ἐκλογικῆς μάχης—ποσὰ συγκεντρωθέντα ὑπὸ τοῦ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια» διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ ταλαιπώρου Φιοῦμε. Ἔτσι—πικρὰ πεῖρα—εὑρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀμυνθῶ ὁ ἴδιος ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶχον ὑπάρξει φίλοι μου.

Ἐνεφανίσθην πρὸ τῆς συνελεύσεως τῶν Λομβαρδῶν δημοσιογράφων, ζητῶν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀκούσω καὶ νὰ ἀκουσθῶ ἐν σχέσει μὲ τὰς διατυπουμένας κατηγορίας. Ἡ ἀπολογία μου ἦτο πλήρης καὶ ἀκριβής. Τὸ σωματεῖον ἐξηναγκάσθη ὑπὸ τῶν γεγονότων νὰ μὲ δικαιώσῃ. Καὶ κατόπιν, χωρὶς νὰ περιμένουν τὴν ὥραν τῶν θριάμβων μου, οἱ αἰωνίως ἴδιοι συκοφάνται μου—ἀξίζει νὰ λεχθῇ—ἐζήτησαν εὐγενῶς συγγνώμην διὰ τὰς πλάνας των.

ΕΧΘΡΟΙ

Ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξύ, ἀφορμῆς ληφθείσης ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου, ἐξαπελύθη ἐναντίον μου ἡ μανιώδης ὀργὴ τῶν Σοσιαλιστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Χαφιέδες ἐστάλησαν πρὸς ἀνίχνευσιν τῆς ζωῆς μου. Στρατιῶται καὶ ἀστυνομικοὶ ἐδωροδοκοῦντο. Ἔρευναι διεξήγοντο ἐν σχέσει μὲ τὴν καθημερινήν ρουτίναν μου, δι' ὅλας τὰς πράξεις μου, ὅλας τὰς δοξασίας μου. Οἱ ἀπογοητευμένοι, οἱ ἀποδιωγμένοι, οἱ ἄμυαλοι—ὅλοι ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους εἶχε κτυπήσει ἡ ὄρθια καὶ ἄγρια ψυχή μου κατὰ ἕνα ἢ ἄλλον τρόπον—συνησπίσθησαν ἐναντίον μου. Δὲν ἠμπόρεσαν νὰ κάμουν τίποτε. Παρὰ τὴν ἔρευναν, εἰς μῆκος καὶ εἰς πλάτος, πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω, κανένας δράκων δὲν ἐξήχθη ἀπὸ τὸν βοῦρκον μου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολεμικὴν περὶ τῆς διαθέσεως τῶν χρημάτων τῶν προοριζομένων διὰ τὸ Φιοῦμε καὶ ἄλλας ἀναξίας λόγου συκοφαντίας, ἐδημοσίευσα εἰς τὴν ἐφημερίδα μου ντοκουμέντα καὶ μαρτυρίας, αἵτινες ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ἀντικρουσθοῦν.

ΔΥΝΑΜΙΣ

Τὸ συναχθὲν τότε συμπέρασμα ὑπῆρξε καὶ θὰ εἶνε πάντοτε τὸ ἴδιον ἕως ὅτου παύσω νὰ ὑπάρχω: ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς ἀκεραιότητος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διεξαχθῇ ἐπίθεσις ἐναντίον μου. Τὸ πολιτικόν μου ἔργον ἠμπορεῖ νὰ ἐκτιμηθῇ περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον, ἔτσι ἢ ἀλλοιῶς, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἠμπορεῖ νὰ μὲ εὐφημοῦν ἢ νὰ μὲ γιουχαΐζουν, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ πεδίου εἶνε ἄλλο τὸ ζήτημα. Οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ ζοῦν ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὴν πίστιν, ὑπὸ τῆς ὁποίας ὠθοῦνται· ὀφείλουν νὰ διαπνέωνται ὑπὸ τῆς πλέον ἀπολύτου ἀνιδιοτελείας. Οἱ ἀληθεῖς ἄνδρες, εἰς τὴν πολιτικήν, πρέπει νὰ διαπνέωνται ὑπὸ αἰσθημάτων ἀνθρωπισμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως· ὀφείλουν νὰ τρέφουν ἐκτίμησιν, ἀγάπην καὶ βαθὺν σεβασμὸν πρὸς τοὺς συνανθρώπους των. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ προσόντα δὲν πρέπει νὰ ἐπιδεικνύωνται δι' ὑποκρισιῶν ἢ ρητορισμῶν ἢ κολακειῶν ἢ συμβιβασμῶν ἢ δουλικῶν παραχωρήσεων. Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου, τοὐλάχιστον, εἶμαι ὑπερήφανος ὅτι γνωρίζω πῶς εἶμαι ὑπεράνω πάσης ὑπονοίας—ἀκόμη καὶ ἐκ μέρους μου—καὶ αἰσθάνομαι, μέχρι τοῦ μυχιαιτάτου ἠθικοῦ ἱστοῦ μου, ὅτι ὁ ἱστὸς αὐτὸς εἶνε ἀήττητος.

Πιστεύω ὅτι αὐτά, πρὸ παντὸς ἄλλου, ὑπῆρξεν ἡ οὐσία καὶ ἡ αἰτία τῆς ἰσχύος μου καὶ τῆς ἐπιτυχίας μου.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ 1920 εὗρε τὴν Ἰταλίαν ἀντιμέτωπον μιᾶς δυσχερεστάτης διεθνοῦς καταστάσεως. Καθ' ὃν χρόνον εἰς Παρισίους οἱ διπλωμάται συνεζήτουν εὐτελῶς, ἡ αἱμάσσουσα πληγὴ τῆς Δαλματίας ἦτο ἀκόμη ἀνοικτή, καὶ μέσα εἰς αὐτὴν εὑρίσκετο ὁ Ντ' Ἀννούντσιο εἰς τὸ Φιοῦμε. Οἱ Σοσιαλισταί, βέβαια, εἶχον ἄρῃ μίαν παταγώδη ἐκλογικὴν νίκην, ἀλλ' ὁσημέραι ἀπεδείκνυον περισσότερον ὅτι ἦσαν ἀδύναμοι καὶ ἀνίκανοι νὰ διατηρήσουν ἀξιοπρεπῶς τὰς θέσεις των ἐν τῇ διακυβερνήσει τῆς χώρας. Οἱ μετριοπαθέστεροι εἶχον ὑπερνικηθῆ ὑπὸ τῶν ἄκρων. Ὑπῆρχεν ὁ μεγαλόσχημος μῦθος τοῦ Λένιν! Τὸ Ἰταλικὸν Φιλελεύθερον κόμμα εἶχε παραιτηθῆ ὅλων τῶν δικαιωμάτων του. Ἡ κυβέρνησις ἔζῃ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ, εἰς τὸ ἔλεος τῶν πολιτικῶν αὐθαιρεσιῶν, τοῦ ἐκβιασμοῦ, ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἤθελον ρουσφέτια. Ἐσημειοῦτο ταραχὴ εἰς τὸ κοινοβούλιον καὶ ἐξεγέρσεις πολιτικῆς φύσεως εἰς τοὺς δρόμους.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἦτο ἀνάγκη νὰ παλαίσωμεν, ἔστω καὶ ἂν ἡ νίκη ἐφαίνετο ἐνίοτε πολὺ δύσκολος καὶ σχεδὸν ἀνέφικτος.

BENITO MUSSOLINI

ΑΥΡΙΟΝ: Ἀλλεπάλληλοι πολιτικαὶ ἀπεργίαι.—Ζημίαι ὑλικαὶ καὶ ἠθικαί.—Ἕνα δίδαγμα τοῦ Λαφονταίν.—Ἡ ἀγρία πολεμικὴ τοῦ τύπου.—Ἐπίθεσις ἐναντίον τῶν Δαλματῶν.

ΛΟΥΤΡΑ ΑΙΔΗΨΟΥ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΑΙ ΠΗΓΑΙ,
A LA CARTE
Ὑπὸ νέαν διεύθυνσιν
Α. ΜΑΣΤΟΡΑ & ΑΦΩΝ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ
Λουτρὰ ἐντὸς τοῦ ξενοδοχείου
τῆς Ραδιούχου πηγῆς ΠΡΙΑΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Η ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣΑ ΚΡΙΣΙΣ.— ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΑΙ.— ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ. — ΑΝΑΓΚΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, Ἰούνιος. (Ἐκτάκτου συνεργάτου τῆς «Πρωΐας». — Ποία ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τοῦ ἐν Ρουμανίᾳ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως;

Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν Ρουμανίᾳ ὑφίσταται πρώτιστα τὸν ἀντίκτυπον τῆς παγκοσμίου κρίσεως, ἡ ὁποία ἔπληξε βαθέως ὅλα τὰ κράτη τὰ ἐμπλακέντα εἰς τὸν Πανευρωπαϊκὸν πόλεμον. Ἡ κρίσις αὐτὴ ὡς γνωστὸν εἶνε ἠθική, κοινωνική, οἰκονομικὴ καὶ ἐπὶ πᾶσι ἐκδηλοῦται καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν ἀστάθειαν, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον καὶ εἶνε ἀπότοκος τόσον τῆς κεκτημένης ταχύτητος, τὴν ὁποίαν ἔχουν οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες οἱ δράσαντες κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῶν κυβερνητικῶν μεθόδων καὶ εἰς τὴν ἐκ τῆς καθόλου καταστάσεως προκαλουμένην δυσφορίαν τῶν μαζῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποδίδουν ὅλα τὰ δεινά των εἰς τοὺς κυβερνῶντας ἑκάστοτε. Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ ἄλλοι λόγοι ψυχολογικοὶ ἀστάθμητοι. Ἰδιαιτέρως ὅμως ἡ Ρουμανία μεγαλυνθεῖσα ἐδαφικῶς μετὰ τὸν πόλεμον φέρει ἀκόμη χαινούσας τὰς πληγὰς ἐκ τῶν προξενηθεισῶν εἰς αὐτὴν μεγίστων ζημιῶν ἐκ τῆς καταλήψεως τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῶν προπολεμικῶν ἐδαφῶν της ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐπὶ πλέον ἔχει ἐνώπιόν της φλέγοντα ἐσωτερικὰ ζητήματα κρατοῦντα εἰς ἀβεβαιότητα καὶ ἀγωνίαν τὴν δημοσίαν ρουμανικὴν γνώμην. Ἕνεκα τούτων ὅλων ἡ οἰκονομικὴ κρίσις εἶνε ὀξυτέρα ἐν Ρουμανίᾳ ἢ ἀλλαχοῦ, αἱ δὲ ἐκδηλώσεις της κατέφεραν ἰσχυρὰ πλήγματα εἰς τὴν ὁμογένειαν, πτωχεύσεις δὲ ὡς τῆς Ἑλληνορρουμανικῆς Τραπέζης καὶ ἄλλων ἰσχυρῶν Ἑλληνικῶν οἴκων ἐπέτειναν εἰς σημεῖον ἀνησυχητικὸν τὴν ἀπαισιοδοξίαν τοῦ ἐνταῦθα ὁμογενοῦς στοιχείου.

Οὕτω κοινότητες ἄλλοτε ἀνθοῦσαι ὡς ἡ τῆς Κωνστάντζας, Γιουργέβου, Σουλινᾶ, Βραΐλας, Καλαφατίου, Πλοεστίου σήμερον ἐμφανίζονται ἄλλαι μὲν δύσασαι ὡς ἡ τοῦ Γιουργέβου, Πλοεστίου, Καλαφατίου κλπ. ἄλλαι εἰς ἐξώφθαλμον παρακμὴν ὡς ἡ τοῦ Σουλινᾶ καὶ τῆς Βραΐλας ὀλιγώτερον καὶ ἄλλαι μόλις συγκρατούμεναι ὡς ἡ τῆς Κωνστάντζας ὅπου ἡ φιλογένεια καὶ ἡ δραστηριότης τοῦ ὁμογενοῦς στοιχείου παρουσιάζει ἀντοχὴν ἀξιοσημείωτον.

Ἐν καλυτέρᾳ καταστάσει εὑρίσκεται ἡ ὁμογενὴς κοινότης Γαλαζίου τοῦ μεγαλειτέρου εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ λιμένος τῆς Ρουμανίας μὲ τὸ ἐμπορικόν της ἐπιμελητήριον, τὴν Λέσχην της, τὸν σύλλογον τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων, τὸν ἀθλητικὸν σύλλογόν της, τὸ ἄρτιον γυμνάσιόν της, τοὺς ἀκμαίους εἰσέτι ἐμπορικοὺς καὶ ἐφοπλιστικοὺς οἴκους της. Ἐν ἐξελίξει δὲ εὐοιώνῳ βλέπει τις εὑρισκομένην τὴν κοινότητα Βουκουρεστίου ὅπου τὸ φιλόπατρι, φίλεργον, ἀποταμιευτικὸν καὶ φιλόμουσον Ἠπειρωτικὸν στοιχεῖον κυριαρχεῖ καὶ ὅπου μὲ τὴν ἄοκνον προσπάθειαν τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Κόλλα, τοῦ φιλογενεστάτου προέδρου τῆς κοινότητος κ. Βασσαλοπούλου καὶ τοῦ ἐμπνευσμένου λευΐτου τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Τιμοθέου Εὐαγγελινίδου ἤρχισαν λειτουργοῦντα τέλεια ἐκπαιδευτήρια μεγίστην μέλλοντα νὰ παράσχουν συμβολὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐν ὅλῃ τῇ χώρᾳ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐκ τῶν εἰρημένων κοινοτήτων δύο εἶνε αἱ πολυπληθέστεραι ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὁμογενὲς στοιχεῖον. Τὸ Γαλάζιον ἀριθμοῦν περὶ τὰς 8.000 Ἑλλήνων καὶ τὸ Βουκουρέστιον περὶ τὰς 15000. Τώρα ποῖα εἶνε τὰ αἴτια τῆς παρακμῆς ὅπου παρατηρεῖται αὐτή; Ταῦτα εἶνε πολλά. Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐξελιχθέντος τοῦ ἐγχωρίου στοιχείου καὶ προαχθέντος εἰς ὅλα τὰ στάδια ὑπεχώρησε βαθμιαίως καταλιπὼν τὴν πλεονεκτικὴν θέσιν του ἐν τῷ ἐμπορίῳ μὲν εἰς τοὺς ἐκ Ρωσσίας εἰσρεύσαντας κυρίως ἑβραίους, (ὑπολογίζονται ὅλοι εἰς 4 περίπου ἑκατομμύρια). Εἰς ἄλλα δὲ στάδια εἰς τοὺς ἐγχωρίους καὶ εἰς τοὺς εὐρωπαίους. Ἔμεινε μόνον πλεονεκτῶν ὁ Ἕλλην ἐν τῇ ναυτιλίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα συναντᾷ ὁλονὲν μεγαλειτέρας δυσκολίας ὀφειλομένας κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν προστατευτικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους ἀπέναντι τῶν ὑπηκόων του. Ἐκτὸς τούτου ὁ Ἕλλην ἐμπειρικῶς πεπροικισμένος δι' ἐμπορικῶν γνώσεων καὶ ἀντλῶν πολλάκις μόνον ἐκ τῆς νοημοσύνης του καὶ δραστηριότητος δυνάμεις πρὸς ἐπίδοσιν δὲν δύναται νὰ ἀντεπεξέλθῃ σήμερον μετὰ τῆς αὐτῆς ἱκανότητος κατὰ τῶν ἐπιστημονικῶς ὠργανωμένων ἀντιπάλων του. Ἔπειτα ἡ μοιρολατρεία ἡ ἐπιδειχθεῖσα ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν ἐνταῦθα δὲν ἐπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς νὰ καταστήσουν ἑδραιοτέραν τὴν πλεονεκτικήν των θέσιν, οἱ δὲ ἀπόγονοι μεγάλων οἴκων ἢ ἐξερρουμανίσθησαν ἢ ἐξεμηδενίσθησαν ἐν τῇ πενίᾳ καὶ ἀφανείᾳ. Οὐδεμία δὲ ἀτυχῶς ἐξεδηλώθη ποτὲ προσπάθεια πρὸς σύνδεσιν τῶν κοινοτήτων ἢ διὰ συνεδρίων κοινοτικῶν ἢ διὰ κοινῆς ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς, τοῦ τύπου τοῦ σχολείου, τοῦ ὁποίου ἀνάγκην ἔχει ἑκάστη κοινότης. Οὕτω πᾶσα ἰδιωτικὴ καὶ ἡ γενναιοτέρα ἀκόμη προσπάθεια ἐναυάγησε μυκτηρισθεῖσα καὶ πολεμηθεῖσα.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ἐκπαίδευσιν αὕτη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος διετέλει ὑπὸ τὴν αἴγλην τῶν μεγάλων αὐθεντικῶν σχολῶν τοῦ Βουκουρεστίου καὶ Ἰασίου, ἃς ἐλάμπρυναν περίπυστοι λόγιοι ὡς ὁ Νεόφυτος Καυσοκαλυβίτης, ὁ Λάμπρος Φωτιάδης, ὁ Σεβαστὸς Κυμινήτης καὶ ἄλλοι. Βραδύτερον αὕτη περιωρίσθη εἰς μικρὰ σχολεῖα διεσπαρμένα εἰς τὰς παραδουναβείους πόλεις. Ἀλλ' ἀπὸ τῶν μέσων τῆς ΙΘ' ἑκατονταετηρίδος ἱδρύθησαν ἰδιωτικὰ λύκεια παρασχόντα μεγίστας ὠφελείας. Εἰς ταῦτα ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ μέχρι σήμερον ὕπαρξις τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνισμοῦ καὶ ὁ φιλελληνισμὸς πολλῶν Ρουμάνων τροφίμων τῶν σχολῶν ἐκείνων. Τοιαῦτα λύκεια εἶνε τὸ τοῦ Τέτζη, Μητροπούλου, Φουμαγάλλη, Πυλαρινοῦ, Ἱεροκλέους, Χρυσοχοΐδου, Δόγκα καὶ Παπαζαχαρίου. Σήμερον τὸ ἔργον αὐτῶν ἀδύνατον πλέον ἕνεκα τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, τῆς ἐλαττώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς μειώσεως τοῦ ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος παρὰ πολλοῖς ἐκ τῶν ὁμογενῶν ἀνέλαβον αἱ κοινότητες, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν κοινότης Σουλινᾶ συντηρεῖ πεντατάξιον σχολεῖο, ἡ τῆς Κωνστάντζης καὶ Βραΐλας ἑπτατάξιον, ἡ τοῦ Γιουργέβου τετρατάξιον, ἡ τοῦ Γαλαζίου πλῆρες γυμνάσιον καὶ ἑξατάξιον παρθεναγωγεῖον, ἡ δὲ τοῦ Βουκουρεστίου προάγει τὰ ἐκπαιδευτήριά της εἰς πρότυπα τοιαῦτα, μετ' οἰκοτροφείου.

Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Κινοῦν τὰ ζητήματα τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐν Ἑλλάδι; Κάποτε ἀνταποκριτὴς Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος διερχόμενος ἐκ Ρουμανίας συλλέγει προχείρως μερικὰς πληροφορίας καὶ καταχωρίζει ταύτας εἰς τὴν ἐφημερίδα του συμπληρῶν ταύτας διὰ κρίσεων μὴ βασιζομένων ἐπὶ προσεκτικῆς τῶν πραγμάτων μελέτης. Ἕλληνες καθηγηταὶ ἢ ἄλλοι διανοούμενοι δὲν ἐπεσκέφθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα τοὐλάχιστον ἔτη τὰ ὁμογενῆ σχολεῖα. Τοὐναντίον τὰς ἐν τῇ Νέᾳ Ρουμανίᾳ γερμανικὰς κοινότητας, ἐπεσκέφθησαν πέρυσι καθηγηταὶ γερμανικῶν Πανεπιστημίων καὶ ἔδωσαν σειρὰν διαλέξεων εἰς ἀντίρροπον τῆς δράσεως τῶν ἐνταῦθα ρουμανικῶν λαϊκῶν Πανεπιστημίων. Ἐν ᾧ δὲ τὰ ρουμανικὰ λύκεια καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπιχειροῦν ἐκδρομὰς ἀνὰ τὸ Κράτος καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐν ᾧ Ρουμάνοι διανοούμενοι ἐπισκέπτονται τὰς Βαλκανικὰς χώρας, οὔτε τὰ ἐν Ἑλλάδι σχολεῖα προβαίνουν εἰς τοιαύτας ἐκδρομάς, οὔτε Ἕλληνες λόγιοι ἐπισκέπτονται τὰ ἐδῶ ὁμογενῆ καὶ κρατικὰ ἐκπαιδευτήρια, ἐν ᾧ ἔχουν πολλὰ νὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῶν τελευταίων καὶ πολλὰ νὰ ὠφελήσουν ἐπισκεπτόμενοι τὰ πρῶτα, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ δώσουν τὴν θέρμην τοῦ ἐθνικοῦ καὶ ἀδελφικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἄλλως τε αἱ ἀμοιβαῖαι συναντήσεις τῶν Βαλκανικῶν διανοουμένων θὰ συντελέσουν εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἀτμοσφαίρας ἐμπιστοσύνης, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ καλλιεργηθῇ ἡ ἰδέα τῆς παμβαλκανικῆς εἰρήνης καὶ συνεργασίας. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην πρέπει νὰ χαιρετισθῇ μὲ ἐνθουσιασμὸν ἡ μελετωμένη ἐπίσκεψις κατ' Αὔγουστον εἰς Ἑλλάδα τοῦ ὁμίλου «φίλων τῆς Ἑλλάδος» ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ κ. Ν. Γιόργκα, εἰς ταῦτα πρέπει βεβαίως νὰ προσθέσω ὁπόσων πλεονεκτημάτων ἀπολαύουν οἱ ἐνταῦθα κρατικοὶ ἐκπαιδευτικοὶ ὑπάλληλοι ἀμειβόμενοι καλύτερον τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐργαζόμενοι πολὺ ὀλιγώτερον καὶ μὴ ὄντες ἕρμαια τῶν πολιτικῶν διακυμάνσεων καὶ τῶν καθεστωτικῶν διαμαχῶν ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἐνταῦθα ὑπὸ δυσχερεῖς περιστάσεις ἐκπαιδεύοντας τοὺς Ἑλληνόπαιδας, τοὺς ὁποίους τὸ κέντρον διὰ προσφόρων μέτρων ὤφειλε νὰ θεωρῇ διατελοῦντας ἐν ἀδείᾳ ἄνευ ἀποδοχῶν ἀλλὰ μὴ στερουμένους τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἰσοτίμων των.

Τὸ συμπέρασμα τῶν παρατηρήσεων καὶ σκέψεων τούτων εἶνε ὅτι οἱ Ρουμάνοι ἔστρεψαν ἀκεραίαν καὶ ἐντατικὴν τὴν προσοχήν των πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν κτίσαντες 7.000 σχολικὰ κτίρια ἀπὸ τοῦ 1919, μεταρρυθμίσαντες τὴν μέσην ἐκπαίδευσίν των καὶ πολλαπλῶς συμπληρώσαντες τὰ διάφορα κενὰ αὐτῆς. Τὰ σχολικὰ αὐτῶν κτίρια εἶνε ἐπιβλητικὰ καὶ ὡραῖα ἐνιαίου ρυθμοῦ ἅπαντα καὶ πληροῦν ὅλους τοὺς ὅρους τῆς σχολικῆς ὑγιεινῆς. Ἀρκεῖ νὰ ἴδῃ τις τὸ ἐνταῦθα Διδασκαλεῖον τῶν ἀρρένων, τὴν ἐσχάτως οἰκοδομηθεῖσαν ἐμπορικὴν σχολήν, μὲ τὸ εὐρυχωρότατον ἀμφιθέατρόν της, διὰ τὴν ὁποίαν ἐδαπανήθησαν ὑπὲρ τὰ 20.000.000 λέϊ διὰ νὰ μορφώσῃ γνώμην ἀσφαλῆ. Καὶ παραλλήλως πρὸς τὴν μέριμναν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ λαμβάνεται ἡ ἀνάλογος πρόνοια καὶ διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ κλήρου, διὰ τὴν ὁποίαν λειτουργοῦν ἀρκετὰ σεμινάρια καὶ ἀνώτεραι θεολογικαὶ σχολαί, θεσπισθέντος ἀπὸ πολλοῦ ὅτι ὁ ὑπηρετῶν ἐν χωρίοις ἱερεὺς πρέπει νὰ εἶνε πτυχιοῦχος σεμιναρίου, ὁ δὲ ἐν τῇ πόλει θεολογικῆς ἀνωτέρας σχολῆς. Ὁ κλῆρος ἐνταῦθα τυγχάνει μεγάλης ἐκτιμήσεως καὶ δικαιοδοσίας, αἱ δὲ ἀποφάσεις του ἐπὶ τῆς κριτικῆς συγγραμμάτων καὶ κινηματογραφικῶν ταινιῶν ἀνηθίκων ἢ ἐπὶ ἄλλων ἔργων ἐπιβλαβῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν κρατούντων.

ΦΩΣΦΑΤΙΝΗΣ ΦΑΛΙΕΡ
τοῦ περιφήμου θρεπτικοῦ ἀλεύρου ποὺ συμπληρώνει τὸ καλὸν γάλα καὶ προσφέρει εἰς τὸ παιδί, ὑπὸ τὴν πλέον εὐχάριστον μορφήν, ὅλα τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα καὶ τὰς βιταμίνας τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν τελείαν ἀνάπτυξίν του. — Διευκολύνει τὴν ὀδοντοφυΐαν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν ὀστῶν. — Δίδει τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὑγείαν.
Δὲν ὑπάρχει παρὰ μία μόνον φωσφατίνη
Η ΦΩΣΦΑΤΙΝΗ ΦΑΛΙΕΡ
(Σῆμα κατατεθέν)
Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις

ΑΝΤΛΙΑΙ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΑΙ—ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ
Παρακαταθήκη Α. Μ. ΠΑΠΑΣΙΔΕΡΗΣ Γλάδστωνος 6 ΑΘΗΝΑΙ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΑΤΟΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ ΤΟΥ ΒΟΛΤΑΙΡΟΥ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΦΕΡΝΕ

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἑωρτάσθη εἰς Παρισίους ἡ ἑκατονπεντηκονταετηρὶς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Βολταίρου. Καὶ μολονότι παρῆλθον τόσα ἔτη, ἡ μεγαλοφυΐα του ἐξακολουθεῖ νὰ ἀκτινοβολῇ. Διότι ὁ Βολταῖρος ὑπῆρξεν ὁ βασιλεὺς τῆς ἐποχῆς του, ἡ ἐπίδρασις τοῦ ὁποίου τόσον ἐπὶ τῆς κοινωνίας, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς λογοτεχνίας ἀπέβη τεραστία. Ὁ σπορεὺς αὐτὸς τῶν «νέων ἰδεῶν», αἱ ὁποῖαι προητοίμασαν τὴν γαλλικὴν Ἐπανάστασιν, ὁ διαπαιδαγωγήσας διὰ τῆς γραφίδος του τόσας γενεάς, ὑπῆρξε συγγραφεὺς πολυσχιδής, τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον καὶ σήμερον διαβάζεται εὐχαρίστως.

Ἄνθρωπος φιλόδοξος, μοχθηρός, ψεύστης, σκώπτης μέχρι σκληρότητος, πνεῦμα ἐξαιρετικὰ δηκτικὸν καὶ καυστικόν, ἀλλὰ καὶ ὁμιλητὴς θελκτικός, ὑπερασπιστὴς ἔνθερμος τοῦ δικαίου, πολλάκις φιλάνθρωπος, ὁ Βολταῖρος ὑπῆρξεν ἡ ἐνδιαφερωτέρα φυσιογνωμία τοῦ αἰῶνός του.

Γεννηθεὶς εἰς τὰς 21 Νοεμβρίου 1694, ὁ Φρανσουὰ-Μαρία-Ἀρουέ, ποὺ ἀργότερα ἐπῆρε τὸ ψευδώνυμον τοῦ Βολταίρου, ἐφοίτησεν εἰς τὸ κολλέγιον τοῦ Κλερμόν.

Μετὰ τὰς ἀξιολόγους σπουδάς του, ἤρχισε νὰ συχνάζῃ εἰς τὰ φιλολογικὰ κέντρα καὶ νὰ γράφῃ ποιήματα. Ἦσαν δὲ τόσον καυστικά, τόσον προπετῆ τὰ ποιήματα τοῦ νεαροῦ Βολταίρου, ὥστε κάποιο πρωΐ, κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1717, συνελήφθη κ' ἔπειτα ἀπὸ δυνατὸ ξύλο ἐνεκλείσθη εἰς τὴν Βαστίλλην, διότι ἐτόλμησε νὰ σατυρίσῃ ὑπὲρ τὸ δέον τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἀντιβασιλέως.

Ὅταν ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰς φυλακάς, κατὰ τὸ 1718, ἔδωσε τὴν πρώτην του τραγῳδίαν, τὸν «Οἰδίποδα», ἡ ὁποία ἔσχε θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἤνοιξεν εἰς τὸν συγγραφέα ὅλα τὰ σαλόνια τῆς ἀριστοκρατίας. Καὶ αὐτὸς ὁ Ἀντιβασιλεὺς ἀπένειμεν εἰς τὸν Βολταῖρον τὸ χρυσοῦν μετάλλιον καὶ τοῦ ἔδωσεν ὡς ἰδιαιτέραν ἀνταμοιβὴν ἐπιχορήγησιν χιλίων διακοσίων λιρῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀργότερα, κατὰ τὸ 1722, προσετέθη ἑτέρα ἐκ δύο χιλιάδων λιρῶν, δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ νεαροῦ Βασιλέως.

Ἐν τούτοις, οἱ ζηλότυποι δὲν ἔλειψαν. Μεταξὺ αὐτῶν ἕνας νεαρὸς ἱππότης γλεντζές, ὁ Ρωάν-Σαμπώ, ἐκαυτηριάσθη τόσον πολὺ ὑπὸ τοῦ Βολταίρου διὰ τὰ ἀναιδῆ του πειράγματα, ὥστε μένεα πνέων, ἐπέτυχε νὰ ἐγκλεισθῇ καὶ πάλιν ὁ ποιητὴς εἰς τὴν Βαστίλλην.

Ἀφεθεὶς ἐλεύθερος μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ὁ Βολταῖρος ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἀγγλίαν. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐξορίας του δὲν ἔχασε τὸν καιρόν του. Ἐμελέτησε κ' ἐγνώρισε ἀπὸ κοντὰ τὰ ἤθη μιᾶς χώρας ἐλευθέρας. Ἐκεῖ ᾐσθάνθη διὰ πρώτην φορὰν τὴν δύναμιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ὁποίαν ἐπίδρασιν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἕνας συγγραφεὺς ἐπ' αὐτῆς. Ὅλον τὸ ἀπόσταγμα τῶν μελετῶν του ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Ἀγγλίας εὑρίσκεται εἰς τὰς «Φιλοσοφικὰς Ἐπιστολάς» του, τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσεν εὐθὺς ὡς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Γαλλίαν, κατὰ τὸ 1734. Παρ' ὀλίγον ὅμως τὸ ἔργον αὐτὸ νὰ τοῦ στοιχίσῃ τὴν ἐλευθερίαν του.

Ἐν τῷ μεταξὺ, εἰς τὰ 1731, δίδει εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ πρῶτόν του ἀριστούργημα: τὴν ἱστορίαν τοῦ Καρόλου XII.

Πρὶν ἀπὸ τὸν Βολταῖρον ἡ ἱστορία ἦτο μᾶλλον ἕνα εὐχάριστον ἀνάγνωσμα, χωρὶς σεβασμὸν πρὸς τὴν πραγματικότητα, χωρὶς τὴν φροντίδα τῆς ἐξακριβώσεως τῶν γεγονότων. «Ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια—ἔλεγεν ὁ πατὴρ Ραπέν—πρέπει ν' ἀναζητῆται εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας. Δὲν δικαιούμεθα νὰ τὴν ἐκθέτομεν ὅταν δυσφημῇ τοὺς πρίγκηπας.»

Εἶνε εὐνόητος κατὰ συνέπειαν ἡ ἀναστάτωσις ἡ ὁποία προεκλήθη μὲ τὴν «Ἱστορίαν τοῦ Καρόλου XII». Ὁ Βολταῖρος «ἐδημιούργει» ἐκ βάθρων τὸ ἱστορικὸν ἀνάγνωσμα. Διὰ τῶν θελκτικῶν περιγραφῶν, διὰ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς διαυγείας τοῦ ὕφους, διὰ τῆς συνδέσεως τῶν γεγονότων μεταξύ των καὶ τῆς τελείας ἐξακριβώσεώς των, ὁ Βολταῖρος ἐνεφύσα νέαν ζωήν, παλμόν, εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς λογοτεχνίας. Ἡ «Ἱστορία τοῦ Καρόλου XII» καὶ σήμερον ἀκόμη παραμένει ὡς ὑπόδειγμα κλασσικὸν ἱστορικοῦ ἀφηγήματος.

Τῷ 1734, μετὰ τὰς «Φιλοσοφικὰς Ἐπιστολὰς» ποὺ ἀνεφέραμεν, ὁ Βολταῖρος ἀναγκάζεται νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ νὰ παραμείνῃ ἐπὶ δέκα συνεχῆ ἔτη εἰς τὴν Καμπανίαν, εἰς τὸ Σιρέ. Ἐκεῖ ἐργάζεται ὑπερανθρώπως. Τὰ ἔργα διαδέχονται τὸ ἓν τὸ ἄλλο. Τραγῳδίαι, ἐπιστολαί, ἱστορικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ μελέται, φιλοσοφικὰ ἱστορήματα, ἄρθρα διὰ τὴν Ἐγκυκλοπαίδειαν, ἄγριαι πολεμικαὶ ἐναντίον τοῦ Ρουσώ, ποιήματα, παραστάσεις, ὅλ' αὐτὰ ἀπασχολοῦν τὸν Βολταῖρον ὁ ὁποῖος μὲ θέλησιν ἀκατάβλητον, μὲ ἐπιμονὴν θαυμαστήν, κατορθώνει νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὅλην τὴν πολύμορφον αὐτὴν ἐργασίαν.

Ἐν τῷ μεταξὺ παίζεται ἡ «Ἀλζίρα» καὶ ἀργότερα ἄλλη του τραγῳδία, ὁ «Μωάμεθ», εἶδος πολεμικῆς ἐναντίον τοῦ μουσουλμανικοῦ φανατισμοῦ δῆθεν, ἀλλὰ πραγματικῶς ἐναντίον τοῦ Χριστιανισμοῦ. Καὶ τὸ ὡραιότερον ἐν προκειμένῳ εἶνε ὅτι ὁ Βολταῖρος ἀφιερώνει τὴν τραγῳδίαν αὐτὴν εἰς τὸν Πάπαν Βενέδικτον XIV, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστως δέχεται τὸ δῶρον.

Ἓν ἔτος ἀργότερα, τῷ 1743, παίζεται ἡ «Μερόπη» εἰς τὸ Γαλλικὸν Θέατρον (σημερινὴ «Γαλλικὴ Κωμῳδία»), τραγῳδία ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία ὑπερβαίνει κάθε προσδοκίαν, χάρις εἰς τὸ ἐξαιρετικὸν παίξιμον τῆς πρωταγωνιστρίας, τῆς δεσποινίδος Ντουμενίλ. Ἄλλως τε καὶ σήμερον ἡ «Μερόπη» θεωρεῖται ὑπὸ τῶν κριτικῶν ὡς τὸ ἀρτιώτερον δραματικὸν ἔργον τοῦ Βολταίρου.

Παρ' ὅλον τὸν θρίαμβον ὅμως ὁ Βολταῖρος ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται εἰς τὸ Σιρὲ μὲ τὴν θελκτικὴ συντροφιὰ τῆς κυρίας Ντὲ Σατελέ, τῆς ὡραίας ἐρωμένης του, ἡ ὁποία μὲ ἀφοσίωσιν ἀληθινὴν τὸν βοηθεῖ ἀκούραστα καὶ τοῦ μεταδίδει τὸν ἐνθουσιασμόν της.

Ἡ κυρία Ντὲ Σατελὲ ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα γυναικὸς σοφῆς, μελετημένης, ἀλλὰ καὶ πιστῆς πρὸς τὸν ἐρωτά της. Παρ' ὅλην τὴν φιλαρέσκειάν της, δὲν ἠρκέσθη εἰς τὰς κοσμικάς της ἐπιτυχίας, ἀλλὰ συνειργάσθη μὲ τοὺς διασημοτέρους τῶν συγχρόνων της καὶ συνέγραψε πλείστας μελέτας. Φυσικὰ ὅμως, χάρις εἰς τὸν Βολταῖρον, τὸ ὄνομά της παραμένει ἀκόμη ἀθάνατον.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ Βολταῖρος δὲν ἀρκεῖται εἰς τὰς φιλολογικάς του δάφνας. Ἀνακατεύεται εἰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις οἰκονομικῆς φύσεως καὶ κατορθώνει εἰς ὀλίγον διάστημα ν' ἀποκτήσῃ περιουσίαν ἐπιτρέπουσαν εἰς αὐτὸν νὰ ζῇ ὡς πρίγκηψ. Γνωρίζει ὅτι το χρῆμα ἐπιβάλλεται. Καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς «μεγάλους».

Τῷ 1745 εὑρίσκομεν τὸν Βολταῖρον εἰς τὴν Αὐλήν, εὐνοούμενον ἀπὸ τὴν Μαντὰμ Ντὲ Πομπαντούρ. Ἰδοὺ αὐτὸς ἀκαδημαϊκός, ἱππότης τοῦ Βασιλέως καὶ ἱστοριογράφος του, μέλλων διπλωμάτης, ποιητὴς ἐπίσημος τῆς Γαλλίας. Ἡ εὔνοια αὐτὴ ὅμως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαρκέσῃ. Ὁ Βολταῖρος δὲν εἶχε γεννηθῆ κόλαξ. Μετὰ μερικὰ ἐπεισόδια, ἀναγκάζεται νὰ φύγῃ καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ Παρίσι πάλιν εἰς τὰ 1749, μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἐρωμένης του, τῆς κυρίας Ντὲ Σατελέ. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ φιλοσοφικὴ προπαγάνδα καὶ τὸ καυστικόν του πνεῦμα δὲν τὸν ἀφίνουν ἥσυχον. Ἀρχίζει νὰ πολεμῇ μὲ τόλμην, μὲ δηκτικότητα τὰς θρησκευτικὰς καὶ κοινωνικὰς παραδόσεις. Ἀλλ' ἡ ὁρμὴ τῶν λιβέλλων του δημιουργεῖ πάλιν ἐχθρούς, ἀναγκάζεται νὰ φύγῃ καὶ νὰ δεχθῇ ἐπὶ τέλους τὴν πρόσκλησιν τοῦ Φρειδερίκου II, τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας.

Ὁ Φρειδερῖκος, ὁ συγγραφεὺς «μὲ τὸν μεγάλον χαρακτῆρα», ὅπως τὸν ὀνομάζει ὁ Σαίντ-Μπέβ, ἐδέχθη τὸν Βολταῖρον μὲ τὸν μεγαλύτερον ἐνθουσιασμόν. Ἄνθρωπος ἡδονοπαθής, μὴ ἀρκούμενος νὰ ἀρνῆται τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ σκανδαλίζων δημοσίᾳ τὰς ἐκκλησίας διὰ τῆς ἀσεβείας του, πολιτικὸς, ὁ ὁποῖος δὲν ἔμεινε πιστὸς οὔτε εἰς τοὺς ὅρκους του, οὔτε εἰς τὰς συνθήκας, ὁ Φρειδερῖκος δικαίως ἐπωνομάσθη μέγας, διότι ὑπῆρξε βασιλεὺς εὐφυής, προστάτης τῶν γραμμάτων καὶ τῶ τεχνῶν, καὶ πρὸ παντὸς ἄνθρωπος, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐλαττωμάτων του. Ἠγάπησε μὲ ἀληθινὴν λατρείαν τὴν μητέρα του, τοὺς ἀδελφούς του, τὰς ἀδελφάς του καὶ τοὺς φίλους του. Ἡ δὲ ἀλληλογραφία του, ἡ περιλαμβανομένη εἰς δώδεκα ὀγκώδεις τόμους, παραμένει ἀκόμη καὶ σήμερον ὡς τὸ ἐνδιαφερώτερον καὶ μεγαλύτερον πνευματικὸν μνημεῖον τοῦ 18ου αἰῶνος, μετὰ τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Βολταίρου.

Ὁ τελευταῖος οὗτος ἠδυνήθη δθεν νὰ ἐκτιμήσῃ ὅπως ἔπρεπε τὸν Φρειδερῖκον. Καὶ τότε ἄρχισε μία ἀπὸ τὰς εὐτυχεστέρας περιόδους τῆς ζωῆς τοῦ Βολταίρου. Ζωὴ θελκτική, γεμάτη μελέτας, περιπάτους καὶ δημιουργία.

Τῷ 1751 ἐκδίδει εἰς τὸ Βερολῖνον μὲ τὸ ψευδώνυμον τοῦ κ. Ντὲ Φρανσβίλ, τὸ πολύκροτον ἱστορικόν του ἔργον «Ὁ Αἰὼν τοῦ Λουδοβίκου XIV». «Δὲν προτιθέμεθα νὰ γράψωμεν τὴν ζωὴν τοῦ Λουδοβίκου XIV, λέγει εἰς τὴν ἀρχήν. Ὁ σκοπός μας εἶνε μεγαλύτερος. Προσπαθοῦμεν νὰ ζωγραφίσωμεν πρὸς χάριν τῶν μεταγενεστέρων, ὄχι τὰς πράξεις ἑνὸς ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων εἰς ἕνα αἰῶνα ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ φωτεινότερος ποὺ ἔγινέ ποτε.»

Ὁ Βολταῖρος

Πράγματι ὁ φωτεινότερος ὅσον ἀφορᾷ τὴν λογοτεχνίαν, διότι αἱ ἐπιστῆμαι ἤνθησαν χάρις εἰς τὸν Βολταῖρον καὶ τοὺς συγχρόνους του. Τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ νέον ἔργον εἶνε ἀντικειμενικώτατον. Ἐπὶ τριάντα ἔτη ὁ Βολταῖρος ἐμελέτησε ἀπομνημονεύματα, ἐκθέσεις ὑπουργείων, συνέλεξε πληροφορίας καὶ ἀνέκδοτα παντὸς εἴδους ἀπὸ τοὺς ἐπιζῶντας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διὰ νὰ συγγράψῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ Λουδοβίκου XIV.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τοῦ νέου αὐτοῦ ἔργου, ὁ Βολταῖρος βαρυνθεὶς πλέον τὴν ζωὴν τῆς Αὐλῆς τοῦ Φρειδερίκου, φεύγει τῷ 1753 ἀπὸ τὸ Βερολῖνον μετὰ πλεῖστα ἐπεισόδια, ἡ διήγησις τῶν ὁποίων θ' ἀπῄτει πολλὰς σελίδας, καταφεύγει εἰς Γενεύην, ὅπου ἐλπίζει τέλος νὰ εὕρῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του.

Ἡ ἐν Γενεύῃ παραμονή του ἔγινεν ἀφορμὴ ὥστε ν' ἀποκληθῇ ὁ «Βασιλεὺς Βολταῖρος». Τὰ βλέμματα τῆς Εὐρώπης ὁλοκλήρου εἶνε ἐστραμμένα πρὸς αὐτόν, πρὸς τὸν μανιώδη πολεμιστήν, ὁ ὁποῖος εἰς κάθε ἐπεισόδιον ἢ συζήτησιν ἔχει πάντα τὴν τελευταίαν λέξιν, καὶ ὁ ὁποῖος χάρις εἰς τὴν φωτεινότητα τοῦ πνεύματός του, τὴν δηκτικότητα τοῦ ὕφους του, ἐπιβάλλεται εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην, καυτηριάζει τὰς καταχρήσεις, τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἄλλας προλήψεις καὶ δείχνει εἰς τὸν κόσμον ἕνα δρόμον μὲ πίστιν ἀνωτέραν καὶ ἰδεώδη εὐγενικά.

Ἀτυχῶς ἀνακατεύεται περισσότερον τοῦ δέοντος εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Γενεύης. Ἀναγκάζεται ὡς ἐκ τούτου νὰ φύγῃ καὶ ἀγοράζει τότε τὰ κτήματα τοῦ Τουρνὲ καὶ τοῦ Φερνέ, ὅπου ἀπὸ τὸ 1760 ἐγκαθίσταται ὁριστικῶς, μερικὰ βήματα μακρὰν ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Γαλλίας.

Ἀπὸ ἐκεῖ καταφέρεται ἐναντίον κάθε πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς ὑπερβασίας δριμύτατα. Ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ πεποιθήσεων, ἡ καθολικὴ θρησκεία, ὑπερασπίζουσα δῆθεν ἑαυτήν, ἐχρησίμευεν ὡς πρόφασις δι' ἀνήκουστα ὄργια καὶ μαρτύρια. Ὁ δήμιος ἐδέχετο τακτικὰ τὰ θύματά της. Ἐνώπιον τῆς καταστάσεως αὐτῆς ὁ Βολταῖρος δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀπαθής. «Οἱ σκληροί! ἔκραζε μὲ ἀγανάκτησιν ἐναντίον τῶν δικαστῶν· λησμονοῦν ὅτι εἶνε ἄνθρωποι. Ἀ! οἱ βάρβαροι.»

Αἱ δικαστικαὶ ὑποθέσεις τῶν Καλάς, Σιρβέν, Μοντμπαγύ, Λαλύ, τὸν καθιστοῦν διάσημον, καθόσον λαμβάνει ἐνεργὸν μέρος καὶ καταφέρεται ἀμείλικτος ἐναντίον τῆς δικαιοσύνης. Εἰς τὰ μάτια ὅλου τοῦ κόσμου, ἀποβαίνει ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ ὁποία πάσχει καὶ ζητεῖ τὴν ἀπολύτρωσίν της.

Ἡ δόξα τοῦ Βολταίρου λάμπει ὡς φωτεινὸν μετέωρον. «Ἔκαμα καὶ λίγο καλό, αὐτὸ εἶνε τὸ καλύτερό μου ἔργο», εἶπε κάποτε, καὶ ἡ σκέψις αὐτὴ τοῦ καλοῦ πληροῖ τὰ τελευταῖα του χρόνια.

Ὁ ἄγαμος αὐτὸς γέρων εἰς τὸ Φερνὲ εἶνε σὰν Πατριάρχης. Τὸ ἄσυλον τὸ ὁποῖον ἐξέλεξε διὰ νὰ περάσῃ τὰ τελευταῖα του χρόνια τὸ μεταμορφώνει καὶ ὡς ἄλλος Κικέρων καλλιεργεῖ τὴν γῆν. Εἰσάγει τὴν βιομηχανίαν τῆς μετάξης, τῶν ὡρολογίων. Ὀνειρεύεται νὰ ἱδρύσῃ νέας πόλεις, νοσοκομεῖα διὰ τοὺς πτωχούς. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα τὸ σατυρικόν, τὸ δηκτικὸν μέχρι σκληρότητος, ὁ γεροντάκος αὐτός, ποὺ δὲν συνεχώρει ἄλλοτε κανένα, εἶνε τώρα μιὰ καρδιὰ γεμάτη καλωσύνη, ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ βοηθήσῃ τὸν πλησίον του. Τὸ 1760 μανθάνει ὅτι μιὰ κόρη ἀνεψιᾶς τοῦ μεγάλου Κορνηλίου εἶνε πάμπτωχος. Τὴν καλεῖ κοντά του, τὴν υἱοθετεῖ, τὴν ἐκπαιδεύει καὶ στὸ τέλος τὴν παντρεύει, βοηθῶν αὐτὴν χρηματικῶς καὶ προικίζων αὐτὴν ἀπὸ τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεως ἑνὸς ἔργου του.

Αὐτὸς ὁ ὀξύθυμος, ὁ νευρικός, εἶνε ἕνας γέρος γεμᾶτος τρυφερότητα καὶ ἀγαθότητα. Ἐκεῖ εἰς τὸ Φερνέ, θέλει ὁ πατριάρχης νὰ κλείσῃ τὰ μάτια του. Ἀλλ' ἄλλη τύχη τὸν ἀναμένει.

Ὁ θάνατος τοῦ Λουδοβίκου XV διευκολύνει τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Βολταίρου εἰς τὸ Παρίσι. Ὑποκύπτων εἰς τὰς θερμὰς παρακλήσεις τῆς ἀνεψιᾶς του κυρίας Ντενὺ καὶ τῶν φίλων του, ὁ πατριάρχης ἀποφασίζει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Φερνέ.

Εἶνε τώρα 84 ἐτῶν. Μέσα στὴν ἀκμὴ τοῦ χειμῶνος ταξειδεύει καὶ φυσικὰ κουράζεται. Ἡ ἄφιξίς του εἰς τὸ Παρίσι εἶνε θριαμβευτική. Ὁ λαὸς ἔξαλλος ἀπὸ χαρὰν πανηγυρίζει. Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Βιλλέτ, ὅπου καταλύει, περικυκλώνεται ἀπὸ πλῆθος ἐπισκεπτῶν. Ὁ Φραγκλῖνος τοῦ παρουσιάζει τὸν ἔγγονόν του διὰ νὰ τὸν εὐλογήσῃ. Ὁ Βολταῖρος ἀπὸ τὰς πολλὰς συγκινήσεις πέφτει ἄρρωστος. Ἀλλὰ χάρις εἰς τὰς ἰατρικὰς φροντίδας γίνεται καλὰ κ' ἐπαναρχίζει τὴν γεμάτην δρᾶσιν ζωήν του. Ἐμφανίζεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἀκαδημίας, παρακολουθεῖ ἐν μέσῳ ἐξάλλου ἐνθουσιασμοῦ τὴν παράστασιν τῆς «Εἰρήνης» του, τῆς τελευταίας τραγῳδίας του, καὶ βλέπει νὰ στεφανώνεται ἡ προτομή του εἰς τὴν σκηνήν. «Θέλετε νὰ μὲ κάμετε νὰ πεθάνω ἀπὸ εὐχαρίστησιν», ἔλεγεν εἰς τοὺς φίλους του.

Πράγματι, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀποθέωσιν αὐτήν, ὁ Βολταῖρος ἐκλονίσθη καὶ πάλιν καὶ ἠσθένησε. Μετὰ δέκα ὀκτὼ ἡμέρας, εἰς τὰς 30 Μαΐου 1778, ἀπέθνησκεν ὁ Πατριάρχης τοῦ Φερνέ.

Ἑκατὸν πεντήκοντα χρόνια ἐπέρασαν ἀπὸ τότε. Καὶ ὅμως ἡ ἀκτινοβολία τοῦ πνεύματός του λάμπει ἀκόμη. Τὸ μέγα ἔργον του, ἕνα ἔργον πολύμορφον, τεράστιον, ἄνισον, δὲν ἐγήρασε. Σήμερον ἀσφαλῶς ἡ ἱστορία ἔκαμεν ἀφαντάστους προόδους, ἡ φιλοσοφία ἐπίσης, ἀλλὰ παρ' ὅλας τὰς ἐπιφυλάξεις, τὰ ἱστορικὰ ἔργα τοῦ Βολταίρου θὰ παραμείνουν κλασσικά.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς φιλοσοφικὰς ἰδέας του, αὗται εἶνε ἰδέαι ἑνὸς ἀνθρώπου, ποὺ ἀμφιβάλλει γιὰ ὅλα. Δὲν εἶνε σκεπτικιστὴς ὅπως πολλοὶ ὑποστηρίζουν. Δὲν πιστεύει εἰς οὐδεμίαν μεταφυσικήν, οὔτε εἰς τὴν Θείαν Πρόνοιαν, τὸν δὲ Πλάτωνα θεωρεῖ ὡς ὀνειροπόλον.

«Ἐξήτασα εἰλικρινῶς—γράφει—καὶ μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν προσοχήν, νὰ ἐννοήσω τί εἶνε ἡ ἀνθρωπίνη ψυχή. Καὶ εἶδον ὅτι τὸ συμπέρασμα ὅλων τῶν ἀναζητήσεών μου εἶνε ἡ ἄγνοια. Ἡ λογική μου λέγει ὅτι ὁ Θεὸς ὑπάρχει. Ἀλλ' αὐτὴ πάλιν ἡ λογική μοῦ λέγει ὅτι δὲν μπορῶ νὰ μάθω ποιὸς εἶνε. Ὁ κόσμος εἶνε ἔργον θαυμάσιον καὶ ὁ τεχνίτης του εἶνε ἐπίσης θαυμάσιος. Τὸν δεχόμεθα, ἀλλὰ πῶς νὰ τὸν καθορίσωμεν; Καὶ ἐὰν τὸ ὑπέρτατον Ὂν εἶνε ὅλο καλωσύνη, διατί τότε ὑπάρχει τὸ κακόν; Ἀγαπᾶτε τὸν Θεὸν ἔστω, ἀλλ' ἀγαπήσατε περισσότερον τοὺς ὁμοίους σας.»

Ὁ Βολταῖρος θὰ παραμείνῃ ὡς πνεῦμα παγκόσμιον. Μετεχειρίσθη ὅλα τὰ εἴδη τοῦ λόγου. Ἡ ἔκδοσις τῶν «Ἁπάντων» του περιλαμβάνει 52 τόμους σχήματος ὀγδόου.

Ἰδίως ὅμως ἐκεῖνο ποὺ προκαλεῖ ἀκόμη τὸν θαυμασμὸν καὶ σήμερον εἶνε ἡ ἀλληλογραφία του. Καὶ ἂν κάποτε τὸ ἄλλο του ἔργον σβύσῃ, αὐτὴ θὰ παραμένῃ αἰωνίως. Ἄνω τῶν δέκα πέντε χιλιάδων ἐπιστολῶν ἔγραψε ὁ Βολταῖρος. Καὶ εἰς τὰ γράμματα αὐτὰ περιγράφεται λεπτομερῶς ἕνας αἰὼν ὁλόκληρος. Καὶ μὲ ποιὸν δὲν ἀντήλλαξεν ἐπιστολάς; Μὲ Ἄγγλους, Ἰταλούς, Ρώσσους, Γερμανούς, Ἱσπανούς, μὲ βασιλεῖς, αὐτοκράτορας, ὑπουργούς, στρατάρχας, δικαστάς, ποιητάς, μαθηματικούς, ζωγράφους, φυσικούς, ἐμπόρους, καρδιναλίους, μὲ ἠθοποιούς, μὲ τὸν Πάπα, καὶ μὲ γυναῖκας διαφόρων ποιοτήτων; ἀπὸ μαρκησίας μέχρι ἠθοποιοῦ. Καὶ διατί δὲν ἔγραψε; Διὰ θεατρικὰ σκάνδαλα, διὰ φιλολογικὰς συζητήσεις, δι' ὑποθέσεις πολιτικάς, οἰκονομολογικάς, ἐρωτικάς, διπλωματικάς, θρησκευτικάς, ἐμπορικάς, ἐπιστημονικάς. Ὁλόκληρος ὁ 17ος αἰὼν περικλείεται εἰς τὴν ὀγκωδεστάτην ἀλληλογραφίαν τοῦ Βολταίρου. Καὶ τί γράψιμον, τί τέχνη! Μὲ τί θέλγητρον γράφει εἰς τὰς κυρίας, μὲ ποίαν εἰρωνίαν εἰς τοὺς ποιητάς, μὲ σοβαρότητα εἰς πολιτικὰ πρόσωπα, μὲ τρυφερότητα εἰς τοὺς δικούς του. Γόης ἀπαράμιλλος, ἀνυπέρβλητος.

Ἡ δημοτικότης τοῦ Βολταίρου δὲν ἔσβυσε οὔτε μετὰ τὸν θάνατόν του. Παρουσιάσθη ὡς ὁ ὑποκινητὴς τῆς μελλούσης Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως. Αἱ βίαιαι ἐπιθέσεις τῶν ἐχθρῶν του καὶ οἱ ἐνθουσιασμοὶ τῶν φίλων του ἐκράτησαν τὸ γόητρόν του ὑψηλά.

Ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως μία μεγαλοφυΐα. Ἐὰν ἤθελε κανεὶς ἕνα συμπέρασμα, τοῦτο θὰ ἦτο δύσκολον, διότι τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν ἀναμιγνύονται στενὰ εἰς τὸν Βολταῖρον. Διότι εἰς τὰς τόσας ἀντιθέσεις ποὺ παρουσιάζει ὁ χαρακτήρ του καὶ τὸ ἔργον του θὰ ἦτο τολμηρὸν ἐὰν ἤθελε κανεὶς εἴτε νὰ τὸν ἐγκωμιάσῃ ἀποκλειστικά, εἴτε νὰ τὸν καταδικάσῃ ἀπολύτως.

Τοῦτο βεβαίως δὲν μειώνει τὴν ἀξίαν του καὶ ὁ Βολταῖρος θὰ παραμείνῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀκόμη ἡ ἐνδιαφερωτέρα καὶ πολυσχιδεστέρα φυσιογνωμία τοῦ 18ου αἰῶνος.

ΓΕΩΡ. Α. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

ΝΕΟΝ ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ
ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ

Θεραπεύει ἑλονοσίαν ὀξεῖαν καὶ χρονίαν ἐντὸ 5—8 ἡμερῶν. Αὐξάνει τὴν ὄρεξιν, τονώνει τὸν ὀργανισμὸν, σμικρύνει τὴν σπλῆνα καταπληκτικῶς, προκαλεῖ εὐχροιαν τοῦ προσώπου, πολλαπλασιάζουσα τὰ ἐρυθρᾶ αἱμοσφαίρια, καταβιβάζει ἀποτόμως τὸν πυρετὸν ὁσονδήποτε μεγάλος καὶ ἂν εἶναι οὗτος (40 - 41) εὐθὺς ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας, κατὰ μείζονα δὲ λόγον ἂν εἶναι ὀλίγα δέκατα.

Οἱ πάσχοντες ἐκ χρονίας ἑλονοσίας καὶ μὴ ἰαθέντες διὰ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἀντιπυρετικῶν φαρμάκων ὡς καὶ ἀλλαγῆς ἀέρος, μεταχειρισθῆτε πρὸς ριζικὴν θεραπείαν σας ἐπὶ τινας μόνον ἡμέρας τὴν ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΝ.

Οἱ διαμένοντες εἰς ἑλώδη μέρη, ἀποφεύγετε πᾶσαν προσβολὴν, μεταχειριζόμενοι καθ' ὅλον τὸ θέρος, 2 καψάκια ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΣ ἡμερησίως, ἓν πρὸ γεύματος καὶ ἓν πρὸ δείπνου.

Ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου. Τιμὴ ἑκάστου κυτίου δρχ. 35.

Χρῆσις δι' ἐνήλικας 6 χάπια ἡμερησίως, ἀνὰ 2 ἡμίσειαν ὥραν πρὸ καφὲ, γεύματος καὶ δείπνου, ἐπὶ 10 ἡμέρας συνεχῶς, ἄνευ διακοπῆς ἢ ἐλαττώσεως τῆς δόσεως. Πρὸς ἀποφυγὴν ἀπομιμήσεων, ἀνωφελῶν, ἐφιστᾶτε τὴν προσοχήν σας ἐπὶ του κυανοῦ χρώματος τῶν κυψυλίων καὶ ἐπὶ τῆς ἑκατέρωθεν αὐτῶν ἀναγεγραμμένης Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ ὀνομασίας αὐτῆς διὰ κυανῆς μελάνης. Εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον ἀποστέλλεται δεῖγμα δωρεὰν πρὸς δοκιμὴν, διαρκείας 3 ἡμερῶν, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων θέλει πεισθῇ ἀκραδάντως περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητός της. Ἡ ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ παράγεται καὶ πωλεῖται εις τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ Κεφαλληνίας Φαρμακεῖον Σπυρίδωνος Ι. Μανέση.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΥΣΤΕΡΟΥΝ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ ΑΠΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΚΑΚΟΜΟΙΡΙΑ

Ὅσοι ἀσχολοῦνται παρ' ἡμῖν μὲ τὴν βιομηχανίαν τῶν ξένων θὰ ἀκούσωσι μετὰ λύπης, ὅτι ἤρχισε λειτουργοῦν ἐν Ἀγκύρᾳ μεγαλοπρεπὲς ξενοδοχεῖον, τὸ «Ἄγκυρα-Παλάς», ἓν τῶν τελειοτέρων ξενοδοχείων τῆς Εὐρώπης.

Περιγραφὴν τοῦ ξενοδοχείου τούτου ἐδημοσίευσεν ἡ συνάδελφος «Ἑστία», ἥτις καὶ ἐξῆρε τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἄγκυρα, τὸ χθεσινὸ τουρκοχῶρι, ἐπλουτίσθη μὲ τόσον θαυμάσιον ξενοδοχεῖον, ἐνῷ ἡ ἰδική μας πρωτεύουσα εὑρίσκεται ἀκόμη ἀπὸ ξενοδοχειακῆς ἀπόψεως εἰς πρωτογενῆ κατάστασιν.

Εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας τῆς ἑσπερινῆς συναδέλφου ἀπήντησεν ἡ Ἑταιρεία τῶν Ξενοδοχείων Λάμψα διὰ τῶν ἑξῆς ἀνακοινώσεων:

«Ἡ περιγραφὴ τοῦ ξενοδοχείου «Ἄγκυρα—Παλάς», τὴν ὁποίαν ἐδημοσιεύσατε χθές, εἶνε κατωτέρα τῆς πραγματικότητος. Συμπληρωματικῶς σᾶς γράφομεν τὰς ἑξῆς πληροφορίας περὶ τῆς ἱδρύσεως τοῦ «Ἄγκυρα Παλάς»: Εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἑταιρείαν, ποὺ ἀνέλαβε τὸ ξενοδοχεῖον, παρεχωρήθησαν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς τοῦ μονοπωλίου τῆς πυρίτιδος, καὶ δύο ἀκόμη ἐπικερδέσταται κρατικαὶ ἐπιχειρήσεις. Θὰ μᾶς ἐπιτρέψητε νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι εἶνε ὑπερβολικὸς ὁ χαρακτηρισμός, ποὺ δίδετε εἰς τὴν ξενοδοχειακὴν κατάστασιν τοῦ τόπου μας, ὅταν γράφετε, ὅτι αὐτὴ εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸ ἄλφα. Βεβαίως τὰ ξενοδοχεῖά μας ποσοτικῶς καὶ ποιοτικῶς δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς σημερινὰς ἀξιώσεις τοῦ ταξειδεύοντος κόσμου, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη ἐσημειώθη ποιά τις πρόοδος εἰς τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις. Ἡ πρόοδος αὐτὴ θὰ ἦτο ἀσφαλῶς μεγαλυτέρα ἐπ' ἀνυπολογίστῳ ἠθικῇ καὶ ὑλικῇ ὠφελείᾳ τῆς χώρας μας, ἐὰν τὸ Κράτος δὲν ἐδείκνυε ἀδιαφορίαν ἢ μᾶλλον δυσμένειαν πρὸς τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις. Δὲν λέγομεν βέβαια ὅτι θὰ ἔπρεπε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ προβῇ εἰς παραχωρήσεις, ὁμοίας ἐκείνων, ποὺ ἔδωκεν εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἑταιρείαν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, ἥτις προβαίνει εἰς μεγάλας καὶ παντοειδεῖς θυσίας, ὅπως ἀναδείξῃ τὴν Ἄγκυραν ἀξιόλογον πρωτεύουσαν τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους.

Ὑποστηρίζομεν ὅμως, ὅτι ὤφειλε τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος νὰ μιμηθῇ εἰς τὴν τουριστικὴν καὶ ἰδίᾳ τὴν ξενοδοχειακὴν πολιτικὴν ἄλλα εὐρωπαϊκὰ Κράτη καὶ ἰδίᾳ τὴν γείτονα Ἰταλίαν, ἥτις, καίτοι ἔχουσα τὰ περισσότερα ἀπὸ κάθε ἄλλο εὐρωπαϊκὸν Κράτος ξενοδοχεῖα, καθώρισε διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 2099 τῆς 22 Νοεμβρίου 1919 διαφόρους φορολογικὰς ἀπαλλαγὰς καὶ ἄλλας διευκολύνσεις ὑπὲρ τῶν νέων ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων. Εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν ἱδρύθη ξενοδοχειακὴ Τράπεζα προικοδοτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κράτους, ὅπως βοηθήσῃ τὰς νέας ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις.

Παρ' ἡμῖν ἐψηφίσθη τὸ πρῶτον ὁ προστατευτικὸς τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων Νόμος 2992 τοῦ 1922, τῇ εἰσηγήσει τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Α. Ρούφου, ὅστις ἔδωκε ἀξιόλογα πράγματι ἀποτελέσματα. Χάρις εἰς τὴν παρασχεθεῖσαν διὰ τοῦ Νόμου τούτου ἀτέλειαν, ἱδρύθησαν τὰ ἑξῆς ξενοδοχεῖα: ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸ ὡραῖον «Μεσογειακὸν» πληρῶσαν σπουδαίαν ἐθνικὴν ἀνάγκην, ἐν Πάτραις τὸ «Μάζεστικ» ἐπίσης ἀναγκαιότατον, ἐν Κηφισσίᾳ τὸ «Σέσιλ» καὶ τὸ «Πεντελικὸν» ἐν Ἀθήναις τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας» καὶ τὸ ὑπὸ κατασκευὴν «Ἀκρόπολις Παλὰς» καὶ ἐν Τήνῳ ἓν ἀξιόλογον ξενοδοχεῖον. Ἐνῷ ὅμως ἡ ἀπαρχὴ αὐτὴ ἐπρόκειτο νὰ συνεχισθῇ μὲ τὰς αἰσιοδοξοτέρας προβλέψεις, ἡ Κυβέρνησις κατήργησεν ἀπὸ πέρυσι τὰς ὑπὲρ τῶν νέων ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων ἀτελείας μὲ τὴν δικαιολογίαν ν' αὐξήσῃ τὰς εἰσπράξεις τοῦ Κράτους καὶ νὰ προλάβῃ τὰς καταχρήσεις, αἵτινες ἐγένοντο. Καὶ τὸ μὲν περὶ αὐξήσεως τῶν Κρατικῶν εἰσπράξεων ἐπιχείρημα εἶναι ἐντελῶς ἀστήρικτον, διότι τὸ ποσὸν ποῦ δὲν θὰ εἰσπράξῃ τὸ Κράτος λόγῳ τῆς ἐφ' ἅπαξ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, θὰ τὸ εἰσπράξῃ ἀσφαλῶς ἐντὸς μιᾶς τὸ πολὺ τριετίας ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ νέου ξενοδοχείου, τὸ ὁποῖον θ' ἀπομένῃ κατόπιν ἕνας ἀξιόλογος καὶ ἀσφαλὴς πόρος τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς γενομένας καταχρήσεις, ἀπεδείχθη ἐκ τοῦ ἐνεργηθέντος μέχρι τοῦδε παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐλέγχου, ὅτι εἰς οὐδὲν τῶν νέων σοβαρῶν ξενοδοχείων ἐγένετο κατάχρησις, πλὴν ποιᾶς τινος μὴ ἐξακριβωθείσης εἰσέτι εἰς ἓν ξενοδοχεῖον τοῦ Διονύσου, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἔπρεπε νὰ παραχωρηθῇ κἂν ἀτέλεια. Ἐὰν ἐγένοντο καταχρήσεις τοῦ περὶ ἀτελειῶν Νόμου, αὗται δέον ν' ἀναζητηθῶσιν εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς καὶ οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ ὄχι εἰς τὰ ξενοδοχεῖα. Ἀντιθέτως ὅμως βλέπομεν, ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Κοφινᾶ τεθεῖσα τὸ πρῶτον μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν φορολογία 15 ο)ο ἐπὶ τῶν πληρωνομένων ὑπὸ τῶν πελατῶν τῶν ξενοδοχείων λογαριασμῶν ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται, ὅπως ὑφίστανται ἀκόμη καὶ αἱ φορολογίαι ἐπὶ τῶν ἐνοικίων τῶν πληρωνομένων ὑπὸ τῶν ξενοδόχων πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἀκινήτων καὶ διάφοροι ἄλλαι τοιαῦται.

Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἄλλα δύο παραδείγματα τῆς Κρατικῆς ἀδιαφορίας ἢ δυσμενείας πρὸς τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις. Τὸ πρῶτον ἀφορᾷ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ δεύτερον τοὺς Δελφούς.

Ἡ Ἑταιρεία μας ἔχει ὡς πρόγραμμα νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουκουρεστίου πτέρυγα τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας» μέχρι τῆς γωνίας τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου καὶ ἐπ' αὐτῆς ταύτης τῆς λεωφόρου κατεδαφίζουσα μὲν ἐξ ὁλοκλήρου τὰς παλαιὰς οἰκίας, ἐπισκευάζουσα δὲ ἐσωτερικῶς τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος κτίριον. Πρὸς πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν της, ἔχει ἀνάγκην νὰ χρησιμοποιήσῃ δύο παρακείμενα κτήματα, ἓν ἀνῆκον εἰς τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον, ἐκτάσεως περίπου πεντακοσίων τετραγωνικῶν πήχεων μὲ πρόσοψιν οὔτε κἂν δέκα μέτρων καὶ τὸ ἕτερον περιελθὸν ἐκ κληρονομίας εἰς τοὺς κ.κ. Καζαντζῆν καὶ Μητρόπουλον.

Σημειωτέον ὅτι τὸ κτῆμα τοῦ Πανεπιστημίου ἔχει ἐνοικιάσει ἡ Ἑταιρεία μας ἀπὸ τοῦ 1920 ἐπὶ πρυτανείας τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Ἀγγελοπούλου διὰ μίαν εἰκοσαετίαν καὶ ὤφειλε νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δραχμὰς εἴκοσι δύο χιλιάδας (22,000) ἐτησίως ὡς μίσθωμα, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ἰσχύοντος ἤδη ἐνοικιοστασίου ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς ἐνενήκοντα περίπου χιλιάδας (90.000) ἐτησίως. Ἐζητήσαμεν, λοιπόν, νὰ ἐξαγοράσωμεν τὸ κτῆμα τοῦτο τοῦ Πανεπιστημίου—τοῦ ὁποίου σημειωτέον ὅτι ἡ οἰκία εἶνε ἐντελῶς πεπαλαιωμένη —ἡ δὲ Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητος μᾶς ἐζήτησε νὰ τῆς πληρώσωμεν πέρυσι μὲν ἑπτὰ χιλιάδας (7.000) δραχμῶν κατὰ τετρ. πῆχυν, τὴν 10ην παρελθόντος Μαρτίου ηὔξησε τὴν τιμὴν εἰς δέκα χιλιάδας δραχμὰς (10.000) κατὰ τετρ. πῆχυν· τέλος δὲ τὴν 11ην Μαΐου μᾶς ἐδήλωσεν ὅτι δὲν σκοπεῖ νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἐν λόγῳ ἀκίνητον.

Ἡμεῖς ἐδηλώσαμεν ὅτι εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ πληρώσωμεν τὴν ζητηθεῖσαν τιμήν, ἀλλ' ἀφοῦ ἡ Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητος ἐξέπεσῃ ἀπ' αὐτῆς ὄχι ἀναλόγως, ἀλλὰ κατά τι τὴν ὑποχρέωσιν ἣν ἔχει νὰ μᾶς παρέχῃ ἐπὶ δώδεκα ἀκόμη ἔτη τὸ ἀκίνητόν της ἀντὶ ἐνενήκοντα μόνον χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως. Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ Σύγκλητος μᾶς ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἀκίνητόν της, ὑπεβάλαμεν τὴν ἑξῆς πρότασιν: Νὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐπεκτείνωμεν τὸ ξενοδοχεῖόν μας ἐπὶ τοῦ γειτονικοῦ κτήματός της, αὐξάνοντες τὸ ἐνοίκιον κατὰ 30 ο)ο—καὶ θὰ εἴμεθα φυσικὰ διατεθειμένοι νὰ προβῶμεν καὶ εἰς μεγαλυτέραν αὔξησιν—διὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη τῆς ἰσχυούσης ἐνοικιάσεως. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως ἐπροτείναμεν ὅπως ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἀπὸ τὸν Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου, τὸν διοικητὴν τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης, τὸν Πρόεδρον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας μας, κανονίζῃ καθ' ἑκάστην πενταετίαν τὸ ἐνοίκιον, τὸ ὁποῖον θὰ πληρώνῃ ἡ Ἑταιρεία μας πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ γηπέδου της. Ὁψέποτε δὲ τὸ Πανεπιστήμιον ἤθελεν ἀποφασίσει τὴν ἐκποιησιν τοῦ γηπέδου τούτου, ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ νὰ κανονίζῃ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητος οὐδ' ἀπαντήσεως ἠξίωσε τὴν ὡς ἄνω αἴτησίν μας!

Οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ ἑτέρου τῶν ἀκινήτων κατεδάφισαν ἤδη μέρος τῶν ἐπὶ τοῦ γηπέδου των κτιρίων (ζαχαροπλαστεῖον Γιαννάκη κλπ.) καὶ ἑτοιμάζονται ν' ἀνοικοδομήσουν ἐπ' αὐτοῦ. Ὅταν πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐζητήσαμεν νὰ μᾶς πωλήσουν ἢ ἐνοικιάσουν τὸ γήπεδόν των μᾶς ἐπρόβαλαν ἐντελῶς παραλόγους ἀξιώσεις. Ἤδη ἐζητήσαμεν νὰ συνεννοηθῶμεν ἐκ νέου καὶ ἐμάθαμεν παρὰ τοῦ ἑνὸς ἰδιοκτήτου, ὅτι προτίθενται ν' ἀνεγείρουν προσωρινῶς ἀκίνητον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ καταστήματα εἰς τὸ ἰσόγειον καὶ μίαν μεγάλην αἴθουσαν διὰ χοροὺς ἢ κινηματογράφον εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον μὲ πρόβλεψιν νὰ προσθέσουν βραδύτερον καὶ ἄλλους ὀρόφους.

Ἐπροτείναμεν τότε εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἰδιοκτήτην νὰ μᾶς παραχωρήσουν τὸ γήπεδον, ἵνα ἐπεκτείνωμεν ἐπ' αὐτοῦ τὴν ξενοδοχειακήν μας ἐπιχείρησιν, νὰ τοὺς δίδωμεν ὡς ἐνοίκιον ὅ,τι θ' ἀπελάμβανον ἀπὸ τὴν οἰκοδομὴν ποῦ θὰ κτίσουν μὲ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι μία Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοῦδε καταρτιζομένη θὰ καθώριζεν ἑκάστοτε τὸ ἐνοίκιον ἀναλόγως τῆς ὑπερτιμήσεως ποῦ θὰ ἐλάμβανε τὸ γήπεδον. Ἀλλ' ὁ ἰδιοκτήτης καίτοι εὗρε συμφερούσας τὰς προτάσεις μας, ἠρνήθη πᾶσαν περαιτέρω διαπραγμάτευσιν.

Καὶ οὕτω εἰς ἓν τῶν κεντρικωτέρων σημείων τῶν Ἀθηνῶν θὰ δημιουργηθῇ μία φοβερὰ ἀσχημία, ἐνῷ ἡμεῖς εἴχομεν ὑπ' ὄψιν ν' ἀνεγείρωμεν ὡραῖον κτίριον καὶ νὰ δώσωμεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν μας ξενοδοχεῖον πολυτελείας ἀνάλογον πρὸς τὰ καλύτερα τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν.

Καὶ ὅμως, ὑπάρχει Νόμος, ὅστις ἐπιτρέπει τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, κοινοτικῶν ἢ ἰδιωτικῶν γηπέδων χάριν τῆς ἐπεκτάσεως οἱασδήποτε βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, ἔστω καὶ μὴ βιωσίμου, χωρὶς τὸ Κράτος νὰ σκεφθῇ ποτὲ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἰσχὺν τοῦ Νόμου τούτου καὶ χάριν τῆς ἐξελίξεως τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἐξυπηρετοῦσι μεγάλως, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν ὑπόλη[illegible]ιν.

Ἂς ἔλθωμεν ἤδη εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Δελφῶν.

Ἀπὸ τῆς 12 Μαΐου 1927 ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅπως μᾶς παραχωρήσῃ χῶρον, τὸν ὁποῖον νὰ πληρώσωμεν ἐννοεῖται, εἰς τοὺς Δελφοὺς καὶ ὄπισθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Σικελιανοῦ, ὅπως ἀνεγείρωμεν ξενοδοχεῖον. Ἐζητήθη πρὸς τοῦτο ἡ γνώμη τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τὸ ὁποῖον τὴν 31 Αὐγούστου 1927 ἐνέκρινεν, ὅπως ἀνεγερθῇ τὸ ξενοδοχεῖον εἰς τὸν ὑποδειχθέντα χῶρον, ἀλλὰ μέχρι σήμερον δὲν μᾶς παρεχωρήθη οὗτος. Ὅταν δὲ ἐζητήσαμεν νὰ μάθωμεν πόθεν ἡ βραδύτης περὶ τὴν παραχώρησιν τοῦ γηπέδου, ἐπληροφορήθημεν ἔκπληκτοι, ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐζήτησε νὰ μὴ μᾶς ἐπιτραπῇ ἡ ἀνέγερσις ξενοδοχείου εἰς τὸν ὃν ἐζητήσαμεν χῶρον. Μέχρις ὥρας δὲν κατωρθώσαμεν νὰ μάθωμεν ποῖοι στρατηγικοὶ λόγοι ἐπέβαλον τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι θὰ ἦσαν πολὺ μεγαλύτεραι αἱ πρόοδοι τῆς χώρας μας ἀπὸ ξενοδοχειακῆς ἀπόψεως, ἐὰν τὸ Κράτος ἐδείκνυε μικρὸν ἔστω ἐνδιαφέρον ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἔχετε ὡς παράδειγμα τὴν Ἑταιρείαν μας, ἥτις ἱδρυθεῖσα ἀπὸ τοῦ 1919 μὲ πρόγραμμα νὰ ἐκπολιτίσῃ ξενοδοχειακῶς τὸν τόπον μας, δὲν ἔδωσε ποτὲ ἕως τώρα εἰς τοὺς ἱδρυτάς της καὶ πρώτους Μετόχους της μέρισμα ἄνω τῶν τριῶν τοῖς ἑκατὸν (3 ο)ο), ἀποβλέπουσα νὰ χρησιμοποιῇ τὰ κέρδη της πρὸς πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν, οὓς προέθετο. Κάθε ὅμως προσπάθειά της συναντᾷ τὴν δυσμένειαν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ Κράτους.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Προκηρύσσομεν προφορικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 2αν Ἰουλίου 1928 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 5-6 μ.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν (Τμῆμα Προμηθειῶν) Κηφισσίας 3 ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ τῆς Γ. Δ. Ε. Μ. (Τμῆμα Ἀστικῆς) ἐν Θεσσαλονίκῃ, διὰ τὴν προμήθειαν 1500 ἕως 1750 μέτρων κυβικῶν ξυλείας, σύμφωνα μὲ τοὺς εἰς τὰ ἀνωτέρω Γραφεῖα ἡμῶν κατατεθειμένους ὅρους.

(Ἐκ τοῦ Γραφε[illegible] τῆς Ε. Α. Π.)

ΜΕΤΑΞΩΤΑ „ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ"
ΜΕΤΑΞΟΫΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ Η „ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ"
ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α. Ε.
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΠΟΔΟΝΙΦΤΗ ΚΑΙ Ν. ΦΑΛΗΡΩ ΚΕΦ. ΔΡΧ. 50.000.000

Ζητήσατε τὰ φημισμένα ΜΕΤΑΞΩΤΑ «ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ» ἀπὸ τὰ καλύτερα Καταστήματα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ἐπαρχιῶν. Κρὲπ-ντὲ σὶν, Φουλάρ, Ζωρζέτ, Κρὲπ-σατέν, Κρὲπ-φάϋγ, Σαρμέζ, Ποπλὶν Μαρκιζέτ, Ταφτᾶ, Πονζέ, Κρεπόν, Σάρπες, Βέλλα, Μανδήλια, Κορδέλλες κλπ. φέροντα εἰς τὰς παρυφὰς ΜΕΤΑΞΩΤΑ „ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ" Α. Ε. πρὸς διάκρισιν τῆς γνησιότητός των.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 117.000.000
85 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
10 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ
(ἐν Ἀμερικῇ, Ἀγγλίᾳ, Αἰγύπτῳ καὶ Κύπρῳ)
ΠΥΚΝΟΤΑΤΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ
Καταθέσεις εἰς Δραχμὰς καὶ Συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ
ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ
ΤΑ ΝΕΑ ΜΠΙΣΚΟΤΑ
ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΜΠΙΣΚΟΤΩΝ
Γ. ΕΞΑΡΧΟΣ (ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ)
ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ
Ὁδὸς Ἰάκχου ἀριθ. 18. Γραφεῖον Στοὰ Ἀρσακείου ΠΑΖΑΡ
ΜΠΙΣΚΩΤΑ ΕΦΑΜΙΛΛΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ-ΑΣΥΓΚΡΙΤΑ ΜΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
Πρωτίστως ὑγιεινά. Τελεία ἐπιστημονικὴ κατασκευή. Καθαριότης ἀπαράμιλλος. Ψημμένα ὡς τὰ Ἀγγλικά. Ἁγνότης ὑλικῶν καταφανής. Ποικιλία θαυμασία.
ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΝ ΣΑΣ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΑ ΝΕΑ ΜΠΙΣΚΟΤΑ
Ζητήσατε ΑΘΗΝΑΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΑ στὰ καλὰ Καταστήματα.—Ζητοῦνται μόνιμοι ἀντιπρόσωποι εἰς τὰς Ἐπαρχίας.

ΟΙΚΙΑΙ ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΑΙ ΛΥΟΜΕΝΑΙ
FIBRO - CIMENT & ΧΑΛΥΨ

S. A. ETABLISSEMENTS DUCHATEAU
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν ΕΛΛΑΔΑ
Α. ΜΠΑΪΡΑΣ & Α. ΤΡΙΓΓΕΤΑΣ
12 ΔΙΠΛΑ 12 Ἀθῆναι
Ἀντιπρόσωπος Λουτρακίου—Ἀργολιδοκορινθίας
Γ. ΔΡΙΤΣΑΣ Λουτράκιον

Die Technische Stadt
Jahresschau Dresden
„Η ΠΟΛΙΣ
ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ"
ΕΤΗΣΙΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΔΡΕΣΔΗ
ΜΑΪΟΣ—ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1928
Ἠλεκτρισμὸς—Φωταέριον
Ὑδραυλικὰ — Ἀρχιτεκτονικὴ — Φωτισμὸς — Θέρμανσις
Παραγωγὴ—Συγκοινωνία—Εἰδησεολογία
Τεχνικὴ διοργάνωσις ἀστυνομίας, πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, πρώτων βοηθειῶν, ὑγιεινῆς κλπ.
Η ΠΛΕΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Πληροφορίας παρέχει:
Ὁ ἐντεταλμένος ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος
Α. Α. ΤΣΙΦΛΑΚΟΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗ 20)22 ΤΗΛ. ΝΕΟΝ 44

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ 106.830.089.50
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Πειραιεῖ, Ἄργει, Πύργῳ, Πάτραις, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Ναυπλίῳ, Αἰγίῳ, Καλάμαις, Σύρῳ, Χίῳ, Ἡρακλείῳ, Βόλῳ, Θεσσαλονίκῃ, Λαρίσσῃ, Τρικκάλοις, Μυτιλήνῃ, Χανίοις, Ζακύνθῳ, Πλωμαρίῳ, Ρεθύμνῃ, Τριπόλει, Καρδίτσῃ καὶ Καβάλλᾳ.
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ Θήρας, παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἀγάμων.
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EST LTD
4 LONDON WALL BUILDINGS EC 2
Μεθ' Ὑποκαταστημάτων ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ Εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέας εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ 75.000 5 0)0 ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΟΝ ΦΟΡΟΥ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

24 Ἰουνίου 1928.

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Πρωΐας»,

Εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας μέμφεσθε καὶ ὑμεῖς, ὡς ἔπραξε χθὲς τὸ «Ἔθνος», τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὰς τῶν ξένων ἐφημερίδων, διὰ τὰς τερατολογίας τὰς δημοσιευθείσας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν περὶ κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως ἐν Ἑλλάδι κλπ.

Καὶ σᾶς ἐρωτῶ; Πιστεύετε πράγματι ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ τηλεγραφηθοῦν τοιαύτης φύσεως ἀνακρίβειαι ἀπὸ τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτάς;

Ὁλόκληρος ὁ Τύπος τῆς πρωτευούσης τῆς παρελθούσης Κυριακῆς καὶ Δευτέρας ἐδημοσίευσε τηλεγραφήματα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀνταποκριτῶν του εἰς τὰ ὁποῖα ἐδηλοῦτο σαφῶς, ὅτι αἱ ἐν λόγῳ τερατολογίαι προήρχοντο ἐκ Βιέννης καὶ Βελιγραδίου.

Δὲν εἶνε ἑπομένως ἄδικον νὰ ἐπιρρίπτεται σήμερον ἡ εὐθύνη τῶν τερατολογιῶν αὐτῶν εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτάς, οἵτινες, οὐχὶ μόνον δὲν ὑπερβάλλουσι τὰ γεγονότα, ἀλλὰ σπεύδουν, ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, νὰ διαψεύσουν τὰς ἐξ ἄλλων πηγῶν δημοσιευθείσας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνακριβεῖς περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι εἰδήσεις, ὡς ἔπραξαν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν;

Μετὰ πλείστης τιμῆς
Χ. Πρωτοπαππᾶς
ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νταίϋλη Μαίηλ»

ΑΝΕΥ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

ΜΕΛΙΓΑΛΑ, 25 Ἰουνίου. — Ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος διαμαρτύρομαι καὶ αὖθις ἐντόνως, διότι ἡ ὑπηρεσία τοῦ νομομηχανικοῦ Μεσσηνίας παρὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 10319 διαταγὴν πρὸς κυλίνδρωσιν καὶ σκυρόστρωσιν τῆς ὁδοῦ Κατσαροῦ, οὐδεμίαν μέχρι τοῦδε ἐνέργειαν ἐξεδήλωσεν. Εἰς αἰτηθείσας πληροφορίας ἀπήντησεν ὅτι στερεῖται πιστώσεως. Οἱ κάτοικοι συνεπείᾳ τῆς ἐλλείψεως συγκοινωνίας εὑρίσκονται ἐν ἀπογνώσει, ἀδυνατοῦντες νὰ μεταφέρουν τὰ προϊόντα των. Τὴν ἀπόγνωσιν καὶ ἀπογοήτευσιν των ἐπαυξάνει τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐξέδωκε διαταγὴν πρὸς κυλίνδρωσιν τῆς ὁδοῦ ἐν γνώσει τῆς ἀνυπαρξίας πιστώσεων, ἁπλῶς πρὸς παρέλκυσιν τοῦ ζητήματος. Ζητοῦμεν τὴν ἄμεσον προσωπικὴν ὑμετέραν ἐπέμβασιν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς συγκοινωνίας μας ἄλλως ἀδυνατοῦμεν νὰ καθορίσωμεν τὰς συνεπείας τῆς ἐξεγέρσεως τῶν κατοίκων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Ἀθαν. Μαργαρίτης

ΑΙ ΟΔΟΙ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΜΑΓΟΥΛΑΣ

ΠΕΤΡΟΜΑΓΟΥΛΑ, Ἰούνιος.— Ὁ λαὸς Πετρομαγούλας συνελθὼν εἰς πάνδημον συλλαλητήριον σήμερον τὴν 24 Ἰουνίου καὶ ἔχων ὑπ' ὄψει τὴν μέχρι τοῦδε ἐπιδειχθεῖσαν ἀστοργίαν ἐκ μέρους ὅλων τῶν κλάδων τοῦ Κράτους εἰς ὕψιστα ζωτικὰ συμφέροντα, ἐπιδεικνυόντων ἀντιθέτως ἀδικαιολόγητον ζῆλον δι' εἴσπραξιν τῶν φόρων ὡς νὰ ὑφίσταται μόνον δι' αὐτούς, συγκεκριμένως δὲ διὰ τὸν μὴ χαρακτηρισμὸν ὡς ἐθνικῆς τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Σκαλιὰ Ἁγίου Ἰωάννου μέχρι Πετρομαγούλας καὶ λόγῳ μηδαμινῆς ἀποδόσεως (7 χιλιόμετρα, καὶ διότι ὁ τόπος περικλείει ἀρχαιότητας, Ἀδαμαντεία, Ὀρχομενός, Μινύαι κλπ.) διαμαρτύρεται ἐντονώτατα διὰ τὴν τοιαύτην ἐγκατάλειψιν, τείνουσαν εἰς μαρασμὸν τῆς ἀνθούσης παραγωγῆς καὶ εὑρίσκουσαν πρόσφορον ἔδαφος εἰς καλλιέργειαν ἰδεῶν τεινουσῶν εἰς ἐκρίζωσιν τῶν ἐθνικῶν καὶ οἰκογενειακῶν παραδόσεων, ἐξουσιοδοτεῖ τὰ Προεδρεῖα τῶν ἐν Πετρομαγούλᾳ συλλόγων ὅπως ὑποβάλωσι τὴν θερμὴν παράκλησιν πρὸς τὴν Σην Κυβέρνησιν, τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ τοὺς κ.κ. ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν ὡς ἐθνικῆς τῆς ὡς ἄνω ὁδοῦ καὶ ἀντέλλεται τοὺς πληρεξουσίους καὶ λοιποὺς πολιτευτὰς τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας ὅπως μιμούμενοι τοὺς ἀρχαίους προγόνους δώσωσι τὰς χεῖράς των πρὸς ταχυτέραν λύσιν τῶν ζητημάτων τῆς ἐπαρχίας μας, κατανοήσαντες καὶ τὴν τελευταίαν ἔστω στιγμὴν ὅτι δι' αὐτὴν ἐτάχθησαν συνολικῶς καὶ οὐχὶ δι' ἐξυπηρέτησιν ἀτόμων.

Πρόεδρος Κοινότητος Κωνστ. Χριστοδούλου. Πρόεδρος Γεωργ. Π. Συνεταιρισμοῦ Δ. Κατῆς. Πρόεδρος Συλλόγου Φιλοπροόδων Γ. Χρυσικές, Πρόεδρος Ἐμ. Συλλόγου Δ. Γούλας.

Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ & ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 93 τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τὴν ἀπὸ 6 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς

ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝ

διαγωνισμὸν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν διακοσίων (200) σπουδαστῶν ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν. Οἱ ὑποψήφιοι δέον νὰ ὑποβάλωσι μέχρι τῆς 1ης προσεχοῦς μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γεωργίου Αἰνιᾶνος ἀριθ. 2 γραφεῖον τῆς γραμματείας τ' ἀκόλουθα πιστοποιητικά, καταβάλλοντες παρ' αὐτῇ ὡς ἐξέταστρα δρ. διακοσίας.

1) Ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου.
2) Ἀπολυτήριον Μέσης Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ ἰδιωτικῆς ἀνεγνωρισμένης τοιαύτης.
3) Πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητρῷα τοῦ Δήμου.

Ἡ ἐξέτασις γενήσεται γραπτῶς εἰς τὰ ἑξῆς μαθήματα:

1) Ἑλληνικὰ (ἔκθεσιν ἰδεῶν), 2) Μαθηματικὰ (Ἄλγεβραν καὶ Ἀριθμητικήν), 3) Πειραματικὴν Φυσικήν, 4) Πολιτικὴν Γεωγραφίαν, 5) Γαλλικὰ ἐκ τῆς εἰς τὰς Μέσας Δημοσίας Ἐμπορικὰς Σχολὰς διδασκομένης ὕλης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουνίου 1928
Ὁ Διευθυντὴς
ΗΛΙΑΣ Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ
διὰ τὸν ὡς ἄνω προκηρυχθέντα διαγωνισμὸν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν
ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΘΗΤΕ
ΕΙΣ ΤΗΝ „ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ"
ΑΠ. ΧΡ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 15 } ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 1 }
Ἐν αὐτῇ διδάσκουσιν οἱ ἀριστεῖς τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων, εἰδικοὶ δι' ἕκαστον μάθημα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξεταζομένων κατὰ τὸν διαγωνισμὸν θεμάτων συστηματικώτατα καὶ ἐπὶ 4 ὥρας καθ' ἑκάστην.
Ἅπαντες οἱ προπαρασκευασθέντες κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἠρίστευσαν κατὰ τὰς ἐξετάσεις των. Γίνονται δεκτοὶ ἀκροαταί.
Ἐγγραφαὶ καὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 9—12 π.μ. καὶ 4—9 μ.μ.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ
Διὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις πρὸς εἰσαγωγὴν διακοσίων (200) σπουδαστῶν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν
Προπαρασκευασθῆτε εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ κ. Διονυσίου Μ. Γιατρᾶ ὁδὸς Τζῶρτζ ἀριθ. 14 (πλατεία Κάνιγγος) ἐξασφαλίζετε τὴν ἐπιτυχίαν σας. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἀπὸ εἰδικοὺς καὶ ἀνεγνωρισμένης ἀξίας καθηγητάς. Διδασκαλία καθημερινὴ πολύωρος συστηματικωτάτη εἰς ὅλα τὰ ἐξεταζόμενα μαθήματα. Ἐπιτυχία ἠγγυημένη ἐξησφαλισμένη. Δίδακτρα λίαν οἰκονομικά. Ἐγγραφαὶ — πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 8—12 π.μ. 2—9 μ. μ.

Θεραπεία νοσημάτων Στομάχου. Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΧΗΜΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Μὴ συντελεσθείσης τῆς ἀναγκαίας ἀπαρτίας διὰ τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐματαιώθη ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς Ἐκτάτου Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς 25 Ἰουνίου ἐ. ἔ. καὶ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη ἐκ νέου τὴν 6 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας ὁδὸς Γλάδστωνος ἀριθ. 1 μὲ τὴν αὐτὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς προηγουμένης.

Ἡ Συνέλευσις αὕτη θὰ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν θὰ ἐκπροσωπεῖται κατ' αὐτὴν τοὐλάχιστον τὸ 1)2 τοῦ καταβεβλημένου Ἑταιρικοῦ Κεφαλαίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1928
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου
Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ
Διαχείρισις Ὑλικοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

Διακηρύττει, ὅτι τὴν 20ὴν Ἰουλίου 1928 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11-12 1)2 π. μ. ἐκτίθησιν εἰς Δημόσιον Πλειοδοτικὸν Διαγωνισμὸν ἐνεργηθησόμενον ἐν τοῖς Γραφείοις της τὴν ἐκποίησιν ἑνὸς ἐπιπέδου πιεστηρίου τύπου «Μαρινόνι» διαστάσεων ταλάρου ἐσωτερικοῦ 0,68Χ0,88 μ. μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων του παλαιοῦ εὐχρήστου, λεπτομερῶς ἐν τοῖς ὅροις περιγραφομένου.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὸν διαγωνισμὸν δύνανται προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην 11-12 1)2 π. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων συμφωνῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἰουνίου 1928.
Ὁ Διευθυντής

LES PRODUITS
DE BEAUTÉ
Lina Cavalieri
PARIS
(Athènes—Rue Bucarest No 3)
VOUS CONSERVENT
BELLE
JEUNE
SEDUISANTE

ΠΑΙΔΙΚΑΙ
ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ
Εἰς πλουσιωτάτην συλλογήν, νέους χρωματισμούς, νέα μοδέλλα ἐαρινῆς καὶ θερινῆς περιόδου.
ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΑΙΟΛΟΥ 19 Γ (45)
Ἔναντι Ἁγίας Εἰρήνης

ΕΝΩΣΙΣ ΑΝΔΡΙΩΝ

Ἡ ἐτησία ἐκδρομὴ εἰς Ἄνδρον καὶ Κόρθιον τὴν 1ην καὶ 2αν Ἰουλίου μὲ τὸ ταχύπλουν θαλαμηγὸν «Κανάρης». Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς Σάββατον 30 Ἰουνίου 10 1)2 μ.μ. καὶ ἐπάνοδος Τρίτην 3 Ἰουλίου ὥρα 7 π.μ.

Ἡ ἐκδρομὴ θὰ κινηματογραφηθῇ ὑπὸ τῆς Κινηματογραφικῆς Ἀγγλοελληνικῆς ἑταιρείας.

Ἐν Ἄνδρῳ θὰ τελεσθοῦν Πυγμαχικοὶ ἀγῶνες ὑπὸ τῶν πρωτοπυγμάχων τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Συνδέσμου.

Πληροφορίαι καὶ εἰσιτήρια: παρὰ τῷ κ. Π. Δ. Καμπάνη (Πανεπιστημίου 49), καὶ τοῖς καταστήμασι τῶν κ.κ. Α. Μενδρινοῦ (Σταδίου 20), Π. Φουντουλάκη (Πεσμαζόγλου 6), Δ. Κυριακοῦ (Ἐδουάρδου Λῶ 6), Ἐξαρχοπούλου (Σταδίου 60) καὶ ἐν Πειραιεῖ παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς Γονέου (Λεωχάρους 27) καὶ τῇ Πειραϊκῇ Προμηθευτικῇ Ἑταιρείᾳ (Φίλωνος 140).

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ
Α. ΖΕΡΒΟΥ ΛΑΖΑΡΟΠΟΥΛΟΥ (ΕΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ)

Ἐξόχως ἱκανοποιητικὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν τῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ συντελεσθείσης ἐργασίας κατὰ τὸ λῆξαν τοῦτο, ὄγδοον τῆς σταδιοδρομίας του, σχολικὸν ἔτος, τὸ ὁποῖον ἐπεσφραγίσθη τῇ π. Κυριακῇ δι' ὡραίας τῶν γραμμάτων τελετῆς, πλουσιωτάτης εἰς ἀπαγγελίας ποιημάτων, μονολόγων, κωμῳδιῶν καὶ εἰς ἐκτέλεσιν ἐκλεκτῶν μουσικῶν τεμαχίων. Τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο κατακτῆσαν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων κατέλαβεν ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων τοιούτων τῆς πρωτευούσης συγκεντρῶνον κατ' ἔτος ὑπερτριακοσίους μαθητὰς καὶ μαθητρίας μὲ προσωπικὸν τριάκοντα περίπου καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς ἀκαταπονήτου Διευθυντρίας κυρίας Ἀλεξάνδρας Λαζαροπούλου. Ἐν τῇ λογοδοσίᾳ της ἡ ἐλλ. Διευθύντρια ἀπηύθυνε σοφὰς συμβουλὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῆς πείρας καὶ τῆς νεωτέρας παιδαγωγικῆς καταχειροκροτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου.

Κ. Ι. Σ.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΛΟΥΤΡΩΝ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ

Ἐξασφαλισθείσης τῆς στεγάσεως τῶν λουομένων διὰ τῆς κατασκευῆς παραπηγμάτων καὶ ἀντισεισμικῶν οἰκημάτων τῇ βοηθείᾳ τοῦ Κράτους καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων κατοίκων Λουτρακίου, πρὸς δὲ καὶ δι' ἐπισκευῆς τῶν μὴ καταστραφεισῶν οἰκιῶν, ΑΠΟ ΤΗΣ 1ης ΙΟΥΛΙΟΥ ΑΡΧΕΤΑΙ ΑΝΥΠΕΡΘΕΤΩΣ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΘΕΡΜΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ καὶ δύνανται οἱ πάσχοντες νὰ προσέλθωσι διὰ τὴν θεραπείαν των.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Λουτρακίου καὶ ἡ κοινοτικὴ ἀρχὴ θὰ καταβάλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως παράσχωσιν εἰς τοὺς κ.κ. λουομένους πᾶσαν εὐκολίαν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΙΩΑΝ. ΛΕΚΚΑΣ
ἰατρὸς

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΕΦΕΤΕΙΝΑ ΜΟΝΤΕΛΑ
ADLER Nº 25 ADLER Nº 30
Ν. Ε. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΙΣ
ΟΔΟΣ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 15

Διαφημίζεσθε διὰ τῆς
ΓΚΡΕΚΑ
Ἀθῆναι Πειραιεὺς
Βουλῆς 15 Νικήτα 1

ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ! ΠΑΡΑΘΕΡΙΖΟΝΤΕΣ!
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΣΑΣ
ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ
„ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΑΘΗΝΩΝ" Ν. Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Μηχανοποίητα—Ἐφάμιλλα τῶν Ἀγγλικῶν
„ΣΑΝΤΡΑΛ"
ΑΙΟΛΟΥ 84 ΤΗΛ. 7-20 ΥΠ)ΜΑ ΕΝ ΨΥΧΙΚΩ
ΤΟ ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ ΜΑΣ ΠΩΛΕΙ ΜΟΝΟΝ
„ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΑΘΗΝΩΝ" Ν. Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

JORDAN

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαχείου ἐγένετο τὴν 10 1)2 π. μ. τῆς χθὲς ἡ τρίτη κλήρωσις τοῦ Μεγάλου Λαχείου ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς. Ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι ἀριθμοί, κερδίζοντες ἕκαστος τὰ ἔναντι αὐτῶν σημειούμενα ποσά:

47397	2.000.000
16429	400.000
47102	250.000
08290	200.000
04358	100.000
43728	50.000
28060	20.000
13200	15.000
47569	10.000
33013	9.000
22985	8.000
41128	7.000
37377	6.000
17442	5.000
03891	5.000

Ἐπίσης ἀνὰ 4.000 κερδίζουν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί:

22432, 1130 20033, 19665
45210, 32730, 39464, 40387
30763, 18716.

Ἐπίσης κερδίζουν ἀνὰ 3 χιλιάδας οἱ κάτωθι ἀριθμοί:

32374, 20951, 29197, 28629
30630, 26847, 28375, 28805
20505, 5306, 28551, 19776
45804, 23182, 33069, 47751
332, 45627, 1614, 7597
47741, 16238, 27969, 3610
24907.

Ἀνὰ δύο χιλιάδας δραχμὰς κερδίζουν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί:

10615, 23656, 6144, 7309,
18280, 37618, 49351, 31292
12673, 14145, 30074, 19470,
37103, 29425, 23563, 21619,
21330, 33314, 19815, 33015,
43537. 14907, 5498, 10779,
18326, 19339, 2971, 10311,
21459, 31333, 7037, 38320,
33362, 40377, 6148, 45378,
37010, 33753, 33925, 40903,
16305, 45139, 21518, 41686,
29942, 22326, 40905, 33394,
24493, 13334, 46008, 34875,
19037, 12943, 23305, 6102,
49374, 30902, 15493, 29400,
3991, 43322, 3738, 44450,
23507, 11427, 35853, 1.515,
34160, 28716, 45555, 19442,
37012, 33798, 43787, 28978,
5319, 33574, 47344, 44442,
45119, 2414, 36327, 33303,
35737, 6679, 995, 4547,
33202, 18198, 37396, 36803,
39333, 8333, 47731, 30164,
17311, 49249, 4007, 19047.

Ἀνὰ χιλίας δραχμὰς κερδίζουν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί:

40397, 17459, 29420, 20296
40776, 20681, 29664, 46744
23058, 12033, 7319, 47356
18268 6427, 13639, 5347
29831, 20055, 47798, 18376
25937, 18318, 35296, 43770
16676, 26049, 26486, 3898
8905, 22546, 29005, 45841
22899, 7617, 42697, 8929
41949, 6628, 42627, 21614
40968, 22323, 35563, 27407
37016, 48871, 39937, 23991
48712, 22200, 18193, 14664
29567, 48784, 4325, 27254
26986, 1336, 33784, 15328
17643, 47710, 17411, 25616
8658, 6944, 19479, 2343
20994, 9757, 10938, 2162
22255, 14310, 4561, 1621
41038, 5231, 44826, 7469
16627, 32829, 18321, 30772
20297, 23955, 1657, 46954
7377, 11078, 25227, 16415
24917, 18236, 11997, 28655
10982, 21071, 35665, 7222

Κερδίζουν ἐπίσης ἀνὰ 400 δραχμὰς 5.000 ἀριθμοὶ οἵτινες λήγουν εἰς 7.

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΟΠΑΘΩΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν συμμαχοπαθῶν ἐπέδωκεν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων τὸ κατωτέρω ψήφισμα χθὲς τὸ ἀπόγευμα. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς ὃν παρουσιάσθη ἡ ἐπιτροπὴ διεβεβαίωσεν αὐτὴν ὅτι μεριμνῶν περὶ τῶν δικαίων ἀξιώσεων τῶν συμμαχοπαθῶν θὰ καταθέσῃ νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ διανεμηθῇ ἀμέσως εἰς ὁμολογίας ἐν ἀναλογίᾳ τὸ εἰσπραχθὲν διὰ λ)σμόν των ποσὸν παρὰ τῶν Ἀγγλογάλλων. Παρετήρησεν ὅμως ὅτι διὰ λόγους σχετιζομένους μὲ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς τρεχούσης χρήσεως τὸ πρῶτον τοκομερίδιον θὰ καταβληθῇ τὴν 1 Ἀπριλίου 1929, τῶν ὁμολογιῶν ὅμως διανεμομένων ταχέως.

Τὸ ἐπιδοθὲν ψήφισμα ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ κατοικοῦντες καὶ παρεπιδημοῦντες, παθόντες κατὰ τὸν Εὐρ. πόλεμον ἐξ αἰτίας τῶν ἀποβιβασθέντων ἐν Ἑλλάδι ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν στρατευμάτων, ἐκπροσωποῦντες καὶ τοὺς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ὁμοιοπαθεῖς, συνελθόντες σήμερον Κυριακὴν, 24 Ἰουνίου 1928 εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» καὶ συσκεφθέντες ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἐκκρεμοῦντος ἀπὸ δεκαετίας, παρελκυομένου δὲ ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως ὅλως ἀδικαιολογήτως, καὶ μετὰ τὸν συντελεσθέντα ἤδη διακανονισμὸν τῆς πληρωμῆς αὐτῆς μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω συμμάχων κρατῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ ἤκουσαν τὴν εἰσήγησιν καὶ ἐξιστόρησιν τοῦ ζητήματος παρὰ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Π. Μανουσοπούλου, ὡς καὶ τὰς σχετικὰς γνώμας καὶ πληροφορίας τῶν παρευρεθέντων βουλευτῶν κ.κ. Ἐμμ. Χατζηδάκη, Γ. Πεσμαζόγλου καὶ Γ. Μπουσίου, ἀπεδέχθησαν καὶ ἀπεφάσισαν ἵνα πρὸ πάσης προσφυγῆς πρὸς τὰς ζημιωσάσας αὐτοὺς συμμαχικὰς Δυνάμεις, ὑποχρέους ὅπως παρακολουθήσωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος συναφθεισῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως συμφωνιῶν, ἀπευθυνθῶσι διὰ μίαν ἔτι φορὰν πρὸς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν καὶ ζητήσωσι τὸν ἄμεσον τερματισμὸν τοῦ ζητήματός των διὰ καταβολῆς εἰς τοὺς δικαιούχους παθόντας τοῦ δι' αὐτοὺς διὰ συμψηφισμοῦ καταβληθέντος ὑπὸ τῶν Συμμάχων χρηματικοῦ ποσοῦ.

Τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἀναθέτουσιν εἰς ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν παρευρεθέντων βουλευτῶν, εὐγενῶς ἀποδεχθέντων τὴν ἐντολήν, καὶ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κ.κ. Π. Μανουσοπούλου, Γ. Ἀλεξάνδρου, Α. Σπηλιωτοπούλου, Α. Πατσουράκου, Ε. Μοσχοπούλου, Ι. Ζαχαρίου, Δ. Λαδοπούλου καὶ Γ. Σουσάνα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ»

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΓΕΝΙΚΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ

ΤΟ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τὴν 6 μ.μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις

Ὁ κ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως λέγει ὅτι εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Φθιωτιδοφωκίδος ἀκρὶς κατέστρεψε τὴν παραγωγήν. Παρακαλεῖ ὅθεν ὅπως ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διατάξῃ ἀναστολὴν τῆς εἰσπράξεως τῶν καθυστερουμένων φόρων, ὁ δὲ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐνεργήσῃ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ διὰ τὴν χορήγησιν μακροπροθέσμων δανείων.

ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ (ὑπ. Ἐθν. Οἰκ.) Ἐλάβομεν ἤδη πρόνοιαν.

Ὁ κ. Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ παρακαλεῖ νὰ πληροφορηθῇ ἡ Βουλὴ διὰ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ὑπὲρ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Νευροβούνιτσα τῆς Καρδίτσης ὑποστάντος καθίζησιν.

Ὁ κ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ ζητεῖ νὰ ληφθοῦν μέτρα διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Αντοσέλι, ὑποστάντος ἐπίσης καθίζησιν.

Ὁ κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ ζητεῖ τὴν λῆψιν μέτρων διὰ τὰς ὑποστάσας καταστροφὰς ἐκ θεομηνιῶν ἐπαρχίας.

Ὁ κ. Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ζητεῖ τὴν ἐπέκτασιν τῶν κυβερνητικῶν μέτρων καὶ εἰς τοὺς ἀκριδοπλήκτους τῆς Ἀρκαδίας.

Μετὰ ταῦτα εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἐπερωτήσεων.

Ἐκ μέρους τοῦ Προεδρείου δηλοῦται ὅτι ὑπάρχει πρότασις προτάξεως τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Δερλερὲ διὰ τὸν ἐκτελωνισμὸν τῆς σακχάρεως.

Ὁ κ. Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ προτείνει τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων διὰ τὴν ἀπεργίαν, δεδομένου ὅτι ἡ αἰτηθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προθεσμία δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐκπνεύσασα.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ (ὑπ. Συγκ.) Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀπεργίας θὰ ἦτο τώρα ἐπιζημία διὰ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, διότι συνεστήθη ἤδη ἐπιτροπὴ πρὸς μεσολάβησιν διὰ τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας μεταξὺ ἐργατῶν καὶ καπνεμπόρων.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ

Ἡ Βουλὴ δέχεται γενίκευσιν τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ἀπεργίαν.

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπενέβη ἐγκαίρως διὰ τὴν διευθέτησιν τῆς διαφορᾶς.

Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ (ὑπ. Ἐθν. Οἰκ.) Πρὸ τῆς ἀπεργίας ἔσχον ἐπανειλημμένας συνεννοήσεις μετὰ τῶν καπνεμπόρων διὰ νὰ ἴδω ἂν θὰ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ δεχθοῦν τὰ αἰτήματα τῶν καπνεργατῶν, καὶ ἰδίᾳ τὸ τῆς αὐξήσεως τῶν ἡμερομισθίων. Εἶχεν ἔλθει τότε προσέγγισις τῶν ἀπόψεων καπνεμπόρων καὶ καπνεργατῶν. Παραδόξως ὅμως ἐκηρύχθη ἡ ἀπεργία, ἐπικρατησάσης τῆς ἀπόψεως τῶν κομμουνιστῶν. Δὲν εἶνε ἀκριβὲς ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρὸ τῆς ἀπεργίας δὲν ἐξήτασε τὰ αἰτήματα τῶν καπνεργατῶν. Ἡ ἀπεργία εἶνε βεβαίως δικαίωμα τῶν καπνεργατῶν, ἀλλὰ ἡ ἐξέλιξις ἣν ὁποίαν ἔλαβεν αὕτη ἦτο κακή, διότι ἔλαβον χώραν καταστροφαὶ μηχανημάτων κλπ. Παρὰ ταῦτα ἡ Κυβέρνησις δὲν παρέλειψε διὰ τῶν ἀρχῶν Μακεδονίας νὰ φέρῃ τοὺς συντηρητικοὺς ἐργάτας εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς καπνεμπόρους. Ἐν τέλει πληροφορεῖ τὴν Βουλὴν ὅτι συνεστήθη ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη ἡ διευθέτησις τοῦ ὅλου ζητήματος.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ἐκφράζει τὴν χαράν του, διότι τέλος ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἐπέμβῃ διαιτητικῶς καὶ προσθέτει: Πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ παύσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ δεικνύῃ αὐτὴν τὴν μεροληπτικὴν πολιτικήν, τὴν προστασίαν ὑπὲρ μιᾶς τάξεως, τῶν ἐργοδοτῶν, καὶ νὰ γίνῃ πραγματικῶς διαιτητὴς μεταξὺ τῶν ἀντιμαχομένων τάξεων. Αὐτὸ εἶνε τὸ καθῆκόν της.

Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ. Διαμαρτύρομαι ἐντονώτατα ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπροστάτευσε καμμίαν τάξιν, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐμπόρων. Τοὐναντίον μάλιστα ὡς ὑπουργὸς τὴν ἐπίεσα.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ἐγὼ σᾶς εἶπα, σεῖς εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς σας ἔχετε τὰς καλυτέρας διαθέσεις. Δυστυχῶς ἄλλο πνεῦμα κυριαρχεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ. Ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι ἐνεργῶ κατ' ἀπόφασιν πάντοτε τῆς Κυβερνήσεως.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ἔχω πεποίθησιν ὅτι ἐὰν μόνος σας ἐλαμβάνατε ἀποφάσεις θὰ ἐγίνεσθε διαιτητής. Ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῆς Κυβερνήσεως εἶνε νὰ συντριβῇ ἡ ἐργατικὴ τάξις.

Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ. Ἡ Κυβέρνησις εἶνε σύμφωνος μὲ ἐμέ.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Καὶ δι' αὐτὸ ζητοῦμεν νὰ ἀλλάξῃ σοβαρῶς πολιτικὴν ἡ Κυβέρνησις τόσον περισσότερον ὅσον ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπρεπε νὰ λησμονῇ ὅτι σήμερον καὶ ἡ πλειοψηφία ἡ ὁποία τὴν ὑποστηρίζει δὲν ἐγκρίνει ὁλόκληρος αὐτὴν τὴν ἀντεργατικὴν πολιτικήν. Καὶ δι' αὐτὸν ἀκόμη τὸν λόγον ἔχει ὑποχρέωσιν ἡ Κυβέρνησις νὰ μεταβάλῃ πολιτικὴν καὶ νὰ γίνῃ πραγματικῶς διαιτητὴς μεταξὺ τῶν συμφερόντων διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων.

Ὁ κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ δὲν ἐννοεῖ, λέγει, διατί καταβάλλεται προσπάθεια νὰ χωρισθῇ ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπον Κυβέρνησιν. Ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἶνε ἀπολύτως σύμφωνοι εἰς τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν τηροῦν, πολιτικὴν τὴν ὁποίαν, παρὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς Δ. Ἑνώσεως, θεωροῦμεν φιλεργατικήν. Τὰ ἐργατικὰ ζητήματα ἡμεῖς τὰ ἐξετάζομεν ὡς συντηρητικοὶ καὶ οὐχὶ ὅπως ὑποστηρίζει ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Δημ. Ἑνώσεως.

Ἐὰν — συνεχίζει— εἰς κάθε ἀπεργίαν ἐπεμβαίνῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ προστατεύσῃ τοὺς ἀπεργούς, τότε ἡ ἀπεργία καταντᾷ ὅπλον πρὸς προστασίαν τῶν ἀπεργῶν. Οἱ ἐργάται πρέπει νὰ συνηθίσουν εἰς τὴν ἄποψιν αὐτήν, διὰ νὰ μὴ πίπτουν εὐκόλως θύματα ἐκμεταλλευτῶν τοῦ ἀγῶνός των.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ἐὰν ἐχώρισα τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὸ ἔκαμα χάριν τοῦ δικαίου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν φιλεργατικότητα τῆς Κυβερνήσεως ἂς κρίνῃ ἡ Βουλή.

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Τονίζων τὸ ἀντεργατικὸν τῆς Κυβερνήσεως λέγει ὅτι, ἀφοῦ οἱ καπνεργάται ἀπήργησαν ἐπὶ 16 ἡμέρας ἔρχεται ἡ Κυβέρνησις καὶ λέγει ὅτι τώρα θὰ ἐπέμβῃ καὶ σχηματίζει ἐπιτροπάς. Ἡ Κυβέρνησις εἶδεν ὅτι διέφερεν ἡ παροῦσα ἀπεργία τῶν καπνεργατῶν ἀπὸ τὰς ἄλλας διότι συμμετέσχον καὶ συντηρητικοὶ ἐργάται, ὡς Κυβέρνησις δὲ κεφαλαιοκρατικὴ μετεχειρίσθη ὅλα τὰ γνωστὰ μέτρα μέχρι τουφεκισμῶν καὶ φόνων.

Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ. Μὴ λησμονῆτε ὅτι μέσα εἰς τὰς Ἀθήνας κατεστρέψατε μηχανὰς καὶ λιθολεῖτε καὶ τοὺς χωροφύλακας.

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Δὲν εἶνε δυνατὸν μὲ αὐτὸ τὸ πρόσχημα νὰ δικαιολογοῦνται αἱ δολοφονίαι.

Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ (ὑπ, Ἐσωτ.) Ποῖαι δολοφονίαι; ἐκεῖναι τὰς ὁποίας διαπράττετε οἱ ἴδιοι καὶ τὰς τηλεγραφεῖτε κατόπιν;

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Οἱ ἐργάται, λέγει, ζητοῦν νὰ προστατευθοῦν αἱ συνδικαλιστικαὶ των ἐλευθερίαι καὶ ὅταν βλέπῃ ἡ Κυβέρνησις κλονιζόμενον τὸ στρατόπεδον τῶν ἀπεργῶν τότε λέγει ὅτι θὰ ἐπέμβῃ.

Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ. Ἡ Κυβέρνησις εἴτε σταματήσῃ ἡ ἀπεργία εἴτε ἐκφυλισθῇ τὰ αἰτήματα τὰ ἐπαγγελματικὰ θὰ τὰ ἐξετάσῃ. Δύναται μάλιστα καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν ὅσα εἶνε δίκαια, πλὴν ἐκείνων ἅτινα ὑπέβαλεν ἡ κομμουνιστικὴ παράταξις, ἅτινα ἀπέρριψε. Πάντως ἡ ἀπεργία ἦτο ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος.

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ ἀπεργία ἔφερεν ἐπὶ τάπητος ὁλόκληρον τὸ καπνεργατικὸν καὶ τὸ ἐργατικὸν ζήτημα. Εἶνε δύο ἔτη ποῦ συνεδριάζομεν καὶ οὔτε ἅπαξ δὲν συνεζητήθη τὸ ἐργατικὸν ζήτημα γενικῶς.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ. Δὲν ὑπάρχει γενικὸν ἐργατικὸν ζήτημα. Ὑπάρχουν εἰδικὰ διαφόρου φύσεως ζητήματα καὶ ταῦτα ἐξετάζει ἡ Κυβέρνησις, ἐφ' ὅσον παρουσιάζονται καὶ ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατὸν νὰ τὰ λύσῃ.

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Ἐλέχθη, συνεχίζει, ὅτι τὸ καπνεργατικὸν ἡμερομίσθιον εἶνε τὸ μεγαλύτερον ἡμερομίσθιον, ἀλλὰ τοῦτο εἶνε τὸ μικρότερον τῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ ἡμερομισθίων. Τὰς 112 1)2 δραχμὰς τὰς λαμβάνει ἡμερησίως μόνον ἓν δέκα τοῖς ἑκατόν.

Γ. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ. Αἱ στατιστικαὶ ἄλλο λέγουν.

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Ὁ μέσος ὅρος τοῦ καπνεργατικοῦ ἡμερομισθίου εἶνε 55 δραχμαί. Ὥστε ὑπάρχουν γενικὰ ἐργατικὰ ζητήματα, κ. ὑπουργὲ τῆς Συγκοινωνίας.

Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ. Τὸ ταμεῖον βεβαιοῖ ὅτι ὁ καπνεργάτης συμπληροῖ 195 ἡμερομίσθια, λαμβάνει καὶ δύο μηνῶν ἐπιδόματα ἀνεργίας, ἀσχολεῖται δὲ καὶ εἰς ἄλλου εἴδους μικροεργασίας. Ἐκτὸς τούτου ἐργάζεται καὶ οἰκογενειακῶς εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔχῃ μία οἰκογένεια πολλαπλᾶ ἡμερομίσθια. Καὶ ἐρωτᾷ κανεὶς ἂν ἡ προστασία ἡ ὁποία ἔγινε εἰς τὸν καπνεργάτην ἔγινε εἰς καμμίαν ἄλλην ἐργατικὴν τάξιν, ἀφοῦ ἐκτὸς τῶν ἐπιδομάτων ἀνεργίας λαμβάνει καὶ ἰατρικὴν περίθαλψιν καὶ φάρμακα καὶ νοσοκομειακὴν νοσηλείαν καὶ συντάξεις. Ὅλα ταῦτα εἶνε ἢ δὲν εἶνε προνομιακὴ προστασία;

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Κυττάξατε καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν φυματιώντων.

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπηρίθμημα τὰ εὐεργετικὰ μέτρα, ἀλλ' ἐλησμόνησε νὰ εἴπῃ ποῖος τὰ πληρώνει αὐτά.

Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ. Τὰ περισσότερα τὸ Κράτος καὶ οἱ καπνέμποροι.

Σ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Τὰ 65 ο)ο τῶν καπνεργατῶν καταλήγουν φυματικοί.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ. Καὶ εἰς τὰς χιλιάδας τῶν ἀξιωματικῶν ἔχομεν ἀρκετοὺς φυματικοὺς καὶ δὲν ἔχει δυστυχῶς ληφθῇ τόση ειδικὴ πρόνοια. Διὰ τοῦτο ἐτόνισα ὅτι ὅλα τὰ ζητήματα πρέπει νὰ ἐξετάζωνται σχετικῶς.

Ὁ κ. ΜΑΞΙΜΟΣ καταλήγων προτείνει νὰ δοθῇ μία ἄμεσος λύσις εἰς τὸ καπνεργατικὸν διὰ τῆς ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως τῶν κυριωτέρων καπνεργατικῶν αἰτημάτων.

Ὁ κ. ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ λέγει ὅτι ἡ καταρτισθεῖσα πρὸς μελέτην τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων μεγάλη ἐπιτροπὴ οὐδέποτε συνῆλθε, ὅλα δὲ τὰ ἐργατικὰ ζητήματα ἔμειναν ἐκκρεμῆ καὶ ἀνεξέταστα.

ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗΣ. Κατηγοροῦμεν, λέγει, τὴν κυβέρνησιν, διότι κακῶς ἐχειρίσθη τὸ ζήτημα τῆς ἀπεργίας καὶ διότι ὠθεῖ τὸν τόπον εἰς γενικὴν ἀπεργίαν. Διὰ τῆς τακτικῆς τῆς παρούσης κυβερνήσεως διαπιστοῦται μία πρόκλησις τῶν τάξεων τῶν κοινωνικῶν πρὸς ἀλληλοσπαραγμόν. Ἡ κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ μίαν γενικὴν ἀπεργίαν, διότι ὄχι πλέον διὰ τῆς γαλήνης καὶ τῆς τάξεως ἀλλὰ διὰ τῆς αἱματοχυσίας καὶ τῶν ταραχῶν νομίζει ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ συγκρατηθῇ.

Ὁ κ. ΜΑΧΑΙΡΑΣ συνιστᾷ ὅπως ληφθοῦν δύο μέτρα. α') Νὰ ψηφισθοῦν ὅλα τὰ νομοσχέδια τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὰ σχετικὰ μὲ τὰ ἐργατικὰ ζητήματα καὶ β') εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ἡ κυβέρνησις νὰ λάβῃ γενικὴν ἐντολὴν νὰ κανονίσῃ ὅλα τὰ ἐργατικὰ ζητήματα καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἐργατῶν.

Ὁ κ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ λέγει ὅτι ὅτι πρέπει τὸ ζήτημα νὰ κριθῇ ὡς πρόβλημα κοινωνικόν.

Ὁ κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ εὑρίσκει ὅτι ὀρθῶς ἐχαρακτήρισεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὴν ἀπεργίαν ὡς ἀδικαιολόγητον καὶ ὡς ἔργον τοῦ κομμουνισμοῦ. Κατηγοροῦμεν — λέγει — τὴν κυβέρνησιν διότι ἐνῷ εἴχομεν προαναγγείλει τὴν συστηματικὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐδάφους ἐκ μέρους τῶν κομμουνιστῶν διὰ τὴν δημιουργίαν ταραχῶν ἡ κυβέρνησις δὲν ἔλαβε μέτρα.

ΜΑΞΙΜΟΣ Καὶ κατὰ τοῦ μοναρχισμοῦ.

ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ. Ὁ μοναρχισμὸς ἐσεβάσθη πάντοτε τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας καὶ ἡ προσπάθειά του τείνει νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς πλειοψηφίας ἐνῷ σεῖς ζητεῖτε νὰ ἐπιβληθῆτε διὰ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τοῦ αἵματος.

Ὅταν διηύθυνα — συνεχίζει — τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰσηγήθην διάφορα μέτρα τὰ ὁποῖα υἱοθέτησεν ἡ Οἰκουμενικὴ κυβέρνησις καὶ ἡ ἤδη κυβέρνησις. Δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐπισπευθῇ ἡ ἐπιψήφισις τῶν ἐργατικῶν ἐκείνων νομοσχεδίων καὶ νὰ ἐγκαινιασθῇ ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἐχαράξαμεν, τῆς ὅσον τὸ δυνατὸν προσεγγίσεως τῶν ἀπόψεων τῶν ἐργατῶν πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν ἐργοδοτῶν.

Κηρύσσεται μετὰ τοῦτο ἡ συζήτησις περαιωμένη.

Ὁ κ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ καταθέτει νομοσχέδιον περὶ ἀποκαταστάσεως μικροκτηνοτρόφων λέγων ὅτι γίνεται ἀποκατάστασις τῶν ἐχόντων μόνον 150 πρόβατα, διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν λειβαδίων καὶ τῶν βοσκοτόπων. Τὸ νομοσχέδιον παρακαλεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν.

Ὁ κ. ΚΥΡΚΟΣ παρακαλεῖ ὅπως τὴν Παρασκευὴν συζητηθῇ ἡ ἐπερώτησις διὰ τὸν ἐκτελωνισμὸν τῆς ζαχάρεως.

Μ-θ' ὁ ὥρα 10 μ.μ. λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον 5 μ.μ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Ἐγένοντο δεκταὶ αἱ παραιτήσεις τῶν πρωτοδικῶν κ.κ. Θεοδ. Κώη καὶ Σταμ. Ἀγγλιτσοπούλου καὶ διωρίσθησαν οὗτοι δικηγόροι παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις.

ΓΟΝΕΙΣ!
Μὲ τὸ βιβλίον «ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΚΕΨΕΩΣ» θὰ μάθετε τὸν τρόπον γιὰ νὰ ἔχετε καλὰ καὶ εὐτυχισμένα παιδιά. Δρχ. 50. «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» Πλατεῖα Κάνιγγος Ἀθῆναι.

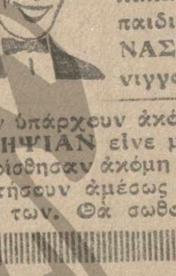

Ἐὰν ὑπάρχουν ἀκόμη πάσχοντες ἀπὸ ΕΠΙΛΗΨΙΑΝ εἶνε μόνον ὅσοι δὲν μετεχειρίσθησαν ἀκόμη τὸ ALEPSAL. Ἂς τὸ ζητήσουν ἀμέσως ἀπὸ τὸν φαρμακοπειόν των. Θὰ σωθοῦν.

Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ
Συφιλιδολόγος—δερματολόγος
Ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. Συγγροῦ, ὁδὸς Σαριπόλου (πάροδος ὁδοῦ Ἡρακλείου, βορεία πλευρὰ Ἀρχ. Μουσείου. Ὧραι ἐπισκέψεων: 7—10 π.μ., 4 8 1)2—μ.

ΑΙ ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ
ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ
ΜΕ ΤΟ ΑΚΙΡΣΟΝ
Ἀλάνθαστον φάρμακον ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Οἱ πάσχοντες ζητήσατε ἔντυπον ὁδηγίαν καὶ ἔκθεσιν τῶν χρησιμοποιησάντων ἰατρῶν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἀποθήκην ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 46.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ (ΑΤΤΙΚΗΣ)
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ἐντὸς πευκοφύτου Δάσους (Ὑψόμετρον 610)
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝΤΑ ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ

ΔΩΜΑΤΙΑ (μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς) ΜΕΤΑ ΤΡΟΦΗΣ (pension). ΔΩΜΑΤΙΑ ΔΙ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΘΕΡΜΑΝΣΙΣ. ΛΟΥΤΡΑ, ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΘΕΡΜΟΥ καὶ ΨΥΧΡΟΥ ΥΔΑΤΟΣ. ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΛΕΤΟΣ. ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ: Δὶς τῆς ἡμέρας ἐξ Ἀθηνῶν.
ΓΡΑΦΕΙΑ ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀκαδημίας 80β. Τηλέφωνον 32-96.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤ. ΡΑΔΙΤΣ

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΗΔΗ ΩΣ ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΗΣ Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ἡ κατάστασις τοῦ Στεφὰν Ράδιτς παραμένει ἀμετάβλητος. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐμβάλλει εἰς ἀνησυχίας τοὺς ἰατροὺς φοβουμένους ὅτι ἡ στασιμότης αὕτη εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ δυσαρέστους ἐπιπλοκάς. Ἐν περιπτώσει ἀπευκταίου οὐδεὶς δύναται νὰ γνωρίζῃ τί θὰ ἐπακολουθήσῃ. Εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους συζητεῖται ἡ παραίτησις τῆς κυβερνήσεως. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀξιοῖ τὴν ἄμεσον διάλυσιν τῆς Σκουψίνας καὶ τὴν διενέργειαν ἐλευθέρων ἐκλογῶν ὑπὸ ἀπολύτως οὐδετέρας κυβερνήσεως.

Οἱ κυβερνητικοὶ ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ Σκουψίνα πρέπει νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας της κυρίως διὰ νὰ προβῇ εἰς τὴν κύρωσιν τῶν μετὰ τῆς Ἰταλίας συμφωνιῶν τοῦ Νεττοῦνο. Πάντως ἐντὸς τῆς τρεχούσης ἑβδομάδος δέον ν' ἀναμένεται ὡς ἀσφαλὴς ἡ ἐκδήλωσις τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως.

ΗΡΘΗΣΑΝ ΤΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Η ΧΩΡΑ ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΑΛΟΤΗΤΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 25. (Πρακτ. Ἀβάλα).— Κατὰ κυβερνητικὰς πληροφορίας τὰ ἐξαιρετικὰ μέτρα τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐφαρμοσθέντα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς πόλεως Ζάγκρεμπ ἤρθησαν ἀπὸ τῆς χθές. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἡ κατάστασις ἐγένετο ἐκ νέου ὁμαλή. Ἐπειδὴ ἡ κηδεία διεξήχθη ἐν ἀπολύτῳ ἠρεμίᾳ χάρις εἰς τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Ζάγκρεμπ χωρὶς νὰ παραστῇ ἀνάγκη ἐπεμβάσεως τῆς ἀστυνομίας, ἡ κυβέρνησις ἔκρινεν ὅτι τὰ ἐξαιρετικὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ παρεμποδίσουν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὁμαλοῦ πολιτικοῦ βίου ἦσαν περιττά.

Ὅλαι αἱ ἐφημερίδες μὲ μαῦρα περιθώρια ἐδημοσίευσαν ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς κηδείας τοῦ Ζάγκρεμπ. Τονίζουν τὴν ἐξαιρετικὴν συρροὴν τοῦ πληθυσμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπέτισεν ἐν συντριβῇ καὶ ἐν ἀπολύτῳ τάξει καὶ πειθαρχίᾳ τὸν φόρον τοῦ ὑστάτου σεβασμοῦ πρὸς τοὺς βουλευτὰς Παῦλον Ράδιτς καὶ Μπασάριτσεκ. Ἐξαίρουν ὅτι οἱ πρὸ τοῦ φερέτρου ἐκφωνηθέντες λόγοι ὑπῆρξαν ὅλοι ἀντάξιοι τῆς στιγμῆς ἐμπνευσθέντες ὑπὸ πνεύματος ἀπολύτου μετριοπαθείας.

Ἡ ἐφημερὶς «Νοβίστι» τοῦ Ζάγκρεμπ δημοσιεύει φωτοτυπίαν τοῦ διαγγέλματος τὸ ὁποῖον ὁ Στέπαν Ράδιτς ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Κροάτας καὶ τὸ ὁποῖον ἀνέγνωσεν ὁ Πριμπίτσεβιτς διαρκούσης τῆς κηδείας.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 25.— Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ «Μικροῦ Παρισινοῦ», τέσσαρα ἰταλικὰ καταδρομικὰ κατέπλευσαν εἰς τὴν μόνην ἰταλικὴν ἐκ τῶν δαλματικῶν νήσων, τὴν Λαγκόστα, κειμένην εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Ραγούζης, τοῦ Σπαλάτο καὶ τοῦ Σεμπένικο.

Τὰ ἰταλικὰ πολεμικὰ θὰ παραμείνουν ἐκεῖ, ὅπως σπεύσουν εἰς προστασίαν τῶν ἐν Δαλματίᾳ Ἰταλῶν εἰς περίπτωσιν ἐκρήξεως ταραχῶν εἰς τὴν Νοτιοσλαυΐαν ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς περιπλοκῆς.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΟΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Συνεχίζονται αἱ ἀνακρίσεις κατὰ τοῦ φονέως τῶν Κροατῶν βουλευτῶν Μαυροβουνίου βουλευτοῦ Ράσιτς.

Τὸ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐνέκρινε τὴν προφυλάκισιν καὶ τὴν δίωξιν διατάξαν τὴν συνέχισιν τῶν ἀνακρίσεων.

Ἡ κατάστασις τοῦ βουλευτοῦ Γκράντζα, τραυματισθέντος εἰς τὸν βραχίονα ἐπεδεινώθη συνεπείᾳ δὲ τούτου οἱ ἰατροὶ θὰ προβοῦν εἰς νέαν ἐγχείρησιν ὅπως τῷ ἐξαγάγουν συντρίμματά τινα τοῦ ὀστοῦ.

Αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλουν ὅτι τὸ δικαστήριον τοῦ Ζάγκρεμπ διέταξεν ἀνακρίσεις διὰ τὸν φόνον τριῶν διαδηλωτῶν κατὰ τὴν τελευταίαν διαδήλωσιν ἐναντίον ἀγνώστων.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 25. (Πρ. Ἀβάλα). Ἡ Βασίλισσα Μαρία, ὁ πρίγκηψ διάδοχος Πέτρος καὶ ὁ πρίγκηψ Τόμισλαβ ἀνεχώρησαν σήμερον τὸ ἑσπέρας διὰ τὸ Μπλὲντ τῆς Σλοβενίας ὅπου θὰ παραθερίσουν ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας.

ΕΠΙΒΕΒΑΙΟΥΤΑΙ Η ΕΙΔΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΔΙΑΣΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΟΜΠΙΛΕ

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΝΕΥΡΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΤΟΥ

ΡΩΜΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐπιβεβαιοῦται ἡ εἴδησις καθ' ἣν τὸ Σουηδικὸν ἀεροπλάνον τοῦ Τόρνμπεργκ ἐφωδιασμένον μὲ σκὶ προσεγειώθη παρὰ τὴν ὁμάδα Νόμπιλε καὶ παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τὸν στρατηγὸν τὸν ὁποῖον ἀπεβίβασε παρὰ τὸ στενὸν Χινλόπεν ὁπόθεν ἄλλο ἀεροπλάνον τὸν μετέφερεν εἰς τὸν ὅρμον Βίργκο. Εἶτα τὸ Σουηδικὸν ἀεροπλάνον παρέλαβε τὸν πιλότον Πέντζο, καὶ κατόπιν προέβη εἰς ἀνιχνεύσεις πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ γαλλικοῦ ὑδροπλάνου τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνει ὁ Ἀμοῦνδσεν.

Ἄλλο τηλεγράφημα ἐξ Ὄσλο ἀναφέρει ὅτι καὶ δεύτερον μέλος τῆς ὁμάδος τοῦ Νόμπιλε διεσώθη καὶ μετεφέρθη εἰς Κίγγκ'ς Μπαίϋ. Ἐγνώσθη ὅτι ὁ Νόμπιλε ἔθραυσεν ἐσχάτως τὴν κνήμην του πρὶν διασωθῇ καὶ λέγεται ὅτι ἡ κατάστασίς του εἶναι σοβαρά.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Μόσχας ὅτι ἡ Ρωσσικὴ ἀποστολή, ἥτις πρόκειται νὰ παράσχῃ τὴν συνδρομήν της πρὸς διάσωσιν τῶν ναυαγῶν Ἰταλῶν ἀεροπόρων, οὐδόλως θὰ μεταβάλῃ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐνεργειῶν της, διότι, μόνον ὁ Νόμπιλε ἐσώθη, οἱ δὲ ἄλλοι παραμένουν εἰς τὴν κατασκήνωσιν. Ἡ ρωσσικὴ ἀποστολὴ θὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν βάσιν της εἰς τὴν νῆσον τοῦ Καρόλου Δωδεκάτου, ἥτις βάσις θὰ διευκολύνῃ εἰς τοὺς Ρώσσους ἀεροπόρους ἀκτῖνα ἐνεργείας πενταχοσίων χιλιομέτρων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀναζητήσεων αὐτῶν.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Στοκχόλμης ὁ Σουηδὸς ἀεροπόρος Λούνδμποργκ ἐδήλωσεν ὅτι τὸ παγόβουνον ὅπου παραμένουν οἱ Ἰταλοὶ ναυαγοί, παρέχει ἀρκετὴν εὐκολίαν προσγειώσεως ἀεροπλάνων. Συνεπείᾳ τούτου τὸ Σουηδικὸν ὑπουργεῖον Ἀμύνης διέταξε νὰ μεταβοῦν ἐκεῖ ἐλαφρὰ ἀεροπλάνα πρὸς μεταφορὰν τῶν ναυαγῶν. Ὁ Λούνδμποργκ ἀνεκοίνωσεν ἐπίσης ὅτι οἱ ἄνδρες τοῦ ἀεροπλοίου «Ἰταλία» καλῶς ἐφοδιασμένοι ἔχουν καὶ τρόφιμα διὰ δύο μῆνας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Τηλεγραφικῶς). —Ἐνῷ πλῆθος κόσμου ἠσχολεῖτο, ὡς συμβαίνει κατὰ Κυριακήν, εἰς ἁλιείαν ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Σηκουάνα, μέγα ὑδροπλάνον κατῆλθεν αἰφνιδίως εἰς τὸν ποταμόν, μόλις κατορθῶσαν νὰ μὴ ἐπιπέσῃ ἐπὶ τῶν σχεδιῶν τῶν ἁλιευόντων.

Τοῦ ὑδροπλάνου ἐπέβαινον πέντε Ἰταλοὶ ἀξιωματικοὶ ἀεροπόροι, ἐξ ὧν εἷς στρατηγός, προερχόμενοι ἐξ Ἰταλίας καὶ μεταβαίνοντες εἰς Κίγγκ'ς Μπαίϋ διὰ νὰ μετάσχουν τῆς ἀναζητήσεως τῶν ἀπολεσθεισῶν ὁμάδων τῆς «Ἰταλίας» καὶ τοῦ Ἀμοῦνδσεν.

Βλάβη τοῦ κινητῆρος τοὺς ἠνάγκασε νὰ προσυδατωθοῦν εἰς τὸν Σηκουάναν. Μετὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τοῦ κινητῆρος, ἐξεκίνησαν διὰ τὴν Σπιτζβέργην τὴν 3ην μ.μ. ἀφοῦ διέλθουν πρότερον ἐκ τοῦ Ὄσλο.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΚΟΝ ΔΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΗΓΕΤΟΥ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Εἰς τὴν Βουλὴν θὰ ἐπαναληφθῇ αὔριον ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου περὶ Γερουσίας καὶ ἐν συναφείᾳ ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος. Ἐγγεγραμμένοι ἵνα ὁμιλήσουν ἐπ' αὐτοῦ εἶναι περὶ τοὺς εἴκοσι. Κατὰ συνέπειαν ἡ συζήτησις προβλέπεται ὅτι θὰ παραταθῇ καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα, ἐκτὸς ἂν συμφωνηθῇ ὅπως ἀγορεύσουν πρῶτον οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων, ὅπερ καὶ πιθανώτερον.

Ἐπὶ τῇ προόψει ταύτῃ, οἱ κ.κ. Καφαντάρης καὶ Μεταξᾶς ἔσχον χθὲς τὴν ἑσπέραν μακρὰν συνομιλίαν εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς στάσεώς των. Ὡς εἶναι ἤδη γνωστόν, οἱ δύο ἀρχηγοὶ θὰ ἐμμείνουν ἀπολύτως ὑπὲρ τοῦ ἀναλογικοῦ. Προσθέτως ὅμως καθώρισαν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἐκκαθαρισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, λαμβανομένης ὑπ' αὐτῆς συγκεκριμένης ἀποφάσεως. Εἰς τοῦτο δὲ καὶ θὰ ἐπιμείνουν ἰδιαιτέρως. Σημειωτέον ὅτι πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην, τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς λύσεως τοῦ ζητήματος, εἶναι ἀπολύτως σύμφωνος καὶ ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης.

Ἡ συνομιλία τῶν δύο ἐν τῇ Κυβερνήσει ἀρχηγῶν ἦτο προφανῶς σχετικὴ καὶ πρὸς ὡρισμένας πληροφορίας περὶ τῶν σχεδίων τοῦ κ. Βενιζέλου. Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, ὁ κ. Βενιζέλος ἔχει ὑπ' ὄψει του, ἂν ἐπέλθῃ κατ' ἀρχὴν συμφωνία μεταξὺ Φιλελευθέρων καὶ Λαϊκῶν διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος εἰς πλειοψηφικόν, νὰ προκαλέσῃ ἀνατροπὴν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ἵνα ἀναλάβῃ, δι' ἐνδιαμέσου τινός ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν του Κυβερνήσεως, εἰς χεῖράς του τὴν ρύθμισιν τῆς προεκλογικῆς καταστάσεως. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ συμφωνία διὰ τὸ πλειοψηφικὸν ἐμφανίζει ὡρισμένας δυσχερείας, ἡ λύσις τῶν ὁποίων ὑπὸ τῆς Βουλῆς θ' ἀπῄτει χρόνον μακρόν, ὁ κ. Βενιζέλος ἀποβλέπει μόνον εἰς τὸ νὰ ἐπιτευχθῇ συνεννόησις μεταξὺ τῶν δύο μεγαλυτέρων κομμάτων διὰ τὸ σύστημα, τὴν περιφέρειαν καὶ τὸ σφαιρίδιον, τὰ δὲ ἐπίλοιπα σημεῖα ὅσα θὰ παρέμεναν ἐκκρεμῆ νὰ λυθοῦν παρὰ τῆς ἑπομένης Κυβερνήσεως διὰ διατάγματος, συμφώνως πάντοτε πρὸς τὸ κομματικὸν αὐτοῦ συμφέρον.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ὁ κ. Βενιζέλος, ὡς ἐμφανίζουν αὐτὸν οἱ φίλοι του, φέρεται ἤδη σοβαρῶς διατεθειμένος νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς ὅλας τὰς βασικὰς ἀπόψεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἵνα ἐπιτύχῃ συνεννόησιν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, δεχόμενος καὶ τὴν εὐρεῖαν περιφέρειαν, ἀκόμη δὲ καὶ τὸ σφαιρίδιον ὑπό τινας προϋποθέσεις, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ὅτι τὸ σφαιρίδιον δὲν δύναται καὶ διὰ τεχνικοὺς λόγους νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ, προσθέτων δὲ ὅτι εἰς τὰς Νέας Χώρας εἶνε ὀλιγώτερον γνωστὸν ἢ τὸ ψηφοδέλτιον. Ἐπίσης ὅτι τὰ μεγάλα κέντρα πρέπει νὰ ἀποτελέσουν ἰδίας ἐκλογικὰς περιφερείας. Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν περὶ αὐτόν, ἀκόμη καὶ ἡ ὑποχώρησις αὕτη — διὰ τὴν εὐρεῖαν καὶ τὸ σφαιρίδιον—συμφέρει εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, ὑπό τινας πάντοτε περιορισμούς, πάντως δὲ κατ' ἀπόλυτον ὑπολογισμὸν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀναλογικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον μόνον ἀνατρέπει ἄρδην τὰ σχέδιά του.

Δεδομένου ὅμως ὅτι ὑπάρχουν σοβαρώταται δυσχέρειαι διὰ τὴν ἔστω καὶ κατ' ἀρχὴν συμφωνίαν μεταξὺ Φιλελευθέρων καὶ Λαϊκῶν πρὸς μετατροπὴν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος εἰς πλειοψηφικόν, μὲ εὐρεῖαν καὶ σφαιρίδιον ἔστω, εἶνε προφανὲς τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐνέχει ἡ ἐπὶ τοῦ σχεδίου περὶ Γερουσίας καί, συναφῶς, τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος ἀγόρευσις τοῦ ἡγέτου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρη, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἐξαρτηθῇ τὸ δυνατὸν ἢ μὴ τῆς ἐπιτεύξεως σχετικῆς συνεννοήσεως καί, κατὰ συνέπειαν, τῆς εὐοδώσεως ἢ μὴ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ κ. Βενιζέλου. Γενικῶς ἀνομολογεῖται ὅτι ἡ κλεὶς τῆς καταστάσεως ἔγκειται εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος τελικὴν στάσιν τοῦ κ. Τσαλδάρη.

Παραλλήλως, τονίζεται ὑπὸ τῶν δυναμένων νὰ γνωρίζουν τὰ πράγματα ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπαναλαμβανομένης ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν συζητήσεως διὰ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα μέλλει νὰ ἔχῃ, ὡς ἐγράφη καὶ ἐν ἀρχῇ, ἄμεσον ἐπίδρασιν καὶ ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῆς κυβερνήσεως.

Οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι ἐξέφραζον χθὲς τὴν αἰσιοδοξίαν των ὡς πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα ἢ τοὐλάχιστον δυσχεραίνοντα σοβαρῶς τὴν εὐόδωσιν τῶν ἀναφερομένων σχεδίων τοῦ κ. Βενιζέλου. Εἰδικώτερον, ἀπέκλειον ἀκόμη καὶ τὸ δυνατὸν τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἐξαγγελλομένων ὑπὸ φίλων του ὡς προθέσεων τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως, ἂν ἡ Βουλὴ κηρυχθῇ κατὰ πλειοψηφίαν ὑπὲρ τῆς παραμονῆς τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἀναλογικοῦ, προβῇ διὰ πραξικοπήματος εἰς τὴν μετατροπήν του.

Παρετηρεῖτο συναφῶς ὅτι, ἂν συνέβαινε τοῦτο, ὁ κ. Κουντουριώτης εἶνε ζήτημα ἂν θὰ συγκατένευεν εἰς τὴν ὑπογραφὴν διατάγματος περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ πλειοψηφικοῦ ἀντιθέτως πρὸς τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς. Τὴν αἰσιοδοξίαν τῶν κυβερνητικῶν κύκλων ἐνισχύει καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ ἀναλογικοῦ χθεσινὴ κατηγορηματικὴ δήλωσις τοῦ κ. Παπαναστασίου, ἡ ὁποία ἀποδίδεται παρ' αὐτῶν εἰς τὸ ὅτι ὁ ἡγέτης τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» διαβλέπων δυσχερείας εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων τοῦ κ. Βενιζέλου ἤρχισεν ἐπανερχόμενος εἰς τὴν προτέραν ἀνεξάρτητον στάσιν του, πιεζόμενος ἄλλως τε ὑπὸ τῶν φίλων του.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΠΡΩΪΑΝ"

Ἡ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ Ἡ ΤΟΙΑΥΤΗ ΕΚ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἐν σχέσει μὲ τὴν διεξαγομένην κατ' αὐτὰς συζήτησιν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν ἐκλογῶν ὑπὸ Κυβερνήσεως προερχομένης ἐκ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ὁ κ. Τσαλδάρης εὐηρεστήθη νὰ ἐκθέσῃ ὡς ἑξῆς εἰς συντάκτην τῆς «Πρωΐας» τὰς ἐπισήμους ἀπόψεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος:

«Τὸ Λαϊκὸν κόμμα μίαν μέριμναν ἔχει: Πῶς αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθῶσιν ἀπολύτως ἐλεύθεραι καὶ ἀναντιρρήτως ἀνεπηρέαστοι. Ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῆς ὅλης καταστάσεως, τὸ Λαϊκὸν κόμμα προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ δεχθῇ τὴν ἀνάθεσιν τῆς Ἀρχῆς εἰς Κυβέρνησιν ὑπηρεσιακήν, ἄχρουν καὶ ἰσχυρὰν ἐν τῷ γοήτρῳ καὶ τῇ πολιτικῇ ἠθικῇ τῶν μελλόντων νὰ ἀποτελέσουν ταύτην προσώπων, ἥτις νὰ προβῇ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὴν διενέργειαν νέων ἐκλογῶν.

«Τὸ Λαϊκὸν κόμμα, λαμβάνον τοιαύτην ἀπόφασιν, ἔχει ἐπίγνωσιν ὅτι ἀποδέχεται συγκαταβατικῶς μίαν λύσιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ δι' αὐτὸ σημαντικωτάτην ὑποχώρησιν. Πράττει τοῦτο, διότι κατόπιν τῆς ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως, φρονεῖ, ὅτι μόνον δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ ἐντελῶς ἀνεπηρέαστον πραγματικῶς ἐλευθέρων ἐκλογῶν, τὰς ὁποίας οὐδὲν κόμμα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διαμφισβητήσῃ.

«Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ σήμερον λόγος περὶ τοῦ πλειοψηφοῦντος ἐν τῇ Βουλῇ κόμματος. Ἐὰν ὅμως ἐγίνετο τοιοῦτος λόγος, τὸ Λαϊκὸν κόμμα φρονεῖ ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ πράγματι πλειοψηφοῦν ἐκ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ Κομμάτων, δεδομένου ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἡγέτου του ἐμφανίζεται ἄνευ ἀρχηγοῦ, καὶ οὔτε εἶνε δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὁ κ. Βενιζέλος ἡγέτης τῆς Φιλελευθέρας Κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος, ἥτις οὐδὲ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν του ἐξελέγη εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογὰς οὐδὲ ὑπὸ τὴν πραγματικὴν κοινοβουλευτικήν του ἀρχηγίαν εἶναι δυνατὸν νὰ διατελῇ. Ὁ κ. Βενιζέλος τοὐναντίον ἀπεῖχε τῆς πολιτικῆς ὁριστικῶς καὶ θὰ ἦτο ἄντικρυς ἀντικοινοβουλευτικὴ πρᾶξις ἡ ἀνάθεσις εἰς αὐτὸν τοῦ σχηματισμοῦ οἱασδήποτε Κυβερνήσεως. Ἑπομένως μόνον εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐνέργεια ἐκλογῶν ἐν περιπτώσει μὴ σχηματισμοῦ ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως».

ΑΝΑΚΟΠΗ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ ΧΘΕΣ ΝΑ ΕΠΕΜΒΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΩΣ

ΚΑΤΗΡΤΙΣΘΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.—ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ τὸ ναυάγιον τῶν συνεννοήσεων πρὸς ἐξεύρεσιν τρόπου διευκολύνσεως τῆς λύσεως τῆς ἀπεργίας, συνηντήθη μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀνέπτυξεν εἰς αὐτὰ τὴν ἀνάγκην τῆς παρεμβάσεως τοῦ Κράτους πρὸς ἐπίλυσιν τῆς μεταξὺ καπνεργατῶν καὶ καπνεμπόρων διαφορᾶς. Μετὰ τὴν σύμφωνον γνώμην καὶ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐξέδωκε τὸ κατωτέρω ἀνακοινωθέν:

«Συνεπείᾳ τῶν ἐκ Μακεδονίας πληροφοριῶν, ἃς διεβίβασεν ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τελοῦσα αὕτη ἐν πλήρει γνώσει τῶν ἑκατέρωθεν διαθέσεων καὶ θεωροῦσα ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμὴ τῆς μεσολαβήσεως, ἀπεφάσισε νὰ παρέμβῃ εἰς τὴν μεταξὺ καπνεμπόρων καὶ καπνεργατῶν διαφορὰν καὶ πρὸς τοῦτο ἀνέθηκεν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὴν περαιτέρω ρύθμισιν τοῦ ζητήματος.

»Κατόπιν τῆς τοιαύτης ἐξουσιοδοτήσεως, ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὡς πρῶτον μέτρον ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐξ ἐκπροσώπων τῶν καπνεμπόρων, ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν καπνοπαραγωγῶν, ἐκ τῶν διευθυντῶν τῶν Γραφείων Προστασίας Καπνοῦ Θεσσαλονίκης καὶ Καβάλλας, ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς Ἑνωτικῆς Καπνεργατικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις συνερχομένη τάχιστα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας θέλει ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τῆς διαφορᾶς μεταξὺ καπνεμπόρων καὶ καπνεργατῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ διευθετήσεως αὐτῆς.»

Μετὰ συνεργασίαν τοῦ κ. Βελέντζα μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐργασίας κ. Ζάκα ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ σχηματισθῇ ἐκ τῶν ἑξῆς: τοῦ κ. Ζάκκα, τριῶν ἀντιπροσώπων τῆς καπνεμπορικῆς ὁμοσπονδίας, δύο τῆς Ἑνωτικῆς Καπνεργατικῆς Ὁμοσπονδίας, δύο τῆς Γενικῆς Ἐργατικῆς Ὁμοσπονδίας, ἑνὸς τοῦ καπνοπαραγωγικοῦ τμήματος γραφείου προστασίας καπνοῦ Θεσσαλονίκης καὶ τῶν δύο διευθυντῶν τῶν γραφείων προστασίας καπνοῦ Θεσσαλονίκης καὶ Καβάλλας.

Σχετικῶς πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεκοινώθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅτι αὕτη «δὲν θὰ χρονοτριβήσῃ, ἀλλ' ἀποφαινομένη εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν ἐπὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν αἰτημάτων τῆς Ἑνωτικῆς Καπνεργατικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἱκανοποιοῦσα τὰ ἐκ τούτων εὔλογα—πρᾶγμα ὄχι δυσχερὲς—θέλει προχωρήσει ἀμέσως εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ οἰκονομικοῦ μέρους τῶν αἰτημάτων. Ἐπὶ τούτου, ἐὰν κριθῇ ὡς ἐπιτρεπομένη ἡ βελτίωσις τῶν ἡμερομισθίων θέλει καθορισθῇ αὕτη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελε γίνει δεκτὴ παρὰ τῶν μέχρι σήμερον ἀδιαλλάκτων ἐνδιαφερομένων ἡ Κυβέρνησις, ἐξαντλοῦσα πᾶν μέτρον πειθοῦς, θὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ μέτρα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ θεωρήσῃ πρόσφορα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς κοινωνικῆς γαλήνης.»

Ἡ Διεύθυνσις Ἐργασίας ἀπέστειλε πρὸς τὰς ἀνωτέρω ὀργανώσεις ἐπείγοντα τηλεγραφήματα, δι' ὧν γνωστοποιεῖ τὴν κυβερνητικὴν ἀπόφασιν καὶ καλεῖ αὐτὰς ὅπως ὁρίσουν τοὺς ἀντιπροσώπους των διὰ τὴν ἐπιτροπήν.

Ἐλπίζεται ἡ ἐντὸς τῆς ἡμέρας συγκέντρωσις τῶν ἀντιπροσώπων—πλὴν τοῦ τῆς Καβάλλας—ὥστε αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς ν' ἀρχίσουν σήμερον.

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ κ. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ

Ἐπανῆλθε χθὲς ἐκ Θεσσαλονίκης,ὅπου εἶχε μεταβῇ πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἐξελίξεως τῆς ἀπεργίας ὁ Γεν. γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Γαρουφαλιᾶς, ὅστις καὶ συνηντήθη ἀμέσως μετὰ τοῦ κ. Βελέντζα, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσε τὰ περὶ τῆς τροπῆς τῆς ἀπεργίας.

Κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Γαρουφαλιᾶ, οὐδεὶς ἤδη φόβος γενικεύσεως τῆς ἀπεργίας ὑφίσταται, οὔτε ἐπέκτασις αὐτῆς καὶ εἰς ἄλλα σωματεῖα.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΟΥΝ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ ΚΗΡΥΣΣΕΤΑΙ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Εἰς τὰ ἐν Πειραιεῖ γραφεῖα τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν ἐργατῶν συνεκροτήθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν συνεδρίασις τῆς Διοικήσεως αὐτῆς μετὰ τοῦ συνομοσπονδιακοῦ συμβουλίου. Κατ' αὐτὴν ἀνεκοινώθησαν τὰ νεώτερα τῶν ναυαγησασῶν ἐν Μακεδονίᾳ διαπραγματεύσεων. Ἀκολούθως δ' ἐλήφθησαν ἀποφάσεις, διὰ τῶν ὁποίων θεωρεῖται λήξασα ἡ περίοδος ἀναμονῆς καὶ ἐπανέρχεται ἡ Γεν. Συνομοσπονδία ἐπὶ τῶν παλαιῶν αὐτῆς ἀποφάσεων, περὶ καθόδου τῶν τμημάτων αὐτῆς κατὰ συγκροτήματα καὶ περιοχὰς εἰς τὸν ἀπεργιακὸν ἀγῶνα πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀπεργούντων καπνεργατῶν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν, γενομένην ἐν ἀναμονῇ ἐπισήμων κυβερνητικῶν ἀνακοινώσεων, ἐθεωρήθη ἡ κατάστασις ὡς ὁδηγοῦσα τὴν Γεν. Συνομοσπονδίαν εἰς τὴν ἔκδοσιν διαταγῆς πρὸς κάθοδον εἰς τὸν ἀπεργιακὸν ἀγῶνα.

Τοιουτοτρόπως ἐξειλίσσετο τὸ ἐργατικὸν ζήτημα πρὸς τὴν κήρυξιν γενικῆς ἀπεργίας ὅτε τὸ ἀπόγευμα ἐλήφθη εἰς τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν ἔγγραφον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεκόπη ἡ τοιαύτη ἐξέλιξις καὶ εἰς νέαν φάσιν εἰσῆλθε πάλιν τὸ ζήτημα. Τὸ σημαντικὸν τοῦτο ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐμφανίζεται αὐτὴ πλέον ἡ κυβέρνησις ἀναλαμβάνουσα νὰ ἐπέμβῃ πρὸς ρύθμισιν τοῦ καπνεργατικοῦ ζητήματος καὶ ἀποσόβησιν τῆς γενικῆς ἀπεργίας, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας τῶν ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Κυβέρνησις, λαβοῦσα λεπτομερεῖς πληροφορίας ἐπὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν μεταξὺ καπνεμπόρων καὶ καπνεργατῶν ὑφισταμένην διαφορὰν ἐνεργειῶν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ τοπικῶν ἀρχῶν καὶ διατελοῦσα ἐν πλήρει γνώσει τῶν ἑκατέρωθεν ἐκδηλωθεισῶν διαθέσεων, ἐθεώρησεν εὔθετον τὴν στιγμὴν πρὸς μεσολάβησιν καὶ κυβερνητικὴν παρέμβασιν ἐπὶ τῷ σκοπῷ ταχίστης ρυθμίσεως τῆς ἐν λόγῳ διαφορᾶς. Κατόπιν τούτου ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας συσταθήσεται ἐπιτροπὴ ἐξ ἀντιπροσώπων καπνεμπόρων, καπνοπαραγωγῶν, Ἑνωτικῆς καπνεργατικῆς ὁμοσπονδίας, Γεν. Συνομοσπονδίας καὶ ἐκ τῶν διευθυντῶν προστασίας καπνοῦ Θεσσαλονίκης καὶ Καβάλλας, ἡ ὁποία, τῇ συμμετοχῇ καὶ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ καθ' ἡμᾶς ὑπουργείου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἡμῶν, θέλει ἐξετάσει τὴν ὡς ἄνω διαφοράν, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐξεύρῃ τὴν λύσιν ἐκείνην, ἡ ὁποία θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν κυβέρνησιν ὡς βάσις ρυθμίσεως τῶν μεταξὺ καπνεμπόρων καὶ καπνεργατῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1928

Ὁ ὑπουργὸς
Ν. ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ

Συνεπείᾳ τῆς λήψεως τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου συνῆλθον εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν τὴν 9ην τῆς νυκτὸς ἡ Διοίκησις τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας καὶ τὸ συνομοσπονδιακὸν συμβούλιον. Μετὰ συζήτησιν ἀπεφάνθησαν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ληφθῇ οἱαδήποτε ἀπόφασις πρὶν ἢ ἀκουσθῇ καὶ ἡ γνώμη τῆς ἀμέσως ἐνδιαφερομένης Ἑνωτικῆς καπνεργατικῆς ὁμοσπονδίας.

ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ἡ καπνεργατικὴ ἀπεργία συνεχίζεται χωρὶς νὰ χαλαρωθῇ. Τοὐναντίον παρετηρήθη σήμερον τόσον ἐνταῦθα ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας προσέλευσις μικροτέρου ἀριθμοῦ ἀπεργοσπαστῶν. Τοῦτο ἐξηγεῖται πρῶτον ἐκ τῆς ἐνθαρρύνσεως τῶν ἀπεργῶν συνεπείᾳ τῆς ὑποχωρήσεως τῆς κυβερνήσεως δεχθείσης νὰ ἐπιληφθῇ τῆς διαφορᾶς, δεύτερον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ ἡμερομίσθια τῆς ἀπεργίας θὰ δοθοῦν βραδύτερον ὑπάρχοντος ἐπεξεργασίμου προϊόντος.

Ἐνταῦθα μεταξὺ τῶν ἀπεργῶν διακηρύσσεται ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ συνέστη πρὸς παρέλκυσιν τοῦ ζητήματος καθ' ὅσον πραγματικῶς δὲν ὑπάρχει ἔδαφος συνεννοήσεως τῶν διϊσταμένων.

ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ ΕΜΜΕΝΟΥΝ

Σήμερον ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας οἱ καπνεργάται ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων συγκροτήσαντες γενικὰς συνελεύσεις ἀπεφάσισαν νὰ ἐμμείνουν εἰς τὴν ἀπεργίαν μέχρι πλήρους ἀποδοχῆς τῶν αἰτημάτων των. Οἱ κομμουνισταὶ μάλιστα ἐμφανίζονται ἀποφασισμένοι νὰ ἐκβιάσουν τὴν λύσιν ὑπὲρ αὐτῶν, τὸ κομμουνιστικὸν δὲ κέντρον διέταξεν ἀπόψε τοὺς τροχιοδρομικοὺς καὶ τοὺς ἐργάτας ἐπισιτισμοῦ νὰ προετοιμασθοῦν δι' ἀπεργίαν.

Ἐξ ἄλλου ἡ Ὁμοσπονδία τῶν σιδηροδρομικῶν διὰ προκηρύξεων καλεῖ τοὺς σιδηροδρομικοὺς νὰ ἑτοιμασθοῦν ὅπως κατέλθουν εἰς τὸν ἀπεργιακὸν ἀγῶνα.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

Εἰς τὰς Σέρρας οἱ καπνεργάται συγκροτήσαντες κοινὴν συνέλευσιν ἀπεφάσισαν νὰ ἐμμείνουν. Κατέκριναν τὴν Συνομοσπονδίαν ἐκφυλίζουσαν διὰ τῆς στάσεως αὐτῆς τὴν ἀπεργίαν καὶ ἐτόνισαν ὅτι ἐὰν συνεχισθῇ θὰ σημειωθοῦν θάνατοι ἐκ πείνης.

Εἰς τὴν Ξάνθην καὶ τὴν Δράμαν ἀπεφάσισαν νὰ ἐμμείνουν. Ἐπίσης εἰς τὴν Καβάλλαν ἐτοιχοκολλήθησαν προκηρύξεις φέρουσαι ὡς ἐπικεφαλίδα καρδίαν διαπερωμένην διὰ ξίφους καὶ περίστροφον καὶ ὑπογραφὴν «Μαύρη Χείρ» ἀπειλοῦσαι δὲ διὰ θανάτου τοὺς ἀπεργοσπάστας. Κατόπιν τούτου ἀπέσχον τῶν ἐργασιῶν καὶ πολλοὶ μισθωτοί. Ἐπίσης ἐρρίφθησαν εἰς τοὺς στρατῶνας προκηρύξεις καλοῦσαι τοὺς στρατιώτας νὰ μὴ ἐπιτίθενται κατὰ τῶν ἀπεργῶν. Οἱ καπνεργάται Καβάλλας εἰς νέαν συγκέντρωσιν δηλοῦν ὅτι οὐδεμίαν ὑποχώρησιν δέχονται καὶ στιγματίζουν τοὺς ἀπεργοσπάστας.

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΠΑΤΡΑΙ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Μὴ ἐπιτευχθείσης συμφωνίας τῶν καπνεμπόρων καὶ καπνεργατῶν, τὴν πρωΐαν κηρύσσεται καπνεργατικὴ ἀπεργία. Τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης συνεπείᾳ ἐντολῆς ἐξ Ἀθηνῶν κηρύσσεται πανεργατικὴ ἀπεργία. Αἱ ἀρχαὶ ἔλαβον μέτρα τηρήσεως τῆς τάξεως, παρασκευῆς τοῦ ἄρτου καὶ διατηρήσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ, τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς κινήσεως.

ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Τηλεγραφικῶς).—Τὸ «Ζουρνάλ» πληροφορεῖται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ἡ Τουρκία ἀπεφάσισε τὴν σταθεροποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ της νομίσματος καὶ τὴν ἵδρυσιν Ἐκδοτικῆς Τραπέζης.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΤΑΣΕΩΣ ΝΑΥΤΩΝ

Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διεψεύσθη χθὲς ἡ ἀναγραφεῖσα εἴδησις ὅτι δῆθεν οἱ ἀποσταλέντες εἰς Γαλλίαν 40 ναῦται πρὸς παραλαβὴν τοῦ ὑποβρυχίου μας «Γλαῦκος» ἐστασίασαν καὶ μετεφέρθησαν εἰς τὸν Πειραιᾶ ὅπου ἐφυλακίσθησαν ἐπὶ τῆς «Ἀμφιτρίτης». Ἐτονίζετο ἐπιπροσθέτως ἐκ τοῦ ὑπουργείου ὅτι τὸ πλήρωμα τοῦ ἐν λόγῳ ὑποβρυχίου δὲν συνεκροτήθη εἰσέτι.

ΔΥΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. 25 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ηὐτοκτόνησε σήμερον ἐνταῦθα ἀποκόψασα διὰ ξυραφίου τὸν λαιμόν της ἡ 19έτις Ἀναστασία Φουσκομένου, θυγάτηρ τοῦ φονευθέντος κατὰ τὸν πρῶτον μεγάλον σεισμὸν κανδηλανάπτου τῆς ἐκκλησίας Ἁγίου Νικολάου.

Ἡ αὐτόχειρ διετέλει εἰς σχέσεις μετὰ τοῦ πρώην ἀνθυπολοχαγοῦ Γ. Λεονάρδου νῦν ὑπαλλήλου τοῦ Τελωνείου Πατρῶν.

Χθὲς ἐλήφθη ἐκ Πατρῶν ἐπιστολὴ τοῦ Λεονάρδου ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν αὐτόχειρα, ἥτις περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ ἀδελφοῦ της, ἐξ αὐτῆς δὲ κατεφαίνετο ὅτι ἡ Φουσκωμένου εἶχε διαφθαρῇ ὑπὸ τοῦ Λεονάρδου ἀνεπανορθώτως. Ὁ ἀδελφὸς ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ τὴν ἀδελφήν του, ἡ ὁποία διαφυγοῦσα τῶν χειρῶν του ηὐτοκτόνησε κατόπιν διὰ τοῦ ὡς ἄνω τρόπου.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Λάμπρου ὑπηρετῶν εἰς τὸ ἐνταῦθα σύνταγμα πεζικοῦ ἀπεπειράθη τὸ ἀπόγευμα νὰ βιάσῃ ἐντὸς στρατιωτικῆς ἀποθήκης τὴν 16έτιδα Στέλλαν Σωτηροπούλου. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐνεφανίσθη εἰς τὴν ἀποθήκην ἡ σύζυγος τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, ἥτις ἐπειράθη διὰ πιστολίου νὰ φονεύσῃ τὸν σύζυγόν της. Εἰς τὰς φωνὰς τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ καὶ τῆς κορασίδος προσέτρεξαν ἐκεῖ πλησίον εὑρισκόμενοι στρατιῶται οἵτινες κατώρθωσαν νὰ συγκρατήσουν τὴν ἔξαλλον σύζυγον, τραυματισθεῖσαν εἰς τὴν χεῖρα ἐξ ἐκπυρσοκροτήσεως τοῦ ὅπλου της. Τὰ συμβάντα ἐπληροφορήθησαν οἱ οἰκεῖοι τῆς μικρᾶς οἵτινες καὶ προσέτρεξαν εἰς τὸν τόπον τῶν σκηνῶν. Ἡ Σωτηροπούλου κατώρθωσε νὰ ἐπιβῇ τοῦ ἀναχωροῦντος ἐκείνην τὴν στιγμὴν τραίνου καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ δι' Ἀθήνας.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ

Ὁ κ. Καφαντάρης ἀπέστειλε πρὸς τὴν προσωρινὴν ἐπιτροπὴν τῆς λέσχης τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Θερμότατα εὐχαριστῶ δι' ἔκφρασιν αἰσθημάτων πολυτίμων φίλων καὶ συνεργατῶν σπεύδω νὰ χαιρετίσω μετὰ τῆς βαθυτάτης ἱκανοποιήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης τὴν ἵδρυσιν τῆς λέσχης, εὐοίωνον ἀπαρχὴν γενικωτέρας τοῦ κόμματος ὀργανώσεως εἰς τὰς νέας χώρας. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς εἴπω ὅτι τὰ ἰδεώδη ὑπὲρ τῶν ὁποίων μέχρι τοῦδε ἠγωνίσθημεν εἶνε προσφιλῆ εἰς ἡμᾶς ἐξ ἴσου σήμερον ὅσον καὶ χθὲς καὶ ὅτι τὸ Προοδευτικὸν κόμμα ὡς κυρίαν του ἀποστολὴν τάσσει τὴν συστηματικωτέραν αὐτῶν ἐξυπηρέτησιν.

»Τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ, ἡ ἄνευ δηλαδὴ δημαγωγίας καὶ κλονισμοῦ τοῦ κράτους τόνωσις τῶν δημοκρατικῶν ροπῶν πρὸς ἐξύψωσιν τῶν μαζῶν εἶνε τὸ ἔμβλημα εἰς τὸ ὁποῖον τὸ κόμμα ἡμῶν θὰ παραμείνῃ ὑφ' οἱασδήποτε περιστάσεις ἀπαρεγκλίτως πιστόν.

»Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι διὰ συντόνου ἐργασίας θερμουργῶν ὡς ὑμεῖς συνεργατῶν, οἱ ἀγῶνες ἡμῶν θὰ εὐοδωθοῦν καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε καὶ νὰ μεταβιβάσητε καὶ εἰς λοιπὰ μέλη τῆς λέσχης τὰς εἰλικρινεστέρας μου εὐχαριστίας.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ»

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΠΙΘΑΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΦΟΒΟΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— **Τὸ νομοσχέδιον περὶ σταθεροποιήσεως τοῦ φράγκου, ἐγκριθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, εἰσήχθη παρὰ τῇ Γερουσίᾳ, ἡ ὁποία καὶ τὸ ἐψήφισε διὰ ψήφων 256 κατὰ 3.**

Μεταξὺ τῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων θεωρεῖται ὡς πιθανὴ ἡ ἔκρηξις κυβερνητικῆς κρίσεως κατόπιν τῆς σημειωθείσης τάσεως τῶν ἀριστερῶν μερίδων ὅπως ἀποχωρήσουν τῆς κυβερνήσεως.

Τὰ ἐν λόγῳ κόμματα θέλουν νὰ ἀποφύγουν νὰ θεωρηθοῦν ὑπεύθυνα τῆς διαταραχῆς τὴν ὁποίαν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ προσωρινῶς ἡ σταθεροποίησις. Ταυτοχρόνως φοβοῦνται ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ μειωθῇ ἡ ἐκλογικὴ των ἐπιρροὴ λόγῳ τῶν δημαγωγικῶν ἐξαγγελιῶν τῶν σοσιαλιστῶν, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ τελευταῖον των συνέδριον ἀπεφάσισαν νὰ μὴ μετάσχουν τῆς κυβερνήσεως. Λέγεται ὅτι δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ καταφανῇ ἡ διάστασις τῶν κυβερνητικῶν κομμάτων κατὰ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις τῆς προσεχοῦς Πέμπτης.

ΘΑΝΑΤΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

ΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΟΥΕΡ

Τραγικώτατον δυστύχημα ὀφειλόμενον εἰς τὰς ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Πάουερ συνέβη χθὲς τὴν 9 1)2 π.μ. Ἐνῷ ὁ Στυλ. Γ. Βασιλακάκης ἐκ Κρήτης κατεγίνετο εἰς τὴν τοποθέτησιν ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ λαμπτῆρος εἰς τὸ πολύφωτον τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Θεοδώρου 9 καταστήματός του, ἐδέχθη ἰσχυρὸν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, τὸ ὁποῖον τὸν κατέρριψεν ἐκ τῆς κλίμακος εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο. Πίπτων ὁ ἀτυχὴς ἐκ τῆς κλίμακος συμπαρέσυρε τὸ πολύφωτον,ὅταν δὲ εὑρέθη εἰς τὸ ἔδαφος ἔγινεν ἠλεκτρικὴ συνένωσις ἥτις τὸν ἐκεραυνοβόλησε.

Ὁ ἀτυχὴς ἔζησεν εἰς κατάστασιν ἀναισθησίας ἐπί τινα ὥραν καὶ ἐξέπνευσεν εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον ὅπου μετεφέρθη. Ὁ ἰατροδικαστὴς κ. Ξάνθης ἐνεργήσας νεκροψίαν ἐπὶ τοῦ πτώματος διεπίστωσεν ὅτι ὁ θάνατός του ὀφείλεται εἰς τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα τῆς Πάουερ, ἐντάσεως 220 βόλτ.

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΝΤΕΣ ΑΠΑΓΩΓΗΝ ΕΝ ΜΕΣΗ ΟΔΩ

Προχθὲς τὴν νύκτα ἐνῷ ὁ Ι. Γιαννᾶς καὶ ἡ 20έτις θυγάτηρ του Σοφία ἐπιστρέφον εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 104 οἰκίαν των, εὑρέθησαν εἰς ἓν σκοτεινὸν σημεῖον τῆς ὁδοῦ Πλαταιῶν ἀντιμέτωποι μὲ τρεῖς ἀγνώστους οἱ ὁποῖοι ἔδειξαν προθέσεις βιαίας ἀπαγωγῆς τῆς ἀνωτέρω νεάνιδος. Εἷς τῶν δραστῶν συνέλαβε τὸν Γιαννᾶν ἀπὸ τὸ στῆθος, ἐνῷ οἱ δύο ἄλλοι περιεκύκλωσαν τὴν θυγατέρα του. Εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν φωνῶν τῆς κόρης καὶ τοῦ πατρὸς προσέτρεξεν ὁ τυχαίως διερχόμενος ἐκεῖθεν Θ. Μαυροειδής, φίλος τοῦ Γιαννᾶ, ὁ ὁποῖος ἐπετέθη κατὰ τῶν δραστῶν καὶ τοὺς ἠνάγκασε νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἐκεῖθεν. Ἐκ τῶν ὑστέρων ἐξηκριβώθη ὅτι οἱ δρᾶσται ἦσαν οἱ ἀστυφύλακες Ε. Κόρακας (Ε. 33), Ἀνδρέας Βράκας (Τ. 97) καὶ ὁ ἰδιώτης Ν. Τσούρκας. Οἱ ἐπιτεθέντες ὀλίγην ὥραν προηγουμένως εἶχαν σταματήσει τὸν Γιαννᾶν καὶ τὴν θυγατέρα του ἔξωθι τῆς οἰκίας μιᾶς κυρίας, τὴν ὁποίαν εἶχαν ἐπισκεφθῆ,προκειμένου νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτῆς ἡ Σοφία διὰ ζητήματα τῆς ἐργασίας της. Ὁ πατήρ της ὅμως ἀπηξίωσε τούτους ἀπαντήσεως.

Ἐναντίον τῶν δραστῶν ὑπεβλήθη χθὲς μήνυσις εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων ἤνοιξε χθὲς μὲ ζήτησιν, ἡ ὁποία ὅμως δὲν διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν, καθ' ὅσον μετεστράφη ἀμέσως καὶ περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῆς ὑποτιμητικῆς κερδοσκοπίας. Συνεπείᾳ τούτου τὸ κλείσιμον ἦτο χαλαρώτερον ἀπὸ τὰ ἐπίπεδα τῶν τιμῶν τοῦ Σαββάτου.

Ἡ χαλάρωσις ἐσυνεχίσθη καὶ τὸ ἀπόγευμα. Ἔγιναν δὲ πράξεις ἐπὶ τῶν μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὰ 66.200, Βερμίου 557, Οἴνων 2.260 καὶ Λιπασμάτων 1.590.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκανόνισε χθὲς τὰς ἑξῆς τιμὰς ἐξωτερικῶν συναλλαγμάτων:

Λίρα Ἀγγλίας 374—375, δολλάριον 76.68—76.89, Γενεύης 14.777—14.81, Βρυξελλῶν 2.14—2.155, λιρέττα 4.03—4045, Ἀμστερδὰμ 30.895—31, Βερολίνου 18.32—18.38, Βιέννης 10.78—10.83, Παρισίων 5.01—3.02.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 22)6 ΛΟΝΔΙΝΟΥ		Κλείσιμον 25)6 ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	65.50	5 ο)ο 1914	1790
5 ο)ο 1884	65.50	Τράπ. Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1887	53.50	» Ἀνατολῆς	320
4 ο)ο 1889	49.—	Οἴνων	733
5 ο)ο 1890	63.—	Ἀχυρίου	
5 ο)ο 1893	64.50	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	62.—	Σ.Π.Α.Π.	
4 ο)ο 1907	85.—	Σιδ. Θεσσαλίας	268
5 ο)ο 1910	60.50		
5 ο)ο 1914	74.—		
7 ο)ο 1924	99.62		
6 ο)ο 1928	90.50		
Κτηματικῆς	97.50		

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή		374.75	—.—	—.—	—.—	0.331	0.245	0.432	0.741	— —	—.—	251
Στερλίνα	375.		4.88	25.30	12.098	124.21	92.65	164.56	277.—	34.92	798	956
Δολλάριον	76 89	4.88	—.—	—.—	—.—	25.384	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.825	25.30	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὁλλαν. φρ.	31.	12.098	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	3.02	124.21	3.794	20.184	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.045	92.65	6.148	27.382	—.—	—.—	0.645	1.296	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	3.022	164.60	—.—	—.—	—.—	1.356	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.36	277.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.15	34.922	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	3.07	—.—
Λέϊ	0.48	798.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκ.	39.30	956	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 25ης Ἰουνίου 1928.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1888	4870	ἄτοκον	1885	2.—
5 ο)ο	1884	4870	5 ο)ο	1898	73.50
4 ο)ο	1887	3980	5 ο)ο	1900	74.—
4 ο)ο	1889	3725	1 ο)ο	1906	53.—
5 ο)ο	1890	4660	6 ο)ο	1917	81.50
5 ο)ο	1893	4250	6 ο)ο	1918	82.50
2 1)2 ο)ο	1898	31539	8 ο)ο ΑΒ	1919	81.—
4 ο)ο	1902	4550	» Γ.ΣΤ.	1919	79.—
5 ο)ο	1907	1250	5 ο)ο	1920)π.	189.—
4 ο)ο	1910	4400		)μ.	189.—
5 ο)ο	1914	5420	6 1)2 1)ο	1922	91.75
7 ο)ο	1924	7440	6 ο)ο	1926	81.—
8 ο)ο	1925	79000	8 ο)ο	1926	95.25

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο	1880	1500	2.50 ο)ο	1912	66.—
2.60 ο)ο	1904	69.—	8.— ο)ο	1926	788.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ		ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἐθνικῆς	67000	Ἑρμῆς	285
Ἀθηνῶν	941	Καπνοῦ	195
Ἀνατολῆς	960	Ἀπόλλων	250
Λαϊκῆς	6225	Βασιλειάδη	100
Ἐμπορικῆς	798	Πυριτιδοπ.	1700
Πειραιῶς	365	Λιπασματ.	1610
Βιομηχανίας	622	Χρωματ.	387
Οἰκονομίας	171	Ἄγκυρα	47
Γενικῆς	2000	ΒΙΟ	335
Κεντρικῆς	398	Παλλὰς	330
Κοσμ)πούλου	680	Ἀβεζάπ	50
Θεσσαλίας	133	Κυλινδρομ.	130
Χίου	673	Ἥλιος	55
Ἐλ. Ἐμ. Πίστ.	230	Ψυγεῖα Θεσ.	295
Ἀγγλοαμερικ.	57.—	Ἀθηνᾶ	250
Καρ. Βασιλ.	4800	Παγ. Πατησ.	95
Σάμου	110	Σάνιτας	68
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ		Βέλος	87
Κάππαρη	13	Ἀλεξόπουλ.	337
Ἀχαϊκῆς	128	Κονσέρβαι	200
Ἐθνικῆς	575	Ψυγ. Πειραιῶς	320
Παληοῦ	7	Ἀνατολὴ	180
Χιακῆς	540	Χημ. Βιομηχ.	138
Μιχαληνοῦ	362	Μακρῆ	1160
Γιαννουλάτ.	240	Ἄλατος	225
Κροκόδειλ.	300	. . . .	

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ		ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	1000	Ἡρακλῆς	870
Οἴνων	2320	Τιτὰν	1900
Καμπᾶ	395	Σέκερης	175
Ἠσαΐα	165	Τέκτων	300
Ἕνωσις	290	Ἄτλας	239
Γεωργ. Βιομ.	345	Ἔργον	495
. . . .		Κέκροψ	280
ΔΙΑΦΟΡΟΙ		Κύκλωψ	225
Ἠλεκτρικ.	402	Ἐργοληπτική	315
Ἑνιαία	570	Ὄλυμπος	215
Τίτλ. Ἰδρυτ.	60	ΑΚΤΕ	226
Ὑπεγγύων	5500	Πρώτη Οἰκοδ.	265
Κορίνθου	900	Καφαμτέλη	191
Γεν. Ἀποθ.	600	ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
		Πειρ. Ἐπιχ.	[illegible]
ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.		Ἐριουργίας	451
Ἀλιβερίου	183	Βερμίου	573
Ἀνθρακωρ.		Ἔρια	167
Ἐκ.) Κοιναὶ	149	Ἑλλ. Ταπητ.	275
) Προν.	193	Χρυσαλλὶς	140
Λαυρίου	42	Ὑφαντουργ.	100
Ὠρωποῦ	197	Πειρ. Ἐπιχ.	
. . . .		ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚ.	
		Θεσσαλίας	780
		ΣΠΑΠ	700
		Ἠλεκτρ.	870

Η ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ

Αἱ μεταδοθεῖσαι προχθὲς διὰ τοῦ ἀσυρμάτου πληροφορίαι, περὶ σταθεροποιήσεως τοῦ γαλλικοῦ φράγκου, ἀνέφερον ὅτι συμφώνως μὲ τὸν νόμον, 121.20 γαλλικὰ φράγκα θὰ ἰσοδυναμοῦν ἐφεξῆς πρὸς μίαν ἀγγλικὴν λίραν. Ἡ πληροφορία ὅμως ἦτο ἐσφαλμένη καθ' ὅσον τόσον τὰ ἐκ Παρισίων ὅσον καὶ τὰ ἐκ Λονδίνου χθεσινὰ τηλεγραφήματα, διευκρινίζουν τιμὴν σταθεροποιήσεως τοῦ γαλλικοῦ φράγκου εἰς τὰ 124.21 ἔναντι τῆς ἀγγλικῆς λίρας.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ὁμολογίαι: Δανείου εἰς χρυσὸν καταθέσεων 76.25, Λαχειοφόρου Κτηματικῆς Πίστεως α' καὶ β' σειρᾶς δρ. 252. Μετοχαί: Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος 9.950, Κτηματικῆς Τραπέζης 192., Λασκὸ 138 καὶ Ἱπποδρομίου 255.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Ἀνεκοινώθη εἰς τὸ Χρηματιστήριον ὅτι ἡ Ἑταιρεία Οἴνων αὐξάνει τὸ κεφάλαιόν της δι' ἐκδόσεως 50.000 νέων μετοχῶν, ὀνομαστικῆς ἀξίας δρχ. 100.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων παρατηρήθη χθὲς ἀρκετὴ σταθερότης. Διεκυμάνθησαν εἰς τὰ μεταξὺ τῶν 786 καὶ 792, ἔκλεισαν δὲ εἰς τὰ 788 τὴν μεσημβρίαν. Βραδύτερον ἀντετιμήθησαν μέχρι τῶν 803. Τὸ ἀπόγευμα ἐχαλαρώθησαν καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰ 781.